፯፤ ሳታምጥ ፡ ወለደች ፤ ምጥም ፡ ሳያገኛት ፡
፰፤ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ። ከቶ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡
ነገር ፡ ማን ፡ ሰምቶአል ? እንዲህስ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡
ማን ፡ አይቶአል ? በውኑ ፡ አገር ፡ በአንድ ፡ ቀን ፡
ታምጣለችን ? ወይስ ፡ በአንድ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝብ ፡
ይወለዳልን ? ጽዮን ፡ እንዳማጠች ፡ ወዲያው ፡
፱፤ ልጆችዋን ፡ ወልዳለችና ። በውኑ ፡ ወደ ፡ መው
ለድ ፡ የማደርስ ፡ እኔ ፡ አላስወልድምን ? ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤ የማስወልድስ ፡ ማኅፀንን ፡ እኔ ፡
እዘጋለሁን ? ይላል ፡ አምላክሽ ።
፲፤ እናንተ ፡ የምትወድዱአት ፡ ሁሉ ÷ ከኢየሩ
ሳሌም ፡ ጋር ፡ ሐሤትን ፡ አድርጉ ÷ ስለ ፡ እርስ
ዋም ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፤ እናንተም ፡ የምታለቅ
ሱላት ፡ ሁሉ ÷ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ በደስታ ፡ ሐሤ
፲፩፤ ትን ፡ አድርጉ ÷ ትጠቡ ፡ ዘንድ ፡ ከማጽናናት
ዋም ፡ ጡት ፡ ትጠግቡ ፡ ዘንድ ፤ እጅግ ፡ ጠጥታ
ችሁ ፡ በክብርዋ ፡ ሙላት ፡ ደስ ፡ ይላችሁ ፡ ዘንድ ።
፲፪፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— እነሆ ÷
ሰላምን ፡ እንደ ፡ ወንዝ ÷ የአሕዛብንም ፡ ክብር ፡
እንደሚጐርፍ ፡ ፈሳሽ ፡ እመልስላታለሁ ፤ ከዚ
ያም ፡ ትጠባላችሁ ÷ በጫንቃ ፡ ላይ ፡ ይሸከሙ
አችኋል ፡ በጕልበትም ፡ ላይ ፡ እያስቀመጡ ፡
፲፫፤ ያቀማጥሉአችኋል ። እናት ፡ ልጅዋን ፡ እንደ
ምታጽናና ፡ እንዲሁ ፡ አጽናናችኋለሁ ÷ በኢየ
፲፬፤ ሩሳሌምም ፡ ውስጥ ፡ ትጽናናላችሁ ። ታያላ
ችሁ ÷ ልባችሁም ፡ ሐሤት ፡ ታደርጋለች ÷ አጥ
ንታችሁም ፡ እንደ ፡ ለምለም ፡ ሣር ፡ ትበቅላ
ለች ፤ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ ለሚፈሩት ፡
ትታወቃለች ÷ በጠላቶቹም ፡ ላይ ፡ ይቈጣል ።
፲፭፤ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ መዓቱን ፡ በቍጣ ÷
ዘለፋውንም ፡ በእሳት ፡ ነበልባል ፡ ይመልስ ፡
ዘንድ ፡ ከእሳት ፡ ጋር ፡ ይመጣል ÷ ሰረገሎቹም ፡
፲፮፤ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይሆናሉ ። እግዚአብ
ሔርም ፡ በሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በእሳትና ፡
በሰይፉ ፡ ይፈርዳል ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ተወ
፲፯፤ ግተው ፡ የሞቱት ፡ ይበዛሉ ። በመካከላቸው ፡
ያለውን ፡ አንዱን ፡ ተከትለው ፡ ወደ ፡ ገነቱ ፡
ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ ሰውነታቸውን ፡ የሚቀድሱና ፡
የሚያነጹ ÷ የእሪያንም ፡ ሥጋ ፡ አስጸያፊ ፡ ነገ
ርንም ፡ አይጥንም ፡ የሚበሉ ፡ በአንድነት ፡ ይጠ
ፋሉ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
ሥራቸውንና ፡ አሳባቸውን ፡ አውቄአለሁና ፤ ፲፰፤
አሕዛብንና ፡ ልሳናትን ፡ ሁሉ ፡ የምሰበስብበት ፡
ጊዜ ፡ ይደርሳል ÷ እነርሱም ፡ ይመጣሉ ፡ ክብ
ሬንም ፡ ያያሉ ። በመካከላቸውም ፡ ምልክት ፡ ፲፱፤
አደርጋለሁ ÷ ከእነርሱም ፡ የዳኑትን ፡ ዝናዬን ፡
ወዳልሰሙ ÷ ክብሬንም ፡ ወዳላዩ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡
ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ወደ ፡ ፉጥ ፡ ወደ ፡ ሉድ ፡ ወደ ፡
ሞሳሕ ፡ ወደ ፡ ቶቤል ፡ ወደ ፡ ያዋን ፡ በሩቅ ፡
ወዳሉ ፡ ደሴቶች ፡ እልካቸዋለሁ ÷ በአሕዛብም ፡
መካከል ፡ ክብሬንም ፡ ይናገራሉ ። የእስራኤል ፡ ፳፤
ልጆች ፡ ቍርባናቸውን ፡ በጥሩ ፡ ዕቃ ፡ አድር
ገው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንደሚያ
መጡ ÷ እንዲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቍርባን ፡
ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ወንድሞቻችሁን ፡ ሁሉ ÷ በፈረ
ሶችና ፡ በሰረገሎች ÷ በአልጋዎችና ፡ በበቅሎች ፡
በጠያር ፡ ግመሎችም ፡ ላይ ፡ አድርገው ÷ ከአ
ሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ያመጡአቸዋል ÷ ይላል ፡ እግዚ
አብሔር ። ከህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ እንዲሆኑ ፡ ፳፩፤
ከእነርሱ ፡ እወስዳለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
እኔ ፡ የምሠራቸው ፡ አዲስ ፡ ሰማይና ፡ አዲስ ፡ ፳፪፤
ምድር ፡ ከፊቴ ፡ ጸንተው ፡ እንደሚኖሩ ÷ እን
ዲሁ ፡ ዘራችሁና ፡ ስማችሁ ፡ ጸንተው ፡ ይኖ
ራሉ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። እንዲህ ፡ ይሆ ፳፫፤
ናል ፤ በየመባቻውና ፡ በየሰንበቱ ፡ ሥጋ ፡ ለባሽ ፡
ሁሉ ፡ በፊቴ ፡ ይሰግድ ፡ ዘንድ ፡ ዘወትር ፡ ይመ
ጣል ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ወጥተውም ፡ ፳፬፤
በእኔ ፡ ያመፁብኝን ፡ ሰዎች ፡ ሬሳቸውን ፡ ያያሉ ፤
ትላቸው ፡ አይሞትምና ÷ እሳታቸውም ፡ አይጠ
ፋምና ፤ ለሥጋ ፡ ለባሽም ፡ ሁሉ ፡ አስጸያፊ ፡
ነገር ፡ ይሆናሉ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ በብንያም ፡ አገር ፡ በዓናቶት ፡ ከነበሩ ፡ ከህ
ናት ፡ የሆነ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ የኤርምያስ ፡
፪፤ ቃል ። በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአሞጽ ፡ ልጅ ፡ በኢ
ዮስያስ ፡ ዘመን ፡ በመንግሥቱ ፡ በአሥራ ፡ ሦስ
ተኛው ፡ ዓመት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ መጣ
፫፤ ለት ። በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡
በኢዮአቄም ፡ ዘመን ÷ እስከ ፡ ይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
እስከ ፡ ኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ እስከ ፡ ሴዴቅያስ ፡
እስከ ፡ አሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ፍጻሜ ÷
ኢየሩሳሌም ፡ እስከ ፡ ተማረከችበት ፡ እስከ ፡ አም
ስተኛው ፡ ወር ፡ ድረስ ፡ መጣ ።
የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን ፬፤
ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— በሆድ ፡ ሳልሠራህ ፡ አው ፭፤
ቄሃለሁ ÷ ከማኅፀንም ፡ ሳትወጣ ፡ ቀድሼሃለሁ ÷
ለአሕዛብም ፡ ነቢይ ፡ አድርጌሃለሁ ። እኔም ፡— ፮፤
ወዮ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ÷ እነሆ ÷ ብላቴና ፡
ነኝና ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ አላውቅም ፡ አልሁ ።
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ወደምሰ ፯፤
ድድህ ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ትሄዳለህና ÷ የማዝዝህ
ንም ፡ ሁሉ ፡ ትናገራለህና ፡— ብላቴና ፡ ነኝ ፡
አትበል ። እኔ ፡ አድንህ ፡ ዘንድ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ፰፤
ነኝና ፡ ከፊታቸው ፡ አትፍራ ÷ ይላል ፡ እግዚ

፱ አብሔር ። እግዚአብሔርም ፡ እጁን ፡ ዘርግቶ ፡
አፌን ፡ ዳሰሰ ፥ እግዚአብሔርም ፡— እነሆ ፥
፲ ቃሌን ፡ በአፍህ ፡ ውስጥ ፡ አኑሬአለሁ ፤ እነሆ ፥
ትነቅልና ፡ ታፈርስ ፡ ዘንድ ፥ ታጠፋና ፡ ትገለ
ብጥ ፡ ዘንድ ፥ ትሠራና ፡ ትተክል ፡ ዘንድ ፡ በአ
ሕዛብና ፡ በመንግሥታት ፡ ላይ ፡ ዛሬ ፡ አድርጌ
ሃለሁ ፡ አለኝ ።
፲፩ ደግሞ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡— ኤርም
ያስ ፡ ሆይ ፥ ምን ፡ ታያለህ ? እያለ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
መጣ ። እኔም ፡— የለውዝ ፡ በትር ፡ አያለሁ ፡
፲፪ አልሁ ። እግዚአብሔርም ፡— እፈጽመው ፡
ዘንድ ፡ በቃሌ ፡ እተጋለሁና ፡ መልካም ፡ አይተ
ሃል ፡ አለኝ ።
፲፫ ሁለተኛም ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡—
ምን ፡ ታያለህ ? እያለ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጣ ።
እኔም ፡— የሚፈላ ፡ አፍላል ፡ አያለሁ ፥ ፊቱም ፡
፲፬ ከሰሜን ፡ ወገን ፡ ነው ፡ አልሁ ። እግዚአብሔ
ርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ከሰሜን ፡ ወገን ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ በምድሪቱ ፡ በተቀመጡ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
፲፭ ይገለጣል ። እነሆ ፥ እኔ ፡ በሰሜን ፡ ያሉትን ፡
የመንግሥታትን ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ እጠራለሁ ፥
ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እነርሱም ፡ ይመጣሉ ፡
እያንዳንዳቸውም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በር ፡ መግ
ቢያ ፡ በዙሪያዋ ፡ በቅጥርዋ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በይ
ሁዳም ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ዙፋናቸውን ፡
፲፮ ያስቀምጣሉ ። ስለ ፡ ክፋታቸውም ፡ ሁሉ ፥
እኔን ፡ ስለ ፡ ተዉ ፡ ለሌሎችም ፡ አማልክት ፡
ስላጠኑ ፡ ለእጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ስለ ፡ ሰገዱ ፥
፲፯ ፍርዴን ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ እናገራለሁ ። አንተ ፡
ግን ፡ ወገብህን ፡ ታጠቅ ፥ ተነሥም ፥ ያዘዝሁህ
ንም ፡ ሁሉ ፡ ንገራቸው ፤ በፊታቸው ፡ እንዳላስ
፲፰ ፈራህ ፡ አትፍራቸው ። እነሆ ፥ በምድሪቱ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ በይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ በአለቆች
ዋና ፡ በካህናትዋ ፡ ላይ ፡ በምድሪቱም ፡ ሕዝብ ፡
ላይ ፡ እንደ ፡ ተመሸገ ፡ ከተማ ፡ እንደ ፡ ብረትም ፡
ዓምድ ፡ እንደ ፡ ናስም ፡ ቅጥር ፡ ዛሬ ፡ አድርጌሃ
፲፱ ለሁ ። ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይዋጋሉ ፥ ነገር ፡ ግን ፡
አድንህ ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ፡
ድል ፡ አይነሡህም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን
፪ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ሂድ ፥ በኢየሩሳሌም ፡
ጆሮ ፡ ጩኽ ፥ እንዲህም ፡ በል ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የብላቴንነትሽን ፡ ምሕ
ረት ፡ የታጨሽበትንም ፡ ፍቅር ፥ በምድረ ፡ በዳ ፡
ዘር ፡ ባልተዘራበት ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ተከተል
፫ ሽኝ ፡ አስቤአለሁ ። እስራኤል ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ቅዱስ ፡ ነበረ ፥ የቡቃያውም ፡ በኵራት ፡
ነበረ ፤ የበሉት ፡ እንደ ፡ በደለኞች ፡ ይቈጠራሉ ፥
ክፉም ፡ ነገር ፡ ያገኛቸዋል ፥ ይላል ፡ እግዚአ
ብሔር ።
፬ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ወገ
ኖች ፡ ሁሉ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሙ ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ፭
አባቶቻችሁ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የራቁ ፥ ከንቱነት
ንም ፡ የተከተሉ ፥ ከንቱም ፡ የሆኑ ፡ ምን ፡ ክፋት ፡
አግኝተውብኝ ፡ ነው ? እነርሱም ፡— ከግብጽ ፡ ፮
ምድር ፡ ያወጣን ፥ በምድረ ፡ በዳም ፡ በበድማ ፡
ጕድጓድም ፡ ባለበት ፡ ምድር ፥ በውኃ ፡ ጥምና ፡
በሞት ፡ ጥላ ፡ ምድር ፥ ማንም ፡ በማያልፍበ
ትና ፡ ማንም ፡ በማይቀመጥበት ፡ ምድር ፡ የመ
ራን ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዴት ፡ አለ ? አላሉም ።
ፍሬዋንና ፡ በረከትዋንም ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፯
ፍሬያማ ፡ ምድር ፡ አገባኋችሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በገ
ባችሁ ፡ ጊዜ ፡ ምድሬን ፡ አረከሳችሁ ፥ ርስቴ
ንም ፡ አጐሳቈላችሁ ። ካህናቱም ፡— እግዚአ ፰
ብሔር ፡ ወዴት ፡ አለ ? አላሉም ፥ ባለ ፡ ኦሪቶ
ችም ፡ አላወቁኝም ፤ ገዢዎችም ፡ ዐመፁብኝ ፥
ነቢያትም ፡ በበኣል ፡ ትንቢት ፡ ተናገሩ ፥ የማይ
ረባንም ፡ ነገር ፡ ተከተሉ ።
ስለዚህ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ እከራከራለሁ ፥ ፱
ከልጆቻችሁም ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ እከራከራለሁ ።
ወደ ፡ ኪቲም ፡ ደሴቶች ፡ አለፉና ፡ ተመልከቱ ፥ ፲
ወደ ፡ ቄዳርም ፡ ላኩና ፡ እጅግ ፡ መርምሩ ፥ እን
ደዚህም ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ሆኖ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እዩ ።
በውኑ ፡ አማልክት ፡ ያልሆኑትን ፡ አማልክቱን ፡ ፲፩
የለወጣቸው ፡ አንድ ፡ ሕዝብ ፡ አለን ? ነገር ፡
ግን ፡ ሕዝቤ ፡ ክብሩን ፡ ለማይረባ ፡ ነገር ፡ ለወጠ ።
ሰማያት ፡ ሆይ ፥ በዚህ ፡ ተደነቁ ፥ እጅግም ፡ ፲፪
ደንግጡና ፡ ተንቀጥቀጡ ፡ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ። ሕዝቤ ፡ ሁለቱን ፡ ክፉ ፡ ነገሮች ፡ አድር ፲፫
ገዋልና ፤ እኔን ፡ የሕያውን ፡ ውኃ ፡ ምንጭ ፡ ትተ
ውኛል ፥ የተቀደዱትንም ፡ ጕድጓዶች ፥ ውኃ
ውን ፡ ይይዙ ፡ ዘንድ ፡ የማይችሉትን ፡ ጕድጓ
ዶች ፥ ለራሳቸው ፡ ቈፍረዋል ።
በውኑ ፡ እስራኤል ፡ ባሪያ ፡ ነውን ? ወይስ ፡ ፲፬
የቤት ፡ ውላጅ ፡ ነውን ? ስለ ፡ ምን ፡ ብዝበዛ ፡
ሆነ ? የአንበሳ ፡ ደቦሎች ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ አገሡ ፥ ፲፭
ድምፃቸውንም ፡ ሰጡ ፤ ምድሩንም ፡ ባድማ ፡
አደረጉ ፥ ከተሞቹም ፡ ተቃጠሉ ፡ የሚቀመጥ
ባቸውም ፡ የለም ። የሜምፎስና ፡ የጣፍናስ ፡ ፲፮
ልጆች ፡ አስነወሩሽ ፡ አላገጡብሽም ። ይህ ፡ ፲፯
ሁሉ ፡ የሆነብሽ ፡ እኔን ፡ ስለ ፡ ተውሽ ፡ አይደለ
ምን ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክሽ ። አሁ ፲፰
ንስ ፡ የሺሖርን ፡ ውኃ ፡ ትጠጪ ፡ ዘንድ ፡ በግ
ብጽ ፡ መንገድ ፡ ምን ፡ ጉዳይ ፡ አለሽ ? የኤፍራ
ጥስንም ፡ ውኃ ፡ ትጠጪ ፡ ዘንድ ፡ በአሦር ፡ መን
ገድ ፡ ምን ፡ ጉዳይ ፡ አለሽ ? ክፋትሽ ፡ ይገሥጽ ፲፱
ሻል ፡ ክዳትሽም ፡ ይዘልፍሻል ፤ አምላክሽንም ፡
እግዚአብሔርን ፡ የተውሽ ፡ እኔንም ፡ መፍራት ፡
የሌለብሽ ፡ ክፉና ፡ መራራ ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
እወቂ ፥ ተመልከቺ ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።
ከጥንት ፡ ጀምሬ ፡ ቀንበርሽን ፡ ሰብሬአለሁ ፡ ፳
እስራትሽንም ፡ ቈርጫለሁ ፤ አንቺም ፡— አላገ
ለግልም ፡ አልሽ ፥ ነገር ፡ ግን ፡ ከፍ ፡ ባለው ፡
ኮረብታ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከለምለምም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡

፳፩፤ በታች ፡ ለማመንዘር ፡ ተጋደምሽ ። እኔ ፡ የተ
መረጠች ፡ ወይን ፡ ፍጹምም ፡ እውነተኛ ፡ ዘር ፡
አድርጌ ፡ ተክዬሽ ፡ ነበር ፤ አንቺ ፡ ግን ፡ ክፉ ፡
የእንግዳ ፡ ወይን ፡ ግንድ ፡ ሆንሽ ፡ እንዴት ፡ ተለ
፳፪፤ ወጥሽብኝ ? በእንዶድ ፡ ብትታጠቢም ÷ ለራ
ስሽም ፡ ሳሙና ፡ ብታበዢ ÷ በእኔ ፡ ፊት ፡ በኃ
ጢአትሽ ፡ ረክሰሻል ፡ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
፳፫፤ ሔር ። አንቺስ ፡— አልረከስሁም ፡ በኣሊ.ም
ንም ፡ አልተከተልሁም ፡ እንዴት ፡ ትያለሽ ?
በቈላ ፡ ያለውን ፡ መንገድሽን ፡ ተመልከቺ ÷
ያደረግሽውንም ፡ እወቂ ፤ በመንገድም ፡ ላይ ፡
እንደ ፡ ተለቀቀች ፡ እንደ ፡ ፈጣን ፡ ግመል ፡ ሆነ
፳፬፤ ሻል ፤ በምኞትዋ ፡ ነፋስን ፡ እንደምታሽትት ÷
በምድረ ፡ በዳ ፡ እንደ ፡ ለመደች ፡ እንደ ፡ ሜዳ ፡
አህያ ፡ ነሽ ፤ ከምኞትዋ ፡ የሚመልሳት ፡ ማን ፡
ነው ? የሚሹአት ፡ ሁሉ ፡ አይደክሙም ÷ በወ
፳፭፤ ራትዋ ፡ ያገኙአታል ። እግርሽን ፡ ከሽከራ ፡ መን
ገድ ፡ ጕሮሮሽንም ፡ ከውኃ ፡ ጥም ፡ ከልክዪ ፤
አንቺ ፡ ግን ፡— እጨክናለሁ ÷ እንግዶችን ፡ ወድ
ጄአለሁና ÷ እከተላቸዋለሁም ፡ አልሽ ።
፳፮፤ ሌባ ፡ በተያዘ ፡ ጊዜ ፡ እንደሚያፍር ፡ እን
ዲሁ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ÷ እነርሱና ፡ ንጉሦቻ
ቸውም ፡ አለቆቻቸውም ፡ ካህናቶቻቸውም ፡
፳፯፤ ነቢያቶቻቸውም ፡ ያፍራሉ ። ግንዱን ፡— አንተ ፡
አባቴ ፡ ነህ ፤ ድንጋዩንም ፡— አንተ ፡ ወለድሽኝ ፡
ይላሉ ፤ ፊታቸውንም ፡ ሳይሆን ፡ ጀርባቸውን ፡
ሰጡኝ ÷ በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡— ተነሥ
፳፰፤ ተህ ፡ አድነን ፡ ይላሉ ። ለአንተ ፡ የሠራሃቸው ፡
አማልክትህ ፡ ግን ፡ ወዴት ፡ ናቸው ? ይሁዳ ፡
ሆይ ÷ አማልክትህ ፡ እንደ ፡ ከተሞችህ ፡ ቍጥር ፡
እንዲሁ ፡ ናቸውና ፡ ይነሡ ፡ በመከራህም ፡ ጊዜ ፡
ያድኑህ ።
፳፱፤ ከእኔ ፡ ጋር ፡ የምትከራከሩ ፡ ለምንድር ፡ ነው ?
ሁላችሁ ፡ ዐምፃችሁብኛል ፡ ይላል ፡ እግዚአብ
፴፤ ሔር ። ልጆቻችሁን ፡ በከንቱ ፡ ቀሥፌአቸዋ
ለሁ ፤ ተግሣጽን ፡ አልተቀበሉም ፤ ሰይፋችሁ ፡
እንደሚሰብር ፡ አንበሳ ፡ ነቢያቶቻችሁን ፡ በል
፴፩፤ ቶአል ። ትውልድ ፡ ሆይ ÷ የእግዚአብሔርን ፡
ቃል ፡ ተመልከቱ ። በውኑ ፡ ለእስራኤል ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ ወይስ ፡ የጨለመች ፡ ምድር ፡ ሆንሁበትን ?
ሕዝቤስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡— እኛ ፡ ፈርጥጠናል ፤
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አንመለስም ፡
፴፪፤ ይላል ? በውኑ ፡ ቆንጆ ፡ ጌጥዋን ፡ ወይስ ፡
ሙሽራ ፡ ዝርግፍ ፡ ጌጥዋን ፡ ትረሳለችን ? ሕዝቤ ፡
፴፫፤ ግን ፡ የማይቈጠር ፡ ወራት ፡ ረስቶኛል ። ፍቅ
ርን ፡ ለመሻት ፡ መንገድሽን ፡ እንዴት ፡ ታቀኛ
ለሽ ! ስለዚህ ፡ ለክፉዎች ፡ ሴቶች ፡ እንኳ ፡ መን
፴፬፤ ገድሽን ፡ አስተምረሻል ። በእጆችሽም ፡ የንጹ
ሐን ፡ ድሆች ፡ ደም ፡ ተገኝቶአል ፤ በእነዚህ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ በግልጥ ፡ አገኘሁት ፡ እንጂ ፡ በስ
፴፭፤ ውር ፡ ፈልጌ ፡ አላገኘሁትም ። አንቺ ፡ ግን ፡—
ንጹሕ ፡ ነኝ ፤ በእውነት ፡ ቍጣው ፡ ከእኔ ፡ ተመ
ልሶአል ፡ አልሽ ። እነሆ ፡— ኃጢአት ፡ አልሠራ
፴፮፤ ሁም ፡ ብለሻልና ፡ በፍርድ ፡ እከስስሻለሁ ። መን
ገድሽን ፡ ትለውጪ ፡ ዘንድ ፡ ለምን ፡ እጅግ ፡
ትሮጫለሽ ? አሦር ፡ እንዳሳፈረሽ ፡ ግብጽ ፡ ያሳ
ፍርሻል ። እግዚአብሔር ፡ የታመንሽባቸውን ፡ ፴፯፤
ጥሎአልና ÷ በእነርሱም ፡ አይከናወንልሽምና ፡
እጅሽን ፡ በራስሽ ፡ ላይ ፡ አድርገሽ ፡ ከዚያ ፡
ደግሞ ፡ ትወጫለሽ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

በሰው ፡ ዘንድ ፡— ሰው ፡ ሚስቱን ፡ ቢፈታ ÷ ፩፤
ከእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ሄዳ ፡ ሌላ ፡ ወንድ ፡ ብታገባ ÷
በውኑ ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ትመለሳለችን ?
ያች ፡ ሴት ፡ እጅግ ፡ የረከሰች ፡ አይደለችምን ?
ይባላል ። አንቺ ፡ ከብዙ ፡ ውሽሞች ፡ ጋር ፡ አመን
ዝረሻል ÷ ወደ ፡ እኔም ፡ ትመለሻለሽን ? ይላል ፡
እግዚአብሔር ። ዓይንሽን ፡ አንሥተሽ ፡ ወደ ፡ ፪፤
ወናዎች ፡ ኮረብቶች ፡ ተመልከቺ ! ያልተጋደ
ምሽበት ፡ ስፍራ ፡ ወዴት ፡ አለ ? ዓረባዊ ፡ በም
ድረ ፡ በዳ ፡ እንደሚቀመጥ ፡ አንቺ ፡ በመንገድ ፡
ላይ ፡ ተቀምጠሽ ፡ ትጠብቂያቸው ፡ ነበር ፤ በግ
ልሙትናሽና ፡ በኃጢአትሽ ፡ ምድሪቱን ፡ አረ
ከስሽ ። ስለዚህ ፡ ካፊያ ፡ ተከለከለ ÷ የኋለኛ ፫፤
ውም ፡ ዝናብ ፡ ጠፋ ፤ የጋለሞታም ፡ ሴት ፡
ፊት ፡ ነበረብሽ ÷ ታፍሪም ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ ብለ
ሻል ። አሁንም ፡— አንተ ፡ አባቴ ፡ ሆይ ÷ የብ ፬፤
ላቴንነቴ ፡ ወዳጅ ፡ ነህ ፡ ብለሽ ፡ አልጮኽሽልኝ
ምን ? ለዘላለም ፡ ይቈጣልን ? እስከ ፡ ፍጻሜስ ፡ ፭፤
ድረስ ፡ ይጠብቀዋልን ? እነሆ ÷ እንዲህ ፡ ብለሽ ፡
ተናገርሽ ÷ እንደ ፡ ተቻለሽም ፡ መጠን ፡ ክፉን ፡
ነገር ፡ አደረግሽ ።
እግዚአብሔርም ፡ በንጉሡ ፡ በኢዮስያስ ፡ ፮፤
ዘመን ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ከዳተኛይቱ ፡ እስራ
ኤል ፡ ያደረገችውን ፡ አየህን ? ወደ ፡ ረዘመው ፡
ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ከለመለመ ፡ ዛፍም ፡ ሁሉ ፡
በታች ፡ ሄደች ፡ በዚያም ፡ ጋለሞተች ። ይህ ፯፤
ንም ፡ ሁሉ ፡ ካደረገች ፡ በኋላ ፡— ወደ ፡ እኔ ፡
ትመለሳለች ፡ ብዬ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አልተመ
ለሰችም ፤ አታላይ ፡ እኅትዋም ፡ ይሁዳ ፡ አየች ።
ከዳተኛይቱም ፡ እስራኤል ፡ ስላመነዘረች ፡ ስለ ፰፤
ዚህ ፡ ፈትቻታለሁ ፡ የፍችዋንም ፡ ወረቀት ፡
ሰጥቻታለሁ ፤ አታላይ ፡ እኅትዋ ፡ ይሁዳ ፡
ግን ፡ እንዳልፈራች ፡ እርስዋም ፡ ደግሞ ፡
ሄዳ ፡ እንደ ፡ ጋለሞተች ፡ አየሁ ። በግልሙት ፱፤
ናዋም ፡ በመቅለልዋም ፡ ምድሪቱ ፡ ረከሰች ፤
እርስዋም ፡ ከድንጋይና ፡ ከግንድ ፡ ጋር ፡ አመነ
ዘረች ። በዚህም ፡ ሁሉ ፡ አታላይቱ ፡ ይሁዳ ፡ ፲፤
በሐሰት ፡ እንጂ ፡ በፍጹም ፡ ልብዋ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
አልተመለሰችም ።
እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ከአታ ፲፩፤
ላይቱ ፡ ከይሁዳ ፡ ይልቅ ፡ ከዳተኛይቱ ፡ እስራ
ኤል ፡ ጸደቀች ። ሂድና ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ፲፪፤
ሰሜን ፡ ተናገር ÷ እንዲህም ፡ በል ፡— ከዳተኛ
ይቱ ፡ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ ተመለሺ ÷ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ፤ መሐሪ ፡ ነኝና ÷ ለዘላለምም ፡ አል
ቈጣምና ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ፊቴን ፡ አላደርግም ÷

፲፫፤ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። በአምላክሽ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ላይ ፡ እንዳመፅሽ ÷ መንገድሽንም ፡
ከለመለመ ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ በታች ፡ ለእንግዶች ፡
እንደ ፡ ዘረጋሽ ÷ ቃሌንም ፡ እንዳልሰማሽ ፡
ኃጢአትሽን ፡ ብቻ ፡ እወቂ ፡ ይላል ፡ እግዚአብ
፲፬፤ ሔር ። ከዳተኞች ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ ባላ
ችሁ ፡ ነኝና ፡ ተመለሱ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤
አንዱንም ፡ ከአንዲት ፡ ከተማ ፡ ሁለቱንም ፡
ከአንድ ፡ ወገን ፡ እወስዳችኋለሁ ÷ ወደ ፡ ጽዮ
፲፭፤ ንም ፡ አመጣችኋለሁ ፤ እንደ ፡ ልቤም ፡ በግ ፡
ጠባቆችን ፡ እሰጣችኋለሁ ÷ በእውቀትና ፡ በማ
፲፮፤ ስተዋልም ፡ ይጠብቁአችኋል ። በበዛችሁም ፡
ጊዜ ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ በረባችሁ ፡ ጊዜ ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ በዚያ ፡ ዘመን ፡— የእግ
ዚአብሔር ፡ የቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ታቦት ፡ ብለው ፡ ከእ
ንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይጠሩም ፤ ልብ ፡ አያደርጉ
ትም ÷ አያስቡትምም ÷ አይሹትምም ÷ ከእንግ
፲፯፤ ዲህ ፡ ወዲህም ፡ አይደረግም ። በዚያም ፡ ዘመን ፡
ኢየሩሳሌምን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዙፋን ፡ ብለው ፡
ይጠሩአታል ÷ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እር
ስዋ ፡ ይሰበሰባሉ ፤ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ክፉ
ውን ፡ እልከኛ ፡ ልባቸውን ፡ ተከትለው ፡ አይ
፲፰፤ ሄዱም ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡
ወደ ፡ እስራኤል ፡ ቤት ፡ ይሄዳል ፤ በአንድም ፡
ሆነው ፡ ከሰሜን ፡ ምድር ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡ ለአ
ባቶቻቸው ፡ ወደ ፡ ሰጠኋት ፡ ምድር ፡ ይመጣሉ ።
፲፱፤ እኔ ፡ ግን ፡— ከወንዶች ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ እን
ዴት ፡ አደርግሻለሁ ? ያማረችውንስ ፡ ምድር ፡
የከበረችውን ፡ የአሕዛብን ፡ ሠራዊት ፡ ርስት ፡
እንዴት ፡ እሰጥሻለሁ ? ብዬ ፡ ነበር ። ደግሞ ፡—
አባቴ ፡ ብለሽ ፡ ትጠሪኛለሽ ፡ እኔንም ፡ ከመከ
፳፤ ተል ፡ አትመለሽም ፡ ብዬ ፡ ነበር ። የእስራኤል ፡
ቤት ፡ ሆይ ÷ ሚስት ፡ ባልዋን ፡ እንደምታታ
ልል ፡ እንዲሁ ፡ አታለላችሁኝ ፡ ይላል ፡ እግዚአ
፳፩፤ ብሔር ። የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መንገዳቸውን ፡
አጣምመዋልና ÷ አምላካቸውንም ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ ረስተዋልና ፡ በወናዎች ፡ ከረብቶች ፡ ላይ ፡
የልመናቸውና ፡ ልቅሶአቸው ፡ ድምፅ ፡ ተሰማ ።
፳፪፤ ከዳተኞች ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ ተመለሱ ÷ ከዳተ
ኛነታችሁንም ፡ እፈውሳለሁ ። እነሆ ÷ አንተ ፡
አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ነህና ፡ ወደ ፡ አንተ ፡
፳፫፤ እንመጣለን ። በእውነት ፡ የኮረብቶችና ፡ የተ
ራሮች ፡ ፍጅት ፡ ከንቱ ፡ ናት ፤ በእውነት ፡ የእ
ስራኤል ፡ መዳን ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብ
፳፬፤ ሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ። ነገር ፡ ግን ፡ ከትንሽነታ
ችን ፡ ጀምሮ ፡ የአባቶቻችን ፡ ድካም ÷ በጎቻቸ
ውንና ፡ ላሞቻቸውን ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆ
፳፭፤ ቻቸውንም ÷ እፍረት ፡ በልቶባቸዋል ። ከትን
ሽነታችን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እኛና ፡
አባቶቻችን ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡
ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርተናልና ÷ የአምላካችን
ንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰማንምና ፡
በእፍረታችን ፡ እንጋደም ÷ ውርደታችንም ፡
ይከደነን ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

እስራኤል ፡ ሆይ ÷ ብትመለስ ÷ ወደ ፡ እኔ ፡ ፩፤
ተመለስ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ርኵሰትህ
ንም ፡ ከፊቴ ፡ ብታስወግድ ÷ ባትናወጥም ÷
ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ብለህም ፡ በእውነ ፪፤
ትና ፡ በቅንነት ፡ በጽድቅም ፡ ብትምል ÷ አሕ
ዛብ ፡ በእርሱ ፡ ይባረካሉ ፡ በእርሱም ፡ ይመካሉ ።
እግዚአብሔር ፡ ለይሁዳና ፡ ለኢየሩሳሌም ፡ ፫፤
ሰዎች ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ጥጋቱን ፡ እርሻ ፡
እረሱ ፡ በእሾህም ፡ ላይ ፡ አትዝሩ ። እናንተም ፡ ፬፤
የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የምትኖሩ ፡
ሆይ ÷ ስለ ፡ ሥራችሁ ፡ ክፋት ፡ ቍጣዬ ፡ እንደ ፡
እሳት ፡ እንዳይወጣ ፡ የሚያጠፋውም ፡ ሳይኖር ፡
እንዳያቃጥል ÷ ለእግዚአብሔር ፡ ተገረዙ ÷ የል
ባችሁንም ፡ ሸለፈት ፡ አስወግዱ ።
በይሁዳ ፡ ዘንድ ፡ ተናገሩ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ፭፤
ላይ ፡ አውሩና ፡— በአገሬቱ ፡ ላይ ፡ መለከት ፡ ንፉ ፡
በሉ ፤ ጮኻችሁም ፡— ሁላችሁ ፡ ተሰብሰቡ ፡
ወደ ፡ ተመሸጉትም ፡ ከተሞች ፡ እንግባ ፡ በሉ ።
ከሰሜን ፡ ክፉ ፡ ነገርንና ፡ ጽኑ ፡ ጥፋትን ፡ አመ ፮፤
ጣለሁና ፡ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ዓላማን ፡ አንሡ ፤ ሽሹ ÷
አትዘግዩ ። አንበሳ ፡ ከጭፍቅ ፡ ዱር ፡ ወጥቶአል ÷ ፯፤
አሕዛብንም ፡ የሚዘርፍ ፡ ተነሥቶአል ፤ ምድር
ሽን ፡ ባድማ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ከስፍራው ፡ ወጥ
ቶአል ÷ ከተሞችሽም ፡ ሰው ፡ የሌለባቸው ፡ ፍር
ስራሾች ፡ ይሆናሉ ። የእግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ፰፤
ቍጣ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ አልተመለሰምና ፡ ማቅ ፡
ልበሱ ÷ አልቅሱም ፡ዋይም ፡ በሉ ። በዚያም ፡ ፱፤
ቀን ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ የንጉሡና ፡ የመ
ኳንንቱ ፡ ልብ ፡ ይጠፋል ÷ ካህናቱም ፡ ይደነ
ቃሉ ፡ ነቢያቱም ፡ ይደነግጣሉ ።
እኔም ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ÷ ወዮ ÷ ፲፤
አንተ ፡ ሰይፍ ፡ እስከ ፡ ነፍስ ፡ ድረስ ፡ በደረሰ ፡
ጊዜ ፡— ሰላም ፡ ይሆንላችኋል ፡ ብለህ ፡ ይህን ፡
ሕዝብና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ እጅግ ፡ አታለልህ ፡
አልሁ ።
በዚያ ፡ ጊዜ ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብና ፡ ለኢየሩሳሌም ፡— ፲፩፤
ለማበጠር ፡ ወይም ፡ ለማጥራት ፡ ሳይሆን ፡ የሚ
ያቃጥል ፡ ነፋስ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ካሉ ፡ ከወና
ዎች ፡ ኮረብቶች ፡ ወደ ፡ ወገኔ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡
ይመጣል ፤ ስለ ፡ እኔ ፡ ጽኑ ፡ የሆነ ፡ ነፋስ ፡ ከእ ፲፪፤
ነዚህ ፡ ይመጣል ፡ ይበላል ። አሁንም ፡ እኔ ፡
ደግሞ ፡ ፍርዴን ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ እናገራለሁ ።
እነሆ ÷ እንደ ፡ ደመና ፡ ይወጣል ÷ ሰረገሎቹም ፡ ፲፫፤
እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፤ ፈረሶቹም ፡ ከንስር ፡
ይልቅ ፡ ፈጣኖች ፡ ናቸው ። ጠፍተናልና ፡ ወዮ
ልን ። ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ÷ ትድኚ ፡ ዘንድ ፡ ፲፬፤
ልብሽን ፡ ከክፉ ፡ ነገር ፡ እጠቢ ። ክፉ ፡ አሳብ ፡
የሚኖርብሽ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ነው ? የተ ፲፭፤
ናጋሪ ፡ ድምፅ ፡ ከዳን ፡ ዘንድ ፡ ይናገራልና ÷
ከኤፍሬምም ፡ ከረብቶች ፡ መከራን ፡ ያወራ
ልና ። ለአሕዛብ ፡ አሰሙና ፡— እነሆ ÷ ጠባቂ ፲፮፤
ዎች ፡ ከሩቅ ፡ አገር ፡ ይመጣሉ ፤ በይሁዳም ፡

ከተሞች ፡ ላይ ፡ ይጮኻሉ ፡ ብላችሁ ፡ በኢየሩ
፲፯ ሳሌም ፡ ላይ ፡ አውሩ ። በእኔ ፡ ላይ ፡ ዓመፀኛ ፡
ሆናለችና ፡ በዙሪያዋ ፡ ከብበው ፡ እንደ ፡ እርሻ ፡
ጠባቂዎች ፡ ሆነውባታል ፣ ይላል ፡ እግዚአብ
፲፰ ሔር ። መንገድሽና ፡ ሥራሽ ፡ ይህን ፡ አድር
ጎብሻል ፤ ይህ ፡ ክፋትሽ ፡ መራር ፡ ነው ፣ ወደ ፡
ልብሽም ፡ ደርሶአል ።
፲፱ አንጀቴ ! አንጀቴ ! ልቤ ፡ በጣም ፡ ታምሞ
አል ፣ በውስጤም ፡ ልቤ ፡ ታውከብኛል ፤ ነፍሴ ፡
ሆይ ፣ የመለከትን ፡ ድምፅና ፡ የሰልፍን ፡
ውካታ ፡ ሰምተሻልና ፡ ዝም ፡ እል ፡ ዘንድ ፡
፳ አልችልም ። መከራ ፡ በመከራ ፡ ላይ ፡ ተጠር
ቶአል ፤ ምድርም ፡ ሁሉ ፡ ተበዝብዛለችና ፤ በድ
ንገትም ፡ ድንኳኔ ፡ በቅጽበት ፡ ዓይንም ፡ መጋ
፳፩ ረጃዎቼ ፡ ጠፉ ። ዓላማውን ፡ የምመለከት ፣
የመለከቱንስ ፡ ድምፅ ፡ የምሰማ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡
፳፪ ነው ? ሕዝቤ ፡ ሰንፈዋልና ፡ አላወቁኝም ፤ ሰነ
ፎች ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፣ ማስተዋልም ፡ የላቸ
ውም ፤ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ለማድረግ ፡ ብልሃተኞች ፡
ናቸው ፣ በጎ ፡ ነገርን ፡ ማድረግ ፡ ግን ፡ አያውቁም ።
፳፫ ምድሪቱን ፡ አየሁ ፣ እነሆም ፣ ባዶ ፡ ነበረች ፡
አንዳችም ፡ አልነበረባትም ፤ ሰማያትንም ፡
፳፬ አየሁ ፣ ብርሃንም ፡ አልነበረባቸውም ። ተራሮ
ችን ፡ አየሁ ፣ እነሆም ፣ ተንቀጠቀጡ ፣ ኮረብ
፳፭ ቶችም ፡ ሁሉ ፡ ተናወጡ ። አየሁ ፣ እነሆም ፣
ሰው ፡ አልነበረም ፣ የሰማይም ፡ ወፎች ፡ ሁሉ ፡
፳፮ ሸሽተው ፡ ነበር ። አየሁ ፣ እነሆም ፣ ፍሬያማ ፡
እርሻ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆነች ፣ ከተሞችም ፡ ሁሉ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ከጽኑ ፡ ቍጣው ፡ የተ
ነሣ ፡ ፈርሰው ፡ ነበር ።
፳፯ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ምድር ፡
ሁሉ ፡ ባድማ ፡ ትሆናለች ፣ ነገር ፡ ግን ፡ ፈጽሜ ፡
፳፰ አላጠፋትም ። ስለዚህ ፡ ምድር ፡ ታለቅሳለች ፣
በላይም ፡ ሰማይ ፡ ይጠቍራል ፤ ተናግሬአለሁና ፣
አስቤአለሁም ፤ አልጸጸትም ፡ ከእርሱም ፡ አል
፳፱ መለስም ። ከፈረሰኞችና ፡ ከቀስተኞች ፡ ድምፅ ፡
የተነሣ ፡ ከተማ ፡ ሁሉ ፡ ሸሽታለች ፤ ወደ ፡ ችፍግ ፡
ዱርም ፡ ይገባሉ ፡ በቋጥኝ ፡ ላይም ፡ ይወጣሉ ፤
ከተማ ፡ ሁሉ ፡ ተለቅቃለች ፡ የሚቀመጥባትም ፡
፴ ሰው ፡ የለም ። አንቺም ፡ የተበዘበዝሽ ፡ ሆይ ፣
ምን ፡ ታደርጊአለሽ ? ቀይ ፡ በለበስሽ ፡ ጊዜ ፣ በወ
ርቅ ፡ አንባርም ፡ ባጌጥሽ ፡ ጊዜ ፣ ዓይንሽንም ፡
በኵል ፡ በተኳልሽ ፡ ጊዜ ፣ በከንቱ ፡ ታጌጫ
ለሽ ፤ ውሽሞችሽ ፡ አቃለሉሽ ፣ ነፍስሽን ፡ ይሹ
፴፩ አታል ። እንደምታምጥ ፡ የበኵርዋንም ፡ እን
ደምትወልድ ፡ ሴት ፡ ድምፅ ፡ ሰምቻለሁና ፤ የጽ
ዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ድምፅ ፡ በድካም ፡ ይሰልላል ፣
እጆችዋንም ፡ ትዘረጋለችና ፡— ተገድለው ፡ ከሞ
ቱት ፡ የተነሣ ፡ ነፍሴ ፡ ዝላለችና ፡ ወዮልኝ !
አለች ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ በኢየሩሳሌም ፡ መንገድ ፡ እየተመላለሳችሁ ፡
ሩጡ ፣ ተመልከቱም ፣ እወቁም ፣ በአደባባይ
ዋም ፡ ፈልጉ ፤ ፍርድን ፡ የሚያደርገውን ፡ እው
ነትንም ፡ የሚሻውን ፡ ሰው ፡ ታገኙ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ይቅር ፡ እላታለሁ ። እነርሱም ፡— ሕያው ፡ ፪
እግዚአብሔርን ! ቢሉ ፡ የሚምሉት ፡ በሐሰት ፡
ነው ። አቤቱ ፣ ዓይንህ ፡ እውነትን ፡ የምትመ ፫
ለከት ፡ አይደለችምን ? አንተ ፡ቀሥፈሃቸዋል ፡
ነገር ፡ ግን ፡ አላዘኑም ፣ ቀጥቅጠሃቸውማል ፡
ነገር ፡ ግን ፡ ተግሣጽን ፡ እንቢ ፡ አሉ ፤ ፊታቸ
ውን ፡ ከድንጋይ ፡ ይልቅ ፡ አጠንክረዋል ፤ ይመ
ለሱ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አሉ ።
እኔም ፡— የእግዚአብሔርን ፡ መንገድና ፡ የአ ፬
ምላካቸውን ፡ ሕግ ፡ አላወቁምና ፡ እነዚህ ፡ በእ
ውነት ፡ ድሆችና ፡ ሰነፎች ፡ ናቸው ፤ ወደ ፡ ፭
ታላላቆቹ ፡ እሄዳለሁ ፡ እናገራቸውማለሁ ፤ የእ
ግዚአብሔርን ፡ መንገድና ፡ የአምላካቸውን ፡
ሕግ ፡ ያውቃሉና ፡ አልሁ ። እነዚህ ፡ ግን ፡ ቀን
በሩን ፡ በአንድነት ፡ ሰብረዋል ፣ እስራቱንም ፡
ቈርጠዋል ። ስለዚህ ፡ ኃጢአታቸው ፡ በዝቶ ፮
አልና ፣ የክዳታቸውም ፡ ብዛት ፡ ጸንቶአልና ፡
ስለዚህ ፡ አንበሳ ፡ ከዱር ፡ ወጥቶ ፡ ይሰብራቸ
ዋል ፣ የበረሀም ፡ተኵላ ፡ ያጠፋቸዋል ፣ ነብ
ርም ፡ በከተሞቻቸው ፡ ላይ ፡ ይተጋል ፣ ከዚ
ያም ፡ የሚወጣ ፡ ሁሉ ፡ ይነጠቃል ።
በእነዚህ ፡ ነገሮች ፡ ይቅር ፡ የምልሽ ፡ እን ፯
ዴት ፡ አድርጌ ፡ ነው ? ልጆችሽ ፡ ትተውኛል ፡
አማልክትም ፡ ባልሆኑ ፡ ምለዋል ፤ ካጠገብኋ
ቸውም ፡ በኋላ ፡ አመነዘሩ ፡ በጋለሞቶቹም ፡
ቤት ፡ ተሰበሰቡ ። እንደ ፡ ተቀለቡ ፡ ፈረሶች ፡ ፰
ሆኑ ፤ እያንዳንዳቸውም ፡ ከባልንጀሮቻቸው ፡
ሚስቶች ፡ ኋላ ፡ አሽካኩ ። በውኑ ፡ ስለ ፡ እነ ፱
ዚህ ፡ ነገሮች ፡ አልቀሥፍምን ? ይላል ፡ እግዚ
አብሔር ፤ ነፍሴስ ፡ እንደዚህ ፡ ባለ ፡ ሕዝብ ፡
ላይ ፡ አትበቀልምን ?
ወደ ፡ ቅጥርዋ ፡ ወጥታችሁ ፡ አፍርሱ ፣ ነገር ፡ ፲
ግን ፡ ፈጽማችሁ ፡ አታጥፉ ፤ ለእግዚአብሔር ፡
አይደሉምና ፡ ቅርንጫፍዋን ፡ ውሰዱ ። የእስ ፲፩
ራኤል ፡ ቤትና ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡
እጅግ ፡ ወንጅለዋል ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
እነርሱም ፡— እርሱ ፡ አይደለም ፣ ክፉ ፡ ነገርም ፡ ፲፪
አይመጣብንም ፡ ሰይፍንና ፡ ራብንም ፡ አናይም ፤
ነቢያትም ፡ ነፋስ ፡ ይሆናሉ ፣ የእግዚአብሔ ፲፫
ርም ፡ ቃል ፡ በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ የለም ፣ እንዲ
ህም ፡ ይደረግባቸዋል ፡ ብለው ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ ክደዋል ።
ስለዚህም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፲፬
እንዲህ ፡ ይላል ፡— በዚህ ፡ ቃል ፡ ተናግራችኋ
ልና ፡ እነሆ ፣ በአፍህ ፡ ውስጥ ፡ ቃሌን ፡ እሳት ፡
ይህንም ፡ ሕዝብ ፡ እንጨት ፡ አደርጋለሁ ፣
ትበላቸውማለች ። የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፣ ፲፭
እነሆ ፣ ሕዝብን ፡ ከሩቅ ፡ አመጣባችኋለሁ ፣
ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ኃያል ፡ ጥንታዊ ፡
ሕዝብ ፡ ነው ፣ ቋንቋቸውንም ፡ የማታውቀው ፡
የሚናገሩትንም ፡ የማታስተውለው ፡ ሕዝብ ፡
ነው ። የፍላጻቸውም ፡ ሰገባ ፡ እንደ ፡ ተከፈተ ፡ ፲፮

መቃብር ፡ ነው ፡ ሁሉም ፡ ኃያላን ፡ ናቸው ።
፲፯፤ መከርህንና ፡ እንጀራህን ፡ ይበላሉ ፤ ወንዶችና ፡
ሴቶች ፡ ልጆችህንም ፡ ይበሉአቸዋል ፤ በጎችህ
ንና ፡ ላሞችህንም ፡ ይበላሉ ፤ ወይንህንና ፡ በለ
ስህንም ፡ ይበላሉ ፤ የምትታመናቸውን ፡ የተ
መሸጉ ፡ ከተሞችን ፡ በሰይፍ ፡ ይደበድባሉ ።
፲፰፤ ነገር ፡ ግን ፡ በዚያ ፡ ዘመን ÷ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ÷ ፈጽሜ ፡ አላጠፋችሁም ።
፲፱፤ እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ እናንተ ፡— አምላካ
ችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ አደረገብን ? ብትሉ ÷ አንተ ፡— እንደ ፡
ተዋችሁኝ ፡ በአገራችሁም ፡ ሌሎችን ፡ አማል
ክት ፡ እንዳመለካችሁ ÷ እንዲሁ ፡ ለእናንተ ፡
ባልሆነ ፡ አገር ፡ ለሌሎች ፡ ሰዎች ፡ ትገዛላችሁ ፡
ትላቸዋለህ ።
፳፤ ይህን ፡ በያዕቆብ ፡ ቤት ፡ አውሩ ÷ በይሁዳም ፡
፳፩፤ አሰሙ ፡— እናንተ ፡ ሰነፎች ፡ ልበ ፡ ቢሶች ÷
ዓይን ፡ እያላችሁ ፡ የማታዩ ÷ ጆሮም ፡ እያላችሁ ፡
የማትሰሙ ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ ስሙ ።
፳፪፤ በውኑ ፡ እኔን ፡ አትፈሩምን ? ከፊቴስ ፡ አትደነ
ግጡምን ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እንዳያልፍ ፡
አሸዋን ፡ በዘላለም ፡ ትእዛዝ ፡ ለባሕር ፡ዳርቻ ፡
አድርጌአለሁ ፤ ሞገዱም ፡ ቢናወጥ ፡ አያሸን
፳፫፤ ፍም ÷ ቢጮኽም ፡ አያልፍበትም ። ለዚህ ፡
ሕዝብ ፡ ግን ፡ የሸፈተና ፡ ያመፀ ፡ ልብ ፡ አላቸው ፤
፳፬፤ ዐምፀዋል ፡ ሄደውማል ። በልባቸውም ፡—የፊ
ተኛውንና ፡ የኋለኛውን ፡ ዝናብ ፡ በጊዜው ፡
የሚሰጠውን ÷ ለመከርም ፡ የተመደቡትን ፡
ወራት ፡ የሚጠብቅልንን ፡ አምላካችንን ፡ እግ
፳፭፤ ዚአብሔርን ፡ እንፍራ ፡ አላሉም ። በደላችሁ ፡
እነዚህን ፡ አስቀርታለች ÷ ኃጢአታችሁም ፡
፳፮፤ መልካምን ፡ ነገር ፡ ከለከለቻችሁ ። በሕዝቤ ፡
መካከል ፡ ክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ ተገኝተዋል ፤ እንደ ፡
አጥማጆችም ፡ ያደባሉ ÷ ወጥመድንም ፡ ይዘረ
፳፯፤ ጋሉ ፡ ሰዎችንም ፡ ያጠምዳሉ ። ቀፎ ፡ ወፎ
ችን ፡ እንደሚሞላ ÷ እንዲሁ ፡ ቤታቸው ፡ ሽን
ገላን ፡ ሞልታለች ፤ እንዲሁም ፡ ከብረዋል ፡ ባለ
፳፰፤ ጠጎችም ፡ ሆነዋል ። ወፍረዋል ፡ ሰብተውማል ÷
ክፉታቸውንም ፡ ያለ ፡ ልክ ፡ አብዝተዋል ፤
የድሀ ፡ አደጎች ፡ ነገር ፡ መልካም ፡ እንዲሆን ፡ አል
ተምዋገቱላቸውም ÷ የችግረኞችንም ፡ ፍርድ ፡
፳፱፤ አልፈረዱላቸውም ። በውኑ ፡ ስለ ፡ እነዚህ ፡ ነገ
ሮች ፡ አልቀሥፍምን ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤
ነፍሴስ ፡ እንደዚህ ፡ ባለ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ አትበ
ቀልምን ?
፴፤ የምታስደንቅና ፡ የምታስደነግጥ ፡ ነገር ፡
፴፩፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ሆናለች ፤ ነቢያት ፡ በሐሰት ፡
ትንቢት ፡ ይናገራሉ ÷ ካህናትም ፡ በእነዚህ ፡
እጅ ፡ ይገዛሉ ÷ ሕዝቤም ፡ እንዲህ ፡ ያለውን ፡
ነገር ፡ ይወድዳሉ ፤ በፍጻሜውስ ፡ ምን ፡ ታደር
ጋላችሁ ?

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

እናንተ ፡ የብንያም ፡ ልጆች ÷ ክፉ ፡ ነገር ፡ ፩፤
ታላቅም ፡ ጥፋት ፡ ከሰሜን ፡ ይጐበኛልና ፡ ከኢ
የሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ ሽሹ ÷ በቴቁሔ ፡ መለከቱን ፡
ንፉ ÷ በቤትሐካሪም ፡ ላይ ፡ ምልክት ፡ አንሡ ።
የተዋበችውንና ፡ የተሰባቀለችውን ፡ የጽዮንን ፡ ፪፤
ልጅ ፡ አጐሰቍላለሁ ። እረኞችና ፡ መንጎቻ ፫፤
ቸው ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ይመጣሉ ÷ በዙሪያዋም ፡
ድንኳኖቻቸውን ፡ ይተክሉባታል ÷ እያንዳን
ዱም ፡ በስፍራው ፡ መንጋውን ፡ ያሰማራል ።
በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ሰልፍ ፡ አዘጋጁ ፤ ተነሡ ÷ በቀ ፬፤
ትርም ፡ እንውጣ ። ቀኑ ፡ መሽቶአልና ÷ የማታ
ውም ፡ ጥላ ፡ ረዝሞአልና ፡ ወዮልን ። ተነሡ ፡ ፭፤
በሌሊትም ፡ እንውጣ ÷ አዳራሾችዋንም ፡ እና
ፍርስ ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እን ፮፤
ዲህ ፡ ይላልና ፡— ዛፎችዋን ፡ ቍረጡ ÷ በኢየ
ሩሳሌምም ፡ ላይ ፡ አፈርን ፡ ደልድሉ ፤ ይህች ፡
ከተማ ፡ የምትቀሠፍ ፡ ናት ፤ መካከልዋ ፡ ሁሉ ፡
ግፍ ፡ ብቻ ፡ ነው ። በጕድጓድ ፡ ውኃ ፡ እን ፯፤
ደሚፈልቅ ÷ እንዲሁ ፡ ክፉትዋ ፡ ከእርስዋ ፡
ዘንድ ፡ ይፈልቃል ፤ ግፍና ፡ ቅሚያ ፡ በእር
ስዋ ፡ ዘንድ ፡ ይሰማል ÷ ደዌና ፡ ቍስልም ፡
ሁልጊዜ ፡ በፊቴ ፡ አለ ። ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ÷ ፰፤
ነፍሴ ፡ ከአንቺ ፡ እንዳትለይ ÷ አንቺንም ፡ ባድ
ማና ፡ ወና ፡ እንዳላደርግሽ ÷ ተግሣጽን ፡ ተቀ
በዪ ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሰው ፡ ፱፤
ወይኑን ፡ እንደሚቃርም ÷ እንዲሁ ፡ ከእስራ
ኤል ፡ የቀሩትን ፡ ፈጽሞ ፡ ይቃርሙአቸዋል ፤ እጅ
ህንም ፡ እንደ ፡ ለቃሚ ፡ ወደ ፡ እንቅብ ፡ ዘርጋ ።
ይሰሙኝስ ፡ ዘንድ ፡ ለማን ፡ እናገራለሁ ? ለማ ፲፤
ንስ ፡ አስጠነቅቃለሁ ? እነሆ ÷ ጆሮአቸው ፡ ያል
ተገረዘች ፡ ናት ፡ ለመስማትም ፡ አይችሉም ፤
እነሆ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ለስድብ ፡ ሆኖ
ባቸዋል ÷ ደስም ፡ አያሰኛቸውም ። ስለዚህ ፡ በእ ፲፩፤
ግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ተሞልቻለሁ ፤ ከመታ
ገሥ ፡ ደክሜአለሁ ፤ በሜዳ ፡ በሕፃናት ፡ ላይ ፡
በጕልማሶችም ፡ ጉባዔ ፡ ላይ ፡ በአንድነት ፡ አፍ
ስሰው ፤ ባል ፡ ከሚስቱ ፡ ጋር ፡ ሽማግሌውም ፡
ከጎበዙ ፡ ጋር ፡ ይያያዛልና ። እጄን ፡ በምድር ፡ ፲፪፤
በሚኖሩ ፡ ላይ ፡ እዘረጋለሁና ፡ ቤቶቻቸው ፡ እር
ሻዎቻቸውም ፡ ሴቶቻቸውም ፡ በአንድነት ፡
ለሌሎች ፡ ይሆናሉ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
ከታናሹ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድረስ ፡ ሁሉ ፡ ፲፫፤
ስስትን ፡ ያስባሉና ÷ ከነቢዩም ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ካህኑ ፡ ድረስ ፡ ሁሉ ፡ በተንኰል ፡ ያደርጋሉና ።
የሕዝቤንም ፡ ስብራት ፡ በጥቂቱ ፡ ይፈውሳሉ ፤ ፲፬፤
ሰላም ፡ ሳይሆን ፡— ሰላም ፡ ሰላም ፡ ይላሉ ።
ርኵስን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡ አፍረዋልን ? ምንም ፡ ፲፭፤
አላፈሩም ÷ እፍረትንም ፡ አላወቁም ፤ ስለዚህ ፡

ከሚወድቁ፡ጋር፡ይወድቃሉ፤በጐበኘኋቸው፡
ጊዜ፡ ይዋረዳሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፲፮፤ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ ይላል ፡— በመን
ገድ፡ላይ፡ ቁሙ፡ ተመልከቱም ፥ የቀደመች
ውንም፡መንገድ፡ጠይቁ ፤ መልካሚቱ፡መን
ገድ፡ወዴት፡እንደ፡ ሆነች፡እወቁ ፥ በእርስ
ዋም፡ላይ፡ሂዱ፥ለነፍሳችሁም፡ዕረፍት፡ታገኛ
ላችሁ ፤ እነርሱ፡ግን፡— አንሄድባትም፡አሉ ።
፲፯፤ እኔም ፡— የመለከቱን ፡ ድምፅ ፡ አድምጡ ፡
ብዬ፡ጠባቆችን፡ሾምሁባችሁ፤እነርሱ፡ግን፡—
፲፰፤ አናደምጥም፡አሉ ። አሕዛብ፡ሆይ፥ስለዚህ፡
ስሙ ፤ ማኅበር፡ ሆይ፥እነዚያ፡ የሚያገኛቸ
፲፱፤ ውን፡እወቁ ። ምድር፡ሆይ፥ስሚ ፤ እነሆ ፥
ቃሌን ፡ ስላልሰሙ ፡ ሕጌንም ፡ ስለ ፡ ጣሉ ፥
በዚህ ፡ ሕዝብ፡ላይ፡ የአሳባቸውን ፡ ፍሬ ፥
፳፤ ክፉን፡ነገር፡አመጣባቸዋለሁ ። ስለ፡ ምንስ ፡
ከሳባ፡ዕጣንን፥ከሩቅም፡አገር፡ ቀረፋን፡ ታቀ
ርቡልኛላችሁ ? የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕታ
ችሁን፡ አልቀበለውም ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕታች
፳፩፤ ሁም፡ደስ፡አያሰኘኝም ። ስለዚህ፡እግዚአብ
ሔር፡እንዲህ፡ይላል ፡— እነሆ፥ከዚህ፡ሕዝብ፡
ፊት፡ዕንቅፋቶችን፡አደርጋለሁ ፤ አባቶችና ፡
ልጆች ፡ በአንድነት ፡ ይሰናከሉባቸዋል ፥ ጎረ
ቤትና፡ባልንጀራም፡ይጠፋሉ ።
፳፪፤ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል ፡— እነሆ ፥
ሕዝብ፡ከሰሜን፡አገር፡ይመጣል ፥ ታላቅ፡ሕዝ
፳፫፤ ብም፡ከምድር፡ዳርቻ፡ይነሣል ። ቀስትንና፡
ጦርን፡ይይዛሉ ፤ጨካኞች፡ናቸው፥ምሕረትም፡
አያደርጉም ፤ድምፃቸው፡እንደ፡ባሕር፡ይተም
ማል ፥በፈረሶችም፡ላይ፡ይቀመጣሉ ፤የጽዮን፡
ሴት፡ልጅ፡ሆይ ፥ ለሰልፍ፡እንደ፡ተዘጋጀ፡
ሰው፡እያንዳንዳቸው፡በአንቺ፡ላይ፡ተሰለፉ ።
፳፬፤ ወሬውን፡ሰምተናል ፥ እጃችን ፡ ደከማለች ፤
ምጥ፡ወላድን፡ሴት፡እንደሚይዛት፡ጭንቀት፡
፳፭፤ ይዞናል ። የጠላት፡ሰይፍና፡ ድንጋጤ ፡ ከብ
በዋችኋልና፡ወደ፡ሜዳ፡አትውጡ ፡ በመንገ
፳፮፤ ድም፡ላይ፡አትሂዱ ። የሕዝቤ፡ልጅ፡ሆይ፥
ማቅ፡ልበሺ፡በአመድም፡ውስጥ፡ተንከባለዪ ፤
አጥፊ፡በላያችን፡በድንገት፡ ይመጣብናልና፡
ለአንድያ፡ልጅ፡እንደሚደረግ፡ልቅሶ፥መራራ፡
ልቅሶ፡አልቅሺ ።
፳፯፤ መንገዳቸውን ፡ እንድታውቅና፡ እንድትፈ
ትን፡በሕዝቤ፡መካከል፡ፈታኝ፡አድርጌሃለሁ ።
፳፰፤ እነርሱ ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ ዓመፀኞች ፡ ናቸው ፤
በጠማማነት፡ ይሄዳሉ ፤ናስና፡ብረት፡ናቸው ፤
፳፱፤ ሁሉ፡ ርኵሰትን፡ያደርጋሉ ። ወናፉ፡እናፋ፡
እርሳሱም፡በእሳት፡ ቀለጠ ፤ አንጥረኛውም፡
መልሶ፡በከንቱ፡ያቀልጠዋል ፤ ኃጢአተኞች፡
፴፤ አልተወገዱም ። እግዚአብሔር ፡ ጥሎአቸዋ
ልና፡የተጣለ፡ብር፡ብለው፡ ይጠሩአቸዋል ።

ምዕራፍ፡፯ ።

፩፤ ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ወደ፡ኤርምያስ፡
፪፤ የመጣ፡ቃል፡ይህ፡ነው ። በእግዚአብሔር፡
ቤት፡በር፡ቁም ፥ ይህንም ፡ ቃል ፡ እንዲህ፡
ብለህ ፡ ተናገር ፡— እግዚአብሔርን ፡ ልታመ
ልኩ፡በእነዚህ፡በሮች፡የምትገቡ፡ከይሁዳ፡
ያላችሁ፡ሁሉ፡የእግዚአብሔርን፡ቃል፡ስሙ ።
የእስራኤል፡አምላክ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ ፫፤
ይላል ፡— መንገዳችሁንና ፡ ሥራችሁን ፡ አሳ
ምሩ፡በዚህም፡ስፍራ፡አሳድራችኋለሁ ። የእ ፬፤
ግዚአብሔር፡መቅደስ፥የእግዚአብሔር፡መቅ
ደስ ፥ የእግዚአብሔር፡መቅደስ፡ይህ፡ነው፡
እያላችሁ፡በሐሰት፡ቃል፡አትታመኑ ። መን ፭፤
ገዳችሁንና፡ሥራችሁን፡ፈጽማችሁ፡ ብታሳ
ምሩ ፥ በሰውና ፡ በጎረቤቱ ፡ መካከል ፡ ቅን፡
ፍርድ፡ብትፈርዱ፥መጻተኛውንና፡ድሀ፡አደ ፮፤
ጉን፡መበለቲቱንም፡ባትገፉ፥በዚህም፡ስፍራ፡
ንጹሕ፡ደምን ፡ ባታፈስሱ ፥ ክፉም ፡ ሊሆንባ
ችሁ ፡ እንግዶችን ፡ አማልክት ፡ ባትከተሉ ፥
ከዘላለም፡እስከ፡ዘላለም፡ለአባቶቻችሁ፡በሰ ፯፤
ጠኋቸው ፡ ምድር ፡ በዚህ፡ስፍራ፡አሳድራች
ኋለሁ ።
እነሆ ፥ በማትረቡበት፡በሐሰት፡ቃል፡ታምና ፰፤
ችኋል ። ትሰርቃላችሁ፥ትገድላላችሁ፥ታመ ፱፤
ነዝራላችሁ ፥ በሐሰትም ፡ ትምላላችሁ ፥ ለበአ
ልም፡ታጥናላችሁ፥የማታውቋቸውንም፡እንግ
ዶች፡አማልክት፡ትከተላላችሁ ፤ መጣችሁም፥ ፲፤
ስሜም ፡ በተጠራበት ፡ በዚህ ፡ ቤት፡ በፊቴ፡
ቆማችሁ ፡— ይህን፡አስጸያፊ፡የሆነ፡ነገርን፡
ሁሉ፡አላደረግንም፡አላችሁ ። ይህስ፡ስሜ፡ ፲፩፤
የተጠራበት፡ቤት፡በዓይናችሁ፡የሌቦች፡ዋሻ፡
ሆኖአልን ? እነሆ ፥ እኔ ፡ አይቻለሁ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።
ነገር፡ግን፡በቀድሞ፡ዘመን፡ስሜን፡ወዳሳደ ፲፪፤
ርሁበት፡በሴሎ፡ወደ፡ነበረው፡ስፍራዬ፡ሂዱ ፥
ከሕዝቤም ፡ ከእስራኤል ፡ ክፋት ፡ የተነሣ ፡ ያደ
ረግሁበትን ፡ እዩ ። አሁንም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ፲፫፤
ሁሉ ፡ ስላደረጋችሁ ፥ በማለዳም ፡ ተነሥቼ፡
በተናገርኋችሁ ፡ ጊዜ ፡ ስላልሰማችሁ ፥ በጠራ
ኋችሁም ፡ ጊዜ ፡ ስላልመለሳችሁ ፥ ስለዚህ ፡ ፲፬፤
በሴሎ፡እንዳደረግሁ፡እንዲሁ፡ ስሜ ፡ በተጠ
ራበት ፡ በምትታመኑበት ፡ ቤት ፡ ለእናንተና፡
ለአባቶቻችሁም ፡ በሰጠኋችሁ ፡ ስፍራ ፡ አደር
ጋለሁ ። የኤፍሬምንም ፡ ዘር፡ሁሉ ፥ ወንድሞ ፲፭፤
ቻችሁን፡ሁሉ፡እንደ፡ጣልሁ፥እንዲሁ፡ከፊቴ፡
እጥላችኋለሁ ።
እንግዲህም፡አልሰማህምና፡ስለዚህ፡ሕዝብ፡ ፲፮፤
አትጸልይ፡ስለ፡እነርሱም፡ልመናና፡ጸሎት፡
አታድርግ ፤ አትማልድላቸው ። እነርሱስ፡በይ ፲፯፤
ሁዳ፡ከተሞች፡ውስጥና፡በኢየሩሳሌም፡አደ
ባባይ፡ላይ፡የሚያደርጉትን፡አታይምን ? ያስ ፲፰፤
ቈጡኝ፡ዘንድ ፥ ለሰማይ፡ ንግሥት፡እንጐቻ፡
እንዲያደርጉ ፡ ለሌሎችም ፡ አማልክት ፡ የመ
ጠጥ ፡ ቍርባን ፡ እንዲያፈስሱ ፡ ልጆች ፡ እን
ጨት ፡ ይሰበስባሉ ፥ አባቶችም ፡ እሳት ፡ ያነድ
ዳሉ ፥ ሴቶችም ፡ ዱቄት ፡ ይለውሳሉ ። እኔን፡ ፲፱፤
ያስቈጣሉን ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ለፊታቸ

፳፡ ውስ፡ አፍረት፡ አይደለምን? እንግዲህም፡
ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፦እነሆ፥
ቍጣዬና፡መዓቴ፡በዚህ፡ስፍራ፡ላይ፥በሰ
ውና፡በእንስሳ፡ላይ፥በዱር፡ዛፎችና፡በም
ድር፡ፍሬ፡ላይ፡ይፈስሳል፤ይነድዳል፥አይ
ጠፋምም።
፳፩ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፦ለሌላ፡
መሥዋዕታችሁ፡የሚቃጠለውን፡መሥዋዕታ
፳፪ ችሁን፡ጨምሩ፥ሥጋውንም፡ብሉ። ከግብጽ፡
ምድር፡በወጣኋችሁ፡ቀን፡ስለሚቃጠል፡መሥ
ዋዕትና፡ስለ፡ሌላ፡መሥዋዕት፡ለአባቶቻ
ችሁ፡አልተናገርሁምና፥አላዘዝኋቸውምም።
፳፫ ነገር፡ግን፦ቃሌን፡ስሙ፥እኔም፡አምላክ፡
እሆናችኋለሁ፡እናንተም፡ሕዝብ፡ትሆኑኛላ
ችሁ፤መልካምም፡ይሆንላችሁ፡ዘንድ፡በዘዝኋ
ችሁ፡መንገድ፡ሁሉ፡ሂዱ፡ብዬ፡በዚህ፡ነገር፡
፳፬ አዘዝኋቸው። ነገር፡ግን፡በክፉ፡ልባቸው፡
አሳብና፡እልከኝነት፡ሄዱ፡ወደ፡ፊትም፡ሳይ
ሆን፡ወደ፡ኋላቸው፡ሄዱ፡እንጂ፡አልሰሙም፡
፳፭ ጆሮአቸውንም፡አላዘነበሉም። አባቶቻችሁ፡
ከግብጽ፡ምድር፡ከወጡበት፡ቀን፡ጀምሮ፡
እስከ፡ዛሬ፡ድረስ፥በየዕለቱ፡እየማለድሁ፡
ባሪያዎቼን፡ነቢያትን፡ሁሉ፡ልኬባችሁ፡ነበር።
፳፮ ነገር፡ግን፡አንገታቸውን፡አደነደኑ፡እንጂ፡
አልሰሙኝም፡ጆሮአቸውንም፡አላዘነበሉም፤
አባቶቻቸውም፡ከደረጉት፡ይልቅ፡የባሰ፡
አደረጉ።
፳፯ በዚህም፡ቃል፡ሁሉ፡ትነግራቸዋለህ፥
ነገር፡ግን፡አይሰሙህም፤ትጠራቸውማለህ፥
፳፰ ነገር፡ግን፡አይመልሱልህም። አንተም፦
የአምላኩን፡የእግዚአብሔርን፡ቃል፡ያል
ሰማ፥ተግሣጽንም፡ያልተቀበለ፡ሕዝብ፡
ይህ፡ነው፤እውነት፡ጠፍቶአል፡ከአፋቸውም፡
ተቈርጦአል፡ትላቸዋለህ።
፳፱ እግዚአብሔር፡የቍጣውን፡ትውልድ፡ጥሎ
አልና፥ትቶታልምና፡ጠጕርሽን፡ቍረጪ፥
ጣዪውም፥በወናዎች፡ከረብቶችም፡ላይ፡
፴ አሙሺ። የይሁዳ፡ልጆች፡በፊቴ፡ክፉን፡
ነገር፡ሠርተዋል፥ይላል፡እግዚአብሔር፤ያረ
ክሱትም፡ዘንድ፡ስሜ፡በተጠራበት፡ቤት፡
፴፩ ርኵሰታቸውን፡አኑረዋል። እኔም፡ያላዘዝሁ
ትንና፡በልቤ፡ያላሰብሁትን፥ወንዶችና፡
ሴቶች፡ልጆቻቸውን፡በእሳት፡ያቃጥሉ፡
ዘንድ፡በሄኖም፡ልጅ፡ሸለቆ፡ያለችውን፡
፴፪ የቶፌትን፡መስገጃዎች፡ሠርተዋል። ስለዚህ፥
እነሆ፥ስፍራ፡ከማጣት፡የተነሣ፡በቶፌት፡
ይቀበራሉና፡የእርድ፡ሸለቆ፡ይባላል፡እንጂ፡
ቶፌት፡ወይም፡የሄኖም፡ልጅ፡ሸለቆ፡ዳግ
መኛ፡የማይባልበት፡ዘመን፡ይመጣል፥ይላል፡
፴፫ እግዚአብሔር። የዚህም፡ሕዝብ፡ሬሳ፡ለሰ
ማይ፡ወፎችና፡ለምድር፡አራዊት፡መብል፡
፴፬ ይሆናል፥የሚያስፈራራቸውም፡የለም። ምድ
ሪቱም፡በድማ፡ትሆናለችና፡ከይሁዳ፡ከተሞ
ችና፡ከኢየሩሳሌም፡አደባባይ፡የእልልታን፡
ድምፅና፡የደስታን፡ድምፅ፥የወንድ፡ሙሽ
ራን፡ድምፅና፡የሴት፡ሙሽራን፡ድምፅ፡አጠ
ፋለሁ።

ምዕራፍ፡፰።

በዚያን፡ዘመን፥ይላል፡እግዚአብሔር፥የይ ፩
ሁዳን፡ነገሥታት፡አጥንትና፡የመኳንንቶቹን፡
አጥንት፥የካህናቱን፡አጥንትና፡የነቢያቱን፡
አጥንት፥የኢየሩሳሌምንም፡ሰዎች፡አጥንት፡
ከመቃብራቸው፡ያወጣሉ። በወደዱአቸውና፡ ፪
ባመለኩአቸው፥በተከተሉአቸውና፡በፈለጉአ
ቸው፥በሰገዱላቸውም፡በፀሐይና፡በጨረቃ፡
በሰማይም፡ሠራዊት፡ሁሉ፡ፊት፡ይዘረጉአ
ቸዋል፤አያከማቹአቸውም፡አይቀብሩአቸ
ውምም፥በምድርም፡ፊት፡ላይ፡እንደ፡
ጕድፍ፡ይሆናሉ። እኔም፡ባሳደድኋቸው፡ ፫
ስፍራ፡ሁሉ፡የቀሩ፥ከዚህች፡ክፉ፡ወገን፡
የተረፉ፡ቅሬታዎች፡ሁሉ፥ከሕይወት፡ይልቅ፡
ሞትን፡ይመርጣሉ።
እንዲህም፡ትላቸዋለህ፦እግዚአብሔር፡ ፬
እንዲህ፡ይላል፦የወደቁ፡አይነሡምን?የሳ
ተስ፡አይመለስምን? እንግዲህ፡ይህ፡የኢየሩ ፭
ሳሌም፡ሕዝብ፡ዘወትር፡ስለ፡ምን፡ወደ፡
ኋላው፡ይመለሳል?ተንኰልን፡ይዘአል፡ሊመ
ለስም፡እንቢ፡ብሎአል። አደመጥሁ፡ሰማ ፮
ሁም፤ቅንን፡ነገር፡አልተናገሩም፤ማናቸ
ውም፦ምን፡አድርጌአለሁ?ብሎ፡ከክፋቱ፡
ንስሐ፡የገባ፡የለም፤ወደ፡ሰልፍም፡እንደሚ
ሮጥ፡ፈረስ፡እያንዳንዱ፡በየመንገዱ፡ይሄዳል።
ሽመላ፡በሰማይ፡ጊዜዋን፡አውቃለች፤ዋኖ ፯
ስና፡ጨረባ፡ዋልያም፡የመምጣታቸውን፡
ጊዜ፡ይጠብቃሉ፤ሕዝቤ፡ግን፡የእግዚአብ
ሔርን፡ፍርድ፡አላወቁም።
እናንተስ፦ጥበበኞች፡ነን፡የእግዚአብሔ ፰
ርም፡ሕግ፡ከእኛ፡ጋር፡ነው፡እንዴት፡ትላላ
ችሁ? እነሆ፥የጸሐፊ፡ብርዕ፡ሐሰተኛ፡ነው፡
በሐሰትም፡አድርጎአል። ጥበበኞች፡አፍረ ፱
ዋል፡ደንግጠውማል፡ተማርከውማል፤እነሆ፥
የእግዚአብሔርን፡ቃል፡ጥለዋል፤ምን፡ዓይ
ነት፡ጥበብ፡አላቸው?ከታናሹ፡ጀምሮ፡እስከ፡ ፲
ታላቁ፡ድረስ፡ሁሉ፡ስስትን፡ያስበሉና፥ከነ
ቢዩም፡ጀምሮ፡እስከ፡ካህኑ፡ድረስ፡ሁሉ፡
በተንኰል፡ያደርጋሉና፡ስለዚህ፡ሚስቶቻቸ
ውን፡ለሌሎች፥እርሻቸውንም፡ለሚወርሱባ
ቸው፡እሰጣለሁ። የሕዝቤንም፡ሴት፡ልጅ፡ ፲፩
ስብራት፡በጥቂቱ፡ይፈውሳሉ፤ሰላም፡ሳይ
ሆን፦ሰላም፡ሰላም፡ይላሉ። አስጸያፊ፡ ፲፪
ነገርን፡ስለ፡ሠሩ፡አፍረዋልን? ምንም፡አላ
ፈሩም፥እፍረትንም፡አላወቁም፤ስለዚህ፡
ከሚወድቁ፡ጋር፡ይወድቃሉ፤በጕብኝኋቸው፡
ጊዜ፡ይዋረዳሉ፥ይላል፡እግዚአብሔር።
ፈጽሜ፡አጠፋችኋለሁ፥ይላል፡እግዚአብ ፲፫
ሔር፤በወይን፡ላይ፡ፍሬ፥በበለስ፡ዛፍ፡ላይ፡
በለስ፡አይሆንም፥ቅጠልም፡ይረግፋል፤

የሚያልፉባቸውንም፡ሰጠኋቸው።
፲፬፡ ዝም፡ብለን፡ለምን፡እንቀመጣለን? እግዚ
አብሔርን፡ስለ፡በደልን፡አምላካችን፡እግዚአ
ብሔር፡አጥፍቶናልና÷የሐሞትንም፡ውኃ፡
አጠጥቶናልና፡ተሰብሰቡ፡ወደ፡ተመ
ሸጉ፡ከተሞች፡እንግባ፡በዚያም፡እንጥፋ።
፲፭፡ ሰላምን፡በተስፋ፡ተጠባበቅን÷መልካምም፡
አልተገኘም፤መጠገንን፡በተስፋ፡ተጠባበ
፲፮፡ ቅን÷እነሆም÷ድንጋጤ፡ሆነ። የፈረሶቹ፡
ድምፅ፡ከዳን፡ተሰማ፤ከአርበኞች፡ፈረሶች፡
ማሽካካት፡የተነሣ፡ምድር፡ሁሉ፡ተንቀጠ
ቀጠች፤መጡም፡ምድሪቱንና፡በእርስዋም፡
ያለውን፡ሁሉ÷ከተማይቱንና፡የተቀመጡባት
፲፯፡ ንም፡በሉ። እነሆ÷አስማት፡የማይከለከላቸ
ውን፡እባቦችንና፡እፉኝቶችን፡እሰድድባች
ኋለሁ፤እነርሱም፡ይነድፉአችኋል።
፲፰፡ ኀዘኔ፡የማይጽናና፡ነው÷ልቤም፡በው
፲፱፡ ስጤ፡ደከሞአል። እነሆ፡— እግዚአብሔር፡
በጽዮን፡የለምን? ወይስ፡ንጉሥዋ፡በእርስዋ፡
ዘንድ፡የለምን? የሚል፡የወገኔ፡ሴት፡ልጅ፡
ጩኸት፡ድምፅ፡ከሩቅ፡አገር፡ተሰማ። በተ
ቀረጹ፡ምስሎቻቸውና፡በባዕድ፡ከንቱነትስ፡
፳፡ ያስቈጡኝ፡ስለ፡ምንድር፡ነው? መከሩ፡አል
ፎአል÷በጋው፡ሄዶአል÷እኛም፡አልዳን
፳፩፡ ንም። በሕዝቤ፡ሴት፡ልጅ፡ስብራት፡እኔ፡
ተሰብሬአለሁ፡ጠቍሬማለሁ፤አድናቆትም፡
፳፪፡ ይዞኛል። በገለዓድ፡የሚቀባ፡መድኃኒት፡
የለምን? ወይስ፡በዚያ፡ሐኪም፡የለምን?
የወገኔ፡ሴት፡ልጅ፡ፈውስ፡ስለ፡ምን፡አል
ሆነም?

ምዕራፍ፡፱።

፩፡ ተወግተው፡ስለ፡ሞቱ፡ስለ፡ሕዝቤ፡ሴት፡
ልጅ፡ሰዎች፡ሌሊትና፡ቀን፡አለቅስ፡ዘንድ፡
ራሴ፡ውኃ÷ዓይኔም፡የእንባ፡ምንጭ፡በሆነ
፪፡ ልኝ! ሁሉም፡አመንዝሮች÷የአታላዮች፡
ጉባኤ፡ናቸውና፡ሕዝቤን፡እተዋቸው፡ዘንድ፡
ከእነርሱም፡እለይ፡ዘንድ፡በምድረ፡በዳ፡
የመንገደኞች፡ማደሪያን፡ማን፡በሰጠኝ?
፫፡ ምላሳቸውን፡ስለ፡ሐሰት፡እንደ፡ቀስት፡
ገተሩ፤በምድር፡በረቱ፡ነገር፡ግን፡ለእው
ነት፡አይደለም፤ከክፋት፡ወደ፡ክፋት፡ይሄ
ዳሉና፡እኔንም፡አላወቁምና÷ይላል፡እግዚ
፬፡ አብሔር። ወንድምም፡ሁሉ፡ያሰናክላልና÷
ባልንጀራም፡ሁሉ፡ያማልና፡እናንተ፡ሁሉ፡
ከባልንጀሮቻችሁ፡ተጠንቀቁ÷በወንድሞቻ
፭፡ ችሁም፡አትታመኑ። ሰውም፡ሁሉ፡ባልን
ጀራውን፡ያታልላል፡በእውነትም፡አይናገ
ርም፤ሐሰትን፡መናገርንም፡ምላሳቸው፡
ተምሮአል÷ክፋንም፡ለማድረግ፡ይደክማሉ።
፮፡ ማደሪያህ፡በሽንገላ፡መካከል፡ነው÷ከሽንገ
ላም፡የተነሣ፡እኔን፡ያውቁኝ፡ዘንድ፡እንቢ፡
ብለዋል÷ይላል፡እግዚአብሔር።
፯፡ ስለዚህ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡—
እነሆ÷አቀልጣቸዋለሁ፡እፈትናቸውማለሁ፤
ስለ፡ሕዝቤ፡ሴት፡ልጅ፡ክፋት፡ከዚህ፡ሌላ፡
የማደርገው፡ምንድር፡ነው? ምላሳቸው፡ ፰፡
የተሳለ፡ፍላጻ፡ነው፤ሽንገላን፡ይናገራሉ፤
ሰው፡ከባልንጀራው፡ጋር፡በሰላም፡ይናገ
ራል÷በልቡ፡ግን፡ያደባበታል። በውኑ፡ ፱፡
ስለዚህ፡ነገር፡አልቀሥፍምን? ይላል፡እግዚ
አብሔር፤ነፍሴስ፡እንደዚህ፡ባለ፡ሕዝብ፡
ላይ፡አትበቀልምን?
ለተራሮች፡ልቅሶን፡ለምድረ፡በዳ፡ማሰማ ፲፡
ርያዎችም፡ዋይታን፡አነሣለሁ÷ሰው፡እንዳያ
ልፍባቸው፡በእሳት፡ተቃጥለዋልና። ሰዎችም፡
የከብቱን፡ድምፅ፡አይሰሙም፤ከሰማይ፡
ወፎች፡ጀምሮ፡እስከ፡እንስሳ፡ድረስ፡ሸሽ
ተው፡ሄደዋል። ኢየሩሳሌምንም፡የፍርስ ፲፩፡
ራሽ፡ክምር፡የቀበሮም፡ማደሪያ፡አደርጋታ
ለሁ÷የይሁዳንም፡ከተሞች፡ሰው፡የማይቀ
መጥባት፡ባድማ፡አደርጋቸዋለሁ።
ይህን፡የሚያስተውል፡ጠቢብ፡ሰው፡ማን፡ ፲፪፡
ነው? ያወራስ፡ዘንድ፡የእግዚአብሔር፡አፍ፡
ለማን፡ተናገረ? ሰው፡እንዳያልፍባት፡ምድ
ርስ፡ስለ፡ምን፡ጠፋች÷እንደ፡ምድረ፡በዳስ፡
ስለ፡ምን፡ተቃጠለች? እግዚአብሔርም፡ ፲፫፡
እንዲህ፡አለ፡— የሰጠኋቸውን፡ሕጌን፡ትተ
ዋልና÷ቃሌንም፡አልሰሙምና÷ነገር፡ግን፡ ፲፬፡
የልባቸውን፡ምኞትና፡አባቶቻቸው፡ያስተ
ማሩአቸውን፡በአሊምን፡ተከትለዋልና፡ስለ ፲፭፡
ዚህ፡የእስራኤል፡አምላክ፡እግዚአብሔር፡
እንዲህ፡ይላል፡— እነሆ÷ይህን፡ሕዝብ፡እሬ
ትን፡አበላዋለሁ፡የሐሞትንም፡ውኃ፡አጠ
ጣዋለሁ። እነርሱና፡አባቶቻቸውም፡ባላወ ፲፮፡
ቁአቸው፡አሕዛብ፡መካከል፡እበትናቸዋለሁ÷
እስካጠፋቸውም፡ድረስ፡በስተ፡ኋላቸው፡ሰይ
ፍን፡እሰድድባቸዋለሁ።
እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡— እንዲ ፲፯፡
መጡ፡አልቃሾች፡ሴቶችን፡ጥሩ፤እንዲመ
ጡም፡ወደ፡ብልሃተኞች፡ሴቶች፡ላኩ፤ዓይ ፲፰፡
ኖቻችንም፡እንባ፡እንዲያፈስሱ፡የዓይናች
ንም፡ሽፋሽፍቶች፡ውኃን፡እንዲያፈልቁ፡
ፈጥነው፡ለእኛ፡ልቅሶውን፡ይያዙ። በጽ ፲፱፡
ዮን፡— እንዴት፡ተበዘበዝን! ምድርንም፡ትተ
ናልና÷ቤቶቻችንንም፡አፍርሰዋልና፡እን
ዴት፡አፈርን! የሚል፡የልቅሶ፡ድምፅ፡ተሰም
ቶአል። እናንተ፡ሴቶች፡ሆይ÷የእግዚአብ ፳፡
ሔርን፡ቃል፡ስሙ÷ጆሮአችሁም፡የአፉን፡
ቃል፡ትቀበል÷ለሴቶች፡ልጆቻችሁም፡ልቅ
ሶውን÷እያንዳንዳችሁም፡ለባልንጀሮቻችሁ፡
ዋይታውን፡አስተምሩ። ሕፃናቱን፡ከመንገድ፡ ፳፩፡
ጕልማሶቹንም፡ከአደባባይ፡ያጠፋ፡ዘንድ፡
ሞት፡ወደ፡መስኮታችን፡ደርሶአል፡ወደ፡
አዳራሻችንም፡ውስጥ፡ገብቶአል። የሰውም፡ ፳፪፡
ሬሳ፡እንደ፡ጕድፍ፡በእርሻ፡ላይ÷ማንምም፡
እንደማይሰበስበው፡ከአጫጆች፡በኋላ፡እንደ
ሚቀር፡ቃርሚያ፡ይወድቃል።

፳፫፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጠቢብ ፡
በጥበቡ ፡ አይመካ ፥ ኃያልም ፡ በኃይሉ ፡ አይ
መካ ፥ ባለ ፡ ጠጋም ፡ በብልጥግናው ፡ አይመካ ፤
፳፬፤ ነገር ፡ ግን ፡ የሚመካው ፦ ምሕረትንና ፡ ፍር
ድን ፡ ጽድቅንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የማደርግ ፡ እኔ ፡
እግዚአብሔር ፡ መሆኔን ፡ በማወቁና ፡ በማስተ
ዋሉ ፡ በዚህ ፡ ይመካ ፤ ደስ ፡ የሚያሰኙኝ ፡ እነ
ዚህ ፡ ናቸውና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፳፭፤፳፮፤ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ያልተገረዙ ፡ ናቸውና ፥ የእ
ስራኤልም ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ልባቸው ፡ ያልተገረዘ ፡
ነውና ፡ የተገረዙትን ፡ ሁሉ ፥ ግብጽንና ፡ ይሁ
ዳን ፡ ኤዶምያስንም ፡ የአሞንንም ፡ ልጆች ፡ ሞዓ
ብንም ፡ በምድረ ፡ በዳም ፡ የተቀመጡትን ፡ ጠጕ
ራቸውን ፡ በዙሪያ ፡ የተላጩትን ፡ ሁሉ ፥ ባለ
መገረዛቸው ፡ እነርሱን ፡ የምቀጣበት ፡ ዘመን ፡
እነሆ ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፤ እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ እግዚአ
ብሔር ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡
፪፤ ስሙ ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦
የአሕዛብን ፡ መንገድ ፡ አትማሩ ፡ ከሰማይ ፡ ምል
፫፤ ክትም ፡ አትፍሩ ፤ አሕዛብ ፡ ይፈሩታልና ። የአ
ሕዛብ ፡ ልማድ ፡ ከንቱ ፡ ነውና ፤ ዛፍ ፡ ከዱር ፡
ይቈረጣል ፥ በሠራተኛም ፡ እጅ ፡ በመጥረቢያ ፡
፬፤ ይሠራል ። በብርና ፡ በወርቅ ፡ ያስጌጡታል ፥
እንዳይናወጥም ፡ በችንካርና ፡ በመዶሻ ፡ ይቸ
፭፤ ነከሩታል ። እንደ ፡ ተቀረጸ ፡ ዓምድ ፡ ናቸው ፡
እነርሱም ፡ አይናገሩም ፤ መራመድም ፡ አይቻ
ላቸውምና ፡ ይሸከሙአቸዋል ። ክፉ ፡ መሥራ
ትም ፡ አይቻላቸውምና ፥ ደግሞም ፡ መልካም ፡
ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ አይችሉምና ፡ አትፍሩአቸው ።
፮፤ አቤቱ ፥ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ የለም ፤ አንተ ፡
ታላቅ ፡ ነህ ፡ ስምህም ፡ በኃይል ፡ ታላቅ ፡ ነው ።
፯፤ የአሕዛብ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ በአሕዛብ ፡ ጥበበ
ኞች ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ በመንግሥታቸውም ፡
ሁሉ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ ስለሌለ ፥ አንተን ፡
መፍራት ፡ ይገባልና ፡ አንተን ፡ የማይፈራ ፡
፰፤ ማን ፡ ነው ? በአንድ ፡ ጊዜ ፡ ሰንፈዋል ፥ ደን
ቈረውማል ፤ ጣዖታት ፡ የሚያስተምሩት ፡ የእ
፱፤ ንጨት ፡ ነገር ፡ ብቻ ፡ ነው ። የሠራተኛና ፡ የአ
ንጥረኛ ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ የሆነ ፡ ከተርሴስ ፡ ጥፍ
ጥፍ ፡ ብር ፡ ከአፌዝም ፡ ወርቅ ፡ ይመጣል ፤
ልብሳቸውም ፡ ሰማያዊና ፡ ቀይ ፡ ግምጃ ፡ ነው ፥
፲፤ ሁሉም ፡ የብልሃተኞች ፡ ሥራ ፡ ናቸው ። እግ
ዚአብሔር ፡ ግን ፡ እውነተኛ ፡ አምላክ ፡ ነው ፤
እርሱም ፡ ሕያው ፡ አምላክና ፡ የዘላለም ፡ ንጉሥ ፡
ነው ፤ ከቍጣው ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ ትንቀጠቀ
ጣለች ፥ አሕዛብም ፡ መዓቱን ፡ አይችሉም ።
፲፩፤ እናንተም ፦ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ያልፈ
ጠሩ ፡ እነዚህ ፡ አማልክት ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡
ከሰማይም ፡ በታች ፡ ይጠፉሉ ፡ ትሉአቸዋላ
ችሁ ።
፲፪፤ ምድርን ፡ በኃይሉ ፡ የፈጠረ ፥ ዓለሙን ፡ በጥ
በቡ ፡ የመሠረተ ፡ ሰማያትንም ፡ በማስተዋሉ ፡
የዘረጋ ፡ እርሱ ፡ ነው ። ድምፁን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ፲፫፤
ውኆች ፡ በሰማይ ፡ ይሰበሰባሉ ፥ ከምድርም ፡
ዳር ፡ ደመናትን ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ፤ ለዝናብም ፡
መብረቅን ፡ ያደርጋል ፥ ነፋስንም ፡ ከቤተ ፡ መዛ
ግብቱ ፡ ያወጣል ። ሰው ፡ ሁሉ ፡ እውቀት ፡ ፲፬፤
አጥቶ ፡ ሰንፎአል ፥ አንጥረኛም ፡ ሁሉ ፡ ከቀረ
ጸው ፡ ምስል ፡ የተነሣ ፡ አፍሮአል ፤ ቀልጦ ፡
የተሠራ ፡ ምስሉ ፡ ውሸት ፡ ነውና ፥ እስትንፋ
ስም ፡ የላቸውምና ። እነርሱ ፡ ምናምንቴና ፡ የቀ ፲፭፤
ልድ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ፤ በተጐበኙ ፡ ጊዜ ፡ ይጠ
ፋሉ ። የያዕቆብ ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ እንደ ፡ እነ ፲፮፤
ዚህ ፡ አይደለም ፤ እርሱ ፡ የሁሉ ፡ ፈጣሪ ፡
ነውና ፤ እስራኤልም ፡ የርስቱ ፡ ነገድ ፡ ነውና ፤
ስሙ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።
በምሽግ ፡ ውስጥ ፡ የተቀመጥሽ ፡ ሆይ ፥ ዕቃ ፲፯፤
ሽን ፡ ከመሬት ፡ ሰብስቢ ፤ እግዚአብሔር ፡ እን ፲፰፤
ዲህ ፡ ይላልና ፦ እነሆ ፥ በምድሪቱ ፡ የሚኖሩ
ትን ፡ እስኪሰማቸው ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ እወ
ነጭፋቸዋለሁ ፥ አስጨንቃቸውማለሁ ።
ስለ ፡ ስብራቴ ፡ ወዮልኝ ! ቍስሌም ፡ ክፉ ፡ ፲፱፤
ነው ፥ እኔ ፡ ግን ፦ በእውነት ፡ የመከራ ፡ ቍስሌ ፡
ነው ፡ እርሱንም ፡ መሸከም ፡ ይገባኛል ፡ አልሁ ።
ድንኳኔ ፡ ተበዘበዘ ፡ አውታሬም ፡ ሁሉ ፡ ተቈ ፳፤
ረጠ ፤ ልጆቼም ፡ ከእኔ ፡ ወጥተው ፡ አይገኙም ፤
ድንኳኔንም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ የሚዘረጋ ፡
መጋረጃዎችንም ፡ የሚያነሣ ፡ የለም ። እረኞች ፡ ፳፩፤
ሰንፈዋልና ፥ እግዚአብሔርን ፡ አልጠየቁት
ምና ፡ አልተከናወነላቸውም ፥ መንጎቻቸውም ፡
ሁሉ ፡ ተበትነዋል ። የወሬን ፡ ድምፅ ፡ ስሙ ፤ እነ ፳፪፤
ሆም ፥ የይሁዳን ፡ ከተሞች ፡ ባድማና ፡ የቀበሮ ፡
ማደሪያ ፡ ያደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ከሰሜን ፡ ምድር ፡
ጽኑ ፡ ሽብር ፡ መጥቶአል ።
አቤቱ ፥ የሰው ፡ መንገድ ፡ ከራሱ ፡ እንዳይ ፳፫፤
ደለ ፡ አውቃለሁ ፥ አካሄዱንም ፡ ለማቅናት ፡
ከሚራመድ ፡ ሰው ፡ አይደለም ። አቤቱ ፥ ቅጣኝ ፤ ፳፬፤
ነገር ፡ ግን ፡ እንዳታዋርደኝ ፡ በመጠን ፡ ይሁን ፡
እንጂ ፡ በቍጣ ፡ አይሁን ። ያዕቆብን ፡ በልተ ፳፭፤
ውታልና ፥ ውጠውትማልና ፥ አጥፍተውትማ
ልና ፥ ማደሪያውንም ፡ አፍርሰዋልና ፡ በማያው
ቁህ ፡ አሕዛብ ፡ ስምህንም ፡ በማይጠሩ ፡ ወገ
ኖች ፡ ላይ ፡ መዓትህን ፡ አፍስስ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ ፩፤
የመጣው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። የዚህን ፡ ቃል ፡ ፪፤
ኪዳን ፡ ቃል ፡ ስማ ፥ ለይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ በኢ
የሩሳሌምም ፡ ለሚኖሩ ፡ ተናገር ፥ እንደዚህም ፡ ፫፤፬፤
በላቸው ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከግብጽ ፡ አገር ፡ ከብ
ረት ፡ ምድጃ ፡ ባወጣኋቸው ፡ ቀን ፡ ለአባቶቻችሁ ፡
ያዘዝሁትን ፡ የዚህን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃል ፡ የማይ
ሰማ ፡ ሰው ፡ ርጉም ፡ ይሁን ፤ አልሁም ፦ ቃሌን ፡
ስሙ ፥ ያዘዝኋችሁንም ፡ ሁሉ ፡ አድርጉ ፤ እን

ዲሁም ፡ እናንተ ፡ ሕዝብ ፡ ትሆኑኛላችሁ ፡ እኔም ፡
፭ አምላክ ፡ እሆናችኋለሁ ። ይህም ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ወተትና ፡ ማር ፡ የምታፈስሰውን ፡ ምድር ፡
እሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶቻችሁ ፡ የማልሁ
ትን ፡ መሐላ ፡ አጸና ፡ ዘንድ ፡ ነው ። እኔም ፡—
አቤቱ ÷ አሜን ፡ ብዬ ፡ መለስሁለት ።
፮ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ይህ
ችን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በይሁዳ ፡ ከተሞችና ፡ በኢ
የሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ ተናገር ÷ እንዲህም ፡
በል ፡— የዚህን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፡
፯ አድርጉትም ። አባቶቻችሁን ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡
ካወጣሁበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ÷
በማለዳ ፡ ተነሥቼ ፡ እያስጠነቀቅሁ ፡— ቃሌን ፡
ስሙ ፡ በማለት ፡ አስጠንቅቄአቸው ፡ ነበር ።
፰ እነርሱ ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ በክፉ ፡ ልባቸው ፡ እልከ
ኝነት ፡ ሄዱ ፡ እንጂ ፡ አልሰሙም ፡ ጆሮአቸ
ውንም ፡ አላዘነበሉም ፤ ስለዚህ ፡ ያዘዝኋቸውን ፡
እነርሱም ፡ ያላደረጉትን ፡ የዚህን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
ቃል ፡ ሁሉ ፡ አመጣሁባቸው ።
፱ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— በይ
ሁዳ ፡ ሰዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሚኖሩ ፡ ዘንድ ፡
፲ አድማ ፡ ተገኝቶአል ። ቃሌንም ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡
እንቢ ፡ ወዳሉ ፡ ወደ ፡ አባቶቻቸው ፡ ኃጢአት ፡
ተመለሱ ÷ ያመልኩአቸውም ፡ ዘንድ ፡ እንግዶ
ችን ፡ አማልክት ፡ ተከተሉ ፤ የእስራኤል ፡ ቤትና ፡
የይሁዳ ፡ ቤት ፡ ከአባቶቻቸው ፡ ጋር ፡ ያደረግሁ
፲፩ ትን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አፈረሱ ። ስለዚህ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ሊያመልጡት ፡
የማይችሉትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አመጣባቸዋለሁ ÷
ወደ ፡ እኔም ፡ ይጮኻሉ ፤ እኔም ፡ አልሰማቸ
፲፪ ውም ። በይሁዳም ፡ ከተሞችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡
የሚኖሩ ፡ ሄደው ፡ ወደሚያጥኑላቸው ፡ አማል
ክት ፡ ይጮኻሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በመከራቸው ፡
፲፫ ጊዜ ፡ ከቶ ፡ አያድኑአቸውም ። ይሁዳ ፡ ሆይ ÷
አማልክትህ ፡ እንደ ፡ ከተሞችህ ፡ ቍጥር ፡ እን
ዲሁ ፡ ናቸው ፤ እንደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ መንገ
ዶች ፡ ቍጥር ፡ ለነውረኛ ፡ ነገር ፡ መሠዊያ ÷ እር
ሱም ፡ ለበኣል ፡ ታጥኑበት ፡ ዘንድ ፡ መሠዊያ ÷
፲፬ አድርጋችኋል ። አንተም ፡ ስለዚህ ፡ ሕዝብ ፡
አትጸልይ ፤ ከመከራቸው ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
በጮኹ ፡ ጊዜ ፡ አልሰማቸውምና ፡ ስለ ፡ እነር
ሱም ፡ ጩኸትና ፡ ልመና ፡ አታድርግ ።
፲፭ ወዳጄ ፡ በቤቴ ፡ ውስጥ ፡ ምን ፡ አላት ? ስእ
ለት ፡ ወይም ፡ የተቀደሰ ፡ ሥጋ ፡ ክፋትሽን ፡
ከአንቺ ፡ ያስወግዳልን ? ወይስ ፡ በእነዚህ ፡ ታመ
፲፮ ልጫለሽን ? እግዚአብሔር ፡ ስምሽን ፡— በመ
ልካም ፡ ፍሬ ፡ የተዋበች ፡ የለመለመች ፡ የወ
ይራ ፡ ዛፍ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ፤ በጽኑ ፡ ዐውሎ ፡
ነፋስ ፡ ጩኸት ፡ እሳትን ፡ አነደደበት ÷ ቅርንጫ
፲፯ ፎችዋም ፡ ተሰብረዋል ። ለበኣልም ፡ በማጠና
ቸው ፡ ያስቈጡኝ ፡ ዘንድ ፡ ለራሳቸው ፡ ስለ ፡
ሠሩአት ፡ ስለ ፡ እስራኤልና ፡ ስለ ፡ ይሁዳ ፡ ቤት ፡
ክፋት ፡ የተከለሽ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ ተናግሮብሻል ።

እግዚአብሔርም ፡ አስታወቀኝ ፡ እኔም ፡ አወ ፲፰
ቅሁ ፤ ሥራቸውንም ፡ ገለጥህልኝ ። እኔም ፡ ለመ ፲፱
ታረድ ፡ እንደሚነዳ ፡ እንደ ፡ የዋህ ፡ በግ ፡ ጠቦት ፡
ሆንሁ ፤ እነርሱም ፡— ዛፉን ፡ ከፍሬው ፡ ጋር ፡
እንቍረጥ ÷ ስሙም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እን
ዳይታሰብ ፡ ከሕያዋን ፡ ምድር ፡ እናጥፋው ፡
ብለው ፡ ምክርን ፡ እንዳሰቡብኝ ፡ አላወቅሁም ፡
ነበር ። ኵላሊትንና ፡ ልብን ፡ የምትፈትን ፡ በቅ ፳
ንም ፡ የምትፈርድ ፡ አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
ሆይ ÷ ክርክሬን ፡ ገልጬልሃለሁና ፡ በእነርሱ ፡
ላይ ፡ የሚሆን ፡ በቀልህን ፡ ልይ ። ስለዚህም ፡— ፳፩
በእጃችን ፡ እንዳትሞት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡
ትንቢት ፡ አትናገር ፡ ብለው ፡ ነፍስህን ፡ ስለሚሹ ፡
ስለ ፡ ዓናቶት ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ÷ እቀጣቸዋለሁ ፤ ጎበዛዝቶቻ ፳፪
ቸው ፡ በሰይፍ ፡ ይሞታሉ ÷ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡
ልጆቻቸውም ፡ በራብ ፡ ይሞታሉ ፤ በምጐበኛ ፳፫
ቸውም ፡ ዓመት ፡ በዓናቶት ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ አመጣባቸዋለሁና ፡ ማንም ፡ ከእነርሱ ፡
የሚቀር ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

አቤቱ ÷ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በተምዋገትሁ ፡ ጊዜ ፡ ፩
አንተ ፡ ጻድቅ ፡ ነህ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡
ስለ ፡ ፍርድ ፡ ልናገር ። የኃጢአተኞች ፡ መን
ገድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይቃናል ? በደልንስ ፡ ለሚያ
ደርጉ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ደኅንነት ፡ ይሆናል ?
ተክለሃቸዋል ፤ ሥር ፡ ሰድደዋል ፤ አድገዋል ፡ ፪
አፍርተውማል ፤ በአፋቸው ፡ አንተ ፡ ቅርብ ፡
ነህ ÷ ከልባቸው ፡ ግን ፡ ሩቅ ፡ ነህ ። አንተ ፡ ፫
ግን ÷ አቤቱ ÷ አውቀኸኛል ፤ አይተኸኛል ÷
ልቤንም ፡ በፊትህ ፡ ፈትነሃል ፤ እንደ ፡ በጎች ፡
ለመታረድ ፡ ጐትተህ ፡ ለያቸው ÷ ለመታረድም ፡
ቀን ፡ አዘጋጃቸው ። ምድሪቱ ፡ የምታለቅሰው ÷ ፬
የአገሩ ፡ ሣርስ ፡ ሁሉ ፡ የሚደርቀው ፡ እስከ ፡
መቼ ፡ ነው ? የተቀመጡባት ፡ ሰዎች ፡— ፍጻ
ሜያችንን ፡ አያይም ፡ ብለዋልና ፡ ስለ ፡ ክፋታ
ቸው ፡ እንስሶችና ፡ ወፎች ፡ ጠፍተዋል ።
ከእግረኞች ፡ ጋር ፡ በሮጥህ ፡ ጊዜ ፡ እነርሱ ፡ ፭
ቢያደክሙህ ÷ ከፈረሶች ፡ ጋር ፡ መታገል ፡ እን
ዴት ፡ ትችላለህ ? በሰላምም ፡ ምድር ፡ ታምነህ ፡
ብትቀመጥ ÷ በዮርዳኖስ ፡ ትዕቢት ፡ እንዴት ፡
ታደርጋለህ ? ወንድሞችህና ፡ የአባትህ ፡ ቤት ፡ ፮
እነርሱ ፡ ጭምር ፡ አታልለውሃልና ÷ በኋላህም ፡
ጮኸዋልና ፤ በመልካምም ፡ ቢናገሩህም ፡ አት
ታመናቸው ።
ቤቴን ፡ ትቼአለሁ ፡ ርስቴንም ፡ ጥያለሁ ÷ ነፍ ፯
ሴም ፡ የምትወድዳትን ፡ በጠላቶችዋ ፡ እጅ ፡ አሳ
ልፌ ፡ ሰጥቻለሁ ። ርስቴ ፡ በዱር ፡ እንዳለ ፡ ፰
አንበሳ ፡ ሆናብኛለች ፤ ድምፅዋን ፡ አንሥታብ
ኛለች ፤ ስለዚህ ፡ ጠልቻታለሁ ። ርስቴ ፡ እንደ ፡ ፱
ዝንጕርጕር ፡ አሞራ ፡ ሆነችብኝን ? አሞሮችስ ፡
በዙሪያዋና ፡ በላይዋ ፡ ሆነዋልን ? ሂዱ ÷ የም
ድር ፡ አራዊትን ፡ ሁሉ ፡ ሰብስቡ ÷ ይበሉም ፡

፲ ዘንድ፡አምጡአቸው ። ብዙ ፡ እረኞች ፡ የወ
ይኑን፡በታዬን፡አጥፍተዋል ፥ እድል፡ፈንታ
ዬንም ፡ ረግጠዋል ፤ የአምሮቴን ፡ እድል ፡
፲፩ ፈንታ፡ምድረ፡በዳ፡አድርገውታል ። በድማ፡
አድርገውታል ፥ ፈርሶም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ያለቅ
ሳል ፤ ምድር ፡ ሁሉ ፡ በድማ፡ሆናለች ፡ በል
፲፪ ቡም፡የሚያስበት ፡ የለም ። በወናዎች ፡ ከረ
ብቶች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በዝባዦች ፡ መጥተዋል ፥
የእግዚአብሔር፡ሰይፍ፡ከምድር፡ዳር፡ጀምሮ፡
እስከ፡ምድር፡ዳር፡ድረስ፡ይበላልና ፤ ለሥጋ፡
፲፫ ለባሽ፡ሁሉ ፡ ሰላም ፡ የለም ። ስንዴን ፡ ዘሩ ፡
እሾህንም፡አጨዱ ፤ ደከሙ ፥ ምንም ፡ አልረ
ባቸውም ፤ ስለ፡እግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ፡
ከፍሬያችሁ ፡ ታፍራላችሁ ።
፲፬ እግዚአብሔር፡ለሕዝቤ ፡ ለእስራኤል፡ያወ
ረስሁትን፡ርስት፡ለሚነኩት፡ክፉዎች ፡ ጐረቤ
ቶች ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ እነሆ ፥ ከም
ድራቸው፡እነቅላቸዋለሁ ፥ የይሁዳንም፡ቤት፡
፲፭ ከመካከላቸው፡እነቅለዋለሁ ። ከነቀልኋቸውም፡
በኋላ ፡ መልሼ ፡ እምራቸዋለሁ ፥ እያንዳንዱ
ንም ፡ ወደ ፡ ርስቱ ፡ እያንዳንዱንም ፡ ወደ ፡
፲፮ ምድሩ ፡ እመልሳለሁ ። በበኣል ፡ ይምሉ ፡
ዘንድ ፡ ሕዝቤን ፡ እንዳስተማሩ ፡ በስሜ ፦
ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ብለው ፡ ይምሉ ፡
ዘንድ፡የሕዝቤን፡መንገድ፡በትጋት፡ቢማሩ ፥
በዚያን፡ጊዜ ፡ በሕዝቤ ፡ መካከል ፡ ይመሠረ
፲፯ ታሉ ። ባይሰሙኝ፡ግን፡ያንን፡ሕዝብ፡ፈጽሜ፡
እነቅለዋለሁ ፡ አጠፋውማለሁ ፥ ይላል፡እግዚ
አብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይለኛል ፦ ሂድ ፥
ከተልባ ፡ እግር ፡ የተሠራችን ፡ መታጠቂያ ፡
ለአንተ ፡ ግዛ ፥ ወገብህንም ፡ ታጠቅበት ፤ በው
፪ ኃውም ፡ ውስጥ ፡ አትንከራት ። እንደ ፡ እግዚ
አብሔርም ፡ ቃል ፡ መታጠቂያን ፡ ገዛሁ ፡ወገቤ
፫፡ ፬ ንም ፡ ታጠቅሁበት ። ሁለተኛም ፡ ጊዜ ፦ የገ
ዛሃትን ፡ በወገብህ ፡ ያለችውን ፡ መታጠቂያ ፡
ወስደህ ፡ ተነሥ ፥ ወደ ፡ ኤፍራጥስም ፡ ሂድ ፥
በዚያም ፡ በተሰነጠቀ ፡ዓለት ፡ ውስጥ ፡ ሸሽጋት፡
የሚል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ መጣልኝ ።
፭ እግዚአብሔርም ፡ እንዳዘዘኝ ፡ ሄድሁ ፡ በኤፍራ
፮ ጥስም ፡ አጠገብ ፡ ሸሸግኋት ። ከብዙ ፡ ቀንም ፡
በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፦ ተነሥተህ ፡ ወደ ፡ ኤፍ
ራጥስ ፡ ሂድ ፥ በዚያም ፡ ትሸሽጋት ፡ ዘንድ ፡
ያዘዝሁህን፡መታጠቂያ፡ከዚያ፡ውስጥ፡ውሰድ፡
፯ አለኝ ። እኔም ፡ ወደ ፡ ኤፍራጥስ ፡ ሄድሁ ፡ ቆፈ
ርሁም ፥ ከሸሸግሁበትም ፡ ስፍራ ፡ መታጠቂያ
ይቱን ፡ ወሰድሁ ። እነሆም ፥ መታጠቂያይቱ ፡
ተበላሽታ ፡ ነበር ፥ ለምንም ፡ አልረባችም ።
፰ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን
፱ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦ እንዲሁ ፡ የይሁዳን ፡ ትዕቢት ፡ ታላ
ቁንም ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ትዕቢት ፡ አበላሻለሁ ።

ቃሌን ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ የሚሉ ፥ በል ፲
ባቸውም ፡ እልከኝነት ፡ የሚሄዱ ፥ ያመልኩአ
ቸውና ፡ ይሰግዱላቸው ፡ ዘንድ ፡ ሌሎችን ፡ አማ
ልክት ፡ የሚከተሉ ፡ እነዚህ ፡ ክፉ ፡ ሕዝብ ፡ እን
ዳች ፡ እንደማትረባ ፡ እንደዚች ፡ መታጠቂያ ፡
ይሆናሉ ። መታጠቂያ ፡ በሰው ፡ ወገብ ፡ ላይ ፡ ፲፩
እንደምትጣበቅ ፥ እንዲሁ ፡ ሕዝብና ፡ ስም ፡
ምስጋናና ፡ ክብር ፡ ይሆኑልኝ ፡ ዘንድ ፡ የእስራ
ኤልን ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ የይሁዳንም ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡
ከእኔ ፡ ጋር ፡ አጣብቄአለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ አልሰሙም ።
ስለዚህ ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብ ፲፪
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ማድጋ ፡ ሁሉ ፡ የወ
ይን ፡ ጠጅ ፡ ይሞላል ፡ ብለህ ፡ ትነግራቸዋለህ ፤
እነርሱም ፦ ማድጋ ፡ ሁሉ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡
እንዲሞላ ፡ በውኑ ፡ እኛ ፡ አናውቅምን ? ይሉ
ሃል ። አንተም ፡ እንዲህ ፡ ትላቸዋለህ ፦ እግ ፲፫
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እነሆ ፥ በዚህች ፡
ምድር ፡ የሚኖሩትን ፡ ሁሉ ፥ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡
የሚቀመጡትን ፡ ነገሥታት ፡ ካህናቱንም ፡ ነቢ
ያቱንም ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የተቀመጡትን ፡
ሁሉ ፡ በስካር ፡ እሞላቸዋለሁ ። ሰውንም ፡ ፲፬
በሰው ፡ ላይ ፥ አባቶችንና ፡ ልጆችን ፡ በአንድ ፡
ላይ ፥ እቀጠቅጣቸዋለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ፤ አጠፋቸዋለሁ ፡ እንጂ ፡ አልራራም ፥ አላ
ዝንም ፥ አልምርም ።
ስሙ ፥ አድምጡ ፤ እግዚአብሔር ፡ ተናግሮ ፲፭
አልና ፡ አትታበዩ ። ሳትጨልም ፡ እግራችሁም ፡ ፲፮
በጨለመችው ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ሳትሰናከል ፥
በተስፋ ፡ የምትጠባበቁትን ፡ ብርሃን ፡ ለሞት ፡
ጥላና ፡ ለድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ ሳይለውጠው ፡ ለአ
ምላካችሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብርን ፡ ስጡ ።
ይህን ፡ ባትሰሙ ፡ ነፍሴ ፡ ስለ ፡ ትዕቢታችሁ ፡ ፲፯
በስውር ፡ ታለቅሳለች ፤ የእግዚአብሔርም ፡
መንጋ ፡ ተማርኮአልና ፡ ዓይኔ ፡ ታነባለች ፥ እን
ባንም ፡ ታፈስሳለች ።
ለንጉሡና ፡ ለንጉሥ ፡ እናት ፡ ለእቴጌይቱ ፦ ፲፰
የክብራችሁ ፡ አክሊል ፡ ከራሳችሁ ፡ ወርዶአ
ልና ፡ ተዋርዳችሁ ፡ ተቀመጡ ፡ በል ። የደቡብ ፡ ፲፱
ከተሞች ፡ ተዘግተዋል ፥ የሚከፍታቸውም ፡
የለም ፤ ይሁዳ ፡ ሁሉ ፡ ተማርኮአል ፥ ፈጽሞ ፡
ተማርኮአል ።
ዓይናችሁን ፡ አንሥታችሁ ፡ እነዚህን ፡ ከሰ ፳
ሜን ፡ የሚመጡትን ፡ ተመልከቱ ፤ ለአንቺ ፡ የተ
ሰጠ ፡ መንጋ ፥ የተዋበ ፡ መንጋሽ ፥ ወዴት ፡
አለ ? ወዳጆችሽ ፡ እንዲሆኑ ፡ ያስተማርሻቸ ፳፩
ውን ፡ በራስሽ ፡ ላይ ፡ አለቆች ፡ በደረጋቸው ፡
ጊዜ ፡ ምን ፡ ትያለሽ ? እንደ ፡ ወላድ ፡ ሴት ፡ ምጥ ፡
አይዝሽምን ? በልብሽም ፦ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ፳፪
ነገር ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ደረሰብኝ ? ብትዪ ፥ ከኃጢአ
ትሽ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ የልብስሽ ፡ ዘርፍ ፡ ተገል
ጦአል ፡ ተረከዝሽም ፡ ተገፍፎአል ። በውኑ ፡ ፳፫
ኢትዮጵያዊ ፡ መልኩን ፡ ወይስ ፡ ነብር ፡ ዝንጕ
ርጕርነትን ፡ ይለውጥ ፡ ዘንድ ፡ ይችላልን ? በዚ

ያን ፡ ጊዜ ፡ ክፉትን ፡ የለመዳችሁ ፡ እናንተ ፡
፳፬፤ ደግሞ ፡ በጎ ፡ ለማድረግ ፡ ትችላላችሁ ። ስለ
ዚህ ፡ እንደሚያልፍ ፡ እብቅ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡
፳፭፤ ነፋስ ፡ እበትናቸዋለሁ ። ረስተሽኛልና ፥ በሐ
ሰትም ፡ ታምነሻልና ፡ ዕጣሽ ፡ የለካሁልሽም ፡
እድል ፡ ፈንታ ፡ ይህ ፡ ነው ፥ ይላል ፡ እግዚአብ
፳፮፤ ሔር ። ስለዚህም ፡ የልብስሽን ፡ ዘርፍ ፡ በፊ
ትሽ ፡ እገልጣለሁ ፡ እፍረትሽም ፡ ይታያል ።
፳፯፤ እስጸያፌ ፡ ሥራሽን ፥ ምንዝርናሽን ፥ ማሽካካ
ትሽን ፥ የግልሙትናሽንም ፡ መዳራት ፡ በኮረብ
ቶች ፡ ላይ ፡ በሜዳም ፡ አይቻለሁ ። ኢየሩሳሌም ፡
ሆይ ፥ ወዮልሽ ! ለመንጻት ፡ እንቢ ፡ ብለሻል ፤
ይህስ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ?

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፤ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ ስለ ፡ ድርቅ ፡ የመጣው ፡
፪፤ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። ይሁዳ ፡
አለቀሰች ፥ ደጆችዋም ፡ በዶ ፡ ሆኑ ፡ በምድ
ርም ፡ ላይ ፡ ጨለሙ ፤ የኢየሩሳሌም ፡ ጩኸት ፡
፫፤ ክፍ ፡ ክፍ ፡ ብሎአል ። ታላላቆችም ፡ ብላቴኖ
ቻቸውን ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ሰደዱ ፤ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡
መጡ ፡ ውኃም ፡ አላገኙም ፥ ዕቃቸውንም ፡
ባዶውን ፡ ይዘው ፡ ተመለሱ ፤ አፈሩም ፡ ተዋረ
፬፤ ዱም ፡ ራሳቸውንም ፡ ተከናነቡ ። በምድር ፡
ላይ ፡ አልዘነበምና ፡ መሬቱ ፡ ስንጥቅጥቅ ፡ ስለ ፡
ሆነ ፡ አራሾች ፡ አፈሩ ፡ ራሳቸውንም ፡ ተከና
፭፤ ነቡ ። ዋላ ፡ ደግሞ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ወለደች ፥
፮፤ ሣርም ፡ የለምና ፡ ግልገልዋን ፡ ተወች ። የሜዳ ፡
አህዮችም ፡ በወና ፡ ኮረብታ ፡ ላይ ፡ ቆመዋል ፥
እንደ ፡ ቀበሮም ፡ ወደ ፡ ነፋስ ፡ አለከለኩ ፤ ልም
ላሜም ፡ የለምና ፡ ዓይኖቻቸው ፡ ጠወለጉ ።
፯፤ አቤቱ ፥ ኃጢአታችን ፡ ብዙ ፡ ነውና ፥ በአ
ንተም ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርተናልና ፡ ኃጢአ
ታችን ፡ ይመሰክርብናል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡
፰፤ ስምህ ፡ ብለህ ፡ አድርግ ። አንተ ፡ የእስራኤል ፡
ተስፋ ፡ ሆይ ፡ በመከራም ፡ ጊዜ ፡ የምታድነው ፥
በምድር ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፥ ወደ ፡ ማደሪያ ፡
ዘወር ፡ እንደሚል ፡ መንገደኛ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትሆ
፱፤ ናለህ ? እንዳንቀላፋ ፡ ሰው ፥ ያድንም ፡ ዘንድ ፡
እንደማይችል ፡ ኃያል ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትሆናለህ ?
አንተ ፡ ግን ፥ አቤቱ ፥ በመካከላችን ፡ ነህ ፡
እኛም ፡ በስምህ ፡ ተጠርተናል ፤ አትተወን ።
፲፤ እግዚአብሔር ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— መቅበዝበዝን ፡ ወድደዋል ፡ እግራ
ቸውንም ፡ አልከለከሉም ፤ ስለዚህ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በእነርሱ ፡ ደስ ፡ አይለውም ፥ በደላቸው
ንም ፡ አሁን ፡ ያስባል ፡ ኃጢአታቸውንም ፡
፲፩፤ ይቀጣል ። እግዚአብሔርም ፡— ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡
፲፪፤ ስለ ፡ መልካም ፡ አትጸልይላቸው ። በጾሙ ፡
ጊዜ ፡ ጸሎታቸውን ፡ አልሰማም ፤ የሚቃጠለ
ውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የእህሉን ፡ ቍርባን ፡ ባቀ
ረቡ ፡ ጊዜ ፡ አልቀበላቸውም ፤ በሰይፍና ፡ በራብ ፡
በቸነፈርም ፡ አጠፋቸዋለሁ ፡ አለኝ ።
፲፫፤ እኔም ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ ወዮ !

እነሆ ፥ ነቢያት ፡— በእውነት ፡ ሰላምን ፡ በዚህ ፡
ስፍራ ፡ እሰጣችኋለሁ ፡ እንጂ ፡ ሰይፍን ፡ አታ
ዩም ፥ ራብም ፡ አያገኛችሁም ፡ ይሉአቸዋል ፡
አልሁ ። እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ፲፬፤
ነቢያቱ ፡ ውሸት ፡ በስሜ ፡ ትንቢት ፡ ይናገራሉ ፤
አላክኋቸውም ፥ አላዘዝኋቸውም ፥ አልተናገ
ርኋቸውም ፤ የውሸቱን ፡ ራእይ ፡ ምዋርትንም ፡
ከንቱንም ፡ ነገር ፡ የልባቸውንም ፡ሽንገላ ፡ ይሰ
ብኩላችኋል ። ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በስሜ ፡ ፲፭፤
ትንቢት ፡ ስለሚናገሩ ፡ ነቢያት ፡— በዚህች ፡
አገር ፡ ሰይፍና ፡ ራብ ፡ አይሆንም ፡ ስለሚሉ ፡
ስላላክኋቸው ፡ ነቢያት ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነ
ዚያ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ ይጠፋሉ ። ትንቢት ፡ ፲፮፤
የሚናገሩላቸውም ፡ ሰዎች ፡ ከራብና ፡ ከሰይፍ ፡
የተነሣ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ ይበተናሉ ፤
ከፋታቸውንም ፡ አፈስስባቸዋለሁና ፡ እነርሱ
ንና ፡ ሚስቶቻቸውን ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆ
ቻቸውንም ፡ የሚቀብራቸው ፡ አይገኝም ። እን ፲፯፤
ደዚህም ፡ ብለህ ፡ ትነግራቸዋለህ ፡— የወገኔ ፡
ልጅ ፡ ድንግሊቱ ፡ በታላቅ ፡ ስብራትና ፡ እጅግ ፡
ክፉ ፡ በሆነ ፡ ቍስል ፡ ተሰብራለችና ፡ ዓይኖቼ ፡
ሌሊትና ፡ ቀን ፡ ሳያቋርጡ ፡ እንባ ፡ ያፍስሱ ።
ወደ ፡ ሜዳ ፡ ብወጣ ፥ እነሆ ፥ በሰይፍ ፡ የሞቱ ፡ ፲፰፤
አሉ ፤ ወደ ፡ ከተማም ፡ ብገባ ፥ እነሆ ፥ በራብ ፡
የከሱ ፡ አሉ ፤ ነቢዩና ፡ ካህኑም ፡ ወደማያው
ቋት ፡ አገር ፡ ሄደዋልና ።
በውኑ ፡ ይሁዳን ፡ ፈጽመህ ፡ ጥለሃቸዋልን ? ነፍ ፲፱፤
ስህስ ፡ ጽዮንን ፡ ጠልታታለችን ? ስለ ፡ ምን ፡
መታኸን ? ፈውስስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ የለንም ? ሰላ
ምን ፡ በተስፋ ፡ ተጠባበቅን ፥ መልካምም ፡ አል
ተገኘም ፤ ፈውስን ፡ በተስፋ ፡ ተጠባበቅን ፥ እነ
ሆም ፥ ድንጋጤ ፡ ሆነ ። አቤቱ ፥ በአንተ ፡ ላይ ፡ ፳፤
ኃጢአትን ፡ ሠርተናልና ፡ ክፋታችንንና ፡ የአ
ባቶቻችንን ፡ በደል ፡ እናውቃለን ። ስለ ፡ ስምህ ፡ ፳፩፤
ብለህ ፡ አትናቀን ፥ የክብርህንም ፡ ዙፋን ፡ አታ
ስነውር ፤ ከእኛ ፡ ጋርም ፡ ያደረግኸውን ፡
ቃል ፡ ኪዳንህን ፡ አስብ ፡ እንጂ ፡ አታፍርስ ።
በውኑ ፡ በአሕዛብ ፡ ጣዖታት ፡ መካከል ፡ ያዘ ፳፪፤
ንብ ፡ ዘንድ ፡ የሚችል ፡ ይገኛልን ? ወይስ ፡
ሰማይ ፡ ዝናብ ፡ ማፍሰስ ፡ ይችላልን ? አቤቱ ፡
አምላካችን ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ አይደለህምን ?
አንተ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አድርገሃልና ፡ ስለ
ዚህ ፡ አንተን ፡ በተስፋ ፡ እንጠባበቃለን ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

እግዚአብሔርም ፡ እንደዚህ ፡ አለኝ ፡— ፩፤
ሙሴና ፡ ሳሙኤል ፡ በፊቴ ፡ ቢቆሙም ፥ ልቤ ፡
ወደዚህ ፡ ሕዝብ ፡ አይዘነብልም ፤ ከፊቴ ፡ ጣላ
ቸው ፤ ይውጡ ። እነርሱም ፡— ወዴት ፡ እን ፪፤
ውጣ ፡ ቢሉህ ፥ አንተ ፡— እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፡— ለሞት ፡ የሆነ ፡ ወደ ፡ ሞት ፥
ለሰይፍም ፡ የሆነ ፡ ወደ ፡ ሰይፍ ፥ ለራብም ፡
የሆነ ፡ ወደ ፡ ራብ ፥ ለምርኮም ፡ የሆነ ፡ ወደ ፡
ምርኮ ፡ ትላቸዋለህ ። ሰይፍን ፡ ለመግደል ፡ ውሾ ፫፤

ችንም ፡ ለመጕተት ፡ የሰማያትንም ፡ ወፎች ፡
የምድርንም፡አራዊት፡ለመብላትና፡ለማጥፋት ÷
አራቱን ፡ ዓይነት ፡ ጥፋት ፡ አዝዝባቸዋለሁ ÷
፬፤ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡
የሕዝቅያስ ፡ ልጅ ፡ ምናሴ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ስላ
ደረገው ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡
መካከል ፡ ለመከራ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለሁ ።
፭፤ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ÷ የሚራራልሽ ፡ ማን ፡
ነው ? የሚያዝንልሽስ ፡ ማን ፡ ነው ? ወይስ ፡
ስለ ፡ ደኅንነትሽ ፡ ይጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ ፈቀቅ ፡
፮፤ የሚል ፡ ማን ፡ ነው ? አንቺ ፡ እኔን ፡ ጥለሻል ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ ወደ ፡ ኋላሽም ፡ ተመ
ልሰሻል ፤ ስለዚህ ፡ እጄን ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ዘር
ግቼ ፡ አጥፍቼሻለሁ ፤ ከይቅርታ ፡ ደክሜአለሁ ።
፯፤ በአገርም ፡ ደጆች ፡ ውስጥ ፡ በመንሽ ፡ አበጥሬ
አቸዋለሁ ፤ የወላድ ፡ መካን ፡ አድርጌአቸዋለሁ ÷
ሕዝቤንም ፡ አጥፍቼአለሁ ፤ ከመንገዳቸውም ፡
፰፤ አልተመለሱም ። መበለቶቻቸውም ፡ ከባሕር ፡
አሸዋ ፡ ይልቅ ፡ በዝተውብኛል ፤ በብላቴኖች ፡
እናት ፡ ላይ ፡ በቀትር ፡ ጊዜ ፡ አጥፊውን ፡ አም
ጥቻለሁ ፤ ጣርንና ፡ ድንጋጤን ፡ በድንገት ፡ አም
፱፤ ጥቼባታለሁ ። ሰባት ፡ የወለደች ፡ ደክማለች ÷
ነፍስዋንም ፡ አውጥታለች ፤ ቀን ፡ ገና ፡ ሳለ ፡
ፀሐይዋ ፡ ገብታባታለች ፤ አፍራለች ፡ ተዋርዳማ
ለች ፤ የተረፉትንም ፡ በጠላቶቻቸው ፡ ፊት ፡
ለሰይፍ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ።
፲፤ እናቴ ፡ ሆይ ÷ ወዮልኝ ! ለምድር ፡ ሁሉ ፡ የክ
ርክርና ፡ የጥል ፡ ሰው ፡ የሆንሁትን ፡ ወለድሽኝ ፤
ለማንም ፡ አላበደርሁም ÷ ማንም ፡ ለእኔ ፡ አላበደ
፲፩፤ ረም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉ ፡ ይረግመኛል ። እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ በእውነት ፡ ለደ
ኅንነትህ ፡ አጸናሃለሁ ፤ በእውነት ፡ በመከራና ፡
በጭንቅ ፡ ጊዜ ፡ ጠላትህ ፡ እንዲለምንህ ፡ አደር
፲፪፤ ገዋለሁ ። በውኑ ፡ ብረትን ÷ የሰሜንን ፡ ብረት ÷
ናስንም ፡ የሚሰብር ፡ አለን ?
፲፫፤ በዳርቻህ ፡ ሁሉ ፡ ስላለ ፡ ኃጢአትህ ፡ ሁሉ ፡
ባለጠግነትህንና ፡ መዝገብህን ፡ ለመበዝበዝ ፡
፲፬፤ በከንቱ ፡ እሰጣለሁ ። የምታቃጥላችሁ ፡ እሳት ፡
ከቍጣዬ ፡ ትነድዳለችና ፡ ከጠላቶችህ ፡ ጋር ፡
ወደማታውቀው ፡ ምድር ፡ አሳልፍሃለሁ ።
፲፭፤ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ታውቃለህ ፤ አስበኝ ፡ ጐብ
ኝኝም ፡ የሚያሳድዱኝንም ፡ ተበቀላቸው ፡
እንጂ ፡ አትታገሣቸው ፤ ስለ ፡ አንተ ፡ ስድብን ፡
፲፮፤ እንደ ፡ ታገሥሁ ፡ እወቅ ። ቃልህ ፡ ተገኝቶአል ፡
እኔም ፡ በልቼዋለሁ ፤ አቤቱ ÷ የሠራዊት ፡ አም
ላክ ፡ ሆይ ÷ በስምህ ፡ ተጠርቻለሁና ፡ ቃልህ ፡
፲፯፤ ሐሤትና ፡ የልብ ፡ ደስታ ፡ ሆነኝ ። በዋዘኞችና ፡
በደስተኞች ፡ ጉባኤ ፡ አልተቀመጥሁም ፤ ቍጣን ፡
ሞልተህብኛልና ፡ በእጅህ ፡ ፊት ፡ ለብቻዬ ፡
፲፰፤ ተቀመጥሁ ። ስለ ፡ ምን ፡ ሕመሜ ፡ አዘወተረኝ ?
ቍስሌስ ፡ ስለምን ፡ የማይፈወስ ፡ ሆነ ? ስለ ፡
ምንስ ፦ አልሽርም ፡ አለ ? በውኑ ፡ እንደ ፡ ሐሰ
ተኛ ፡ ምንጭ ÷ እንዳልታመነች ፡ ውኃ ፡ ትሆን
ኛለህን ?

ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ፲፱፤
ብትመለስ ፡ እመልስሃለሁ ፡ በፊቴም ፡ ትቆማለህ ፤
የከበረውንም ፡ ከተዋረደው ፡ ብትለይ ፡ እንደ ፡
አፌ ፡ ትሆናለህ ፤ እነርሱ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይመለ
ሳሉ ÷ አንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ አትመለስም ።
ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ የተመሸገ ፡ የናስ ፡ ቅጥር ፡ ፳፤
አደርግሃለሁ ፤ ይዋጉሃል ፡ እኔ ፡ ግን ፡ ለማዳን ፡
ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ፡ አያሸንፉህም ። ከክፉ ፡ ፳፩፤
ሰዎችም ፡ እጅ ፡ እታደግሃለሁ ÷ ከጨካኞችም ፡
ጡጫ ፡ እቤዥሃለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ፩፤
ሲል ፡ መጣ ፦ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ሚስት ፡ አታ ፪፤
ግባ ÷ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችም ፡ አይሁኑ
ልህ ። እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ስለ ፡ ፫፤
ተወለዱ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ÷ ስለ ፡
ወለዱአቸውም ፡ ስለ ፡ እናቶቻቸው ÷ በዚህ
ችም ፡ ምድር ፡ ስለ ፡ ወለዱአቸው ፡ ስለ ፡ አባቶቻ
ቸው ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ በክፉ ፡ ሞት ፡ ይሞ ፬፤
ታሉ ፤ አይለቀስላቸውም ፡ አይቀበሩምም ÷
በመሬትም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡ ይሆናሉ ፤ በሰ
ይፍና ፡ በራብ ፡ ይጠፋሉ ÷ ሬሳቸውም ፡ ለሰ
ማይ ፡ ወፎችና ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡ መብል ፡
ይሆናሉ ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሰላሜን ÷ ፭፤
ቸርነትንና ፡ ምሕረትን ÷ ከዚህ ፡ ሕዝብ ፡ አስ
ወግጄአለሁና ፡ ልቅሶ ፡ ወዳለበት ፡ ቤት ፡ አት
ግባ ÷ ታለቅስም ፡ ታዝንም ፡ ዘንድ ፡ አትሂድ ።
ታላላቆችና ፡ ታናናሾች ፡ በዚህች ፡ ምድር ፡ ፮፤
ይሞታሉ ፤ አይቀበሩም ፡ ሰዎችም ፡ አያለቅሱ
ላቸውም ፡ ስለ ፡ እነርሱም ፡ ገላን ፡ አይነጩላ
ቸውም ፡ ራስንም ፡ አይላጩላቸውም ፤ ሰዎ ፯፤
ችም ፡ ስለ ፡ ሞቱት ፡ ለማጽናናት ፡ የእዝን ፡
እንጀራ ፡ አይቈርሱላቸውም ÷ ስለ ፡ አባታቸ
ውና ፡ ስለ ፡ እናታቸውም ፡ የመጽናናት ፡
ጽዋ ፡ አያጠጡአቸውም ። ትበላና ፡ ትጠጣ ፡ ፰፤
ዘንድ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ለመቀመጥ ፡ ወደ ፡
ግብዣ ፡ ቤት ፡ አትግባ ። የእስራኤል ፡ አም ፱፤
ላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላልና ፦ እነሆ ÷ በዓይናችሁ ፡ ፊት ፡ በዘመና
ችሁም ፡ የእልልታን ፡ ድምፅና ፡ የደስታን ፡
ድምፅ ፡ የወንድ ፡ሙሽራን ፡ ድምፅና ፡ የሴት ፡
ሙሽራን ፡ ድምፅ ፡ ከዚህ ፡ ስፍራ ፡ አስቀራለሁ ።
ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በተ ፲፤
ናገርህ ፡ ጊዜ ፦ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ታላቅ ፡ የሆነ ፡
ክፉ ፡ ነገርን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናገ
ረብን ? በደላችንስ ፡ ምንድር ፡ ነው ? በአምላ
ካችንስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ የሠራነው ፡
ኃጢአታችን ፡ ምንድር ፡ ነው ? ቢሉህ ÷ አንተ ፡ ፲፩፤
እንዲህ ፡ ትላቸዋለህ ፦ አባቶቻችሁ ፡ እኔን ፡
ስለ ፡ ተዉ ፡ ነው ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷
ሌሎችንም ፡ አማልክት ፡ ተከተሉ ፡ አመለኩአ
ቸውም ፡ ሰገዱላቸውም ÷ እነርሱም ፡ ትተው

፲፪፤ ኛል ፣ ሕጌንም፡አልጠበቁም፤እናንተም፡ከአ
ባቶቻችሁ፡ይልቅ፡ክፉ፡አድርጋችኋል፤እነ
ሆም ፣ ሁላችሁ፡እንደ፡ክፉ፡ልባችሁ፡እል
ከኝነት፡ሄዳችኋል፡እኔንም፡አልሰማችሁም።
፲፫፤ ስለዚህ፡ከዚህች፡ምድር፡እናንተና፡አባቶቻ
ችሁ፡ወዳላወቃችኋት፡ምድር፡እጥላችኋለሁ፤
ምሕረትንም፡አላደርግላችሁምና፡በዚያ፡ሌሎ
ችን፡አማልክት፡ቀንና፡ሌሊት፡ታመልካላ
ችሁ።
፲፬፤ ስለዚህ ፣ እነሆ ፡— የእስራኤልን፡ልጆች፡
ከግብጽ፡ምድር፡ያወጣ፡ሕያው፡እግዚአብ
ሔርን! ዳግመኛ፡የማይባልበት፡ዘመን፡ይመ
፲፭፤ ጣል ፣ ይላል፡እግዚአብሔር፤ ነገር፡ግን፡—
የእስራኤልን፡ልጆች፡ከሰሜን፡ምድር፡ካሳደ
ዳቸውም፡ምድር፡ሁሉ፡ያወጣ፡ሕያው፡
እግዚአብሔርን! ይባላል፤ እኔም፡ለአባቶቻ
ቸው፡ወደ፡ሰጠኋት፡ወደ፡ምድራቸው፡እመ
ልሳቸዋለሁ።
፲፮፤ እነሆ ፣ ብዙ፡ዓሣ፡አጥማጆችን፡እሰድ
ዳለሁ ፣ ይላል፡እግዚአብሔር ፣ እነርሱም፡
ያጠምዱአቸዋል፤ከዚያም፡በኋላ፡ብዙ፡አዳ
ኞችን፡እሰድዳለሁ ፣ እነርሱም፡ከየተራራ
ውና፡ከየኮረብታው፡ሁሉ፡ከየድንጋዩም፡
፲፯፤ ስንጣቂ፡ውስጥ፡ያድኑአቸዋል። ዓይኔ፡በመ
ንገዳቸው፡ሁሉ፡ላይ፡ነው፤ከፊቴም፡አልተ
ሰወሩም ፣ ኃጢአታቸውም፡ከዓይኔ፡አልተሸ
፲፰፤ ሸገም። ምድሬንም፡በተጠሉ፡በጣዖቶቻ
ቸው፡ሬሳዎች፡አርክሰዋልና ፣ ርስቴንም፡
አስጸያፊ፡በሆኑ፡ነገሮች፡ሞልተዋልና፡አስ
ቀድሜ፡የበደላቸውንና፡የኃጢአታቸውን፡
ዕዳ፡ሁለት፡እጥፍ፡እከፍላቸዋለሁ።
፲፱፤ አቤቱ ፣ ኃይሌ ፣ አምባዬ ፣ በመከራም፡ቀን፡
መጠጊያዬ፡ሆይ ፣ ከምድር፡ዳርቻ፡አሕዛብ፡
ወደ፡አንተ፡መጥተው ፡— በእውነት፡አባቶ
ቻችን፡ውሸትንና፡ከንቱን፡ነገር፡የማይረባ
፳፤ ቸውንም፡ወርሰዋል፡ይላሉ። በውኑ፡ሰው፡
አማልክት፡ያልሆኑትን፡ለራሱ፡አማልክትን፡
አድርጎ፡ይሠራልን?
፳፩፤ ስለዚህ ፣ እነሆ ፣ አስታውቃቸዋለሁ ፣
በዚህች፡ጊዜ፡እጄንና፡ኃይሌን፡አስታውቃ
ቸዋለሁ፤ እነርሱም፡ስሜ፡እግዚአብሔር፡
እንደ፡ሆነ፡ያውቃሉ።

ምዕራፍ፡፲፯።

፩፤ የይሁዳ፡ኃጢአት፡በብረት፡ብርዕና፡በተ
ሾለ፡ዕብነ፡አልማዝ፡ተጽፎአል፤በልባቸው፡
ጽላትና፡በመሠዊያቸው፡ቀንዶች፡ተቀርጾ
፪፤ አል። ልጆቻቸውም፡ከለመለሙ፡ዛፎች፡
በታችና፡በረዘሙት፡ኮረብቶች፡ላይ፡ያሉትን፡
መሠዊያቸውንና፡የማምለኪያ፡ዐፀዳቸውን፡
፫፤ ያስባሉ። በሜዳ፡ያለው፡ተራራዬ፡ሆይ ፣
ባለጠግነትህንና፡መዝገብህን፡ሁሉ፡የኮረብ
ታውን፡መስገጃዎችህም፡ስለ፡ኃጢአት፡በድ
፬፤ ንበሮችህ፡ሁሉ፡ለመበዝበዝ፡እሰጣለሁ። አን
ተም፡የሰጠሁህን፡ርስት፡ትለቅቃለህ፡ለዘላ
ለምም፡በማታውቃትም፡ምድር፡ለጠላቶቻ
ችሁ፡ባሪያ፡አደርግሃለሁ! ለዘላለም፡የሚነ
ድደውን፡እሳት፡በቍጣዬ፡አንድዳችኋልና።
እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል ፡— በሰው፡ ፭፤
የሚታመን፡ሥጋ፡ለባሹንም፡ክንዱ፡የሚያ
ደርግ፡ልቡም፡ከእግዚአብሔር፡የሚመለስ፡
ሰው፡ርጉም፡ነው። በምድረ፡በዳ፡እንዳለ፡ ፮፤
ቍጥቋጦ፡ይሆናል ፣ መልካምም፡በመጣ፡
ጊዜ፡አያይም፤ ሰውም፡በሌለበት ፣ ጨው፡
ባለበት፡ምድር፡በምድረ፡በዳ፡በደረቅ፡
ስፍራ፡ይቀመጣል። በእግዚአብሔር፡የታ ፯፤
መነ፡እምነቱም፡እግዚአብሔር፡የሆነ፡ሰው፡
ቡሩክ፡ነው። በውኃ፡አጠገብ፡እንደ፡ተተ ፰፤
ከለ ፣ በወንዝም፡ዳር፡ሥሩን፡እንደሚዘረጋ፡
ሙቀትም፡ሲመጣ፡እንደማይፈራ፡ቅጠሉም፡
እንደሚለመልም ፣ በድርቅ፡ዓመትም፡እንደ
ማይሥጋ፡ፍሬውንም፡እንደማያቋርጥ፡ዛፍ፡
ይሆናል።
የሰው፡ልብ፡ከሁሉ፡ይልቅ፡ተንኰለኛ፡ ፱፤
እጅግም፡ክፉ፡ነው፤ ማንስ፡ያውቀዋል?
እኔ፡እግዚአብሔር፡ለሰው፡ሁሉ፡እንደ፡ ፲፤
መንገዱ ፣ እንደ፡ሥራው፡ፍሬ፡እሰጥ፡ዘንድ፡
ልብን፡እመረምራለሁ፡ኵላሊትንም፡እፈት
ናለሁ። ያልወለደችውን፡እንደምታቅፍ፡ ፲፩፤
ቆቅ ፣ እንዲሁ፡በቅን፡ሳይሆን፡ባለጠግነትን፡
የሚሰበስብ፡ሰው፡ነው፤ በእኩሌታ፡ዘመኑ፡
ይተወዋል ፣ በፍጻሜውም፡ሰነፍ፡ይሆናል።
የመቅደሳችን፡ስፍራ፡ከጥንት፡ጀምሮ፡ ፲፪፤
ከፍ፡ያለ፡የክብር፡ዙፋን፡ነው። አቤቱ ፣ ፲፫፤
የእስራኤል፡ተስፋ፡ሆይ ፣ የሚተዉህ፡ሁሉ፡
ያፍራሉ፤ ከአንተም፡የሚለዩ፡የሕይወትን፡
ውኃ፡ምንጭ፡እግዚአብሔርን፡ትተዋልና፡
በምድር፡ላይ፡ይጻፋሉ። አቤቱ ፣ ፈውሰኝ፡ ፲፬፤
እኔም፡እፈወሳለሁ፤አድነኝ፡እኔም፡እድናለሁ፤
አንተ፡ምስጋናዬ፡ነህና። እነሆ ፡— የእግዚአብ ፲፭፤
ሔር፡ቃል፡ወዴት፡አለች? አሁን፡ትምጣ፡
ይሉኛል። እኔም፡አንተን፡ተከትዬ፡እረኛ፡ ፲፮፤
ከመሆን፡አልቸኰልሁም ፣ የመከራንም፡ቀን፡
አልወደድሁም፤አንተ፡ታውቃለህ፤ከከንፈሬ፡
የወጣው፡በፊትህ፡ነበረ። ለማስፈራራት፡ ፲፯፤
አትሁንብኝ፤ በመከራ፡ቀን፡አንተ፡መጠጊ
ያዬ፡ነህ። አሳዳጆቼ፡ይፈሩ ፣ እኔ፡ግን፡አል ፲፰፤
ፈር፤ እነርሱ፡ይደንግጡ ፣ እኔ፡ግን፡አልደን
ግጥ፤ ክፉንም፡ቀን፡አምጣባቸው ፣ በሁለት፡
እጥፍ፡ጥፋት፡አጥፋቸው።
እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይለኛል ፡— ሂድ ፣ ፲፱፤
የይሁዳም፡ነገሥታት፡በሚገቡበትና፡በሚወ
ጡበት፡በሕዝቡ፡ልጆች፡በር፡በኢየሩሳሌ
ምም፡በሮች፡ሁሉ፡ቁም፤ እንዲህም፡በላ ፳፤
ቸው ፡— በእነዚህ፡በሮች፡የምትገቡ ፣ እና
ንተ፡የይሁዳ፡ነገሥታት ፣ ይሁዳም፡ሁሉ ፣
በኢየሩሳሌምም፡የምትኖሩ፡ሁሉ ፣ የእግ
ዚአብሔርን፡ቃል፡ስሙ። እግዚአብሔር፡ ፳፩፤

እንዲህ ፡ ይላል ፡— ለራሳችሁ ፡ ተጠንቀቁ ÷
በሰንበትም ፡ ቀን ፡ ሸክም ፡ አትሸከሙ ÷ በኢ
፳፪፤ የሩሳሌምም ፡ በሮች ፡ አታግቡ ÷ ከቤቶቻች
ሁም ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ሸክምን ፡ አታውጡ ÷
ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ አትሥሩበት ፤ አባቶቻችሁ
ንም ፡ እንዳዘዝሁ ፡ የሰንበትን ፡ ቀን ፡ ቀድሱ ።
፳፫፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ አልሰሙም ፡ ጆሮአቸውን ፡ አላ
ዘነበሉም ÷ እንዳይሰሙና ፡ እንዳይገሠጹም ፡
አንገታቸውን ፡ አደነደኑ ።
፳፬፤ እኔን ፡ ፈጽሞ ፡ ብትሰሙ ÷ ይላል ፡ እግዚአ
ብሔር ÷ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡
በሮች ፡ ሸክም ፡ ባታገቡ ÷ የሰንበትንም ፡ ቀን ፡
ብትቀድሱ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ ባትሠሩበት ÷
፳፭፤ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ የሚቀመጡ ፡ ነገሥታ
ትና ፡ መሳፍንት ፡ በሰረገሎችና ፡ በፈረሶች ፡
ላይ ፡ እየተቀመጡ ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ በሮች ፡
ይገባሉ ፤ እነርሱና ፡ መሳፍንቶቻቸው ፡ የይሁ
ዳም ፡ ሰዎች ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የሚቀመጡ ፡
ይገባሉ ÷ ይህችም ፡ ከተማ ፡ ለዘላለም ፡ የሰው ፡
፳፮፤ መኖሪያ ፡ ትሆናለች ። የሚቃጠለውን ፡ መሥ
ዋዕትና ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕትን ፡ የእህሉንም ፡ ቍር
ባን ፡ ዕጣኑንም ፡ የምስጋናውንም ፡ መሥዋዕት ፡
ይዘው ፡ ከይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ ከኢየሩሳሌምም ፡
ዙሪያ ፡ ከብንያምም ፡ አገር ፡ ከቈላውም ፡ ከደ
ጋውም ፡ ከደቡብም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
፳፯፤ ቤት ፡ ይመጣሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ የሰንበትን ፡ ቀን ፡
እንድትቀድሱ ÷ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ ሸክምን ፡
ተሸክማችሁ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሮች ፡ እንዳት
ገቡ ፡ የነገርኋችሁን ፡ ባትሰሙኝ ÷ በበሮችዋ ፡
ላይ ፡ እሳትን ፡ አነድዳለሁ ÷ የኢየሩሳሌምንም ፡
አዳራሾች ፡ ትበላለች ÷ አትጠፋም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩፤፪፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡
የመጣ ፡ ቃል ÷ እንዲህም ፡ አለው ፡— ተነሥ
ተህ ፡ ወደ ፡ ሸክላ ፡ ሠሪው ፡ ቤት ፡ ውረድ ÷
፫፤ በዚያም ፡ ቃሌን ፡ አሰማሃለሁ ። ወደ ፡ ሸክላ ፡
ሠሪው ፡ ቤትም ፡ ወረድሁ ÷ እነሆም ÷ ሥራ
ውን ፡ በመንኰራኵር ፡ ላይ ፡ ይሠራ ፡ ነበር ።
፬፤ ከጭቃም ፡ ይሠራው ፡ የነበረ ፡ ዕቃ ፡ በሸክላ ፡
ሠሪው ፡ እጅ ፡ ተበላሸ ÷ ሸክላ ፡ ሠሪውም ፡ እንደ ፡
ወደደ ፡ መልሶ ፡ ሌላ ፡ ዕቃ ፡ አድርጎ ፡ ሠራው ።
፭፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን
፮፤ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ። የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷
ይህ ፡ ሸክላ ፡ ሠሪ ፡ እንደሚሠራ ፡ በውኑ ፡ እኔ ፡
በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ መሥራት ፡ አይቻለኝምን ?
እነሆ ÷ ጭቃው ፡ በሸክላ ፡ ሠሪ ፡ እጅ ፡ እንዳለ ÷
፯፤ እንዲሁ ፡ እናንተ ፡ በእኔ ፡ እጅ ፡ አላችሁ ። ስለ ፡
ሕዝብ ፡ ስለ ፡ መንግሥትም ፡ እነቅል ፡ አፈር
ስም ፡ አጠፋም ፡ ዘንድ ፡ በተናገርሁ ፡ ጊዜ ÷
፰፤ ይህ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ የተናገርሁበት ፡ ሕዝብ ፡ ከክ
ፋቱ ፡ ቢመለስ ÷ እኔ ፡ አደርግበት ፡ ዘንድ ፡ ካሰብ
፱፤ ሁት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እጸጸታለሁ ። ስለ ፡ ሕዝብም ፡
ስለ ፡ መንግሥትም ፡ እሠራውና ፡ እተክለው ፡
ዘንድ ፡ በተናገርሁ ፡ ጊዜ ÷ በፊቴ ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ ፲፤
ቢያደርግ ፡ ቃሌንም ፡ ባይሰማ ÷ እኔ ፡ አደርግ
ለት ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ተናገርሁት ፡ መልካም ፡ ነገር ፡
እጸጸታለሁ ። አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ለይሁዳ ፡ ፲፩፤
ሰዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለሚቀመጡ ፡— እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ክፉ ፡
ነገር ፡ እፈጥርባችኋለሁ ÷ አሳብንም ፡ አስብባች
ኋለሁ ፤ አሁንም ፡ ሁላችሁ ፡ ከክፉ ፡ መንገዳ
ችሁ ፡ ተመለሱ ÷ መንገዳችሁንና ፡ ሥራችሁ
ንም ፡ አቅኑ ፡ ብለህ ፡ ተናገራቸው ። እነርሱ ፡ ፲፪፤
ግን ፡— እንጨክናለን ፤ አሳባችንን ፡ ተከትለን ፡
እንሄዳለን ፡ ሁላችንም ፡ እንደ ፡ ክፉው ፡ ልባ
ችን ፡ እልከኝነት ፡ እናደርጋለን ፡ አሉ ።
ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ፲፫፤
በአሕዛብ ፡ መካከል ፡— እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ማን ፡
ሰምቶአል ? ብላችሁ ፡ ጠይቁ ። የእስራኤል ፡
ድንግል ፡ በጣም ፡ የሚያስደነግጠውን ፡ ነገር ፡
አድርጋለች ። በውኑ ፡ የሊባኖስ ፡ በረዶ ፡ የም ፲፬፤
ድረ ፡ በዳውን ፡ ድንጋይ ፡ ይተዋልን ? ወይስ ፡
ከሩቅ ፡ የምትመጣው ፡ ቀዝቃዛይቱ ፡ ፈሳሽ ፡
ውኃ ፡ ትደርቃለችን ? ሕዝቤ ፡ ግን ፡ ረስተው ፲፭፤
ኛል ፡ ለከንቱ ፡ ነገርም ፡ ዐጥነዋል ፤ ከመንገዱም ፡
ተሰናክለዋል ፡ ከቀድሞውም ፡ ጐዳና ፡ ርቀው ፡
ወዳልተሠራው ፡ ወደ ፡ ጠማማው ፡ መንገድ ፡
ፈቀቅ ፡ ብለዋል ። ምድራቸውን ፡ ለመደነቂ ፲፮፤
ያና ፡ ለዘላለም ፡ ማፍዋጫ ፡ አድርገዋል ፤ የሚ
ያልፍበት ፡ ሁሉ ፡ ይደነቃል ÷ ራሱንም ፡ ያነቃ
ንቃል ። በጠላት ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ምሥራቅ ፡ ፲፯፤
ነፋስ ፡ እበትናቸዋለሁ ÷ በጥፋታቸውም ፡ ቀን ፡
ጀርባዬን ፡ እንጂ ፡ ፊቴን ፡ አላሳያቸውም ።
እነርሱም ፡— ሕግ ፡ ከካህን ÷ ምክርም ፡ ከጠ ፲፰፤
ቢብ ÷ ቃልም ፡ ከነቢይ ፡ አይጠፋምና ፡ ኑ ÷
በኤርምያስ ፡ ላይ ፡ አሳብን ፡ እናስብ ። ኑ ÷ በም
ላስ ፡ እንምታው ÷ ቃሉንም ፡ ሁሉ ፡ አናድ
ምጥ ፡ አሉ ።
አቤቱ ÷ አድምጠኝ ÷ የከርከሬንም ፡ ቃል ፡ ፲፱፤
ስማ ። ለነፍሴ ፡ ጕድጓድ ፡ ቈፍረዋልና ፡ በውኑ ፡ ፳፤
በመልካም ፡ ፋንታ ፡ ክፉ ፡ ይመለሳልን ? ስለ ፡
እነርሱ ፡ በመልካም ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ቍጣህ
ንም ፡ ከእነርሱ ፡ እመልስ ፡ ዘንድ ፡ በፊትህ ፡
እንደ ፡ ቆምሁ ፡ አስብ ። ስለዚህ ፡ ልጆቻቸውን ፡ ፳፩፤
ለራብ ፡ ስጥ ÷ ለሰይፍም ፡ እጅ ፡ አሳልፈህ ፡ ስጣ
ቸው ÷ ሚስቶቻቸውም ፡ የወላድ ፡ መካንና ፡
መበለቶች ፡ ይሁኑ ÷ ወንዶቻቸውም ፡ በሞት ፡
ይጥፉ ÷ ጕልማሶቻቸውም ፡ በሰልፍ ፡ ጊዜ ፡
በሰይፍ ፡ ይመቱ ። ሊይዙኝ ፡ ጕድጓድ ፡ ቆፍረ ፳፪፤
ዋልና ÷ ለእግሮቼም ፡ ወጥመድ ፡ ሸሽገዋልና ፡
ድንገት ፡ በላያቸው ፡ ጭፍራ ፡ በመጣህ ፡ ጊዜ ፡
ከቤታቸው ፡ ጩኸት ፡ ይሰማ ። አንተ ፡ ግን ÷ ፳፫፤
አቤቱ ÷ ይገድሉኝ ፡ ዘንድ ፡ በላዬ ፡ የመከሩ
ትን ፡ ምክር ፡ ሁሉ ፡ ታውቃለህ ፤ በደላቸውን ፡
ይቅር ፡ አትበል ÷ ኃጢአታቸውንም ፡ ከፊትህ ፡
አትደምስስ ፤ በፊትህም ፡ ይውደቁ ÷ በቍጣህ ፡
ጊዜ ፡ እንዲሁ ፡ አድርግባቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ሂድ ፥
ከሸክላ ፡ ሠሪ ፡ ገምቦ ፡ ግዛ ፥ ከሕዝቡም ፡ ሽማ
ግሌዎችና ፡ ከካህናት ፡ ሽማግሌዎች ፡ ከአንተ ፡
፪ ጋር ፡ ውሰድ ፤ በካርሲት ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ አጠ
ገብ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡
ሂድ ፥ በዚያም ፡ የምነግርህን ፡ ቃል ፡ ተናገር ፥
፫ እንዲህም ፡ በል ፡— የይሁዳ ፡ ነገሥታትና ፡ በኢ
የሩሳሌም ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠ
ራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
የሰማውን ፡ ሰው ፡ ጆሮ ፡ ጭው ፡ የሚያደርግ ፡
ክፉ ፡ ነገር ፥ እነሆ ፥ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ አመጣለሁ ።
፬ ትተውኛልና ፥ ይህንም ፡ ስፍራ ፡ እንግዳ ፡ አድ
ርገውታልና ፥ እነርሱና ፡ አባቶቻቸውም ፡ ለማ
ያውቋቸው ፡ ለሌሎች ፡ አማልክት ፡ ዐጥነዋ
ልና ፥ የይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ ይህን ፡ ስፍራ ፡
፭ በንጹሕ ፡ ደም ፡ሞልተዋልና ፥ እኔም ፡ ያላዘ
ዝሁትን ፡ ያልተናገርሁትንም ፡ ወደ ፡ ልቤም ፡
ያልገባውን ፥ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡
አድርገው ፡ ለበኣል ፡ ልጆቻቸውን ፡ በእሳት ፡
ያቃጥሉ ፡ ዘንድ ፡ የበኣልን ፡ የኮረብታውን ፡
፮ መስገጃዎች ፡ ሠርተዋልና ፡ ስለዚህ ፥ እነሆ ፥
ይህ ፡ ስፍራ ፡ የእርድ ፡ ሸለቆ ፡ ይባላል ፡ እንጂ ፡
ቶፌት ፡ ወይም ፡ የሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ዳግ
መኛ ፡ የማይባልበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡
፯ እግዚአብሔር ። በዚህም ፡ ስፍራ ፡ የይሁዳንና ፡
የኢየሩሳሌምን ፡ ምክር ፡ አፈርሳለሁ ፥ በጠላቶ
ቻቸውም ፡ ፊት ፡ በሰይፍና ፡ ነፍሳቸውን ፡ በሚ
ሹት ፡ እጅ ፡ እጥላቸዋለሁ ፥ ሬሳቸውንም ፡ ለሰ
ማይ ፡ ወፎችና ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡ መብል ፡
፰ አድርጌ ፡ እሰጣለሁ ። ይህችንም ፡ ከተማ ፡ ለመ
ደነቂያና ፡ ለማፍዋጫ ፡ አደርጋታለሁ ፤ የሚያል
ፍባትም ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ተደረገባት ፡ መቅሠፍት ፡
ሁሉ ፡ ይደነቃል ፡ ከንፈሩንም ፡ ይመጥጣል ።
፱ የወንዶችና ፡ የሴቶች ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ሥጋ ፡
አበላቸዋለሁ ፥ ሁሉም ፡ ጠላቶቻቸውና ፡ ነፍሳ
ቸውን ፡ የሚሹት ፡ በሚያስጨንቋቸው ፡ ጭን
ቀትና ፡ መከበብ ፡ የባልንጀሮቻቸውን ፡ ሥጋ ፡
ይበላሉ ።
፲ ገምቦውንም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በሚሄዱ ፡ ሰዎች ፡
፲፩ ፊት ፡ ትሰብራለህ ፥ እንዲህም ፡ ትላቸዋለህ ፡—
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— የሸክላ ፡ ሠሪው ፡ ዕቃ ፡ እንደሚሰባ
በር ፡ ደግሞም ፡ ይጠገን ፡ ዘንድ ፡ እንደማይቻል ፥
እንዲሁ ፡ ይህን ፡ ሕዝብና ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡ እሰ
ብራለሁ ፤ የሚቀብሩበትም ፡ ስፍራ ፡ ሌላ ፡ የለ
፲፪ ምና ፡ በቶፌት ፡ ይቀብራሉ ። እንዲሁ ፡ በዚህ ፡
ስፍራና ፡ በሚኖሩበት ፡ ላይ ፡ አደርጋለሁ ፥
ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ይህችንም ፡ ከተማ ፡
፲፫ እንደ ፡ ቶፌት ፡ አደርጋለሁ ። የረከሱትም ፡ የኢ
የሩሳሌም ፡ ቤቶችና ፡ የይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡
ቤቶች ፥ እነዚያ ፡ በሰገነታቸው ፡ ላይ ፡ ለሰማይ
ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ያጠኑባቸው ፡ ለሌሎችም ፡
አማልክት ፡ የመጠጥን ፡ ቍርባን ፡ ያፈሰሱባ
ቸው ፡ ቤቶች ፡ ሁሉ ፥ እንደ ፡ ቶፌት ፡ ስፍራ ፡
ይሆናሉ ።
ኤርምያስም ፡ እግዚአብሔር ፡ ትንቢት ፡ ሊና ፲፬
ገር ፡ ወደዚያ ፡ ልኮት ፡ ከነበረው ፡ ስፍራ ፡ ከቶ
ፌት ፡ መጣ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አደባ
ባይ ፡ ቆሞ ፡ ለሕዝብ ፡ ሁሉ ፡— የእስራኤል ፡ ፲፭
አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ቃሌን ፡ እንዳይሰሙ ፡ አንገታቸውን ፡ አደንድ
ነዋልና ፡ እነሆ ፥ በዚህች ፡ ከተማና ፡ በመንደሮ
ችዋ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተናገርሁባትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ አመጣለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የተሾመው ፡ አለቃ ፡ ፩
የካህኑ ፡ የኢሜር ፡ ልጅ ፡ ጳስኮር ፡ ኤርምያስ ፡
በዚህ ፡ ነገር ፡ ትንቢት ፡ ሲናገር ፡ ሰማ ። ጳስኮ ፪
ርም ፡ ነቢዩን ፡ ኤርምያስን ፡ መታው ፥ በእግ
ዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በነበረው ፡ በላይኛው ፡
በብንያም ፡ በር ፡ ባለው ፡ በእግር ፡ ግንድ ፡
ውስጥ ፡ አኖረው ። በነጋውም ፡ ጳስኮር ፡ ኤር ፫
ምያስን ፡ ከግንድ ፡ ውስጥ ፡ አወጣው ። ኤርምያ
ስም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— እግዚአብሔር ፡ ስም
ህን ፡— ማጎርሚሳቢብ ፡ እንጂ ፡ ጳስኮር ፡ ብሎ ፡
አይጠራህም ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላ ፬
ልና ፡— እነሆ ፥ ለራስህና ፡ ለወዳጆችህ ፡ ሁሉ ፡
ፍርሃት ፡ አደርግሃለሁ ፤ እነርሱም ፡ በጠላቶቻ
ቸው ፡ ሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ፡ ዓይኖችህም ፡
ያያሉ ፤ ይሁዳንም ፡ ሁሉ ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ፥ እርሱም ፡ ወደ ፡
ባቢሎን ፡ ያፈልሳቸዋል ፡ በሰይፍም ፡ ይገድላ
ቸዋል ። የዚህችንም ፡ ከተማ ፡ ባለጠግነት ፡ ፭
ሁሉ ፡ ጥሪትዋንም ፡ ሁሉ ፡ ክብርዋንም ፡ ሁሉ ፡
የይሁዳንም ፡ ነገሥታት ፡ መዝገብ ፡ ሁሉ ፡ በጠ
ላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ፥ እነር
ሱም ፡ ይበዘብዙአቸዋል ፡ ይዘውም ፡ ወደ ፡ ባቢ
ሎን ፡ ያፈልሱአቸዋል ። አንተም ፥ ጳስኮር ፡ ፮
ሆይ ፥ በቤትህም ፡ የሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡ ተማርካ
ችሁ ፡ ትሄዳላችሁ ፤ አንተም ፡ በሐሰትም ፡ ትን
ቢት ፡ የተናገርህላቸው ፡ ወዳጆችህ ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ትገባላችሁ ፥ በዚያም ፡ ትሞ
ታላችሁ ፥ በዚያም ፡ ትቀበራላችሁ ።
አቤቱ ፥ አታለልኸኝ ፡ እኔም ፡ ተታለልሁ ፥ ፯
ከእኔም ፡ በረታህ ፡ አሸነፍህም ፤ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡
መሳቂያ ፡ ሆኛለሁ ፥ ሁሉም ፡ ያላግጡብኛል ።
በተናገርሁ ፡ ቍጥር ፡ እጮኻለሁ ፤ ግፍና ፡ ጥፋት ፡ ፰
ብዬ ፡ እጮኻለሁ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ቀኑን ፡
ሁሉ ፡ ስድብና ፡ ዋዛ ፡ ሆኖብኛልና ። እኔም ፡— ፱
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ አላነሣም ፥ ከእንግ
ዲህ ፡ ወዲህም ፡ በስሙ ፡ አልናገርም ፡ ብል ፥
በአጥንቶቼ ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ገባ ፡ እንደሚነድድ ፡
እሳት ፡ ያለ ፡ በልቤ ፡ ሆነብኝ ፤ ደከምሁ ፥ መሸ
ከምም ፡ አልቻልሁም ። የብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ስድብ ፡ ፲

ሰምቻለሁ ፥ ማስፈራራትም ፡ ከብበኛል ። መው
ደቄን ፡ የሚጠብቁ ፡ የሰላሜ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፦
ምናልባት ፡ ይታለል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥ እናሸንፈ
ውም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥ እርሱንም ፡ እንበቀል ፡
እንደ ፡ ሆነ ፥ ከሰሱት ፡ እኛም ፡ እንከስሰዋለን ፡
፲፩ ይላሉ ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ኃያልና ፡
እንደ ፡ ጨካኝ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፡
አሳዳጆቼ ፡ ይሰናከላሉ ፡ አያሸንፉም ፤ አይከና
ወንላቸውምና ፡ በጽኑ ፡ እፍረት ፡ ያፍራሉ ፥
ለዘላለምም ፡ በማይረሳ ፡ ጕስቍልና ፡ ይጐሰቍ
፲፪ ላሉ ። አቤቱ ፥ ጻድቅን ፡ የምትመረምር ፡ ኵላ
ሊትንና ፡ ልብን ፡ የምትመለከት ፡ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ ሆይ ፥ ክርክሬን ፡ ገልጨልሃለሁና ፡ በቀ
፲፫ ልህን ፡ በላያቸው ፡ ልይ ። ለእግዚአብሔር ፡
ዘምሩ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አመስግኑ ፤ የችግ
ረኛውን ፡ ነፍስ ፡ ከክፉ ፡ አድራጊዎች ፡ እጅ ፡
አድኖአልና ።
፲፬ የተወለድሁበት ፡ ቀን ፡ የተረገመች ፡ ትሁን ፤
እናቴ ፡ እኔን ፡ የወለደችበት ፡ ቀን ፡ የተባረከች ፡
፲፭ አትሁን ። ወንድ ፡ ልጅ ፡ ተወልዶልሃል ፡ ብሎ ፡
ለአባቴ ፡ የምሥራች ፡ ነግሮ ፡ ደስ ፡ ያሰኘው ፡
፲፮ ሰው ፡ የተረገመ ፡ ይሁን ። ያም ፡ ሰው ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ሳይጸጸት ፡ እንደ ፡ ገለበጣቸው ፡ ከተ
ሞች ፡ ይሁን ፥ በማለዳም ፡ ልቅሶን ፡ በቀት
፲፯ ርም ፡ ጩኸትን ፡ ይስማ ፤ እናቴ ፡ መቃብር ፡
ትሆነኝ ፡ ዘንድ ፡ ማኅፀንዋም ፡ ዘወትር ፡ ይዘኝ ፡
ያቆይ ፡ ዘንድ ፡ በማኅፀን ፡ ውስጥ ፡ አልገደለኝ
፲፰ ምና ። ድካምንና ፡ ጣርን ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ ዘመ
ኔም ፡ በእፍረት ፡ ታልቅ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡
ከማኅፀን ፡ወጣሁ ?

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡
፪ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። ይህም ፡ የሆነው ፡
ንጉሡ ፡ ሴዴቅያስ ፦ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡ
ከደነፆር ፡ ይወጋናልና ፡ ስለ ፡ እኛ ፥ እባክህ ፥
እግዚአብሔርን ፡ ጠይቅ ፤ ከእኛም ፡ ይመለስ ፡
ዘንድ ፡ ምናልባት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡
እንደ ፡ ተአምራቱ ፡ ሁሉ ፡ ያደርግ ፡ ይሆናል ፡
ብሎ ፡ የመልክያን ፡ ልጅ ፡ ጳስኮርንና ፡ ካህኑን ፡
የመዕሤያን ፡ ልጅ ፡ ሶፎንያስን ፡ ወደ ፡ ኤርም
ያስ ፡ በላከ ፡ ጊዜ ፡ ነው ።
፫ ኤርምያስም ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፦ ሴዴቅያ
፬ ስን ፡ እንዲህ ፡ በሉት ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እነሆ ፥ የባ
ቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ በቅጥርም ፡ ውጭ ፡ የከበቡ
አችሁን ፡ ከለዳውያንን ፡ የምትወጉበትን ፡ በእ
ጃችሁ ፡ ያለውን ፡ ዕቃ ፡ ጦራችሁን ፡ እመልሰዋ
ለሁ ፥ እነዚያንም ፡ ወደዚህች ፡ ከተማ ፡ ውስጥ ፡
፭ እሰበስባቸዋለሁ ። እኔም ፡ በተዘረጋች ፡ እጅና ፡
በብርቱ ፡ ክንድ ፥ በቍጣና ፡ በመዓት ፡ በታላ
፮ ቅም ፡ መቅሠፍት ፡ እወጋችኋለሁ ። በዚህችም ፡
ከተማ ፡ የሚኖሩትን ፡ ሁሉ ፡ ሰዎችንና ፡ እንስ
ሶችን ፡ እመታለሁ ፥ በጽኑም ፡ ቸነፈር ፡ ይሞ
ታሉ ። ከዚህ ፡ በኋላ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ፯
የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስን ፡ ከቸነፈርና ፡
ከሰይፍ ፡ ከራብም ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ የቀሩት
ንም ፡ ባሪያዎቹንና ፡ ሕዝቡን ፡ በባቢሎን ፡
ንጉሥ ፡ በናቡከደነፆር ፡ እጅ ፡ በጠላቶቻቸ
ውና ፡ ነፍሳቸውንም ፡ በሚሹት ፡ እጅ ፡ አሳ
ልፌ ፡ እሰጣቸዋለሁ ፤ እርሱም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡
ይመታቸዋል ፤ አያዝንላቸውም ፥ አይራራላቸ
ውም ፥ አይምራቸውም ።
ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ እንዲህ ፡ በል ፦ እግዚአ ፰
ብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እነሆ ፥ በፊታችሁ ፡
የሕይወትን ፡ መንገድና ፡ የሞትን ፡ መንገድ ፡
አድርጌአለሁ ። በዚህች ፡ ከተማ ፡ ውስጥ ፡ የሚ ፱
ዘገይ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ ይሞ
ታል ፤ ወጥቶ ፡ ወደ ፡ ከበቡአችሁ ፡ ወደ ፡ ከለ
ዳውያን ፡ የሚገባ ፡ ግን ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፥
ነፍሱም ፡ ምርኮ ፡ ትሆንለታለች ። ለመልካም ፡ ፲
ሳይሆን ፡ ለክፉ ፡ ፊቴን ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡
አድርጌአለሁና ፤ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ትሰ
ጣለች ፥ እርሱም ፡ በእሳት ፡ ያቃጥላታል ።
የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔ ፲፩
ርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ። የዳዊት ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ እግ ፲፪
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ስለ ፡ ሥራችሁ ፡
ክፋት ፡ ቍጣዬ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ እንዳይወጣና ፡
ማንም ፡ ሳያጠፋው ፡ እንዳይነድድ ፥ በማለዳ ፡
ፍርድን ፡ አድርጉ ፡ የተበዘበዘውንም ፡ ከአስጨ
ናቂው ፡ እጅ ፡ አድኑ ። እነሆ ፥ በሸለቆው ፡ ፲፫
ውስጥ ፡ በሜዳ ፡ ላይም ፡ በለው ፡ አምባ ፡ የም
ትቀመጪ ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፤
እናንተም ፦ በእኛ ፡ ላይ ፡ የሚወርድ ፡ ወይም ፡
ወደ ፡ መኖሪያችን ፡ የሚገባ ፡ ማን ፡ ነው ? የም
ትሉ ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፤ እንደ ፡ ፲፬
ሥራችሁም ፡ ፍሬ ፡ እቀጣችኋለሁ ፤ በዱርዋም ፡
ውስጥ ፡ እሳትን ፡ አነድዳለሁ ፥ በዙሪያዋም ፡
ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይበላል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ፩
ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ውረድ ፡ በዚያም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡
ተናገር ፥ እንዲህም ፡ በል ፦ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ፪
የምትቀመጥ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ አንተና ፡
ባሪያዎችህ ፡ በእነዚህም ፡ በሮች ፡ የሚገባ ፡ ሕዝ
ብህ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ። እግዚ ፫
አብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ፍርድንና ፡ ጽድ
ቅን ፡ አድርጉ ፡ የተበዘበዘውንም ፡ ከአስጨና
ቂው ፡ እጅ ፡ አድኑ ፤ መጻተኛውንና ፡ ድሀ ፡ አደ
ጉን ፡ መበለቲቱንም ፡ አትበድሉ ፥ አታምፁብ
ቸውም ፥ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ ንጹሕ ፡ ደምን ፡ አታ
ፍስሱ ። ይህንንም ፡ ነገር ፡ ብታደርጉ ፥ በዳ ፬
ዊት ፡ ዙፋን ፡ የሚቀመጡ ፡ ነገሥታት ፥ በሰረ
ገሎችና ፡ በፈረሶች ፡ ላይ ፡ ተቀምጠው ፥ በዚህ ፡
ቤት ፡ በሮች ፡ ይገባሉ ፤ እርሱም ፡ ባሪያዎቹም ፡
ሕዝቡም ፡ እንዲሁ ፡ ይገባሉ ። ነገር ፡ ግን ፡ ፭
ይህን ፡ ቃል ፡ ባትሰሙ ፥ ይህ ፡ ቤት ፡ ወና ፡ እን

ዲሆን ፡ በራሴ ፡ ምያለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብ
፮፤ ሔር ። እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
ቤት ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ አንተ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡
እንደ ፡ ገለዓድና ፡ እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ራስ ፡ ነህ ፥
ነገር ፡ ግን ፡ በእርግጥ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ማንም ፡
የማይቀመጥባቸውም ፡ ከተሞች ፡ አደርግሃ
፯፤ ለሁ ። መሣሪያም ፡ የሚይዙትን ፡ አጥፊዎች ፡
በአንተ ፡ ላይ ፡ አዘጋጃለሁ ፥ የተመረጡትንም ፡
የዝግባ ፡ ዛፎችህን ፡ ይቈርጣሉ ፥ በእሳትም ፡
፰፤ ውስጥ ፡ ይጥሉአቸዋል ። ብዙ ፡ አሕዛብም ፡
በዚህች ፡ ከተማ ፡ አጠገብ ፡ ያልፋሉ ፥ ሁሉም ፡
ባልንጀሮቻቸውን ፦ እግዚአብሔር ፡ በዚህች ፡
ታላቅ ፡ ከተማ ፡ ለምን ፡ እንዲህ ፡ አደረገ ?
፱፤ ይላሉ ። እነርሱም ፦ የአምላካቸውን ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ትተው ፡ ለሌሎች ፡
አማልክት ፡ ስለ ፡ ሰገዱ ፡ ስላመለኩአቸውም ፡
ነዋ ፡ ብለው ፡ ይመልሳሉ ።
፲፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይመለስምና ፥ የተወለ
ደበትንም ፡ አገር ፡ እያይምና ፡ ለሚወጣ ፡ እጅግ ፡
አልቅሱ ፡ እንጂ ፡ ለሞተ ፡ አታልቅሱ ፡ አትዘኑ
፲፩፤ ለትም ። በአባቱ ፡ በኢዮስያስ ፡ ፋንታ ፡ ስለ ፡
ነገሠው ፡ ከዚህም ፡ ስፍራ ፡ ስለ ፡ ወጣው ፡ ስለ ፡
ይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡
ሰሎም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦
፲፪፤ እንግዲህም ፡ ወደዚህ ፡ አይመለስም ፥ በተማረ
ከበት ፡ አገር ፡ ይሞታል ፡ እንጂ ፤ ይህችንም ፡
አገር ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አያይም ።
፲፫፤ ቤቱን ፡ በግፍ ፡ ሰገነቱንም ፡ በዓመፅ ፡ ለሚ
ሠራ ፥ ባልንጀራውንም ፡ እንዲያው ፡ በከንቱ ፡
፲፬፤ ለሚያሠራ ፥ ዋጋውንም ፡ ለማይሰጠው ፤ ለራሴ ፡
ሰፊ ፡ ቤት ፡ ትልቅም ፡ ሰገነት ፡ እሠራለሁ ፡ ለሚል ፥
መስኮትንም ፡ ለሚያወጣ ፥ በዝግባም ፡ ሥራ ፡
ለሚያስጌጥ ፥ በቀይ ፡ ቀለምም ፡ ለሚቀባው ፡
፲፭፤ ወዮለት ! በዝግባ ፡ እንጨት ፡ ስለምትወዳደር ፡
በውኑ ፡ ትነግሣለህን ? በውኑ ፡ አባትህ ፡ አይበ
ላምና ፡ አይጠጣም ፡ ነበርን ? ፍርድንና ፡ ጽድቅ
ንስ ፡ አያደርግም ፡ ነበርን ? በዚያም ፡ ጊዜ ፡ መል
፲፮፤ ካም ፡ ሆኖለት ፡ ነበር ። የድሀውንና ፡ የችግረኛ
ውን ፡ ፍርድ ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ፥ በዚያም ፡ ጊዜ ፡
መልካም ፡ ሆኖ ፡ ነበር ። ይህ ፡ እኔን ፡ ማወቅ ፡
፲፯፤ አይደለምን ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ዓይንህና ፡
ልብህ ፡ ግን ፡ ለስስት ፡ ንጹሕ ፡ ደምንም ፡ ለማፍ
ሰስ ፡ ዓመፅንና ፡ ግፍንም ፡ ለመሥራት ፡ ብቻ ፡
፲፰፤ ነው ። ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ይሁዳ ፡
ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡ ኢዮአ
ቄም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወንድሜ ፡ ሆይ ፥ ወዮ !
እያሉ ፡ አያለቅሱለትም ፥ ወይም ፦ ጌታ ፡ ሆይ ፥
፲፱፤ ወዮ ! እያሉ ፡ አያለቅሱለትም ። አህያም ፡ እን
ደሚቀበር ፡ ይቀበራል ፥ ከኢየሩሳሌምም ፡ በር ፡
ወደ ፡ ውጭ ፡ ተጐትቶ ፡ ይጣላል ።
፳፤ ውሽሞችሽ ፡ ሁሉ ፡ ጠፍተዋልና ፡ ወደ ፡
ሊባኖስ ፡ ወጥተሽ ፡ ጩኺ ፤ በባሳን ፡ ላይ ፡
ድምፅሽን ፡ አንሺ ፤ በዓባሪምም ፡ ውስጥ ፡
፳፩፤ ሆነሽ ፡ ጩኺ ። በደኅንነትሽ ፡ ጊዜ ፡ ተና
ገርሁሽ ፤ አንቺም ፦ አልሰማም ፡ አልሽ ።
ከሕፃንነትሽ ፡ ጀምሮ ፡ ቃሌን ፡ አለመስማ
ትሽ ፡ መንገድሽ ፡ ነው ። በግ ፡ ጠባቂዎች ፳፪፤
ሽን ፡ ሁሉ ፡ ነፋስ ፡ ይጠብቃቸዋል ፥ ውሽ
ሞችሽም ፡ ተማርከው ፡ ይሄዳሉ ፤ በዚያን ፡
ጊዜም ፡ ስለ ፡ ክፋትሽ ፡ ሁሉ ፡ ታፍሪያለሽ ፡ ትጐ
ሳቈይማለሽ ። አንቺ ፡ በሊባኖስ ፡ የምትቀ ፳፫፤
መጪ ፥ በዝግባ ፡ ዛፍም ፡ ውስጥ ፡ ጎጆሽን ፡
የምትሠሪ ፡ ሆይ ፥ ምጥ ፡ እንደ ፡ ያዛት ፡ ሴት ፡
ሕማም ፡ በያዘሽ ፡ ጊዜ ፡ እንዴት ፡ ታጓሪያለሽ !
እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢ ፳፬፤
ዮአቄም ፡ ልጅ ፡ ኢኮንያን ፡ የቀኝ ፡ እጄ ፡ ማኅ
ተም ፡ ቢሆን ፡ ኖሮ ፡ እንኳ ፥ ከዚያ ፡ እነቅልህ ፡
ነበር ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ነፍስህንም ፡ ፳፭፤
ለሚሹት ፡ ለምትፈራቸውም ፡ እጅ ፥ ለባቢሎን ፡
ንጉሥ ፡ ለናቡከደነፆር ፡ ለከለዳውያንም ፡ እጅ ፡
እሰጥሃለሁ ። አንተንም ፡ የወለደችህንም ፡ እና ፳፮፤
ትህን ፡ ወዳልተወለዳችሁበት ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አገር ፡
እጥላችኋለሁ ፥ በዚያም ፡ ትሞታላችሁ ። ይመ ፳፯፤
ለሱበትም ፡ ዘንድ ፡ ነፍሳቸው ፡ ወደምትመኛት ፡
ወደዚያች ፡ ምድር ፡ አይመለሱም ። በውኑ ፡ ፳፰፤
ይህ ፡ ሰው ፡ ኢኮንያን ፡ የተናቀና ፡ የተሰበረ ፡
የሸክላ ፡ ዕቃ ፡ ነውን ? ወይስ ፡ እርሱ ፡ ለአን
ዳች ፡ የማይረባ ፡ የሸክላ ፡ ዕቃ ፡ ነውን ? እር
ሱና ፡ ዘሩስ ፡ በማያውቋት ፡ ምድር ፡ ስለ ፡ ምን ፡
ተጥለው ፡ ወደቁ ? ምድር ፡ ሆይ ፥ ምድር ፡ ፳፱፤
ሆይ ፥ ምድር ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሚ ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ፴፤
ከዚህ ፡ ሰው ፡ ዘር ፡ የሚከናወን ፡ በዳዊትም ፡
ዙፋን ፡ ላይ ፡ የሚቀመጥ ፡ በይሁዳም ፡ የሚነ
ግሥ ፡ እንግዲህ ፡ አይገኝምና ፦ መካን ፡ በዘመ
ኑም ፡ የማይከናወንለት ፡ ሰው ፡ ብላችሁ ፡ ጻፉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

የማሰማርያዬን ፡ በጎች ፡ ለሚያጠፉና ፡ ለሚ ፩፤
በትኑ ፡ እረኞች ፡ ወዮላቸው ! ይላል ፡ እግዚአ
ብሔር ። ስለዚህ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግ ፪፤
ዚአብሔር ፡ ሕዝቤን ፡ ስለሚጠብቁ ፡ እረኞች ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦ በጎቼን ፡ በትናችኋል ፡ አባ
ርራችኋቸውማል ፡ አልጐበኛችኋቸውምም ፤
እነሆ ፥ የሥራችሁን ፡ ክፋት ፡ እጐበኛችኋ
ለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። የመንጋዬም ፡ ፫፤
ቅሬታ ፡ ከበረርኋቸው ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
በረታቸው ፡ ሰብስቤ ፡ እመልሳቸዋለሁ ፤ እነር
ሱም ፡ ያፈራሉ ፡ ይበዙማል ። የሚጠብቋቸ ፬፤
ውን ፡ እረኞች ፡ አስነሣላቸዋለሁ ፥ ዳግመኛም ፡
አይፈሩምና ፡ አይደነግጡም ፥ ከእነርሱም ፡
አንድ ፡ አይጐድልም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
እነሆ ፥ ለዳዊት ፡ ጻድቅ ፡ ቍጥቋጥ ፡ የማስ ፭፤
ነሣበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ፥ እርሱም ፡ እንደ ፡ ንጉሥ ፡ ይነግሣል ፥
ይከናወንለታልም ፥ በምድርም ፡ ፍርድንና ፡
ጽድቅን ፡ ያደርጋል ። በዘመኑም ፡ ይሁዳ ፡ ይድ ፮፤
ናል ፡ እስራኤልም ፡ ተዘልሎ ፡ ይቀመጣል ፥

የሚጠራበትም ፡ ስም ፡— እግዚአብሔር ፡ ጽድ
ቃችን ፡ ተብሎ ፡ ነው ።
፯፤ ስለዚህ ÷ እነሆ ፡— የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡
ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔ
ርን ! ዳግመኛ ፡ የማይባልበት ፡ ዘመን ፡ ይመ
፰፤ ጣል ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ነገር ፡ ግን ፡—
የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ ዘር ፡ ከሰሜን ፡ አገርና ፡ ካሰ
ደድኋቸውም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ያወጣና ፡ የመራ ፡
ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ይባላል ፤ በምድራቸ
ውም ፡ ይቀመጣሉ ።
፱፤ ስለ ፡ ነቢያት ፤ ልቤ ፡ በውስጤ ፡ ተሰብሮአል ፡
አጥንቶቼም ፡ ሁሉ ፡ ታውከዋል ፤ ከእግዚአብ
ሔር ፡ የተነሣ ፡ ከቅዱስ ፡ ቃሉም ፡ የተነሣ ፡ የወ
ይን ፡ ጠጅ ፡ እንዳሸነፈው ፡ እንደ ፡ ሰካራም ፡
፲፤ ሰው ፡ ሆኛለሁ ። ምድር ፡ ከአመንዝሮች ፡ ተሞ
ልታለችና ÷ ከመርገምም ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡
አልቅሳለች ፤ የምድረ ፡ በዳ ፡ ማሰማርያ ፡ ደርቆ
አል ፤ አካሄዳቸው ፡ ክፉ ፡ ነው ÷ ብርታታቸ
፲፩፤ ውም ፡ ቅን ፡ አይደለም ። ነቢዩና ፡ ካህኑም ፡
ረክሰዋልና ÷ በቤቴም ፡ ውስጥ ፡ ክፋታቸውን ፡
፲፪፤ አግኝቻለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ስለዚህ ፡
መንገዳቸው ፡ በጨለማ ፡ እንዳለች ፡ እንደ ፡
ድጥ ፡ ስፍራ ፡ ትሆንባቸዋለች ÷ እነርሱም ፡
ፍግምግም ፡ ብለው ፡ ይወድቁባታል ፤ እኔም ፡
በምጐበኛቸው ፡ ዓመት ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አመጣ
ባቸዋለሁና ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፲፫፤ በሰማርያ ፡ ነቢያት ፡ ላይ ፡ ስንፍናን ፡ አይቻ
ለሁ ፤ በበአል ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ÷ ሕዝ
፲፬፤ ቤንም ፡ እስራኤል ፡ ያስቱ ፡ ነበር ። በኢየሩሳ
ሌምም ፡ ነቢያት ፡ ላይ ፡ የሚያስደነግጥን ፡ ነገር ፡
አይቻለሁ ! ያመነዝራሉ ፡ በሐሰትም ፡ ይሄዳሉ ፤
ማንም ፡ ከክፋቱ ፡ እንዳይመለስ ፡ የክፉ ፡ አድ
ራጊዎችን ፡ እጅ ፡ ያበረታሉ ፤ ሁሉም ፡ እንደ ፡
ሰዶም ፡ የሚኖሩባትም ፡ እንደ ፡ ገሞራ ፡ ሆኑ
፲፭፤ ብኝ ። ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ÷ ከኢየሩሳሌም ፡ ነቢያት ፡
ዘንድ ፡ ርኵሰት ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ወጥቶ
አልና ፡ እሬትን ፡ አበላቸዋለሁ ፡ የሐሞትንም ፡
ውኃ ፡ አጠጣቸዋለሁ ።
፲፮፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— ትንቢት ፡ የሚናገሩላችሁን ፡ የነቢያ
ትን ፡ ቃል ፡ አትስሙ ፤ ከንቱነትን ፡ ያስተምሩ
አችኋል ፤ ከእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡ ሳይሆን ፡
ከገዛ ፡ ልባቸው ፡ የወጣውን ፡ ራእይ ፡ ይናገራሉ ።
፲፯፤ ለሚንቁኝ ፡ ሁልጊዜ ፡— እግዚአብሔር ፡—
ሰላም ፡ ይሆንላችኋል ፡ ብሎአል ፡ ይላሉ ፤
በልቡም ፡ እልከኝነት ፡ ለሚሄድ ፡ ሁሉ ፡— ክፉ ፡
፲፰፤ ነገር ፡ አያገኛችሁም ፡ ይላሉ ። ቃሉን ፡ ያይና ፡
ይሰማ ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ምክር ፡
የቆመ ፡ ማን ፡ ነውና ? ቃሉንስ ፡ ያደመጠ ፡ የሰ
ማስ ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፱፤ እነሆ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ÷ እር
ሱም ፡ ቍጣው ÷ የሚያገለባብጥ ፡ ዐውሎ ፡
ነፋስ ፡ ወጥቶአል ፤ የዓመፀኞችን ፡ ራስ ፡ ይገለ
ባብጣል ። የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ የልቡን ፡ ፳፤
አሳብ ፡ ሠርቶ ፡ እስኪፈጽም ፡ ድረስ ፡ አይመ
ለስም ፤ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ ፈጽማችሁ ፡ ታስ
ተውሉታላችሁ ። እኔ ፡ ሳልልካቸው ፡ እነዚህ ፡ ፳፩፤
ነቢያት ፡ ሮጡ ፤ እኔም ፡ ሳልነግራቸው ፡ ትንቢ
ትን ፡ ተናገሩ ። በምክሬ ፡ ግን ፡ ቢቆሙ ፡ ኖሮ ÷ ፳፪፤
ለሕዝቤ ፡ ቃሌን ፡ ባሰሙ ፡ ነበር ÷ ከክፉም ፡ መን
ገዳቸው ፡ ከሥራቸውም ፡ ክፋት ፡ በመለሱአ
ቸው ፡ ነበር ።
እኔ ፡ የቅርብ ፡ አምላክ ፡ ነኝ ፡ እንጂ ፡ የሩቅ ፡ ፳፫፤
አምላክ ፡ አይደለሁም ። ሰው ፡ በስውር ፡ ቢሸ ፳፬፤
ሸግ ÷ እኔ ፡ አላየውምን ? ሰማይንና ፡ ምድር
ንስ ፡ የሞላሁ ፡ እኔ ፡ አይደለሁምን ? ይላል ፡
እግዚአብሔር ። አለምሁ ፡ አለምሁ ፡ እያሉ ፡ ፳፭፤
በስሜ ፡ ሐሰትን ፡ የሚናገሩትን ፡ የነቢያትን ፡
ነገር ፡ ሰምቻለሁ ። ትንቢትን ፡ በሐሰት ፡ በሚ ፳፮፤
ናገሩ ÷ የልባቸውንም ፡ ሽንገላ ፡ በሚናገሩ ፡
በነቢያት ፡ ልብ ፡ ይህ ፡ የሚሆነው ፡ እስከ ፡
መቼ ፡ ነው ? አባቶቻቸው ፡ ስለ ፡ በአል ፡ ፳፯፤
ስሜን ፡ እንደ ፡ ረሱ ÷ እያንዳንዱ ፡ ለባልንጀ
ራው ፡ በሚናገራት ፡ ሕልማቸው ፡ ሕዝቤ ፡
ስሜን ፡ ለማስረሳት ፡ ያስባሉ ። የሚያልም ፡ ፳፰፤
ነቢይ ፡ ሕልምን ፡ ይናገር ፤ ቃሌም ፡ ያለበት ፡
ቃሌን ፡ በእውነት ፡ ይናገር ። ገለባ ፡ ከስንዴ ፡
ጋር ፡ ምን ፡ አለው ? በውኑ ፡ ቃሌ ፡ እንደ ፡ ፳፱፤
እሳት ÷ ድንጋዩንም ፡ እንደሚያደቅቅ ፡ መዶሻ ፡
አይደለችምን ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ስለ ፴፤
ዚህ ÷ እነሆ ÷ እያንዳንዱ ፡ ከባልንጀራው ፡
ዘንድ ፡ ቃሌን ፡ በሚሰርቁ ፡ ነቢያት ፡ ላይ ፡ ነኝ ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ። እነሆ ÷ ከምላሳቸው ፡ ፴፩፤
ትንቢትን ፡ አውጥተው ፡— እርሱ ፡ ይላል ፡
በሚሉ ፡ ነቢያት ፡ ላይ ፡ ነኝ ÷ ይላል ፡ እግዚአ
ብሔር ። እነሆ ÷ ሐሰትን ፡ በሚያልሙ ፡ በሚ ፴፪፤
ናገሩም ፡ በሐሰታቸውና ፡ በድፍረታቸውም ፡
ሕዝቤን ፡ በሚያስቱ ፡ በነቢያት ፡ ላይ ፡ ነኝ ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እኔም ፡ አልላክኋቸ
ውም ፡ አላዘዝኋቸውምም ፡ ለእነዚህም ፡ ሕዝብ ፡
በማናቸውም ፡ አይረቡአቸውም ÷ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ።
ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ወይም ፡ ነቢይ ፡ ወይም ፡ ካህን ፡— ፴፫፤
የእግዚአብሔር ፡ ሸክም ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብሎ ፡
ቢጠይቅህ ÷ አንተ ፡— ሸክሙ ፡ እናንተ ፡ ናችሁ ÷
እጥላችሁማለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡ ትላ
ቸዋለህ ። የእግዚአብሔር ፡ ሸክም ፡ የሚለ ፴፬፤
ውን ፡ ነቢይንና ፡ ካህንን ፡ ሕዝብንም ፡ ያን ፡
ሰውና ፡ ቤቱን ፡ እቀጣለሁ ። አንዱም ፡ አንዱ ፡ ፴፭፤
ለባልንጀራው ÷ አንዱም ፡ አንዱ ፡ ለወንድሙ ፡
እንዲህ ፡ ይበል ፡— እግዚአብሔር ፡ የመለሰው ፡
ምንድር ፡ ነው ? እግዚአብሔርስ ፡ ምን ፡ ነገር ፡
ተናገረ ? ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ቃሉ ፡ ሸክም ፡ ይሆን ፴፮፤
በታልና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሸክም ፡ ብላችሁ ፡
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አትጥሩ ፤ የሠራዊትን ፡
ጌታ ፡ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የሕ
ያውን ፡ አምላክ ፡ ቃል ፡ ለውጣችኋልና ። ለነ ፴፯፤

ቢዩ ፡— እግዚአብሔር ፡ ምን ፡ መለሰልህ ? እግ
ዚአብሔርስ ፡ የተናገረው ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፴፰፤ ትላለህ ። ነገር ፡ ግን ፡— የእግዚአብሔር ፡ ሸክም ፡
ብትሉ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
እኔ ፡— የእግዚአብሔር ፡ ሸክም ፡ አትበሉ ፡ ብዬ ፡
ልኬባችኋለሁና ፥ እናንተም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡—
፴፱፤ የእግዚአብሔር ፡ ሸክም ፡ ብላችኋልና ፡ ስለዚህ ፥
እነሆ ፥ ፈጽሜ ፡ እረሳችኋለሁ ፡ እናንተንም ፡
ለእናንተና ፡ ለአባቶቻችሁም ፡ የሰጠኋትን ፡
፵፤ ከተማ ፡ ከፊቴ ፡ እጥላለሁ ። የዘላለምንም ፡
ስድብ ፡ ከቶም ፡ ተረስቶ ፡ የማይጠፋውን ፡ የዘ
ላለምን ፡ እፍረት ፡ አመጣባችኋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩፤ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ የይሁዳን ፡
ንጉሥ ፡ የኢዮአቄምን ፡ ልጅ ፡ ኢኮንያንን ፡ የይ
ሁዳንም ፡ አለቆች ፡ ጠራቢዎችንና ፡ ብረት ፡ ሠራ
ተኞችን ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ማርኮ ፡ ወደ ፡ ባቢ
ሎን ፡ ካፈለሳቸው ፡ በኋላ ፥ እግዚአብሔር ፡ አሳ
የኝ ፥ እነሆም ፥ በእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡
ፊት ፡ ሁለት ፡ ቅርጫት ፡ በለስ ፡ ተቀምጠው ፡
፪፤ ነበር ። በአንደኛይቱ ፡ ቅርጫት ፡ አስቀድሞ ፡
እንደ ፡ ደረሰ ፡ በለስ ፡ የሚመስል ፡ እጅግ ፡ መል
ካም ፡ በለስ ፡ ነበረባት ፤ በሁለተኛይቱ ፡ ቅርጫት ፡
ከክፋቱ ፡ የተነሣ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ የማይቻል ፡
፫፤ እጅግ ፡ ክፉ ፡ በለስ ፡ ነበረባት ። እግዚአብሔ
ርም ፡— ኤርምያስ ፡ ሆይ ፥ የምታየው ፡ ምን
ድር ፡ ነው ? አለኝ ። እኔም ፡— በለስን ፡ አያለሁ ፤
እጅግ ፡ መልካም ፡ የሆነ ፡ መልካም ፡ በለስ ፥ ከክ
ፋቱም ፡ የተነሣ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ የማይቻል ፡
እጅግ ፡ ክፉ ፡ የሆነ ፡ ክፉ ፡ በለስ ፡ ነው ፡ አልሁ ።
፬፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን
፭፤ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እንደዚህ ፡
እንደ ፡ መልካሙ ፡ በለስ ፥ እንዲሁ ፡ ከዚህ ፡
ስፍራ ፡ ወደ ፡ ከለዳውያን ፡ ምድር ፡ የሰደድሁ
ትን ፡ የይሁዳን ፡ ምርኮ ፡ ለበጎነት ፡ እመለከተ
፮፤ ዋለሁ ። ዓይኔንም ፡ ለበጎነት ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡
አደርጋለሁ ፡ ወደዚህችም ፡ ምድር ፡ እመልሳቸ
ዋለሁ ፤ እሠራቸዋለሁ ፡ እንጂ ፡ አላፈርሳቸ
ውም ፤ እተክላቸዋለሁ ፡ እንጂ ፡ አልነቅላቸ
፯፤ ውም ። እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡
የሚያውቅ ፡ ልብ ፡ እሰጣቸዋለሁ ፤ በፍጹምም ፡
ልባቸው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመለሳሉና ፡ ሕዝብ ፡
ይሆኑኛል ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡ እሆናቸዋለሁ ።
፰፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ከክ
ፋቱ ፡ የተነሣ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ እንደማይቻል ፡
እንደ ፡ ክፉው ፡ በለስ ፥ እንዲሁ ፡ የይሁዳን ፡
ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስን ፡ አለቆቹንም ፡ በዚህችም ፡
አገር ፡ የሚቀሩትን ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ቅሬታ ፡
በግብጽም ፡ አገር ፡ የሚቀመጡትን ፡ እጥላቸዋ
፱፤ ለሁ ። በማሳድዳቸውም ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ ለስ
ድብና ፡ ለምሳሌ ፡ ለማላገጫና ፡ ለእርግማን ፡
ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡
ለመበተን ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለሁ ። ለእነር ፲፤
ሱና ፡ ለአባቶቻቸውም ፡ ከሰጠኋቸው ፡ ምድር ፡
እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ በመካከላቸው ፡ ሰይፍንና ፡
ራብን ፡ ቸነፈርንም ፡ እሰድዳለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢ ፩፤
ዮአቄም ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፥ በባቢሎን ፡
ንጉሥ ፡ በናቡከደነፆር ፡ በመጀመሪያው ፡
ዓመት ፥ ስለ ፡ ይሁዳ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
ኤርምያስ ፡ የመጣው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። ይህ ፪፤
ንም ፡ ቃል ፡ ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡ ለይሁዳ ፡ ሕዝብ ፡
ሁሉና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለተቀመጡ ፡ ሁሉ ፡
እንዲህ ፡ ሲል ፡ ተናገረው ፡— ከይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ፫፤
ከአሞጽ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮስያስ ፡ ከአሥራ ፡ ሦስተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡
ባሉት ፡ በእነዚህ ፡ በሀያ ፡ ሦስቱ ፡ ዓመታት ፥
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጣ ፥
እኔም ፡ ማልጄ ፡ ተነሥቼ ፡ ተናገርኋችሁ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ አልሰማችሁም ። እግዚአብሔርም ፡ ፬፤
ማልዶ ፡ ተነሥቶ ፡ ባሪያዎቹን ፡ ነቢያትን ፡ ወደ ፡
እናንተ ፡ ላከ ፤ እናንተም ፡ አላደመጣችሁም ፡
ጆሮአችሁንም ፡ አላዘነበላችሁም ። እርሱም ፡— ፭፤
ሁላችሁ ፡ እናንተ ፡ ከክፉ ፡ መንገዳችሁና ፡ ከሥ
ራችሁ ፡ ክፋት ፡ ተመለሱ ፤ እግዚአብሔርም ፡
ከዘላለም ፡ ወደ ፡ ዘላለም ፡ ለእናንተና ፡ ለአባቶ
ቻችሁ ፡ በሰጣችሁ ፡ ምድር ፡ ተቀመጡ ። ታመ ፮፤
ልኩአቸውም ፡ ትሰግዱላቸውም ፡ ዘንድ ፡ ሌሎ
ችን ፡ አማልክት ፡ አትከተሉ ፥ ክፉም ፡ እንዳላ
ደርግባችሁ ፡ በእጃችሁ ፡ ሥራ ፡ አታስቈጡኝ ፡
አለ ። ለእናንተ ፡ ጕዳት ፡ እንዲሆን ፡ በእጃችሁ ፡ ፯፤
ሥራ ፡ ታስቈጡኝ ፡ ዘንድ ፡ አልሰማችሁኝም ፥
ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ስለዚህ ፡ የሠራዊት ፡ ፰፤
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ቃሌን ፡
አልሰማችሁምና ፡ እነሆ ፥ ልኬ ፡ የሰሜንን ፡ ፱፤
ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ባሪያዬንም ፡ የባቢሎንን ፡
ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆርን ፡ እወስዳለሁ ፥ በዚህ
ችም ፡ ምድር ፡ በሚቀመጡባትም ፡ ሰዎች ፡
በዙሪያዋም ፡ ባሉ ፡ በእነዚህ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ አመጣቸዋለሁ ፤ ፈጽሜም ፡ አጠፋቸዋ
ለሁ ፥ ለመደነቂያና ፡ ለማፍዋጫም ፡ ለዘላለ
ምም ፡ ባድማ ፡ አደርጋቸዋለሁ ። ከእነርሱም ፡ ፲፤
የእልልታን ፡ ድምፅና ፡ የደስታን ፡ ድምፅ ፥
የወንድ ፡ ሙሽራን ፡ ድምፅና ፡ የሴት ፡ ሙሽራን ፡
ድምፅ ፥ የወፍጮንም ፡ ድምፅ ፡ የመብራት
ንም ፡ ብርሃን ፡ አስቀራለሁ ። ይህችም ፡ ምድር ፡ ፲፩፤
ሁሉ ፡ ባድማና ፡ መደነቂያ ፡ ትሆናለች ፤ እነዚ
ህም ፡ አሕዛብ ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ሰባ ፡ ዓመት ፡
ይገዛሉ ።
ሰባው ፡ ዓመትም ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፥ የባቢ ፲፪፤
ሎንን ፡ ንጉሥና ፡ ያንን ፡ ሕዝብ ፡ ስለ ፡ ኃጢአ
ታቸው ፡ እቀጣለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥
የከለዳውያንንም ፡ ምድር ፡ ለዘላለም ፡ ባድማ ፡
አደርጋታለሁ ። በእርስዋም ፡ ላይ ፡ የተናገር ፲፫፤

ሁትን ፡ ቃሌን ፡ ሁሉ ÷ ማለት ፡ ኤርምያስ ፡
በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ የተናገረውን ፡
በዚህች ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈውን ፡ ሁሉ ÷ በዚ
፲፬ ያች ፡ ምድር ፡ አመጣለሁ ። ብዙ ፡ አሕዛብና ፡
ታላላቆች ፡ ነገሥታት ፡ እነርሱን ፡ ያስገዙአቸ
ዋል ፤ እኔም ፡ እንደ ፡ አደራረጋቸውና ፡ እንደ ፡
እጃቸው ፡ ሥራ ፡ እከፍላቸዋለሁ ።
፲፭ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይለኛል ፡— የዚህን ፡ ቍጣ ፡ የወይን ፡
ጠጅ ፡ ጽዋ ፡ ከእጄ ፡ ውሰድ ፡ አንተንም ፡ የምሰ
ድድባቸውን ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ አጠጣቸው ።
፲፮ ከምሰድድባቸውም ፡ ሰይፍ ፡ የተነሣ ፡ ይጠጣሉ ፡
፲፯ ይወላገዱማል ፡ ያብዱሉም ። ከእግዚአብሔ
ርም ፡ እጅ ፡ ጽዋውን ፡ ወሰድሁ ÷ እግዚአብሔ
ርም ፡ እኔን ፡ የሰደደባቸውን ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
፲፰ አጠጣኋቸው ። ዛሬ ፡ እንደ ፡ ሆነው ፡ ሁሉ ፡
ባድማና ፡ መደነቂያ ፡ ማፍዋጫም ፡ እርግማ
ንም ፡ አደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ኢየሩሳሌምንና ፡
የይሁዳን ፡ ከተሞች ፡ ነገሥታቲዋንም ፡ አለቆ
፲፱ ቿንም ፡ አጠጣኋቸው ። የግብጽንም ፡ ንጉሥ ፡
ፈርዖንን ፡ ባሪያዎቹንም ፡ አለቆቹንም ፡ ሕዝቡ
፳ ንም ፡ ሁሉ ÷ የተደበለቀውንም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ÷
የዖፅ ፡ ምድር ፡ ነገሥታትንም ፡ ሁሉ ÷ የፍልስ
ጥኤም ፡ ምድር ፡ ነገሥታትንም ፡ ሁሉ ፡ አስቀሎ
ናንም ፡ ጋዛንም ፡ አቃሮንንም ፡ የአዛጦንንም ፡
፳፩ ቅሬታ ÷ ኤዶምያስንም ÷ ሞዓብንም ÷ የአሞን
፳፪ ንም ፡ ልጆች ÷ የጢሮስን ፡ ነገሥታትም ፡ ሁሉ ÷
የሲዶናን ፡ ነገሥታትም ፡ ሁሉ ÷ በባሕር ፡ ማዶ ፡
፳፫ ያለች ፡ የደሴት ፡ ነገሥታትንም ÷ ድዳንንም ÷
ቴማንንም ÷ ቡዝንም ÷ ጠጕራቸውንም ፡ የሚ
፳፬ ቈርጡትን ፡ ሁሉ ÷ የዓረብ ፡ ነገሥታትንም ፡
ሁሉ ÷ በምድረ ፡ በዳ ፡ የሚቀመጡ ፡ የድብ
፳፭ ልቅ ፡ ሕዝብ ፡ ነገሥታትንም ፡ ሁሉ ÷ የዘምሪ ፡
ነገሥታትንም ፡ ሁሉ ÷ የኤላም ፡ ነገሥታትንም ፡
፳፮ ሁሉ ÷ የሜዶን ፡ ነገሥታትንም ፡ ሁሉ ÷ የቀረ
ቡና ፡ የራቁ ÷ አንዱ ፡ ከሌላው ፡ ጋር ፡ ያሉ ፡
የሰሜን ፡ ነገሥታትንም ፡ ሁሉ ÷ በምድር ፡ ፊት ፡
ላይ ፡ ያሉ ፡ የዓለም ፡ መንግሥታትንም ፡ ሁሉ ፡
አጠጣኋቸው ፤ የሼሻክም ፡ ንጉሥ ፡ ከእነርሱ ፡
በኋላ ፡ ይጠጣል ።
፳፯ አንተም ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራ
ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
በመካከላችሁ ፡ ከምሰድደው ፡ ሰይፍ ፡ የተነሣ ፡
ጠጡ ÷ ስከሩም ÷ አስታውኩም ፡ ውደቁም ÷
ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ አትነሡም ፡ በላቸው ።
፳፰ ይጠጡም ፡ ዘንድ ፡ ጽዋውን ፡ ከእጅህ ፡ ለመቀ
በል ፡ እንቢ ፡ ቢሉ ፡— የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ፈጽማችሁ ፡ ትጠ
፳፱ ጣላችሁ ፡ በላቸው ። እነሆ ÷ ስሜ ፡ የተጠራበ
ትን ፡ ከተማ ፡ አስጨንቃት ፡ ዘንድ ፡ እጀምራ
ለሁ ፤ በውኑ ፡ እናንተ ፡ ያልተቀጣችሁ ፡ ትሆናላ
ችሁን ? በምድር ፡ በሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሰይ
ፍን ፡ እጠራለሁና ፡ ያለ ፡ ቅጣት ፡ አትቀሩም ÷
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ስለዚህም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ትንቢት ፡ ፴
ትናገርባቸዋለህ ÷ እንዲህም ፡ ትላቸዋለህ ፡—
እግዚአብሔር ፡ በላይ ፡ ሆኖ ፡ ይጮኻል ÷ በቅ
ዱስ ፡ ማደሪያውም ፡ ሆኖ ፡ ድምፁን ፡ ያሰማል ፤
በበረቱ ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ይጮኻል ÷ ወይንም ፡
እንደሚጠምቁ ፡ በምድር ፡ በሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ይጮኻል ። እግዚአብሔር ፡ ከአሕዛብ ፡ ፴፩
ጋር ፡ ክርክር ፡ አለውና ፡ ድምፅ ፡ እስከ ፡ ምድር ፡
ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ይደርሳል ፤ ከሥጋ ፡ ለባሽ ፡
ሁሉ ፡ ጋር ፡ ይፋረዳል ÷ ኃጢአተኞችንም ፡
ለሰይፍ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ÷ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ።
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፴፪
ይላል ፡— እነሆ ÷ ክፉ ፡ ነገር ፡ ከሕዝብ ፡ ወደ ፡
ሕዝብ ፡ ይወጣል ÷ ጽኑም ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡
ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ይነሣል ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ፴፫
የእግዚአብሔር ፡ ግዳዮች ፡ ከምድር ፡ ዳር ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳር ፡ ድረስ ፡ ይሆናሉ ፤
አይለቀስላቸውም ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡
ጕድፍ ፡ ይሆናሉ ፡ እንጂ ፡ አይከማቹም ፡ አይ
ቀበሩምም ። ትታረዱና ፡ ትበተኑ ፡ ዘንድ ፡ ቀና ፴፬
ችሁ ፡ ደርሶአልና ÷ እንደ ፡ ተወደደም ፡ የሸክላ ፡
ዕቃ ፡ ትወድቃላችሁና ፡ እናንተ ፡ እረኞች ÷
አልቅሱ ፡ ጩኹም ፤ እናንተ ፡ የመንጋ ፡ አው
ራዎች ÷ በአመድ ፡ ውስጥ ፡ ተንከባለሉ ። ሽሽ ፴፭
ትም ፡ ከእረኞች ፡ ማምለጥም ፡ ከመንጋ ፡ አው
ራዎች ፡ ይጠፋል ። እግዚአብሔር ፡ ማሰማር ፴፮
ያቸውን ፡ አጥፍቶአልና ፡ የእረኞች ፡ ጩኸት ፡
ድምፅ ፡ የመንጋ ፡ አውራዎችም ፡ ልቅሶ ፡
ሆኖአል ። ከእግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ ፡ የተ ፴፯
ነሣ ፡ የሰላም ፡ በረት ፡ ፈርሶአል ። እንደ ፡ አን ፴፰
በሳ ፡ መደቡን ፡ ለቅቆአል ፤ ከአስጨናቂውም ፡
ሰይፍና ፡ ከጽኑ ፡ ቍጣው ፡ የተነሣ ፡ ምድራ
ቸው ፡ ባድማ ፡ ሆናለችና ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮ ፩
አቄም ፡ መንግሥት ፡ መጀመሪያ ፡ ይህ ፡ ቃል ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ መጣ ። እግዚአብ ፪
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ አደባባይ ፡ ቁም ÷ በእግዚአብሔርም ፡
ቤት ፡ ውስጥ ፡ ይሰግዱ ፡ ዘንድ ፡ ለሚመጡት ፡
ለይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ትነግራቸው ፡ ዘንድ ፡
ያዘዝሁህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ተናገራቸው ፤ አንዲ
ትም ፡ ቃል ፡ አታጕድል ። ምናልባት ፡ ይሰሙ ÷ ፫
ከክፉ ፡ መንገዳቸውም ፡ ይመለሱ ፡ ይሆናል ፤
እኔም ፡ ስለ ፡ ሥራቸው ፡ ክፋት ፡ ያሰብሁባቸ
ውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እተዋለሁ ። እንዲህም ፡ በላ ፬
ቸው ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
በፊታችሁ ፡ በሰጠኋት ፡ ሕጌ ፡ ትሄዱ ፡ ዘንድ ፡
ባትሰሙኝ ÷ ያልሰማችሁትን ፡ በማለዳ ፡ ተነ ፭
ሥቼ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ የላክኋቸውን ፡ የባሪያዎ
ቼን ፡ የነቢያትን ፡ ቃል ፡ ባትሰሙ ÷ ይህን ፡ ቤት ፡ ፮
እንደ ፡ ሴሎ ፡ አደርገዋለሁ ÷ ይህችንም ፡ ከተማ ፡

ለምድር ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ እርግማን ፡ አደርጋ
ታለሁ ።
፯ ካህናቱም ፡ ነቢያቱም ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ኤር
ምያስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ይህን ፡ ቃል ፡
፰ ሲናገር ፡ ሰሙ ። ኤርምያስም ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡
ይናገር ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዘዘውን ፡
ነገር ፡ ሁሉ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ካህናትና ፡ ነቢ
ያት ፡ ሕዝብም ፡ ሁሉ ፡— ሞትን ፡ ትሞታለህ ።
፱ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡— ይህ ፡ ቤት ፡ እንደ ፡
ሴሎ ፡ ይሆናል ፥ ይህችም ፡ ከተማ ፡ ባድማና ፡
ወና ፡ ትሆናለች ፡ ብለህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትንቢት ፡
ተናገርህ ? ብለው ፡ ያዙት ። ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በኤርምያስ ፡
ላይ ፡ ተሰብስበው ፡ ነበር ።
፲ የይሁዳም ፡ አለቆች ፡ ይህን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡
ከንጉሥ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
ወጡ ፥ በአዲሱም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
፲፩ ደጅ ፡ መግቢያ ፡ ተቀመጡ ። ካህናቱና ፡ ነቢያ
ቱም ፡ ለአለቆቹና ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡— በጆሮ
አችሁ ፡ እንደ ፡ ሰማችሁ ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡
ላይ ፡ ትንቢት ፡ ተናግሮአልና ፡ ይህ ፡ ሰው ፡ ሞት ፡
፲፪ የሚገባው ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ተናገሩ ። ኤርምያ
ስም ፡ ለአለቆችና ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡
ብሎ ፡ ተናገረ ፡— በሰማችሁት ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡
በዚህች ፡ ቤትና ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ ትን
ቢት ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልኮኛል ።
፲፫ አሁንም ፡ መንገዳችሁንና ፡ ሥራችሁን ፡ አሳ
ምሩ ፥ የአምላካችሁንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቃል ፡ ስሙ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የተናገረባች
፲፬ ሁን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ይተዋል ። እኔ ፡ ግን ፥
እነሆ ፥ በእጃችሁ ፡ ነኝ ፤ በዓይናችሁ ፡ መልካ
፲፭ ምና ፡ ቅን ፡ የመሰለውን ፡ አድርጉብኝ ። ነገር ፡
ግን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በጆሮአችሁ ፡ እና
ገር ፡ ዘንድ ፡ በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡
እናንተ ፡ ልኮኛልና ፡ ብትገድሉኝ ፡ ንጹሕ ፡
ደምን ፡ በራሳችሁና ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ በሚኖሩ
ባትም ፡ ላይ ፡ እንድታመጡ ፡ በእርግጥ ፡ እወቁ ።
፲፮ አለቆቹና ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ለካህናትና ፡ ለነ
ቢያት ፡— ይህ ፡ ሰው ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ስም ፡ ተናግሮናልና ፡ ሞት ፡ አይገባ
፲፯ ውም ፡ አሉ ። ከአገሩ ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ሰዎች ፡
ተነሥተው ፡ ለሕዝቡ ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡
፲፰ ብለው ፡ ተናገሩ ። ሞሬታዊው ፡ ሚክያስ ፡ በይ
ሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሕዝቅያስ ፡ ዘመን ፡ ነቢይ ፡ ነበረ ፤
ለይሁዳም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡— የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ጽዮን ፡
እንደ ፡ እርሻ ፡ ትታረሳለች ፥ ኢየሩሳሌምም ፡
የፍርስራሽ ፡ ክምር ፡ ትሆናለች ፥ የቤቱም ፡
ተራራ ፡ እንደ ፡ ዱር ፡ ከፍታ ፡ ይሆናል ፡ ብሎ ፡
፲፱ ተናገረ ። በውኑ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቅያ
ስና ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ገደሉትን ? በውኑ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ አልፈሩምን ? ወደ ፡ እግዚአብ
ሔርስ ፡ አልተማለሉምን ? እግዚአብሔርስ ፡
የተናገረባቸውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አይተውምን ?
እኛም ፡ በነፍሳችን ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ክፉት ፡ እና
ደርጋለን ።
ደግሞም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ትንቢት ፡ ፳
የተናገረ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ እርሱም ፡ የቂ
ርያትይዓሪም ፡ ሰው ፡ የሸማያ ፡ ልጅ ፡ ኦርዮ ፡
ይባል ፡ ነበር ፤ በዚህችም ፡ ከተማ ፡ በዚህችም ፡
ምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ኤርምያስ ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡
ትንቢት ፡ ተናገረ ። ንጉሡም ፡ ኢዮአቄም ፡ ፳፩
ኃያላኑም ፡ ሁሉ ፡ አለቆቹም ፡ ሁሉ ፡ ቃሉን ፡
በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ ሊገድለው ፡ ፈለገ ፤ ኦር
ዮም ፡ ይህን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ፈርቶ ፡ ሸሸ ፡ ወደ ፡
ግብጽም ፡ ገባ ። ንጉሡም ፡ ኢዮአቄም ፡ የዓ ፳፪
ክቦርን ፡ ልጅ ፡ ኤልናታንን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
ሌሎችን ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ላከቸው ፤ ከግ ፳፫
ብጽም ፡ ኦርዮን ፡ አውጥተው ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡
ወደ ፡ ኢዮአቄም ፡ ይዘውት ፡ መጡ ፤ እርሱም ፡
በሰይፍ ፡ ገደለው ፡ ሬሳውንም ፡ ከቡራን ፡ በል
ሆኑ ፡ ሰዎች ፡ መቃብር ፡ ጣለው ። ነገር ፡ ግን ፡ ፳፬
በሕዝቡ ፡ እጅ ፡ እንዳይሰጥና ፡ እንዳይገድሉት ፡
የሳፋን ፡ ልጅ ፡ የአኪቃም ፡ እጅ ፡ ከኤርምያስ ፡
ጋር ፡ ነበረች ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአ ፩
ቄም ፡ መንግሥት ፡ መጀመሪያ ፡ ይህ ፡ ቃል ፡ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ መጣ ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይለኛል ፡— እስራትና ፡ ፪
ቀንበር ፡ ሥራ ፡ በአንገትህም ፡ ላይ ፡ አድርግ ፤
ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ንጉሥም ፡ ወደ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ወደ ፡ ፫
ኢየሩሳሌም ፡ በመጡት ፡ መልእክተኞች ፡ እጅ ፡
ወደ ፡ ኤዶምያስ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ሞዓብም ፡
ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አሞንም ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡
ጢሮስም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ሲዶናም ፡ ንጉሥ ፡
ላከቸው ። ለጌቶቻቸውም ፡ እንዲነግሩ ፡ እን ፬
ዲህ ፡ ብለህ ፡ እዘዛቸው ፡— የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፡— ለጌቶቻችሁ ፡ እንዲህ ፡ በሉ ፡—
ምድሪቱን ፡ በምድርም ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ያሉትን ፡ ፭
ሰዎችንና ፡ እንስሶችን ፡ በታላቅ ፡ ኃይሌና ፡ በተ
ዘረጋችው ፡ ክንዴ ፡ ፈጥሬአለሁ ፤ ለዓይኔም ፡
መልካም ፡ ለሆነው ፡ እሰጣታለሁ ። አሁንም ፡ ፮
እነዚህን ፡ ምድሮች ፡ ሁሉ ፡ ለባሪያዬ ፡ ለባቢ
ሎን ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከደነፆር ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡
ሰጥቻለሁ ፤ ይገዙለትም ፡ ዘንድ ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡
አራዊትን ፡ ደግሞ ፡ ሰጥቼዋለሁ ። የገዛ ፡ ራሱም ፡ ፯
ምድር ፡ ጊዜ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ አሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ ለእርሱና ፡ ለልጁ ፡ ለልጅ ፡ ልጁም ፡ ይገ
ዛሉ ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ብዙ ፡ አሕዛብና ፡ ታላ
ላቆች ፡ ነገሥታት ፡ እርሱን ፡ ያስገዙታል ። ለባ ፰
ቢሎን ፡ ንጉሥም ፡ ለናቡከደነፆር ፡ የማይገዛ
ውን ፥ ከባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ቀንበር ፡ በታች ፡
አንገቱን ፡ ዝቅ ፡ የማያደርገውን ፡ ሕዝብና ፡ መን
ግሥት ፥ ያን ፡ ሕዝብ ፡ በእጁ ፡ እስካጠፋው ፡
ድረስ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ አቀጣ

፱ ለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። እናንተ ፡ ግን ፡—
ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አትገዙም ፡ የሚሉአችሁን ፡
ነቢያቶቻችሁንና ፡ ምዋርተኞቻችሁን ÷ ሕልም ፡
አላሚዎቻችሁንና ፡ ቃላተኞቻችሁን ፡ መተተ
፲ ኞቻችሁንም ፡ አትስሙ ፤ ከምድራችሁ ፡ እን
ዳያርቁአችሁ ÷ እኔም ፡ እንዳሳድዳችሁ ፡ እናን
ተም ፡ እንድትጠፉ ፡ ሐሰተኛ ፡ ትንቢትን ፡ ይና
፲፩ ገሩላችኋልና ። ነገር ፡ ግን ፡ ከባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
ቀንበር ፡ በታች ፡ አንገቱን ፡ ዝቅ ፡ የሚያደርገው
ንና ፡ የሚገዛለትን ፡ ሕዝብ ፡ በአገሩ ፡ ላይ ፡ እተ
ወዋለሁ ፤ እነርሱም ፡ ያርሱአታል ፡ ይቀመጡ
በትማል ።
፲፪ ለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ለሴዴቅያስም ፡ በዚህ ፡
ቃል ፡ ተናገርሁ ፡— ከባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ቀንበር ፡
በታች ፡ አንገታችሁን ፡ ዝቅ ፡ አድርጉ ፡ ለእር
ሱና ፡ ለሕዝቡም ፡ ተገዙላቸው ፡ በሕይወትም ፡
፲፫ ኑሩ ። ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ይገዛ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡
ስላለ ፡ ሕዝብ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገረ ÷
አንተና ፡ ሕዝብህ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈ
፲፬ ርም ፡ ለምን ፡ ትሞታላችሁ ? ሐሰተኛን ፡ ትን
ቢት ፡ ይናገሩላችኋልና ፡— ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
አትገዙም ፡ የሚሉአችሁን ፡ የነቢያትን ፡ ቃል ፡
፲፭ አትስሙ ። እኔ ፡ አልላክኋቸውምና ፤ ነገር ፡ ግን ፡
እኔ ፡ እንዳሳድዳችሁ ÷ እናንተና ፡ ትንቢት ፡
የሚናገሩላችሁ ፡ ነቢያትም ፡ እንድትጠፉ ፡
በስሜ ፡ ሐሰተኛ ፡ ትንቢትን ፡ ይናገራሉ ÷ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።
፲፮ ለካህናትም ፡ ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ እንዲህ ፡
ብዬ ፡ ተናገርሁ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— ሐሰተኛውን ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩላች
ኋልና ፡— የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ በቅርብ ፡
ጊዜ ፡ ከባቢሎን ፡ ይመለሳል ፡ የሚሉአችሁን ፡
፲፯ የነቢያቶቻችሁን ፡ ቃል ፡ አትስሙ ። እነርሱም ፡
አትስሙ ፤ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ተገዙ ፡ በሕይ
ወትም ፡ ኑሩ ። ይህችስ ፡ ከተማ ፡ ስለ ፡ ምን ፡
፲፰ በድማ ፡ ትሆናለች ? እነርሱ ፡ ግን ፡ ነቢያት ፡
ቢሆኑ ÷ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ በእነርሱ ፡
ዘንድ ፡ ቢገኝ ÷ በእግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ በይ
ሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የቀረ
ችው ፡ ዕቃ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ እንዳትሄድ ፡ ወደ ፡
ሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይማለሉ።
፲፱ ፳ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ የይሁዳን ፡
ንጉሥ ፡ የኢዮአቄምን ፡ ልጅ ፡ ኢኮንያንንና ፡
የይሁዳንና ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ከበርቴዎች ፡ ሁሉ ፡
ማርኮ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ በፈለ
ሳቸው ፡ ጊዜ ፡ ስላልወሰዳቸው ፡ ዓምዶች ፡ ስለ ፡
ኵሬውም ፡ ስለ ፡ መቀመጫዎቹም ፡ በዚህችም ፡
ከተማ ፡ ስለ ፡ ቀረች ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ የሠራዊት ፡
፳፩ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፤ በእ
ግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡
በኢየሩሳሌምም ፡ ስለ ፡ ቀረችው ፡ ዕቃ ፡ የእስ
ራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
፳፪ ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ትወ
ሰዳለች ፡ እስከምጐበኛትም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡
ትኖራለች ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ በዚያን ፡
ጊዜም ፡ አወጣታለሁ ፡ ወደዚህም ፡ ስፍራ ፡ እመ
ልሳታለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ።

በዚያም ፡ ዓመት ÷ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሴዴ ፩
ቅያስ ፡ መንግሥት ፡ መጀመሪያ ÷ በአራተኛው ፡
ዓመት ፡ በአምስተኛው ፡ ወር ፡ ነቢዩ ፡ የገባዖን ፡
ሰው ፡ የዓዙር ፡ ልጅ ፡ ሐናንያ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ቤት ፡ በካህናትና ፡ በሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡
እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረኝ ፡— የእስራኤል ፡ አም ፪
ላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ብሎ ፡ ይናገራል ፡— የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ ቀን
በር ፡ ሰብሬአለሁ ። የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከ ፫
ደነፆር ፡ ከዚህች ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የወ
ሰዳትን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡
በሁለት ፡ ዓመት ፡ ውስጥ ፡ ወደዚህች ፡ ስፍራ ፡
እመልሳታለሁ ፤ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ የሄዱትን ፡ ፬
የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮአቄምን ፡ ልጅ ፡ ኢኮ
ንያንንና ፡ የይሁዳን ፡ ምርኮ ፡ ሁሉ ፡ ወደዚህች ፡
ስፍራ ፡ እመልሳቸዋለሁ ፤ የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡
ቀንበር ፡ እሰብራለሁና ።
ነቢዩ ፡ ኤርምያስም ፡ በካህናቱና ፡ በእግዚአ ፭
ብሔር ፡ ቤት ፡ በቆሙት ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡
ለነቢዩ ፡ ለሐናንያ ፡ ተናገረ ። ነቢዩም ፡ ኤርም ፮
ያስ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— አሜን ÷ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ያድርግ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡
ዕቃ ፡ ምርኮውንም ፡ ሁሉ ፡ ከባቢሎን ፡ ወደዚህ ፡
ስፍራ ፡ በመመለስ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተናገር
ኸውን ፡ ትንቢት ፡ ይፈጽም ። ነገር ፡ ግን ፡ በጆ ፯
ሮህና ፡ በሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ጆሮ ፡ የምናገረውን ፡
ይህን ፡ ቃል ፡ ስማ ፤ ከጥንት ፡ ከእኔና ፡ ከአንተ ፡ ፰
በፊት ፡ የነበሩ ፡ ነቢያት ፡ በብዙ ፡ አገርና ፡ በታ
ላላቅ ፡ መንግሥታት ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ሰልፍና ፡ ስለ ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ቸነፈርም ፡ ትንቢት ፡ ተናገሩ ።
ስለ ፡ ሰላም ፡ የተናገረ ፡ ነቢይ ÷ የነቢዩ ፡ ቃል ፡ ፱
በሆነ ፡ ጊዜ ÷ እግዚአብሔር ፡ በእውነት ፡ የሰ
ደደው ፡ ነቢይ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይታወቃል ።
ነቢዩም ፡ ሐናንያ ፡ ቀንበሩን ፡ ከነቢዩ ፡ ከኤር ፲
ምያስ ፡ አንገት ፡ ወስዶ ፡ ሰበረው ። ሐናንያም ፡ ፲፩
በሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡— እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፡— እንዲሁ ፡ በሁለት ፡ ዓመት ፡
ውስጥ ፡ የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ የናቡከደነፆርን ፡
ቀንበር ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ አንገት ፡ እሰብራ
ለሁ ፡ አለ ። ነቢዩም ፡ ኤርምያስ ፡ መንገዱን ፡
ሄደ ።
ነቢዩም ፡ ሐናንያ ፡ ቀንበሩን ፡ ከነቢዩ ፡ ከኤር ፲፪
ምያስ ፡ አንገት ፡ ከሰበረ ፡ በኋላ ÷ የእግዚአብ
ሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
መጣ ፡— ሂድ ÷ ለሐናንያ ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡ ፲፫
ንገረው ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
አንተ ፡ የእንጨትን ፡ ቀንበር ፡ ሰብረሃል ÷ እኔ ፡
ግን ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ የብረትን ፡ ቀንበር ፡ እሠ
ራለሁ ። የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ፲፬

ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ለባቢ
ሎን ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከደነፆር ፡ ይገዙለት ፡ ዘንድ ፡
የብረትን ፡ ቀንበር ፡ በእነዚህ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
አንገት ፡ ላይ ፡ አድርጌአለሁ ፤ እነርሱም ፡ ይገ
ዙለታል ፥ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊትን ፡ ደግሞ ፡
፲፭ ሰጥቼዋለሁ ። ነቢዩም ፡ ኤርምያስ ፡ ነቢዩን ፡
ሐናንያን ፡— ሐናንያ ፡ ሆይ ፥ ስማ ፤ ይህ ፡
ሕዝብ ፡ በሐሰት ፡ እንዲታመን ፡ አድርገሃል ፡
፲፮ እንጂ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልላከህም ። ስለዚህ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ፥ ከም
ድር ፡ ላይ ፡ እሰድድሃለሁ ፤ በእግዚአብሔር ፡
ላይ ፡ ዓመፅን ፡ ተናግረሃልና ፡ በዚህ ፡ ዓመት ፡
፲፯ ትሞታለህ ፡ አለው ። ነቢዩም ፡ ሐናንያ ፡ በዚ
ያው ፡ ዓመት ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ሞተ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

፩ ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡ ወደ ፡ ተረፉት ፡ የምርኮ ፡
ሽማግሌዎች ፥ ወደ ፡ ካህናቱም ፥ ወደ ፡ ነቢያ
ቱም ፥ ናቡከደነፆር ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ባቢ
ሎን ፡ ማርኮ ፡ ወዳፈለሰው ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡
ከኢየሩሳሌም ፡ የላከው ፡ የደብዳቤው ፡ ቃል ፡
፪ ይህ ፡ ነው ። ይህም ፡ የሆነው ፡ ንጉሡ ፡ ኢኮ
ንያን ፡ እናቱም ፡ እቴጌይቱ ፡ ጃንደረቦቹም ፡
የይሁዳና ፡ የኢየሩሳሌምም ፡ አለቆች ፡ ጠራቢ
ዎችና ፡ ብረት ፡ ሠራተኞችም ፡ ከኢየሩሳሌም ፡
፫ ከወጡ ፡ በኋላ ፡ ነው ። ኤርምያስ ፡ የይሁዳ ፡
ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
ወደ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ በላከቸው ፡
በሳፉን ፡ ልጅ ፡ በኤልዓሣና ፡ በኬልቅያስ ፡
ልጅ ፡ በገማርያ ፡ እጅ ፡ ደብዳቤውን ፡ እንዲህ ፡
፬ ሲል ፡ ላከው ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠ
ራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኢየሩሳሌም ፡
ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ላስማረከኋቸው ፡ ምርኮኞች ፡
፭ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ቤት ፡ ሠርታችሁ ፡
ተቀመጡ ፥ አታክልትም ፡ ተክላችሁ ፡ ፍሬ
፮ ዋን ፡ ብሉ ፤ ተጋቡ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡
ልጆችንም ፡ ውለዱ ፤ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆ
ቻችሁንም ፡ አጋቡ ፥ እነርሱም ፡ ወንዶችንና ፡
ሴቶችን ፡ ልጆች ፡ ይውለዱ ፤ ከዚያም ፡ ተበዙ ፡
፯ ጥቂቶችም ፡ አትሁኑ ። በእርስዋ ፡ ሰላም ፡ ሰላም ፡
ይሆንላችኋልና ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ላስማረከኋችሁ ፡
ከተማ ፡ ሰላምን ፡ ፈልጉ ፥ ስለ ፡ እርስዋም ፡ ወደ ፡
፰ እግዚአብሔር ፡ ጸልዩ ። የእስራኤልም ፡ አም
ላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላልና ፡— በመካከላችሁ ፡ ያሉት ፡ ነቢያቶቻች
ሁና ፡ ምዋርተኞቻችሁ ፡ አያታልሉአችሁ ፥
እናንተም ፡ የምታልሙትን ፡ ሕልም ፡ አትስሙ ።
፱ በስሜ ፡ ሐሰተኛ ፡ ትንቢትን ፡ ይናገሩላችኋልና ፤
፲ እኔም ፡ አልላክኋቸውም ። እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላልና ፡— ሰባው ፡ ዓመት ፡ በባቢሎን ፡
በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ እጐበኛችኋለሁ ፥ ወደዚህም ፡
ስፍራ ፡ እመልሳችሁ ፡ ዘንድ ፡ መልካሚቱን ፡
፲፩ ቃሌን ፡ እፈጽምላችኋለሁ ። ለእናንተ ፡ የማስ
ብትን ፡ አሳብ ፡ እኔ ፡ አውቃለሁ ፤ ፍጻሜና ፡
ተስፋ ፡ እሰጣችሁ ፡ ዘንድ ፡ የሰላም ፡ አሳብ ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ የክፉ ፡ ነገር ፡ አይደለም ። እናን ፲፪
ተም ፡ ትጠሩኛላችሁ ፥ ሄዳችሁም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
ትጸልያላችሁ ፥ እኔም ፡ እሰማችኋለሁ ። እና ፲፫
ንተ ፡ ትሹኛላችሁ ፥ በፍጹም ፡ ልባችሁም ፡ ከሻ
ችሁኝ ፡ ታገኙኛላችሁ ። ከእናንተም ፡ ዘንድ ፡ ፲፬
እገኛለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ምርኮአች
ሁንም ፡ እመልሳለሁ ፥ ከአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡
ዘንድ ፡ እናንተንም ፡ ከሳደድሁበት ፡ ስፍራ ፡
ሁሉ ፡ እሰበስባችኋለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ፤ እናንተንም ፡ ለምርኮ ፡ወዳፈለስሁበት ፡
ስፍራ ፡ እመልሳችኋለሁ ።

እናንተም ፡— እግዚአብሔር ፡ በባቢሎን ፡ ፲፭
ነቢያትን ፡ አስነሥቶልናል ፡ ብላችኋልና ፤ እግ ፲፮
ዚአብሔር ፡ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ስለ ፡ ተቀመጠ ፡
ንጉሥ ፡ ከእናንተም ፡ ጋር ፡ ስላልተማረኩት ፡
ወንድሞቻችሁ ፥ በዚህች ፡ ከተማ ፡ ስለሚኖሩ ፡
ሕዝብ ፡ ሁሉ ፥ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— የሠራዊት ፡ ፲፯
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ፥
ሰይፍንና ፡ ራብን ፡ ቸነፈርንም ፡ እሰድድባቸዋ
ለሁ ፥ ከክፉቱም ፡ የተነሣ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ እን
ደማይቻል ፡ እንደ ፡ ክፉ ፡ በለስ ፡ አደርጋቸዋ
ለሁ ። በሰይፍም ፡ በራብም ፡ በቸነፈርም ፡ አሳድ ፲፰
ዳቸዋለሁ ፥ ባሳደድሁባቸውም ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
ዘንድ ፡ ለጥላቻና ፡ ለመደነቂያ ፡ ለማፍዋጫም ፡
ለመሰደቢያም ፡ እንዲሆኑ ፡ በምድር ፡ መንግሥ
ታት ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ለመበተን ፡ አሳልፌ ፡ እሰ
ጣቸዋለሁ ። ይህም ፡ የሆነው ፡ ቃሌን ፡ ስላል ፲፱
ሰሙ ፡ ነው ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ በማለዳ ፡
ተነሥቼ ፡ ባሪያዎቼን ፡ ነቢያትን ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡
ሰድጃለሁና ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ አልሰማችሁም ፥
ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ስለዚህ ፡ ከኢየሩሳ ፳
ሌም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የሰደድኋችሁ ፡ ምርኮ
ኞች ፡ ሁሉ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሙ ።

የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚ ፳፩
አብሔር ፡ በስሜ ፡ ሐሰተኛ ፡ ትንቢትን ፡ ስለሚ
ናገሩላችሁ ፡ ስለ ፡ ቆላያ ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡ አክዓብና ፡
ስለ ፡ መዕሤያ ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡ ሴዴቅያስ ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ፥ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከ
ደነፆር ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለሁ ፥ በዓይ
ኖቻችሁም ፡ ፊት ፡ ይገድላቸዋል ። ከእነርሱም ፡ ፳፪
የተነሣ ፡ በባቢሎን ፡ ያሉ ፡ የይሁዳ ፡ ምርኮኞች ፡
ሁሉ ፡— የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በእሳት ፡ እንደ ፡
ጠበሳቸው ፡ እንደ ፡ ሴዴቅያስና ፡ እንደ ፡ አክ
ዓብ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያድርግህ ፡ የምትባል ፡
እርግማንን ፡ ያነሣሉ ፤ እኔም ፡ አውቃለሁ ፡ ምስ
ክርም ፡ ነኝ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። በእስ ፳፫
ራኤል ፡ ዘንድ ፡ ስንፍና ፡ አድርገዋልና ፥ ከባል
ንጀሮቻቸውም ፡ ሚስቶች ፡ ጋር ፡ አመንዝረ
ዋልና ፥ ያላዘዝኋቸውንም ፡ ቃል ፡ በስሜ ፡ በሐ
ሰት ፡ ተናግረዋልና ።

ለኔሔላማዊው ፡ ለሸማያ ፡ እንዲህ ፡ በል ፡— ፳፬
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚ ፳፭

እብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በኢየሩሳሌም ፡
ወዳለው ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ÷ ወደ ፡ ካህኑም ፡ ወደ ፡
መዕሤያ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሶፎንያስ ÷ ወደ ፡ ካህና
ቱም ፡ ሁሉ ፡ ደብዳቤዎችን ፡ በስምህ ፡ እንዲህ ፡
፳፮፤ ስትል ፡ ልከሃል ፡— እያበደ ፡ ትንቢት ፡ የሚናገ
ርን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በእግር ፡ ግንድና ፡ በዛንጅር ፡
ታኖረው ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡
እንድትሆን ፡ እግዚአብሔር ፡ በካህኑ ፡ በዮዳሄ ፡
፳፯፤ ፋንታ ፡ ካህን ፡ አድርጎሃል ። አሁንስ ፡ ትንቢት ፡
ተናጋሪውን ፡ የዓናቶቱን ፡ ሰው ፡ ኤርምያስን ፡
፳፰፤ ስለ ፡ ምን ፡ አትዘልፈውም ? እርሱ ፡— ምርኮው ፡
የረዘመ ፡ ነውና ፡ ቤት ፡ ሠርታችሁ ፡ ተቀመጡ ÷
አታክልትንም ፡ ተክላችሁ ፡ ፍሬዋን ፡ ብሉ ፡
ብሎ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ልኮአልና ።
፳፱፤ ካህኑም ፡ ሶፎንያስ ፡ ይህን ፡ ደብዳቤ ፡ በነቢዩ ፡
፴፤ በኤርምያስ ፡ ጆሮ ፡ አነበበው ። የእግዚአብሔ
ርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
፴፩፤ መጣ ፡— እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ኔሐላማዊው ፡
ስለ ፡ ሸማያ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ ብለህ ፡ ወደ ፡ ምር
ከኞች ፡ ሁሉ ፡ ላክ ፡— እኔ ፡ ሳልልከው ፡ ሸማያ ፡
ትንቢት ፡ ተናግሮላችኋልና ÷ በሐሰትም ፡ እን
፴፪፤ ድትታመኑ ፡ አድርጎአችኋልና ፡ ስለዚህ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ኔሐላ
ማዊውን ፡ ሸማያንና ፡ ዘሩን ፡ እቀጣለሁ ፤ እኔም ፡
የማደርግላችሁን ፡ መልካምን ፡ ነገር ፡ የሚያይ ፡
ሰው ፡ በመካከላችሁ ፡ አይኖርላቸውም ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡
፪፤ የመጣው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
የነገርሁህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በመጽሐፍ ፡ ጻፍ ።
፫፤ እነሆ ÷ የሕዝቤን ፡ የእስራኤልንና ፡ የይሁዳን ፡
ምርኮ ፡ የምመልስበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣልና ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ለአባቶቻቸውም ፡ ወደ ፡
ሰጠኋት ፡ ምድር ፡ እመልሳቸዋለሁ ÷ እነርሱም ፡
ይገዙአታል ።
፬፤ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እስራኤልና ፡ ስለ ፡ ይሁዳ ፡
፭፤ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— የሚያስፈራ ፡ ድምፅ ፡
ሰምተናል ፤ የፍርሃት ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የሰላም ፡
፮፤ አይደለም ። ጠይቁ ÷ ወንድ ፡ ይወልድ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ተመልከቱ ፤ ስለ ፡ ምን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
እንደ ፡ ወላድ ፡ እጁን ፡ በወገቡ ፡ ላይ ፡ አድርጎ ፡
ፊቱም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጥቁረት ፡ ተለውጦ ፡ አየሁ ?
፯፤ ወዮ ! ያ ፡ ቀን ፡ ታላቅ ፡ ነውና ÷ እርሱንም ፡ የሚ
መስል ፡ የለምና ፤ ያ ፡ የያዕቆብ ፡ መከራ ፡ ዘመን ፡
፰፤ ነው ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ ይድናል ። በዚያ ፡
ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ቀንበርን ፡ ከአንገትህ ፡
እሰብራለሁ ÷ እስራትህንም ፡ እበጥሳለሁ ÷ ከእ
፱፤ ንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ ለሌላ ፡ አትገዛም ፤ ለአምላ
ካቸው ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ለማስነሣላቸው ፡
ለንጉሣቸው ፡ ለዳዊትም ፡ ይገዛሉ ፡ እንጂ ፡
ሌሎች ፡ አሕዛብ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አይገዙአቸ
ውም ።
እነሆ ÷ አንተን ፡ ከሩቅ ፡ ዘርህንም ፡ ከምርኮ ፡ ፲፤
አገር ፡ አድናለሁና ፡ ባሪያዬ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷
አትፍራ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ አንተም ፡
እስራኤል ፡ ሆይ ÷ አትደንግጥ ፤ ያዕቆብም ፡ ይመ
ለሳል ፡ ያርፍማል ፡ ተዘልሎም ፡ ይቀመጣል ፤
ማንም ፡ አያስፈራውም ። አድንህ ፡ ዘንድ ፡ ከአ ፲፩፤
ንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ አን
ተንም ፡ የበተንሁባቸውን ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡
ፈጽሜ ፡ አጠፋለሁ ÷ አንተን ፡ ግን ፡ ፈጽሜ ፡
አላጠፋህም ፤ በመጠን ፡ እቀጣሃለሁ ÷ ያለ ፡ ቅጣ
ትም ፡ ከቶ ፡ አልተውህም ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ስብራ ፲፪፤
ትህ ፡ የማይፈወስ ፡ ቍስልህም ፡ ክፉ ፡ ነው ።
ትጠገን ፡ ዘንድ ፡ ክርክርህን ፡ የሚፈርድልህ ፡ ፲፫፤
የለም ÷ ቍስልህንም ፡ የሚፈውስ ፡ መድኃ
ኒት ፡ የለህም ። ውሽሞችህ ፡ ሁሉ ፡ ረስተው ፲፬፤
ሃል ፡ አይፈልጉህምም ፤ በደልህ ፡ ታላቅ ፡ ስለ ፡
ሆነ ፡ ኃጢአትህም ፡ ስለ ፡ በዛ ÷ በጠላት ፡ ማቍ
ሰልና ፡ በጨካኝ ፡ ቅጣት ፡ አቍስዬሃለሁና ።
ሕመምህ ፡ የማይፈወስ ፡ ሆኖአልና ፡ ስለ ፡ ስብ ፲፭፤
ራትህ ፡ ለምን ፡ ትጮኻለህ ? በደልህ ፡ ታላቅ ፡
ስለ ፡ ሆነ ፡ ኃጢአትህም ፡ ስለ ፡ በዛ ÷ ይህን ፡ አድር
ጌብሃለሁ ። ስለዚህ ፡ የሚውጡህ ፡ ሁሉ ፡ ይዋ ፲፮፤
ጣሉ ÷ ጠላቶችህም ፡ ሁላቸው ፡ ይማረካሉ ፤ የዘ
ረፉህም ፡ ይዘረፋሉ ÷ የበዘበዙህንም ፡ ሁሉ ፡
ለመበዝበዝ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ። እኔ ፡ ጤና ፲፯፤
ህን ፡ እመልስልሃለሁ ፡ ቍስልህንም ፡ እፈውሳ
ለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ማንም ፡ የማይ
ሻት ÷ የተጣለች ፡ ጽዮን ፡ ብለው ፡ ጠርተውሻ
ልና ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ፲፰፤
የያዕቆብን ፡ ድንኳን ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለሁ ÷
ለማደሪያውም ፡ እራራለሁ ፤ ከተማይቱም ፡ በጉ
ብታዋ ፡ ላይ ፡ ትሠራለች ÷ አዳራሹም ፡ እንደ ፡
ዱሮው ፡ የሰው ፡ መኖሪያ ፡ ይሆናል ። ከእር ፲፱፤
ሱም ፡ ዘንድ ፡ የምስጋናና ፡ የዘፋኞች ፡ ድምፅ ፡
ይወጣል ፤ እኔም ፡ አበዛቸዋለሁ ፡ አያንሱምም ÷
እኔም ፡ አከብራቸዋለሁ ፡ ታናሽም ፡ አይሆኑም ።
ልጆቻቸውም ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ ይሆናሉ ÷ ፳፤
ማኅበራቸውም ፡ በፊቴ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፤
የሚያስጨንቋቸውንም ፡ ሁሉ ፡ እቀጣለሁ ።
አለቃቸው ፡ ከእነርሱ ፡ ውስጥ ፡ ይሆናል ÷ ፳፩፤
ገዢአቸውም ፡ ከመካከላቸው ፡ ይወጣል ፤ እኔ ፡
አቀርበዋለሁ ፡ እርሱም ፡ ይቀርባል ፤ ይህስ ፡
ባይሆን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ለመቅረብ ፡ የሚደፍር ፡
ማን ፡ ነው ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ። እናንተም ፡ ፳፪፤
ሕዝብ ፡ ትሆኑኛላችሁ ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡ እሆ
ናችኋለሁ ።
እነሆ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ÷ ፳፫፤
እርሱም ፡ ቍጣው ÷ የሚያገለባብጥ ፡ ዐውሎ ፡
ነፋስ ፡ ወጥቶአል ፤ የዓመፀኞችንም ፡ ራስ ፡ ይገ
ለባብጣል ። የእግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ ፡ የል ፳፬፤

ቡን ፡ አሳብ ፡ ሠርቶ ፡ እስኪፈጽም ፡ ድረስ ፡ አይ
መለስም ፤ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ ታስተውሉታላ
ችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩፤ በዚያን ፡ ዘመን ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥
ለእስራኤል ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ አምላክ ፡ እሆና
፪፤ ቸዋለሁ ፡ እነርሱም ፡ ሕዝብ ፡ ይሆኑኛል ። እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እስራኤል ፡
ማረፊያ ፡ ሊሻ ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡ ከሰይፍ ፡ የተረ
ፈው ፡ ሕዝብ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሞገስ ፡ አገኘ ።
፫፤ እግዚአብሔርም ፡ ከሩቅ ፡ ተገለጠልኝ ፡ እንዲ
ህም ፡ አለኝ ፦ በዘላለም ፡ ፍቅር ፡ ወድጄሻለሁ ፤
፬፤ ስለዚህ ፡ በቸርነት ፡ ሳብሁሽ ። የእስራኤል ፡
ድንግል ፡ ሆይ ፥ እንደ ፡ ገና ፡ እሠራሻለሁ ፡ አን
ቺም ፡ ትሠሪያለሽ ፤ እንደ ፡ ገናም ፡ ከበሮሽን ፡
እንሥተሽ ፡ ከዘፋኞች ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ዘፈን ፡ ትወ
፭፤ ጫለሽ ። እንደ ፡ ገናም ፡ በሰማርያ ፡ ተራሮች ፡
ላይ ፡ የወይን ፡ ቦታዎችን ፡ ትተክሊአለሽ ፤
አትክልተኞች ፡ ይተክላሉ ፡ በፍሬውም ፡ ደስ ፡
፮፤ ይላቸዋል ። በኤፍሬምም ፡ ተራሮች ፡ ላይ ፡
ያሉ ፡ ጠባቆች ፦ ተነሡ ፥ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ወደ ፡
አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንውጣ ፡
ብለው ፡ የሚጮኹበት ፡ ቀን ፡ ይመጣልና ።
፯፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ ስለ ፡
ያዕቆብ ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ስለ ፡ አሕዛብም ፡ አለ
ቆች ፡ እልል ፡ በሉ ፤ አውሩ ፥ አመስግኑ ፦
እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ የእስራኤልን ፡ ቅሬታ ፡
፰፤ አድኖአል ፡ በሉ ። እነሆ ፥ ከሰሜን ፡ አገር ፡
አመጣቸዋለሁ ፥ ከምድርም ፡ ዳርቻ ፡ እሰበስ
ባቸዋለሁ ፥ በመካከላቸውም ፡ ዕውሩና ፡ አን
ካሳው ፡ ያረገዘችና ፡ የወለደችም ፡ በአንድነት ፤
ታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ ሆነው ፡ ወደዚህ ፡ ይመለሳሉ ።
፱፤ በልቅሶ ፡ ወጡ ፡ እኔም ፡ በማጽናናት ፡ አመጣቸ
ዋለሁ ፤ በወንዝ ፡ ዳር ፡ በቅን ፡ መንገድ ፡ አስኬ
ዳቸዋለሁ ፥ በእርሱም ፡ አይሰናከሉም ፤ እኔ ፡
ለእስራኤል ፡ አባት ፡ ነኝና ፥ ኤፍሬምም ፡ በኵሬ ፡
ነውና ።
፲፤ አሕዛብ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሙ ፥ በሩቅም ፡ ላሉ ፡ ደሴቶች ፡ አውሩና ፦
እስራኤልን ፡ የበተነ ፡ እርሱ ፡ ይሰበስበዋል ፥
እረኛም ፡ መንጋውን ፡ እንደሚጠብቅ ፡ ይጠብ
፲፩፤ ቀዋል ፡ በሉ ። እግዚአብሔር ፡ ያዕቆብን ፡ ተቤ
ዥቶታል ፥ ከበረቱበትም ፡ እጅ ፡ አድኖታል ።
፲፪፤ ይመጣሉ ፡ በጽዮንም ፡ ተራራ ፡ እልል ፡ ይላሉ ፤
ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በጎነት ፥ ወደ ፡ እህልና ፡
ወደ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ወደ ፡ ዘይትም ፥ ወደ ፡ በጎ
ችና ፡ ወደ ፡ ላሞች ፡ ይሰበሰባሉ ፤ ነፍሳቸውም ፡
እንደ ፡ ረካች ፡ ገነት ፡ ትሆናለች ፥ ከእንግዲ
፲፫፤ ህም ፡ ወዲህ ፡ አያዝኑም ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡
ድንግሊቱ ፡ በዘፈን ፡ ደስ ፡ ይላታል ፥ ጐበዛዝ
ቱና ፡ ሽማግሌዎቹም ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ ደስ ፡ ይላቸ
ዋል ፤ ልቅሶአቸውንም ፡ ወደ ፡ ደስታ ፡ እመል
ሳለሁ ፥ አጽናናቸውማለሁ ፥ ከኀዘናቸውም ፡
ደስ ፡ አሰኛቸዋለሁ ። የካህናቱንም ፡ ነፍስ ፡ በብ ፲፬፤
ዛት ፡ አረካታለሁ ፡ ሕዝቤም ፡ በጎነቴን ፡ ይጠግ
ባል ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የዋይ ፲፭፤
ታና ፡ የመራራ ፡ ልቅሶ ፡ ድምፅ ፡ በራማ ፡ ተሰማ ፤
ራሔል ፡ ስለ ፡ ልጆችዋ ፡ አለቀሰች ፤ የሉምና ፡
ስለ ፡ ልጆችዋ ፡ መጽናናትን ፡ እንቢ ፡ አለች ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ድምፅሽን ፡ ፲፮፤
ከልቅሶ ፡ ዓይንሽንም ፡ ከእንባ ፡ ከልክዪ ፤ ለሥ
ራሽ ፡ ዋጋ ፡ ይሆናልና ፥ ከጠላትም ፡ ምድር ፡
ይመለሳሉ ። ለፍጻሜሽም ፡ ተስፋ ፡ አለ ፥ ይላል ፡ ፲፯፤
እግዚአብሔር ፥ ልጆችሽም ፡ ወደ ፡ ዳርቻቸው ፡
ይመለሳሉ ። ኤፍሬም ፦ ቀጣኸኝ ፡ እኔም ፡ ፲፰፤
እንዳልተገራ ፡ ወይፈን ፡ ተቀጣሁ ፤ አንተ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ አምላኬ ፡ ነህና ፡ መልሰኝ ፡ እኔም ፡
እመለሳለሁ ። ከተመለስሁ ፡ በኋላ ፡ ተጸጸትሁ ፥ ፲፱፤
ከተገሠጽሁም ፡ በኋላ ፡ ጭኔን ፡ ጸፋሁ ፤ የብላቴ
ንነቴንም ፡ ስድብ ፡ ተሸከሜአለሁና ፡ አፈርሁ ፥
ተዋረድሁም ፡ ብሎ ፡ ሲያለቅስ ፡ ሰማሁ ። በእ ፳፤
ውነት ፡ ኤፍሬም ፡ ለእኔ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡ ነውን ?
ወይስ ፡ የተወደደ ፡ ሕፃን ፡ ነውን ? በእርሱ ፡
ላይ ፡ በተናገርሁ ፡ ቍጥር ፡ አስበዋለሁ ፤ ስለዚህ ፡
አንጀቴ ፡ ታወከችለት ፡ ርኅራኄም ፡ እራራለታ
ለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
ለራስሽ ፡ የመንገድ ፡ ምልክት ፡ አድርጊ ፥ ፳፩፤
መንገድንም ፡ የሚመሩ ፡ ዓምዶችን ፡ ትከዪ ፥
ልብሽንም ፡ ወደ ፡ ሄድሽበት ፡ መንገድ ፡ ወደ ፡
ጥርጊያው ፡ አቅኚ ፤ አንቺ ፡ የእስራኤል ፡ ድን
ግል ፡ ሆይ ፥ ተመለሺ ፥ ወደ ፡ እነዚህም ፡ ወደ ፡
ከተሞችሽ ፡ ተመለሺ ። አንቺ ፡ ከዳተኛ ፡ ልጅ ፡ ፳፪፤
ሆይ ፥ እስከ ፡ መቼ ፡ ትቅበዘበዢለሽ ? እግዚ
አብሔር ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አዲስ ፡ ነገር ፡ ፈጥሮ
አልና ፡ ሴት ፡ ወንድን ፡ ትከብባለች ።
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ ፳፫፤
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ምርኮአቸውን ፡
በመለስሁ ፡ ጊዜ ፡ በይሁዳ ፡ አገር ፡ በከተሞ
ችዋ ፦ የጽድቅ ፡ ማደሪያ ፡ ሆይ ፥ የቅድስና ፡
ተራራ ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ ይባርክህ ፡ የሚ
ልን ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ይናገራሉ ። በይሁዳ ፡ ፳፬፤
ከተሞችና ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ከገበሬዎችና ፡ መን
ጋን ፡ ይዘው ፡ ከሚዞሩ ፡ ጋር ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡
ይገኛሉ ። የደከመችውን ፡ ነፍስ ፡ አርክቻለ ፳፭፤
ሁና ፥ ያዘነችውንም ፡ ነፍስ ፡ ሁሉ ፡ አጥግቤአ
ለሁና ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ነቃሁ ፡ ተመለከት ፳፮፤
ሁም ፥ እንቅልፌም ፡ ጣፋጭ ፡ ሆነልኝ ።
የእስራኤልን ፡ ቤትና ፡ የይሁዳን ፡ ቤት ፡ በሰው ፡ ፳፯፤
ዘርና ፡ በእንስሳ ፡ ዘር ፡ የምዘራበት ፡ ዘመን ፥
እነሆ ፥ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ አፈርሳቸውና ፡ ክፉ ፡ አደ ፳፰፤
ርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተጋሁባቸው ፥ እን
ዲሁ ፡ እሠራቸውና ፡ እተክላቸው ፡ ዘንድ ፡ እተ
ጋለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። በዚያ ፡ ዘመን ፡ ፳፱፤
ሰው ፡ ዳግመኛ ፡ እንዲህ ፡ አይልም ፦ አባቶች ፡
ጨርቋ ፡ የወይን ፡ ፍሬ ፡ በሉ ፥ የልጆችም ፡ ጥር

፴ ሰች ፡ ጠረሱ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በገዛ ፡
በደሉ ፡ ይሞታል ፤ መራራውን ፡ የወይን ፡ ፍሬ ፡
የሚበላ ፡ ሁሉ ፡ ጥርሶቹ ፡ ይጠርሳሉ ።
፴፩ እነሆ ÷ ከእስራኤል ፡ ቤትና ፡ ከይሁዳ ፡ ቤት ፡
ጋር ፡ አዲስ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ የምገባበት ፡
ወራት ፡ ይመጣል ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤
፴፪ ከግብጽ ፡ አገር ፡ አወጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እጃቸ
ውን ፡ በያዝሁበት ፡ ቀን ፡ ከአባቶቻቸው ፡ ጋር ፡
እንደ ፡ ገባሁት ፡ ያለ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አይደለም ፤
እነርሱ ፡ በኪዳኔ ፡ አልጸኑምና ÷ እኔም ፡ ቸል ፡
፴፫ አልኋቸው ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ከእነዚያ ፡
ወራት ፡ በኋላ ፡ ከእስራኤል ፡ ቤት ፡ ጋር ፡ የም
ገባው ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ይህ ፡ ነውና ÷ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ፤ ሕጌን ፡ በልቡናቸው ፡ አኖራለሁ ÷
በልባቸውም ፡ እጽፈዋለሁ ፤ እኔም ፡ አምላክ ፡
እሆናቸዋለሁ ፡ እነርሱም ፡ ሕዝብ ፡ ይሆኑኛል ።
፴፬ እያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ ባልንጀራውን ÷ እያንዳን
ዱም ፡ ወንድሙን ፡— እግዚአብሔርን ፡ እወቅ ፡
ብሎ ፡ አያስተምርም ፤ ከታናሹ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ታላቁ ፡ ድረስ ፡ ሁሉ ፡ ያውቁኛልና ÷ ይላል ፡
እግዚአብሔር ። በደላቸውን ፡ እምራቸዋለ
ሁና ÷ ኃጢአታቸውንም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
አላስብምና ።
፴፭ ስሙ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የሚባል ÷ ፀሐይን ፡
በቀን ፡ የጨረቃንና ፡ የከዋክብትን ፡ ሥርዓት ፡
በሌሊት ፡ ብርሃን ፡ አድርጎ ፡ የሚሰጥ ÷ እንዲ
ተምሙም ፡ የባሕርን ፡ ሞገዶች ፡ የሚያናውጥ ፡
፴፮ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህ ፡ ሕግ ፡
ከፊቴ ፡ ቢወገድ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ በዚ
ያን ፡ ጊዜ ፡ ደግሞ ፡ የእስራኤል ፡ ዘር ፡ በፊቴ ፡
፴፯ ሕዝብ ፡ እንዳይሆን ፡ ለዘላለም ፡ ይቀራል ። እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሰማይ ፡ በላይ ፡
ቢለካ ÷ የምድርም ፡ መሠረት ፡ በታች ፡ ቢመ
ረመር ÷ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ስላደረጉት ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ የእስራኤልን ፡ ዘር ፡ ሁሉ ፡ እጥላለሁ ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፴፰ ከሐናንኤል ፡ ግንብ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ማዕ
ዘኑ ፡ በር ፡ ድረስ ፡ ከተማ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
የሚሠራበት ፡ ዘመን ÷ እነሆ ÷ ይመጣል ÷ ይላል ፡
፴፱ እግዚአብሔር ። የተለካበትም ፡ ገመድ ፡ ወደ ፡
ጋሬብ ፡ ኮረብታ ፡ በቀጥታ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ይሄ
፵ ዳል ÷ ወደ ፡ ጎዓም ፡ ይዞራል ። የሬሳም ፡ ሸለቆ ፡
ሁሉ ፡ የአመድም ፡ እርሻ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ቄድ
ሮን ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ እስ
ካለው ፡ እስከ ፡ ፈረስ ፡ በር ፡ ማዕዘን ፡ ድረስ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ይሆናል ፤ ከእን
ግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ለዘላለም ፡ አይነቀልም ፡ አይ
ፈርስምም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሴዴቅያስ ፡ በአሥረኛው ፡
ዓመት ÷ በናቡከደነፆር ፡ በአሥራ ፡ ስምንተ
ኛው ፡ ዓመት ÷ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
፪ ኤርምያስ ፡ የመጣው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። በዚ
ያን ፡ ጊዜም ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ሠራዊት ፡
ኢየሩሳሌምን ፡ ከብቦ ፡ ነበር ፤ ነቢዩም ፡ ኤርም
ያስ ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ በነበረው ፡ በግ
ዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ታስሮ ፡ ነበር ። የይሁዳ ፡ ፫
ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አስጠብ
ቆት ፡ ነበርና ፡— ስለ ፡ ምን ፡ እንዲህ ፡ ብለህ ፡
ትንቢት ፡ ትናገራለህ ፡— እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ይህችን ፡ ከተማ ፡ ለባቢ
ሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ፡ እር
ሱም ፡ ይይዛታል ፤ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴ ፬
ቅያስ ፡ በእውነት ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡
አልፎ ፡ ይሰጣል ÷ አፍ ፡ ለአፍም ፡ ይናገረ
ዋል ÷ ዓይኑም ፡ ዓይኑን ፡ ያያል ፡ እንጂ ፡ ከከለ
ዳውያን ፡ እጅ ፡ አያመልጥም ፤ እርሱም ፡ ሴዴ ፭
ቅያስን ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ያፈልሰዋል ÷ እኔም ፡
እስክጐበኘው ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ይኖራል ÷ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤ ከከለዳውያን ፡ ጋር ፡ ብትዋጉ ፡
ምንም ፡ አትረቡም ።
ኤርምያስም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— የእግዚአብ ፮
ሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡—
እነሆ ÷ የአጐትህ ፡ የሰሎም ፡ ልጅ ፡ አናምኤል ፡ ፯
ወደ ፡ አንተ ፡ መጥቶ ፡— ትገዛው ፡ ዘንድ ፡ መቤ
ዠቱ ፡ የአንተ ፡ ነውና ፡ በዓናቶት ፡ ያለውን ፡ እር
ሻዬን ፡ ግዛ ፡ ይልሃል ። እንደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ፰
ቃል ፡ የአጐቴ ፡ ልጅ ፡ አናምኤል ፡ እኔ ፡ ወዳለ
ሁበት ፡ ወደ ፡ ግዞቱ ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ መጥቶ ፡—
በብንያም ፡ አገር ፡ በዓናቶት ፡ ያለውን ፡ እርሻ
ዬን ÷ እባክህ ÷ ግዛ ፤ ርስቱ ፡ የአንተ ፡ ነውና ÷
መቤዠቱም ፡ የአንተ ፡ ነውና ፤ ለአንተ ፡ ግዛው ፡
አለኝ ። ይህም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አወቅሁ ። በዓናቶትም ፡ ያለውን ፡ እርሻ ፡ ፱
ከአጐቴ ፡ ልጅ ፡ ከአናምኤል ፡ ገዛሁ ÷ አሥራ ፡
ሰባት ፡ ሰቅል ፡ ብርም ፡ መዘንሁለት ። በው ፲
ሉም ፡ ወረቀት ፡ ላይ ፡ ፈረምሁ ፡ አተምሁትም ÷
ምስክሮችንም ፡ ጠርቼ ፡ ብሩን ፡ በሚዛን ፡ መዘን
ሁለት ። የታተመውንና ፡ የተከፈተውን ፡ የውል ፡ ፲፩
ወረቀት ፡ ወሰድሁ ፤ የአጐቴም ፡ ልጅ ፡ አናም ፲፪
ኤል ÷ የውሉንም ፡ ወረቀት ፡ የፈረሙ ፡ ምስክ
ሮች ÷ በግዞትም ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ የተቀመጡ ፡
አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ እያዩ ፡ የውሉን ፡ ወረቀት ፡
ለመሕሤያ ፡ ልጅ ፡ ለኔርያ ፡ ልጅ ፡ ለባሮክ ፡ ሰጠ
ሁት ። በፊታቸውም ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ ባሮክን ፡ ፲፫
አዘዝሁት ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ፲፬
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ብዙ ፡
ቀን ፡ ይጠበቁ ፡ ዘንድ ፡ የታተመውንና ፡ የተከ
ፈተውን ፡ ይህን ፡ የውል ፡ ወረቀት ፡ ወስደህ ፡
በሸክላ ፡ ዕቃ ፡ ውስጥ ፡ አኑራቸው ። የእስራ ፲፭
ኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ሰዎች ፡ በዚህች ፡
ምድር ፡ ቤትንና ፡ እርሻን ፡ የወይን ፡ ቦታንም ፡
እንደ ፡ ገና ፡ ይገዛሉ ።
ለኔርያ ፡ ልጅ ፡ ለባሮክም ፡ የውሉን ፡ ወረ ፲፮
ቀት ፡ ከሰጠሁት ፡ በኋላ ÷ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ጸለይሁ ፡— አቤቱ ፡ ጌታ ፡ እግ ፲፯

ዚአብሔር፡ ሆይ÷ እነሆ ÷ አንተ፡ ሰማይንና፡
ምድርን፡ በታላቅ፡ ኃይልህና፡ በተዘረጋች፡
ክንድህ፡ ፈጥረሃል ÷ ከአንተም፡ የሚያቅት፡
፲፰፤ ነገር፡ የለም ። ለብዙ፡ ሺህ፡ ምሕረት፡ ታደ
ርጋለህ ÷ የአባቶችንም፡ በደል፡ ከእነርሱ፡
በኋላ፡ በልጆቻቸው፡ ብብት፡ ትመልሳለህ፤
ስምህ፡ ታላቅና፡ ኃያል፡ አምላክ፡ የሠራ
፲፱፤ ዊት፡ ጌታ፡ እግዚአብሔር፡ ነው ። በምክር፡
ታላቅ፡ በሥራም፡ ብርቱ፡ ነህ፤ ለሁሉም፡
እንደ፡ መንገዱና፡ እንደ፡ ሥራው፡ ፍሬ፡
ትሰጥ፡ ዘንድ፡ ዓይኖችህ፡ በአዳም፡ ልጆች፡
፳፤ መንገድ፡ ሁሉ፡ ተገልጠዋል ። እስከ፡ ዛሬም፡
ድረስ፡ ምልክትንና፡ ድንቅን፡ ነገር፡ በግብጽ፡
ምድር፡ ደግሞም፡ በእስራኤልና፡ በሌሎች፡
ሰዎች፡ መካከል፡ አድርገሃል ÷ እንደ፡ ዛሬም፡
፳፩፤ ለአንተ፡ ስም፡ አድርገሃል ። በምልክትና፡
በድንቅ፡ ነገር፤ በብርቱ፡ እጅና፡ በተዘረጋች፡
ክንድ፡ በታላቅም፡ ግርማ፡ ሕዝብህን፡ እስራ
፳፪፤ ኤልን፡ ከግብጽ፡ ምድር፡ አወጣህ ። ትሰጣቸ
ውም፡ ዘንድ፡ ለአባቶቻቸው፡ የማልህላቸውን፡
ምድር ÷ ወተትና፡ ማርንም፡ የምታፈስሰውን፡
፳፫፤ ምድር ÷ ሰጠሃቸው፤ እነርሱም፡ ገብተው፡
ወረሱአት፤ ነገር፡ ግን፡ ቃልህን፡ አልሰሙም፡
በሕግህም፡ አልሄዱም ÷ ያደርጉም፡ ዘንድ፡
ካዘዝሃቸው፡ ሁሉ፡ ምንም፡ አላደረጉም፤ ስለ
ዚህ፡ ይህን፡ ክፉ፡ ነገር፡ ሁሉ፡ አመጣህባቸው ።
፳፬፤ እነሆ፡ የአፈር፡ ድልድል ÷ ሊይዙአትም፡
እስከ፡ ከተማይቱ፡ ድረስ፡ ቀርበዋል፤ ከሰይፍና፡
ከራብ፡ ከቸነፈርም፡ የተነሣ፡ ከተማይቱ፡ ለሚ
ዋጉአት፡ ለከለዳውያን፡ እጅ፡ ተሰጥታለች ÷
የተናገርኸውም፡ ሆኖአል፤ እነሆም ÷ አንተ፡
፳፭፤ ታየዋለህ ። አንተም ÷ ጌታ፡ እግዚአብሔር፡
ሆይ፡— እርሻውን፡ በብር፡ ግዛ፡ ምስክሮች
ንም፡ ጥራ፡ አልኸኝ፤ ከተማይቱ፡ ግን፡ ለከለ
ዳውያን፡ እጅ፡ ተሰጥታለች ።
፳፮፤ የእግዚአብሔርም፡ ቃል፡ ወደ፡ ኤርምያስ፡
፳፯፤ እንዲህ፡ ሲል፡ መጣ፡— እነሆ ÷ እኔ፡ የሥጋ፡
ለባሽ፡ ሁሉ፡ አምላክ፡ እግዚአብሔር፡ ነኝ፤
፳፰፤ በውኑ፡ እኔን፡ የሚያቅተኝ፡ ነገር፡ አለን? ስለ
ዚህ፡ እግዚአብሔር፡ እንዲህ፡ ይላል፡— እነሆ ÷
ይህችን፡ ከተማ፡ ለከለዳውያን፡ እጅና፡ ለባ
ቢሎን፡ ንጉሥ፡ ለናቡከደነፆር፡ እጅ፡ አሳልፌ፡
፳፱፤ እሰጣለሁ ÷ እርሱም፡ ይይዛታል ። ይህችን፡
ከተማ፡ የሚወጉ፡ ከለዳውያን፡ መጥተው፡
በእሳት፡ ያነድዱአታል ÷ ያስቈጡኝም፡ ዘንድ፡
በሰገነታቸው፡ ላይ፡ ለበኣል፡ ካጠኑባቸው ÷
ለሌሎችም፡ አማልክት፡ የመጠጥን፡ ቍርባን፡
ካፈሰሱባቸው፡ ቤቶች፡ ጋር፡ ያቃጥሉአታል ።
፴፤ የእስራኤል፡ ልጆችና፡ የይሁዳ፡ ልጆች፡
ከታናሽነታቸው፡ ጀምሮ፡ በፊቴ፡ ክፉ፡ ነገርን፡
ብቻ፡ አድርገዋልና፤ የእስራኤልም፡ ልጆች፡
እኔን፡ በእጃቸው፡ ሥራ፡ ከማስቈጣት፡ በቀር፡
፴፩፤ ሌላ፡ ሥራ፡ አላደረጉምና ። ከፊቴ፡ አስወግ
ዳት፡ ዘንድ፡ ይህች፡ ከተማ፡ ከሠሩአት፡ ቀን፡
ጀምሮ፡ እስከ፡ ዛሬ፡ ድረስ፡ ቍጣዬንና፡ መዓ
ቴን፡ ለማነሣሣት፡ ሆናለችና፤ ይህም፡ እኔን፡ ፴፪፤
ያስቈጡኝ፡ ዘንድ ÷ እነርሱና፡ ነገሥታቶቻ
ቸው፡ አለቆቻቸውም፡ ካህናቶቻቸውም፡ ነቢ
ያቶቻቸውም፡ የይሁዳም፡ ሰዎች፡ በኢየሩሳሌ
ምም፡ የሚኖሩ ÷ ስላደረጉት፡ ስለ፡ እስራኤል፡
ልጆችና፡ ስለ፡ ይሁዳ፡ ልጆች፡ ክፋት፡ ሁሉ፡ ነው።
ፊታቸውንም፡ ሳይሆን፡ ጀርባቸውን፡ ወደ፡ ፴፫፤
እኔ፡ መለሱ፤ እኔም፡ በማለዳ፡ ተነሥቼ፡ ሳስ
ተምራቸው፡ ተግሣጽን፡ ይቀበሉ፡ ዘንድ፡
አልሰሙም ። ያረከሱትም፡ ዘንድ፡ ስሜ፡ በተ ፴፬፤
ጠራበት፡ ቤት፡ ውስጥ፡ ርኵሰታቸውን፡ አኖሩ ።
ይሁዳን፡ ወደ፡ ኃጢአት፡ እንዲያገቡት ÷ ይህ ፴፭፤
ንን፡ ርኵሰት፡ ያደርጉ፡ ዘንድ ÷ እኔ፡ ያላዘዝ
ሁትንና፡ በልቤ፡ ያላሰብሁትን፡ ነገር ÷ ወንዶ
ችና፡ ሴቶች፡ ልጆቻቸውን፡ ለሞሎክ፡ በእሳት፡
ያሳልፉ፡ ዘንድ፡ በሄኖም፡ ልጅ፡ ሸለቆ፡ ውስጥ፡
ያሉትን፡ የበኣልን፡ የኮረብታውን፡ መስገጃ
ዎች፡ ሠሩ ።
አሁን፡ እንግዲህ፡ የእስራኤል፡ አምላክ፡ ፴፮፤
እግዚአብሔር፡ አንተ፡ ስለ፡ እርስዋ፡— በሰይ
ፍና፡ በራብ፡ በቸነፈርም፡ ለባቢሎን፡ ንጉሥ፡
እጅ፡ ተሰጥታለች፡ ስለምትላት፡ ከተማ፡ እን
ዲህ፡ ይላል፡— እነሆ ÷ በቍጣዬና፡ በመዓቴ፡ ፴፯፤
በታላቅም፡ መቅሠፍቴ፡ እነርሱን፡ ካሳደድሁ
ባት፡ አገር፡ ሁሉ፡ እሰበስባቸዋለሁ ÷ ወደዚ
ህም፡ ስፍራ፡ እመልሳቸዋለሁ ÷ ተዘልለውም፡
እንዲኖሩ፡ አደርጋለሁ፤ እነርሱም፡ ሕዝብ፡ ፴፰፤
ይሆኑኛል፡ እኔም፡ አምላክ፡ እሆናቸዋለሁ ።
ለእነርሱም፡ ከእነርሱም፡ በኋላ፡ ለልጆቻቸው፡ ፴፱፤
መልካም፡ ይሆንላቸው፡ ዘንድ፡ ለዘላለም፡
እንዲፈሩኝ፡ አንድ፡ ልብና፡ አንድ፡ መንገድ፡
እሰጣቸዋለሁ ። ለእነርሱም፡ ከማደርገው፡ በጎ ፵፤
ነት፡ አልመለስም፡ ስል ÷ ከእነርሱ፡ ጋር፡ የዘ
ላለምን፡ ቃል፡ ኪዳን፡ እገባለሁ፤ ከእኔም፡
ዘንድ፡ ፈቀቅ፡ እንዳይሉ፡ መፈራቴን፡ በልባ
ቸው፡ ውስጥ፡ አኖራለሁ ። ለእነርሱም፡ መል ፵፩፤
ካምን፡ በማድረግ፡ ደስ፡ ይለኛል፡ በእውነትም፡
በፍጹም፡ ልቤና፡ በፍጹም፡ ነፍሴ፡ በዚህች፡
ምድር፡ እተክላቸዋለሁ ። እግዚአብሔር፡ እን ፵፪፤
ዲህ፡ ይላልና፡— ይህን፡ እጅግ፡ ክፉ፡ ነገር፡
ሁሉ፡ በዚህ፡ ሕዝብ፡ ላይ፡ እንዳመጣሁ ÷ እን
ዲሁ፡ የተናገርሁላቸውን፡ በጎነት፡ ሁሉ፡ አመ
ጣላቸዋለሁ ። እናንተም፡— ያለ፡ ሰውና፡ ያለ፡ ፵፫፤
እንስሳ፡ ያለች፡ ባድማ፡ ናት ÷ ለከለዳውያ
ንም፡ እጅ፡ ተሰጥታለች፡ በምትሉአት፡ ምድር፡
እርሻን፡ ይገዛሉ ። ምርኮኞቻቸውንም፡ እመል ፵፬፤
ሳለሁና፡ በብንያም፡ አገር፡ በኢየሩሳሌምም፡
ዙሪያ፡ ባሉ፡ ስፍራዎች ÷ በይሁዳም፡ ከተሞች፡
በደጋውም፡ ባሉ፡ ከተሞች፡ በቈላውም፡ ባሉ፡
ከተሞች፡ በደቡብም፡ ባሉ፡ ከተሞች ÷ ሰዎች፡
እርሻውን፡ በብር፡ ይገዛሉ፡ በውሉም፡ ወረ
ቀት፡ ፈርመው፡ ያትማሉ፡ ምስክሮችንም፡
ይጠራሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩ ኤርምያስ ፡ ገና ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡
ታስሮ ፡ ሳለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሁለተኛ ፡
፪ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣለት ፡— ስሙ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ የሆነ ፥ ያደረገው ፡ እግዚአብሔር ፥
ያጸናውም ፡ ዘንድ ፡ የሠራው ፡ እግዚአብሔር ፡
፫ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወደ ፡ እኔ ፡ ጩኽ ፥ እኔም ፡
እመልስልሃለሁ ፤ አንተም ፡ የማታውቀውን ፡
፬ ታላቅና ፡ ኃይለኛ ፡ ነገርን ፡ አሳይሃለሁ ። የእስ
ራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአፈር ፡ ድል
ድልና ፡ ለምሽግ ፡ ስለ ፡ ፈረሱ ፡ ስለዚህች ፡ ከተማ ፡
ቤቶች ፥ ስለ ፡ ይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ ቤቶች ፡
፭ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ከለዳውያን ፡ ለመዋጋት ፡
መጥተዋል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በቍጣዬና ፡ በመዓቴ ፡
በገደልኋቸው ፡ ሰዎች ፡ ሬሳዎች ፡ ሊሞሉአቸው ፡
ነው ፥ ስለ ፡ ክፋታቸው ፡ ሁሉ ፡ ፊቴን ፡ ከዚ
፮ ህች ፡ ከተማ ፡ ሰውሬአለሁና ። እነሆ ፥ ፈውስ
ንና ፡ መድኃኒትን ፡ አመጣላታለሁ ፥ እፈውሳቸ
ውማለሁ ፤ የሰላምንና ፡ የእውነትን ፡ ብዛት ፡ እገ
፯ ልጥላቸዋለሁ ። የይሁዳን ፡ ምርኮና ፡ የእስራ
ኤልንም ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለሁ ፥ ቀድሞም ፡
፰ እንደ ፡ ነበሩ ፡ አድርጌ ፡ እሠራቸዋለሁ ። እኔ
ንም ፡ ከበደሉበት ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ አነጻቸዋ
ለሁ ፡ እኔንም ፡ የበደሉኝን ፡ ያመፁብኝንም ፡
፱ ኃጢአታቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ እላለሁ ። ይህ
ችም ፡ ከተማ ፡ እኔ ፡ የምሠራላቸውን ፡ በጎነት ፡
ሁሉ ፡ በሚሰሙ ፡ እኔም ፡ ስላመጣሁላቸው ፡
በጎነትና ፡ ሰላም ፡ ሁሉ ፡ በሚፈሩና ፡ በሚደነ
ግጡ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ለደስታ ፡ ስም ፡
ለምስጋናም ፡ ለክብርም ፡ ትሆናለች ።
፲ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እናንተ ፡—
ያለ ፡ ሰውና ፡ ያለ ፡ እንስሳ ፡ ያለች ፡ ባድማ ፡ ናት ፡
በምትሉአት ፡ በዚህች ፡ ስፍራ ፥ የሚቀመጥበ
ቸው ፡ በሌላ ፥ ያለ ፡ ሰውና ፡ ያለ ፡ እንስሳ ፡
ባድማ ፡ በሆኑ ፡ በይሁዳ ፡ ከተሞችና ፡ በኢየ
፲፩ ሩሳሌም ፡ አደባባይ ፥ የሐሤት ፡ ድምፅና ፡ የደ
ስታ ፡ ድምፅ ፥ የወንድ ፡ሙሽራ ፡ ድምፅና ፡
የሴት ፡ ሙሽራ ፡ ድምፅ ፡— እግዚአብሔር ፡
ቸር ፡ ነውና ፥ ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡
የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስ
ግኑ ፡ የሚሉ ፡ ድምፅ ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡
ቤት ፡ የምስጋናን ፡ መሥዋዕት ፡ የሚያመጡት ፡
ድምፅ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ይሰማል ። የምድርን ፡
ምርኮ ፡ ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ አድርጌ ፡ እመል
ሳለሁና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፲፪ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— ባድማ ፡ ሆኖ ፥ ያለ ፡ ሰውና ፡ ያለ ፡ እን
ስሳ ፡ ባለው ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ በከተሞችም ፡
ሁሉ ፡ መንጎቻቸውን ፡ የሚያሳርፉት ፡ የእረ
፲፫ ኞች ፡ መኖሪያ ፡ ይሆናል ። በደጋው ፡ ላይ ፡
ባሉ ፡ ከተሞች ፡ በቈላውም ፡ ባሉ ፡ ከተሞች ፡
በደቡብም ፡ ባሉ ፡ ከተሞች ፥ በብንያምም ፡
አገር ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ዙሪያ ፡ ባሉ ፡ ስፍራ
ዎች ፥ በይሁዳም ፡ ከተሞች ፡ መንጎቹ ፡ በተቈጣ
ጣሪው ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ያልፋሉ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።
እነሆ ፥ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ቤትና ፡ ስለ ፡ ይሁዳ ፡ ፲፬
ቤት ፡ የተናገርሁትን ፡ መልካም ፡ ቃል ፡ የምፈ
ጽምበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአ
ብሔር ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ለዳ ፲፭
ዊት ፡ የጽድቅን ፡ ቍጥቋጥ ፡ አበቅልለታለሁ ፤
እርሱም ፡ ፍርድንና ፡ ጽድቅን ፡ በምድር ፡ ያደ
ርጋል ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ ይሁዳ ፡ ይድናል ፡ ፲፮
ኢየሩሳሌምም ፡ ተዘልላ ፡ ትቀመጣለች ፤ የም
ትጠራበትም ፡ ስም ፡— እግዚአብሔር ፡ ጽድቃ
ችን ፡ ተብሎ ፡ ነው ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፲፯
ይላልና ፡— በእስራኤል ፡ ቤት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡
የሚቀመጥ ፡ ሰው ፡ ከዳዊት ፡ ዘንድ ፡ አይታ
ጣም ፤ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ የሚያ ፲፰
ቀርብ ፡ የእህሉንም ፡ ቍርባን ፡ የሚያቃጥል ፡
ሁልጊዜም ፡ የሚሠዋ ፡ ሰው ፡ ከሌዋውያን ፡ ካህ
ናት ፡ ዘንድ ፡ በእኔ ፡ ፊት ፡ አይታጣም ።
የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ ፲፱
እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— እግዚአብሔር ፡ እን ፳
ዲህ ፡ ይላል ፡— ቀንና ፡ ሌሊት ፡ በወራቱ ፡ እንዳ
ይሆን ፡ የቀን ፡ ቃል ፡ ኪዳኔንና ፡ የሌሊት ፡ ቃል ፡
ኪዳኔን ፡ ማፍረስ ፡ ብትችሉ ፥ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡ ፳፩
የሚነግሥ ፡ ልጅ ፡ እንዳይሆንለት ፡ ከባሪያዬ ፡
ከዳዊት ፡ ጋር ፥ ከአገልጋዮቼም ፡ ከሌዋውያን ፡
ካህናት ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ ቃል ፡ ኪዳኔ ፡ ደግሞ ፡
ይፈርሳል ። የሰማይን ፡ ሠራዊት ፡ መቍጠር ፡ ፳፪
የባሕርንም ፡ አሸዋ ፡ መስፈር ፡ እንደማይቻል ፥
እንዲሁ ፡ የባሪያዬን ፡ የዳዊትን ፡ ዘርና ፡ የሚያ
ገለግሉኝን ፡ ሌዋውያንን ፡ አበዛለሁ ።
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እን ፳፫
ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ይህ ፡ ሕዝብ ፡— እግዚአ ፳፬
ብሔር ፡ የመረጣቸውን ፡ ሁለቱን ፡ ወገን ፡ ጥሎ
አቸዋል ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ አትመለከትምን ?
እንዲሁ ፡ በፊታቸው ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
ሕዝብ ፡ እንዳይሆን ፡ ሕዝቤን ፡ አቃልለዋል ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የቀንና ፡ ፳፭
የሌሊት ፡ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ የሰማይንና ፡ የምድ
ርንም ፡ ሥርዓት ፡ ያላጸናሁ ፡ እንደ ፡ ሆን ፥ እኔም ፡ ፳፮
ደግሞ ፡ በአብርሃምና ፡ በይስሐቅ ፡ በያዕቆብም ፡
ዘር ፡ ላይ ፡ ገዥች ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ከዘሩ ፡ እንዳ
ልወስድ ፥ የያዕቆብንና ፡ የባሪያዬን ፡ የዳዊትን ፡
ዘር ፡ እጥላለሁ ፤ ምርኮአቸውን ፡ እመልሳለ
ሁና ፥ እምራቸውማለሁና ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆርና ፡ ሠራ ፩
ዊቱ ፡ ሁሉ ፡ ከእጁም ፡ ግዛት ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ የም
ድር ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡
ኢየሩሳሌምንና ፡ ከተሞችዋን ፡ ሁሉ ፡ ይወጉ ፡
በነበረ ፡ ጊዜ ፥ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
ኤርምያስ ፡ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። የእስ ፪
ራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡

ይላል ፡— ሂድ ፡ ለይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ለሴዴቅ
ያስ ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በለው ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ይህችን ፡
ከተማ ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡
፫ ፡ እሰጣለሁ ÷ በእሳትም ፡ ያቃጥላታል ፤ አንተም ፡
በእርግጥ ፡ ትያዛለህ ፡ በእጁም ፡ አልፈህ ፡ ትሰ
ጣለህ ፡ እንጂ ፡ ከእጁ ፡ አታመልጥም ፤ ዓይን
ህም ፡ የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ ዓይን ፡ ታያለች ÷
እርሱም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አፍ ፡ ለአፍ ፡ ይናገ
፬ ፡ ራል ÷ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ትገባለህ ። ነገር ፡
ግን ÷ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ሆይ ÷ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስማ ፤ እግዚአብሔር ፡
ስለ ፡ አንተ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በሰይፍ ፡ አት
፭ ፡ ሞትም ÷ በሰላም ፡ ትሞታለህ ፡ እንጂ ፤ ከአ
ንተ ፡ በፊት ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ እንደ ፡ ዱሮ ፡ ነገ
ሥታት ፡ እንደ ፡ አባቶችህ ፡ መቃጠል ÷ እን
ዲሁ ፡ ያቃጥሉሃልና ፡— ወየው ! ጌታ ፡ ሆይ ፡
እያሉ ፡ ያለቅሱልሃል ፤ እኔ ፡ ቃልን ፡ ተናግሬአ
ለሁና ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፮ ፡ ፯ ፡ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ሠራዊት ፡ ኢየሩሳሌ
ምንና ፡ የቀሩትን ፡ የይሁዳን ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ÷
ከተመሸጉት ፡ ከይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ የተረፉትን ፡
ለኪሶንና ፡ ዓዜቃን ፡ በወጋ ፡ ጊዜ ÷ ነቢዩ ፡
ኤርምያስ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ለይሁዳ ፡
ንጉሥ ፡ ለሴዴቅያስ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ነገረው ።
፰ ፡ ፱ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ዕብራዊ ፡ የሆነውን ፡ ወንድ ፡ ባሪ
ያውንና ፡ ዕብራዊት ፡ የሆነች ፡ ሴት ፡ ባሪያውን ፡
አርነት ፡ እንዲያወጣ ÷ አይሁዳዊ ፡ ወንድሙ
ንም ፡ ማንም ፡ እንዳይገዛ ÷ ስለ ፡ አርነታቸው ፡
አዋጅ ፡ እንዲነገር ፡ ንጉሡ ፡ ሴዴቅያስ ፡ በኢየ
ሩሳሌም ፡ ከነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ ካደረገ ፡ በኋላ ÷ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።
፲ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ወንድ ፡ ባሪያውንና ፡ ሴት ፡ ባሪያውን ፡
አርነት ፡ እንዲያወጣ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡
ማንም ፡ እንዳይገዛቸው ፡ ወደ ፡ ቃል ፡ ኪዳኑ ፡
የገቡ ፡ አለቆች ፡ ሁሉና ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ሰሙ ፡
፲፩ ፡ አርነትም ፡ አወጡአቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ ከዚያ ፡
በኋላ ፡ ተመልሰው ፡ አርነት ፡ ያወጡአቸውን ፡
ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎቻቸውን ፡ አስመ
ለሱ ÷ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎችም ፡ አድር
፲፪ ፡ ገው ፡ ገዙአቸው ። ስለዚህ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡
፲፫ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— አባቶቻች
ሁን ፡ ከባርነት ፡ ቤት ፡ ከግብጽ ፡ አገር ፡ ባወጣ
ኋቸው ፡ ቀን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡
፲፬ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረግሁ ፡— ሰባት ፡ ዓመት ፡
በተፈጸመ ፡ ጊዜ ÷ የተሸጠላችሁን ፡ ስድስትም ፡
ዓመት ፡ የተገዛላችሁን ፡ ዕብራዊ ፡ ወንድማች
ሁን ፡ እያንዳንዳችሁ ፡ አርነት ፡ ታወጡታላ
ችሁ ÷ እያንዳንዱም ፡ ያወጣዋል ፤ አባቶቻችሁ ፡
ግን ፡ አልሰሙኝም ፡ ጆሮአቸውንም ፡ አላዘነበ
፲፭ ፡ ሉም ። እናንተም ፡ ዛሬ ፡ ተመልሳችሁ ፡ ሰው ፡
ሁሉ ፡ ባልንጀራውን ፡ አርነት ፡ ለማውጣት ፡
አዋጅ ፡ በመንገር ፡ ለዓይኔ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘን ፡
ነገር ፡ አድርጋችሁ ፡ ነበር ÷ በስሜም ፡ በሚጠራ
በት ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በፊቴ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድ
ርጋችሁ ፡ ነበር ። ነገር ፡ ግን ፡ ተመልሳችሁ ፡ ፲፮ ፡
ስሜን ፡ አስነቀፋችሁ ÷ እያንዳንዳችሁም ፡ በፈ
ቃዳቸው ፡ እንዲሄዱ ፡ አርነት ፡ ያወጣችኋቸ
ውን ፡ ወንድና ፡ ሴት ፡ ባሪያዎቻችሁን ፡ አስመ
ለሳችሁ ÷ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎችም ፡
እንዲሆኑላችሁ ፡ ገዛችኋቸው ።
ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ፲፯ ፡
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ለወንድሙና ፡ ለባልንጀራው ፡
የአርነት ፡ አዋጅ ፡ ለመንገር ፡ እኔን ፡ አልሰማች
ሁም ፤ እነሆ ÷ እኔ ፡ ለሰይፍና ፡ ለቸነፈር ፡ ለራ
ብም ፡ የአርነት ፡ አዋጅ ፡ እናገርባችኋለሁ ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ በምድርም ፡ መንግሥ
ታት ፡ ሁሉ ፡ መከከል ፡ እንድትበተኑ ፡ አደርጋ
ችኋለሁ ። ቃል ፡ ኪዳኔንም ፡ የተላለፉትን ፡ ፲፰ ፡
ሰዎች ÷ እንቦሳውንም ፡ ቈርጠው ፡ በቍራጩ ፡
መከከል ፡ ባለፉ ፡ ጊዜ ፡ በፊቴ ፡ ያደረጉትን ፡
የቃል ፡ ኪዳንን ፡ ቃል ፡ ያልፈጸሙትን ÷ የይ ፲፱ ፡
ሁዳን ፡ አለቆችና ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ አለቆች ፡
ጃንደረቦችን ፡ ካህናትንም ፡ በእንቦሳም ፡
ቍራጭ ፡ መከከል ፡ ያለፉትን ፡ የአገሩን ፡
ሕዝብ ፡ ሁሉ ÷ ለጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ነፍሳቸ ፳ ፡
ውንም ፡ ለሚሹአት ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣ
ለሁ ፤ ሬሳቸውም ፡ ለሰማይ ፡ ወፎችና ፡ ለም
ድር ፡ አራዊት ፡ መብል ፡ ይሆናል ። የይሁዳ ፳፩ ፡
ንም ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስንና ፡ አለቆቹን ፡ ለጠላ
ቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ነፍሳቸውንም ፡ ለሚሹአት ፡
እጅ ፡ ከእናንተም ፡ ለተመለሱት ፡ ለባቢሎን ፡
ንጉሥ ፡ ሠራዊት ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ።
እነሆ ÷ አዝዛለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ ፳፪ ፡
ወደዚህችም ፡ ከተማ ፡ እመልሳቸዋለሁ ፤ እርስ
ዋንም ፡ ይወጋሉ ፡ ይይዙአትማል ፡ በእሳትም ፡
ያቃጥሉአታል ፤ የይሁዳንም ፡ ከተሞች ፡ ሰው ፡
የሌለበት ፡ ባድማ ፡ አደርጋቸዋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢ ፩ ፡
ዮአቄም ፡ ዘመን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፡—
ወደ ፡ ሬካባውያን ፡ ቤት ፡ ሄደህ ፡ ተናገራቸው ÷ ፪ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ከጓዳዎቹ ፡ ወደ ፡
አንዲቱ ፡ አግባቸው ፡ የወይን ፡ ጠጅም ፡ አጠ
ጣቸው ። የከባስንን ፡ ልጅ ፡ የኤርምያስን ፡ ፫ ፡
ልጅ ፡ ያእዛንያን ፡ ወንድሞቹንም ፡ ልጆቹንም ፡
ሁሉ ፡ የሬካባውያንን ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ወሰድኋ
ቸው ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በበረ ፬ ፡
ኛው ፡ በሰሎም ፡ ልጅ ፡ በመዕሤያ ፡ ጓዳ ፡ በላይ ፡
ባለው ፡ በአለቆች ፡ ጓዳ ፡ አጠገብ ፡ ወዳለው ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ጌዴልያ ፡
ልጅ ፡ ወደ ፡ ሐናን ፡ ልጆች ፡ ጓዳ ፡ አገባኋቸው ።
በሬካባውያንም ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ፭ ፡

የሞላባቸውን ፡ ማድጋዎችንና ፡ ጽዋዎችን ፡
አኑሬ ፡— የወይኑን ፡ ጠጅ ፡ ጠጡ ፡ አልኋቸው ።
፮ እነርሱ ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አሉ ፡— የወይኑን ፡
ጠጅ ፡ አንጠጣም ፥ አባታችን ፡ የሬካብ ፡ ልጅ ፡
ኢዮናዳብ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዝዞናልና ፡—
እናንተና ፡ ልጆቻችሁ ፡ ለዘላለም ፡ የወይን ፡
፯ ጠጅ ፡ አትጠጡ ። በምትኖሩባት ፡ ምድር ፡
ላይ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ እንድትኖሩ ፥ በዕድሜአ
ችሁ ፡ ሙሉ ፡ በድንኳን ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጡ ፡
እንጂ ፡ ቤትን ፡ አትሥሩ ፥ ዘርንም ፡ አትዝሩ ፥
ወይንም ፡ አትትከሉ ፥ አንዳችም ፡ አይሁንላ
፰ ችሁ ። እኛም ፡ የአባታችንን ፡ የሬካብ ፡ ልጅ ፡
የኢዮናዳብን ፡ ቃል ፡ ባዘዘን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
ታዝዘናል ፤ እኛም ፡ ሚስቶቻችንም ፡ ወንዶ
ችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችንም ፡ ዕድሜአችንን ፡
፱ ሙሉ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አልጠጣንም ፤ የምን
ቀመጥበትንም ፡ ቤት ፡ አልሠራንም ፤ የወይን ፡
፲ ቦታና ፡ እርሻ ፡ ዘርም ፡ የለንም ፤ በድንኳንም ፡
ውስጥ ፡ ተቀምጠናል ፥ ታዝዘናል ፥ አባታች
ንም ፡ ኢዮናዳብ ፡ ያዘዘንን ፡ ሁሉ ፡ አድርገናል ።
፲፩ ነገር ፡ ግን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡
ወደዚህች ፡ ምድር ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡— ኑ ፡ ከከለ
ዳውያን ፡ ሠራዊትና ፡ ከሶርያ ፡ ሠራዊት ፡ ፊት ፡
የተነሣ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንሂድ ፡ አልን ፤
እንዲሁም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጥን ።
፲፪ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡
፲፫ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— ሂድና ፡ ለይሁዳ ፡ ሰዎችና ፡ በኢየሩ
ሳሌም ፡ ለሚቀመጡ ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በላ
ቸው ፡— ቃሌን ፡ ትሰሙ ፡ ዘንድ ፡ ተግሣጽን ፡
አትቀበሉምን ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፲፬ የሬካብ ፡ ልጅ ፡ ኢዮናዳብ ፡ ልጆቹ ፡ የወይን ፡
ጠጅ ፡ እንዳይጠጡ ፡ ያዘዛቸው ፡ ቃል ፡ ተፈ
ጸመ ፤ ለአባታቸውም ፡ ትእዛዝ ፡ ታዝዘዋልና ፡
እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ አይጠጡም ፤ እኔም ፡ በማ
ለዳ ፡ ተነሥቼ ፡ ተናግሬአችኋለሁ ፤ ተናገርሁ ፥
፲፭ ሆኖም ፡ አልሰማችሁኝም ። ደግሞም ፡— እያ
ንዳንዳችሁ ፡ ከክፉ ፡ መንገዳችሁ ፡ ተመለሱ ፥
ሥራችሁንም ፡ አሳምሩ ፥ ታመልኩአቸውም ፡
ዘንድ ፡ ሌሎችን ፡ አማልክት ፡ አትከተሉ ፥ ለእ
ናንተና ፡ ለአባቶቻችሁም ፡ በሰጠሁት ፡ ምድር ፡
ትቀመጣላችሁ ፡ እያልሁ ፡ በማለዳ ፡ ተነሥቼ ፡
ባሪያዎቼን ፡ ነቢያትን ፡ ሁሉ ፡ ልኬባችሁ ፡
ነበር ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ጆሮአችሁን ፡ አላዘነበላ
፲፮ ችሁም ፡ እኔንም ፡ አልሰማችሁኝም ። የሬካብ ፡
ልጅ ፡ የኢዮናዳብ ፡ ልጆች ፡ አባታቸው ፡ ያዘዛ
ቸውን ፡ ትእዛዝ ፡ ፈጽመዋልና ፥ ይህ ፡ ሕዝብ ፡
፲፯ ግን ፡ አልሰማኝምና ፡ ስለዚህ ፡ የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ፥ በተናገርኋቸው ፡
ጊዜ ፡ አልሰሙምና ፥ በጠራኋቸውም ፡ ጊዜ ፡
አልመለሱልኝምና ፡ የተናገርሁባቸውን ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ ሁሉ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡
በሚቀመጡ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አመጣባቸዋለሁ ።
ኤርምያስም ፡ ሬካባውያንን ፡ እንዲህ ፡ አላ ፲፰
ቸው ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ለአ
ባታችሁ ፡ ለኢዮናዳብ ፡ ትእዛዝ ፡ ታዝዛችኋ
ልና ፥ ትእዛዙንም ፡ ሁሉ ፡ ጠብቃችኋልና ፥
ያዘዛችሁንም ፡ ፈጽማችኋልና ፡ ስለዚህ ፡ በፊቴ ፡ ፲፱
የሚቆም ፡ ሰው ፡ ከሬካብ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮናዳብ ፡
ወገን ፡ ለዘላለም ፡ አይታጣም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስ ፩
ያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአቄም ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡
ይህ ፡ ቃል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤር
ምያስ ፡ መጣ ። አንድ ፡ የመጽሐፍ ፡ ክርታስ ፡ ፪
ውሰድ ፥ ለአንተም ፡ ከተናገርሁበት ፡ ቀን ፡ ከኢ
ዮስያስ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡
በእስራኤልና ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ በአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ የተናገርሁህን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ጻፍበት ።
ምናልባት ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡— እኔ ፡ አደርግባቸ ፫
ዋለሁ ፡ ያልሁትንና ፡ ያሰብሁትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ ይሰሙ ፡ ይሆናል ፥ ከክፉ ፡ መንገዳ
ቸው ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ እኔም ፡ በደላቸው
ንና ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ይቅር ፡ እል ፡ ዘንድ ።
ኤርምያስም ፡ የኔርያን ፡ ልጅ ፡ ባሮክን ፡ ጠራ ፥ ፬
ባሮክም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእርሱ ፡ የተናገረ
ውን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ከኤርምያስ ፡ አፍ ፡ በመጽ
ሐፉ ፡ ክርታስ ፡ ጻፈ ። ኤርምያስም ፡ ባሮክን ፡ ፭
እንዲህ ፡ ሲል ፡ አዘዘው ፡— እኔ ፡ ተግዤአለሁ ፤
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እገባ ፡ ዘንድ ፡ አል
ችልም ። አንተ ፡ ግን ፡ ሂድ ፥ ከአፌም ፡ የጻፍ ፮
ኸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ በጾም ፡ ቀን ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በሕዝቡ ፡ ጆሮ ፡ በክር
ታሱ ፡ አንብብ ፤ ደግሞም ፡ ከከተሞቻቸው ፡
በሚወጡ ፡ በይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ጆሮ ፡ አን
ብበው ። እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ ፯
የተናገረው ፡ ቍጣውና ፡ መዓቱ ፡ ታላቅ ፡ ነውና ፡
ምናልባት ፡ ጸሎታቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ትወድቅ ፡ ይሆናል ፥ ሁሉም ፡ ከክፉ ፡ መንገዱ ፡
ይመለስ ፡ ይሆናል ። የኔርያም ፡ ልጅ ፡ ባሮክ ፡ ፰
ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡ ያዘዘውን ፡ ሁሉ ፡ አደረገ ፥
በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቃል ፡ በመጽሐፉ ፡ አነበበ ።
እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስ ፱
ያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአቄም ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡
በዘጠነኛው ፡ ወር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የተቀመጡ ፡
ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ከይሁዳም ፡ ከተሞች ፡ ወደ ፡ ኢየ
ሩሳሌም ፡ የመጡ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ ለመጾም ፡ አዋጅ ፡ ነገሩ ። ባሮክም ፡ ፲
የኤርምያስን ፡ ቃል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
በላይኛው ፡ አደባባይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
በአዲሱ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ ባለው ፡ በጸሐፊው ፡
በሳፋን ፡ ልጅ ፡ በገማርያ ፡ ጓዳ ፡ በሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡
ጆሮ ፡ በመጽሐፉ ፡ አነበበ ።

፲፩ የሳፋንም፡ ልጅ፡ የገማርያ፡ ልጅ፡ ሚክያስ፡
የእግዚአብሔርን፡ ቃል፡ ሁሉ፡ ከመጽሐፉ፡
፲፪ በሰማ፡ ጊዜ፥ ወደ፡ ንጉሡ፡ ቤት፡ ወደ፡ ጸሐ
ፊው፡ ጓዳ፡ ወረደ፤ እነሆም፥ አለቆች፡ ሁሉ፥
ጸሐፊው፡ ኤሊሳማ፥ የሸማያ፡ ልጅ፡ ድላያ፥
የዓክቦር፡ ልጅ፡ ኤልናታን፥ የሳፋን፡ ልጅ፡
ገማርያ፥ የሐናንያ፡ ልጅ፡ ሴዴቅያስ፡ አለቆ
፲፫ ቹም፡ ሁሉ፡ በዚያ፡ ተቀምጠው፡ ነበር። ሚክ
ያስም፡ ባሮክ፡ በሕዝቡ፡ ጆሮ፡ በመጽሐፉ፡ በነ
በበ፡ ጊዜ፡ የሰማውን፡ ቃል፡ ሁሉ፡ ነገራቸው።
፲፬ አለቆቹም፡ ሁሉ፡— በሕዝቡ፡ ጆሮ፡ ያነበብኸ
ውን፡ ክርታስ፡ በእጅህ፡ ይዘህ፡ ና፡ የሚል፡
መልእክት፡ በኵሲ፡ ልጅ፡ በሰሌምያ፡ ልጅ፡ በና
ታንያ፡ ልጅ፡ በይሁዲ፡ እጅ፡ ወደ፡ ባሮክ፡
ላኩ። የኔርያም፡ ልጅ፡ ባሮክ፡ ክርታሱን፡
፲፭ በእጁ፡ ይዞ፡ ወደ፡ እነርሱ፡ መጣ። እነር
ሱም፡— እስኪ፡ ተቀመጥ፥ በጆሮአችንም፡
አንብብ፡ አሉት። ባሮክም፡ በጆሮአቸው፡ አነ
፲፮ በበው። ቃሉንም፡ ሁሉ፡ በሰሙ፡ ጊዜ፡ ፈር
ተው፡ እርስ፡ በእርሳቸው፡ ተመካከሩ፥ ባሮክ
ንም፡— ይህን፡ ቃል፡ ሁሉ፡ በእርግጥ፡ ለን
፲፯ ጉሡ፡ እንናገራለን፡ አሉት። ባሮክንም፡—
ይህን፡ ቃል፡ ሁሉ፡ ከአፉ፡ እንዴት፡ እንደ፡
፲፰ ጻፍኸው፡ ንገረን፡ ብለው፡ ጠየቁት። ባሮ
ክም፡— ይህን፡ ቃል፡ ከአፉ፡ ይነግረኝ፡ ነበር፥
እኔም፡ በመጽሐፉ፡ ላይ፡ በቀለም፡ እጽፍ፡
፲፱ ነበር፡ ብሎ፡ መለሰላቸው። አለቆቹም፡ ባሮ
ክን፡— አንተና፡ ኤርምያስ፡ ሂዱ፥ ተሸሸጉ፥
ወዴትም፡ እንደ፡ ሆናችሁ፡ ማንም፡ አይወቅ፡
አሉት።
፳ ወደ፡ ንጉሡም፡ ወደ፡ አደባባይ፡ ገቡ፥
ክርታሱንም፡ በጸሐፊው፡ በኤሊሳማ፡ ጓዳ፡
አኑረውት፡ ነበር፤ ቃሉንም፡ ሁሉ፡ በንጉሡ፡
፳፩ ጆሮ፡ ተናገሩ። ንጉሡም፡ ክርታሱን፡ ያመጣ፡
ዘንድ፡ ይሁዲን፡ ላከ፥ እርሱም፡ ከጸሐፊው፡
ከኤሊሳማ፡ ጓዳ፡ ወሰደው፤ ይሁዲም፡ በንጉ
ሡና፡ በንጉሡ፡ አጠገብ፡ በቆሙት፡ አለቆች፡
፳፪ ሁሉ፡ ጆሮ፡ አነበበው። ንጉሡም፡ በዘጠነ
ኛው፡ ወር፡ በክረምት፡ ቤት፡ ተቀምጦ፡ ነበር፥
በፊቱም፡ በምድጃ፡ ውስጥ፡ እሳት፡ ይነድድ፡
፳፫ ነበር። ይሁዲም፡ ሦስት፡ ወይም፡ አራት፡
ዓምድ፡ ያህል፡ ባነበበ፡ ቍጥር፥ ንጉሡ፡
በካራ፡ ቀደደው፤ ክርታሱም፡ በምድጃ፡
ውስጥ፡ ባለው፡ እሳት፡ ፈጽሞ፡ እስኪቃ
ጠል፡ ድረስ፡ በምድጃ፡ ውስጥ፡ ወዳለው፡
፳፬ እሳት፡ ጣለው። ንጉሡም፡ ይህንም፡ ቃል፡
ሁሉ፡ የሰሙ፡ ባሪያዎቹ፡ ሁሉ፡ አልፈሩም፡
፳፭ ልብሳቸውንም፡ አልቀደዱም። ነገር፡ ግን፡
ኤልናታንና፡ ድላያ፡ ገማርያም፡ ክርታሱን፡
እንዳያቃጥል፡ ንጉሡን፡ ለመኑት፥ እርሱ፡
፳፮ ግን፡ አልሰማቸውም። ንጉሡም፡ ጸሐፊውን፡
ባሮክንና፡ ነቢዩን፡ ኤርምያስን፡ ይይዙ፡ ዘንድ፡
የንጉሡን፡ ልጅ፡ ይረሕምኤልንና፡ የዓዝርኤ
ልን፡ ልጅ፡ ሠራያን፡ የዓብድኤልንም፡ ልጅ፡
ሰሌምያን፡ አዘዘ፥ እግዚአብሔር፡ ግን፡ ሰወ
ራቸው።
ንጉሡም፡ ክርታሱንና፡ ባሮክ፡ ከኤርምያስ፡ ፳፯
አፍ፡ የጻፈውን፡ ቃል፡ ካቃጠለ፡ በኋላ፡ የእ
ግዚአብሔር፡ ቃል፡ ወደ፡ ኤርምያስ፡ እንዲህ፡
ሲል፡ መጣ፡— ዳግመኛም፡ ሌላ፡ ክርታስ፡ ፳፰
ውሰድ፥ የይሁዳም፡ ንጉሥ፡ ኢዮአቄም፡ ባቃ
ጠለው፡ ክርታስ፡ ላይ፡ የነበረውን፡ የቀድሞ
ውን፡ ቃል፡ ሁሉ፡ ጻፍበት። የይሁዳንም፡ ፳፱
ንጉሥ፡ ኢዮአቄምን፡ እንዲህ፡ በለው፡— እግ
ዚአብሔር፡ እንዲህ፡ ይላል፡— አንተ፡— የባ
ቢሎን፡ ንጉሥ፡ በእርግጥ፡ ይመጣል፡ ይህች
ንም፡ አገር፡ ያፈርሳታል፡ ከሰውና፡ ከእንስ
ሳም፡ ባዶ፡ ያደርጋታል፡ ብለህ፡ ለምን፡ ጻፍህ
በት? ብለህ፡ ይህን፡ ክርታስ፡ አቃጥለሃል።
ስለዚህም፡ ስለ፡ ይሁዳ፡ ንጉሥ፡ ስለ፡ ኢዮአ ፴
ቄም፡ እግዚአብሔር፡ እንዲህ፡ ይላል፡— በዳ
ዊት፡ ዙፋን፡ ላይ፡ ተቀማጭ፡ አይኖርለትም፥
ሬሳውም፡ በቀን፡ ለትኩሳት፡ በሌሊትም፡ ለው
ርጭ፡ ይጣላል። ስለ፡ ኃጢአታቸውም፡ እር ፴፩
ሱንና፡ ዘሩን፡ ባሪያዎቹንም፡ እቀጣለሁ፤ እነር
ሱም፡ አልሰሙምና፡ የተናገርሁባቸውን፡ ክፉ፡
ነገር፡ ሁሉ፡ በእነርሱ፡ ላይና፡ በኢየሩሳሌም፡
በሚቀመጡ፡ በይሁዳም፡ ሰዎች፡ ላይ፡ አመ
ጣለሁ።
ኤርምያስም፡ ሌላ፡ ክርታስ፡ ወሰደ፡ ለኔር ፴፪
ያም፡ ልጅ፡ ለጸሐፊው፡ ለባሮክ፡ ሰጠው፤ እር
ሱም፡ የይሁዳ፡ ንጉሥ፡ ኢዮአቄም፡ በእሳት፡
ያቃጠለውን፡ የመጽሐፉን፡ ቃል፡ ሁሉ፡ ከኤር
ምያስ፡ አፍ፡ ጻፈበት፥ ደግሞም፡ እንደ፡ ቀድ
ሞው፡ ያለ፡ ቃል፡ ብዙ፡ ቃል፡ ተጨመረበት።

ምዕራፍ፡ ፴፯።

የባቢሎንም፡ ንጉሥ፡ ናቡከደነፆር፡ በይ ፩
ሁዳ፡ ያነገሠው፡ የኢዮስያስ፡ ልጅ፡ ሴዴቅ
ያስ፡ በኢዮአቄም፡ ልጅ፡ በኢኮንያን፡ ፋንታ፡
ነገሠ። እርሱም፡ ሆነ፡ ባሪያዎቹ፡ የአገሩም፡ ፪
ሕዝብ፡ በነቢዩ፡ በኤርምያስ፡ እጅ፡ የተናገረ
ውን፡ የእግዚአብሔርን፡ ቃል፡ አልሰሙም።
ንጉሡም፡ ሴዴቅያስ፡— ወደ፡ አምላካችን፡ ፫
ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ስለ፡ እኛ፡ ጸልይ፡ ብሎ፡
የሰሌምያን፡ ልጅ፡ ዮካልንና፡ ካህኑን፡ የመዕ
ሤያን፡ ልጅ፡ ሶፎንያስን፡ ወደ፡ ነቢዩ፡ ወደ፡
ኤርምያስ፡ ላከ። እርሱንም፡ በግዞት፡ ቤት፡ ገና፡ ፬
አላገቡትም፡ ነበርና፡ ኤርምያስ፡ በሕዝቡ፡
መካከል፡ ይወጣና፡ ይገባ፡ ነበር። የፈርዖንም፡ ፭
ሠራዊት፡ ከግብጽ፡ ወጣ፤ ኢየሩሳሌምንም፡
ከበበዋት፡ የነበሩ፡ ከለዳውያን፡ ይህን፡ ወሬ፡
በሰሙ፡ ጊዜ፡ ከኢየሩሳሌም፡ ተመለሱ።
የእግዚአብሔርም፡ ቃል፡ ወደ፡ ነቢዩ፡ ወደ፡ ፮
ኤርምያስ፡ እንዲህ፡ ሲል፡ መጣ፡— የእስራ ፯
ኤል፡ አምላክ፡ እግዚአብሔር፡ እንዲህ፡
ይላል፡— ከእኔ፡ ትጠይቁ፡ ዘንድ፡ የላካችሁን፡
የይሁዳን፡ ንጉሥ፡ እንዲህ፡ በሉት፡— እነሆ፥

ሊረዳችሁ፡ የወጣው፡ የፈርዖን፡ ሠራዊት፡
፰፡ ወደ፡አገሩ፡ወደ፡ግብጽ፡ይመለሳል። ከለዳው
ያንም፡ተመልሰው፡ይህችን፡ከተማ፡ይዋጉ
አታል፡ይይዙአትማል፡በእሳትም፡ያቃጥሉአ
፱፡ ታል። እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡— አይ
ሄዱምና፡— ከለዳውያን፡ በእርግጥ፡ ከእኛ፡
ዘንድ፡ ይሄዳሉ፡ ብላችሁ፡ ራሳችሁን፡ አታ
፲፡ ታልሉ። እናንተንም፡ የሚዋጉትን፡ የከለዳ
ውያንን፡ሠራዊት፡ሁሉ፡ብትመቱት፡ ኖሮ ÷
ከእነርሱም፡የተወጉት፡ብቻ፡ቢቀሩ፡ኖሮ ÷
ሁሉ፡እያንዳንዱ፡ በድንኳኑ፡ ተነሥቶ፡ ይህ
ችን፡ከተማ፡በእሳት፡ በቃጠሉአት፡ ነበር።
፲፩፡ የከለዳውያንም፡ሠራዊት፡ከፈርዖን፡ ሠራ
ዊት፡ ፊት፡ የተነሣ፡ ከኢየሩሳሌም፡ በተመ
፲፪፡ ለሰ፡ ጊዜ ÷ ኤርምያስ፡ በሕዝቡ፡ መካከል፡
የርስቱን፡ እድል፡ ፈንታ፡ ከዚያ፡ ይቀበል፡
ዘንድ፡ወደ፡ብንያም፡አገር፡ሊሄድ፡ከኢየሩሳ
፲፫፡ ሌም፡ወጣ። በብንያምም፡በር፡ በነበረ፡ ጊዜ፡
የሐናንያ፡ልጅ፡የሰሌምያ፡ ልጅ፡የሪያ፡የተ
ባለ፡ የዘበኞች፡ አለቃ፡ በዚያ፡ ነበረ፤ እር
ሱም፡— ወደ፡ ከለዳውያን፡ መኰብለልህ፡
ነው፡ ብሎ፡ ነቢዩን፡ ኤርምያስን፡ ያዘው።
፲፬፡ ኤርምያስም፡— ሐሰት፡ነው፤ ወደ፡ ከለዳው
ያን፡መኰብለሌ፡አይደለም፡አለ፤ እርሱ፡ግን፡
አልሰማውም ÷ የሪያም፡ ኤርምያስን፡ ይዞ፡
፲፭፡ ወደ፡አለቆች፡አመጣው። አለቆችም፡ ተቈጥ
ተው፡ኤርምያስን፡መቱት ÷ የጸሐፊውንም፡
የዮናታንን፡ቤት፡የግዞት፡ቤት፡አድርገውት፡
ነበርና፡ በዚያ፡ አኖሩት።
፲፮፡ ኤርምያስም፡ ወደ፡ ጕድጓድ፡ ቤት፡ ወደ፡
ጓዳዎቹ፡ገባ፤ ኤርምያስም፡በዚያ፡ብዙ፡ቀን፡
፲፯፡ ከተቀመጠ፡በኋላ ÷ ንጉሡ፡ሴዴቅያስ፡ልኮ፡
አስመጣው ÷ ንጉሡም፡ በቤቱ፡— በውኑ፡ከእ
ግዚአብሔር፡ዘንድ፡የሆነ፡ቃል፡አለን? ብሎ፡
በቈይታ፡ ጠየቀው። ኤርምያስም፡— አዎን፡
አለ። ደግሞም፡— በባቢሎን፡ ንጉሥ፡ እጅ፡
፲፰፡ አልፈህ፡ትሰጣለህ፡አለ። ኤርምያስም፡ደግሞ፡
ንጉሡን፡ ሴዴቅያስን፡ እንዲህ፡ አለው፡—
በግዞት፡ቤት፡ የጣላችሁኝ፡ አንተን፡ ወይስ፡
ባሪያዎችህን፡ ወይስ፡ ሕዝብህን፡ ምን፡ በድያ
፲፱፡ ችሁ፡ነው? የባቢሎን፡ ንጉሥ፡ በእናንተና፡
በዚህች፡ አገር፡ አይመጣባችሁም፡ ብለው፡
ትንቢት፡ ይናገሩላችሁ፡ የነበሩ፡ ነቢያቶቻ
፳፡ ችሁ፡ ወዴት፡ አሉ? ንጉሡ፡ ጌታዬ፡ ሆይ ÷
እንድትሰማኝ፡ አሁን፡ እለምንሃለሁ፤ እባክህ ÷
ልመናዬ፡ ወደ፡ አንተ፡ ይድረስ፤ በዚያ፡ እንዳ
ልሞት፡ ወደ፡ ጸሐፊው፡ ወደ፡ ዮናታን፡ ቤት፡
፳፩፡ አትመልሰኝ። ንጉሡም፡ ሴዴቅያስ፡ አዘዘ ÷
ኤርምያስንም፡ በግዞት፡ ቤት፡ አደባባይ፡ አኖ
ሩት ÷ እንጀራም፡ ሁሉ፡ ከከተማ፡ እስኪጠፋ፡
ድረስ፡ ዕለት፡ ዕለት፡ አንድ፡ አንድ፡ እንጀራ፡
ከጋጋሪዎች፡ መንገድ፡ ይሰጡት፡ ነበር። እን
ዲሁም፡ ኤርምያስ፡ በግዞት፡ ቤት፡ አደባባይ፡
ተቀምጦ፡ ነበር።

ምዕራፍ፡ ፴፰።

ኤርምያስም፡ ለሕዝቡ፡ ሁሉ፡ የተናገረውን፡ ፩፡
ቃል፡ የማታን፡ ልጅ፡ ሰፋጥያስ ÷ የጳስኮርም፡
ልጅ፡ ጎዶልያስ ÷ የሰሌምያም፡ ልጅ፡ ዮካል ÷
የመልክያም፡ ልጅ፡ ጳስኮር፡ ሰሙ። ኤርምያስ፡ ፪፡
እንዲህ፡ ብሎአልና፡— እግዚአብሔር፡ እን
ዲህ፡ ይላል፡— በዚህች፡ ከተማ፡ የሚቀመጥ፡
በሰይፍና፡ በራብ፡ በቸነፈርም፡ ይሞታል፤
ወደ፡ ከለዳውያን፡ ግን፡ የሚወጣ፡ በሕይወት፡
ይኖራል ÷ ነፍሱም፡ እንደ፡ ምርኮ፡ ትሆንለታ
ለች ÷ በሕይወትም፡ ይኖራል። እግዚአብ ፫፡
ሔር፡ እንዲህ፡ ይላልና፡— ይህች፡ ከተማ፡
በባቢሎን፡ ንጉሥ፡ ሠራዊት፡ እጅ፡ በእርግጥ፡
ትሰጣለች ÷ እርሱም፡ ይይዛታል። አለቆቹም፡ ፬፡
ንጉሡን፡— ይህን፡ የመሰለውን፡ ቃል፡ ሲነግራ
ቸው፡ በዚህች፡ ከተማ፡ የቀሩትን፡ የሰልፈኞቹን፡
እጅ፡ የሕዝቡንም፡ ሁሉ፡ እጅ፡ ያደክማልና፡
ይህ፡ ሰው፡ እንዲገደል፡ እንለምንሃለን፤ ይህ፡
ሰው፡ ክፉትን፡ እንጂ፡ ለዚህ፡ ሕዝብ፡ ሰላምን፡
አይመኝለትምና፡ አሉት። ንጉሡም፡ ሴዴቅ ፭፡
ያስ፡— ንጉሡ፡ በእናንተ፡ ላይ፡ ምንም፡ ሊያ
ደርግ፡ አይችልምና፡ እነሆ ÷ በእጃችሁ፡ ነው፡
አለ። ኤርምያስንም፡ ወሰዱት፡ በግዞት፡ ፮፡
ቤቱም፡ አደባባይ፡ ወደ፡ ነበረው፡ ወደ፡
ንጉሡ፡ ልጅ፡ ወደ፡ መልክያ፡ ጕድጓድ፡
ውስጥ፡ ጣሉት፤ ኤርምያስንም፡ በገመድ፡
አወረዱት። በጕድጓዱም፡ ውስጥ፡ ጭቃ፡
እንጂ፡ ውኃ፡ አልነበረበትም፤ ኤርምያስም፡
ወደ፡ ጭቃው፡ ውስጥ፡ ገባ።
በንጉሡም፡ ቤት፡ የነበረው፡ ጃንደረባ፡ ፯፡
ኢትዮጵያዊው፡ አቤሜሌክ፡ ኤርምያስን፡ በጕ
ድጓዱ፡ ውስጥ፡ እንዳኖሩት፡ ሰማ። ንጉሡም፡
በብንያም፡ በር፡ ተቀምጦ፡ ነበር። አቤሜሌ ፰፡
ክም፡ ከንጉሡ፡ ቤት፡ ወጥቶ፡ ንጉሡን፡ እን
ዲህ፡ አለው፡— ጌታዬ፡ ንጉሥ፡ ሆይ ÷ እነ ፱፡
ዚህ፡ ሰዎች፡ ነቢዩን፡ ኤርምያስን፡ በጕድጓድ፡
ውስጥ፡ በመጣላቸው፡ በእርሱ፡ ላይ፡ በማድ
ረጋቸው፡ ሁሉ፡ ክፉ፡ አድርገዋል፤ በከተማይ
ቱም፡ ውስጥ፡ እንጀራ፡ ስለሌለ፡ በዚያ፡ በራብ፡
ይሞታል። ንጉሡም፡ ኢትዮጵያዊውን፡ አቤ ፲፡
ሜሌክን፡— ከአንተ፡ ጋር፡ ሠላሳ፡ ሰዎች፡
ከዚህ፡ ውሰድ ÷ ነቢዩም፡ ኤርምያስ፡ ሳይ
ሞት፡ ከጕድጓድ፡ አውጣው፡ ብሎ፡ አዘዘው።
አቤሜሌክም፡ ከእርሱ፡ ጋር፡ ሰዎችን፡ ይዞ፡ ፲፩፡
ሄደ ÷ ከቤተ፡ መዛግብቱም፡ በታች፡ ወደ፡
ነበረው፡ ወደ፡ ንጉሥ፡ ቤት፡ ገባ ÷ ከዚያም፡
አሮጌ፡ ጨርቅና፡ እላቂ፡ ልብስ፡ ወሰደ ÷ ወደ፡
ኤርምያስም፡ ወደ፡ ጕድጓዱ፡ ውስጥ፡ በገመድ፡
አወረደው። ኢትዮጵያዊውም፡ አቤሜሌክ፡ ፲፪፡
ኤርምያስን፡— ይህን፡ አሮጌ፡ ጨርቅና፡ እላቂ
ውን፡ ልብስ፡ በብብትህ፡ ከገመዱ፡ በታች፡
አድርግ፡ አለው፤ ኤርምያስም፡ እንዲሁ፡ አደ
ረገ። ኤርምያስንም፡ በገመዱ፡ ጐተቱት፡ ፲፫፡

ከጕድጓድም ፡ አወጡት ፥ ኤርምያስም ፡ በግ
ዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ተቀመጠ ።
፲፬፤ ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፡ ልኮ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ ወደ ፡ ነበረው ፡ ወደ ፡ ሦስተኛው ፡ መግ
ቢያ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ነቢዩን ፡ ኤርምያስን ፡ አስ
መጣው ፤ ንጉሡም ፡ ኤርምያስን ፡— አንዲት ፡
ነገር ፡ እጠይቅሃለሁ ! ምንም ፡ አትሸሽገኝ ፡
፲፭፤ አለው ። ኤርምያስም ፡ ሴዴቅያስን ፡— ብነግ
ርህ ፡ በውኑ ፡ አትገድለኝምን ? ብመክርህም ፡
፲፮፤ አትሰማኝም ፡ አለው ። ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፡—
ይህችን ፡ ነፍስ ፡ የፈጠረልን ፡ ሕያው ፡ እግዚአ
ብሔርን ! አልገድልህም ፥ ነፍስህንም ፡ ለሚሹ ፡
ለእነዚህ ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ አልሰጥህም ፡
ብሎ ፡ በቈይታ ፡ ለኤርምያስ ፡ማለ ።
፲፯፤ ኤርምያስም ፡ ሴዴቅያስን ፡— የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
አለቆች ፡ ብትወጣ ፥ ነፍስህ ፡ በሕይወት ፡ ትኖ
ራለች ፡ ይህችም ፡ ከተማ ፡ በእሳት ፡ አትቃጠ
ልም ፤ አንተም ፡ ቤትህም ፡ በሕይወት ፡ ትኖራ
፲፰፤ ላችሁ ። ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አለቆች ፡
ባትወጣ ፡ ግን ፥ ይህች ፡ ከተማ ፡ በከለዳውያን ፡
እጅ ፡ ትሰጣለች ፥ በእሳትም ፡ ያቃጥሉአታል ፡
አንተም ፡ ከእጃቸው ፡ አታመልጥም ፡ አለው ።
፲፱፤ ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፡ ኤርምያስን ፡— ወደ ፡
ከለዳውያን ፡ በኰበለሉት ፡ በአይሁድ ፡ እጅ ፡
አሳልፈው ፡ ይሰጡኛል ፡ እነርሱም ፡ ያፌዙብ
፳፤ ኛል ፡ ብዬ ፡ እፈራለሁ ፡ አለው ። ኤርምያስም ፡
እንዲህ ፡ አለው ፡— አሳልፈው ፡ አይሰጡህም ።
እኔ ፡ የምነግርህን ፡ የእግዚአብሔርን ቃል ፥
እባክህ ፥ ስማ ፤ ይቀናሃል ፡ ነፍስህም ፡ በሕይ
፳፩፤ ወት ፡ ትኖራለች ። ትወጣ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡
ብትል ፡ ግን ፥ እግዚአብሔር ፡ ያሳየኝ ፡ ቃል ፡
፳፪፤ ይህ ፡ ነው ። እነሆ ፥ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡
የቀሩትን ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡
ንጉሥ ፡ አለቆች ፡ ያወጣሉ ፤ እነዚያም ፡ ሴቶች ፡—
ባለምዋሎችህ ፡ አታለለውሃል ፡ አሸንፈውህ
ማል ፤ እግሮችህ ፡ ግን ፡ አሁን ፡ በጭቃ ፡
ውስጥ ፡ ከገቡ ፡ እነርሱ ፡ ከአንተ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡
፳፫፤ ተመልሰዋል ፡ ይላሉ ። ሚስቶችህንና ፡ ልጆ
ችህንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ከለዳውያን ፡ ያወጣሉ ፤
አንተም ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ትያዛለህ ፡
እንጂ ፡ ከእጃቸው ፡ አታመልጥም ፤ ይህችም ፡
ከተማ ፡ በእሳት ፡ ትቃጠላለች ።
፳፬፤ ሴዴቅያስም ፡ ኤርምያስን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡—
ይህን ፡ ቃል ፡ ማንም ፡ አይወቅ ፥ አንተም ፡
፳፭፤ አትሞትም ። አለቆቹ ፡ ግን ፡ እኔ ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ እንደ ፡ ተነጋገርሁ ፡ ቢሰሙ ፥ ወደ ፡ አን
ተም ፡ መጥተው ፡— ለንጉሡ ፡ ያልኸውን ፡
ንገረን ፡ አትሸሽገንም ፥ እኛም ፡ አንገድልህም ፤
ደግሞ ፡ ንጉሡ ፡ ያለህን ፡ ንገረን ፡ ቢሉህ ፥
፳፮፤ አንተ ፡— በዚያ ፡ እሞት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ዮና
ታን ፡ ቤት ፡ አትመልሰኝ ፡ ብዬ ፡ በንጉሡ ፡
፳፯፤ ፊት ፡ ለመንሁ ፡ በላቸው ። አለቆቹም ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ መጥተው ፡ ጠየቁ ፥ ንጉ
ሡም ፡ እንዳዘዘው ፡ እንደዚህ ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡
ነገራቸው ። ነገሩም ፡ አልተሰማምና ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ መነጋገርን ፡ ተዉ ። ኤርምያስም ፡ ኢየ ፳፰፤
ሩሳሌም ፡ እስከ ፡ ተያዘችበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
በግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ተቀመጠ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

ኢየሩሳሌምም ፡ በተያዘች ፡ጊዜ ፥ በይሁዳ ፡ ፩፤
ንጉሥ ፡ በሴዴቅያስ ፡ በዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡
በአሥረኛው ፡ ወር ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከ
ደነፆርና ፡ ሠራዊቱ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
መጥተው ፡ ከበቡአት ፤ በሴዴቅያስም ፡ በአ ፪፤
ሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ በአራተኛው ፡ ወር ፡
ከወሩም ፡ በዘጠነኛው ፡ ቀን ፡ ከተማይቱ ፡ ተሰ
በረች ። የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፥ ፫፤
ኤርጌል ፡ ሳራስር ፥ ሳምጋርናቦ ፥ ሠርሰኪም ፥
ራፌስ ፥ ኤርጌል ፡ ሳራስር ፥ ራብማግ ፥ ከቀ
ሩት ፡ ከባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡
ገብተው ፡ በመካከለኛው ፡ በር ፡ ውስጥ ፡ ተቀ
መጡ ።
የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ሰልፈኞቹም ፡ ፬፤
ሁሉ ፡ ባዩአቸው ፡ ጊዜ ፡ ኰበለሉ ፥ በሌሊትም ፡
በንጉሡ ፡ አትክልት ፡ መንገድ ፡ በሁለቱ ፡ ቅጥር ፡
መካከል ፡ ከነበረው ፡ ደጅ ፡ ከከተማይቱ ፡ ወጡ ፤
በዓረባም ፡ መንገድ ፡ ወጡ ። የከለዳውያንም ፡ ፭፤
ሠራዊት ፡ ተከታተላቸው ፥ ሴዴቅያስንም ፡ በኢ
ያሪኮ ፡ ሜዳ ፡ አገኙት ፤ ይዘውም ፡ በሐማት ፡
ምድር ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ሪብላ ፡ ወደ ፡ ባቢ
ሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ናቡከደነፆር ፡ አመጡት ፤
እርሱም ፡ ፍርድን ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ተናገረ ።
የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ የሴዴቅያስን ፡ ልጆች ፡ በዓ ፮፤
ይኑ ፡ ፊት ፡ በሪብላ ፡ ገደላቸው ፤ የባቢሎንም ፡
ንጉሥ ፡ የይሁዳን ፡ ከበርቴዎች ፡ ሁሉ ፡ ገደለ ።
የሴዴቅያስንም ፡ ዓይን ፡ አወጣ ፥ ወደ ፡ ባቢሎ ፯፤
ንም ፡ ይወስደው ፡ ዘንድ ፡ በሰንሰለት ፡ አሰረው ።
ከለዳውያንም ፡ የንጉሡንና ፡ የሕዝቡን ፡ ቤቶች ፡ ፰፤
በእሳት ፡ አቃጠሉ ፥ የኢየሩሳሌምንም ፡ ቅጥር ፡
አፈረሱ ። የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ፱፤
በከተማይቱ ፡ የቀሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ወደ ፡ እር
ሱም ፡ የኰበለሉትን ፡ ሰዎች ፡ የቀረውንም ፡ የሕ
ዝቡን ፡ ቅሬታ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ማረካቸው ።
አንዳች ፡ ከሌላቸው ፡ ከሕዝቡ ፡ ድሆች ፡ ግን ፡ ፲፤
የዘበኞቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ በይሁዳ ፡ አገር ፡
ተዋቸው ፥ የወይኑን ፡ ቦታና ፡ እርሻውን ፡ በዚ
ያን ፡ ጊዜ ፡ ሰጣቸው ።
የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ስለ ፡ ፲፩፡፲፪፤
ኤርምያስ ፡— ውሰደውና ፡ በመልከም ፡ ተመል
ከተው ፥ የሚሻውንም ፡ ነገር ፡ አድርግለት ፡
እንጂ ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ አታድርግበት ፡ ብሎ ፡ የዘ
በኞቹን ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳንን ፡ አዘዘ ። የዘበኞ ፲፫፤
ቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ላከ ፥ ናቡሽዝባ
ንም ፡ ራፉስቂስም ፡ ኤርጌል ፡ ሳራስርም ፡ ራብ
ማግም ፡ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ዋና ፡ ዋና ፡ አለ

፲፬ ቆች ፡ ሁሉ ፡ ላኩ ፤ ኤርምያስንም ፡ ከግዞት ፡
ቤት ፡ አደባባይ ፡ አወጡት ፥ ወደ ፡ ቤቱም ፡ ይወ
ስደው ፡ ዘንድ ፡ ለሳፋን ፡ ልጅ ፡ ለአኪቃም ፡
ልጅ ፡ ለጎዶልያስ ፡ ሰጡት ፤ እንዲህም ፡ በሕ
ዝብ ፡ መካከል ፡ ተቀመጠ ።
፲፭ በግዞትም ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ታስሮ ፡ ሳለ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ወደ ፡
፲፮ ኤርምያስ ፡ መጣ ፦ ሂድ ፡ ለኢትዮጵያዊውም ፡
ለአቤሜሌክ ፡ እንዲህ ፡ በለው ፦ የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦ እነሆ ፥ ለበጎነት ፡ ሳይሆን ፡
ለክፋት ፡ ቃሌን ፡ በዚህች ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ አመ
ጣለሁ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በፊትህ ፡ ይፈጸማል ።
፲፯ በዚያ ፡ ቀን ፡ አድንሃለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ፤ በምትፈራቸው ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አልሰጥ
፲፰ ህም ። ፈጽሜ ፡ አድንሃለሁ ፡ ነፍስህም ፡ እንደ ፡
ምርኮ ፡ ትሆንልሃለች ፡ እንጂ ፡ በሰይፍ ፡ አትወ
ድቅም ፤ በእኔ ፡ ታምነሃልና ፥ ይላል ፡ እግዚአ
ብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፵ ።

፩ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ በተማረኩት ፡ በኢየሩሳሌ
ምና ፡ በይሁዳ ፡ ምርኮኞች ፡ መካከል ፡ የዘበ
ኞቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ በሰንሰለት ፡ አስሮ ፡
በወሰደው ፡ ጊዜ ፡ ከራማ ፡ ከለቀቀው ፡ በኋላ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡
፪ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡
ኤርምያስን ፡ ወሰደው ፡ እንዲህም ፡ አለው ፦
አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
፫ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ተናገረ ፤ እግዚአብሔ
ርም ፡ አመጣው ፡ እንደ ፡ ተናገረውም ፡ አደ
ረገ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ሠር
ታችኋልና ፥ ቃሉንም ፡ አልሰማችሁምና ፡ ይህ ፡
፬ ነገር ፡ ሆነባችሁ ። አሁንም ፥ እነሆ ፥ በእጅህ ፡
ካለችው ፡ ሰንሰለት ፡ ዛሬ ፡ ፈታሁህ ። ከእኔ ፡
ጋር ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ መምጣት ፡ መልካም ፡
መስሎ ፡ ቢታይህ ፥ ና ፥ እኔም ፡ በመልካም ፡ አይ
ሃለሁ ፤ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ መምጣት ፡
መልካም ፡ መስሎ ፡ ባይታይህ ፡ ግን ፥ ተቀመጥ ፤
እነሆ ፥ አገሪቱ ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ናት ፤ ትሄድ ፡
ዘንድ ፡ መልካም ፡ መስሎ ፡ ወደሚታይህ ፡ ደስ ፡
፭ ወደሚያሰኝህም ፡ ስፍራ ፡ ሂድ ። እርሱም ፡
ገና ፡ ሳይመለስ ፦ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በይ
ሁዳ ፡ ከተሞች ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ሾመው ፡ ወደ ፡
ሳፋን ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ አኪቃም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ጎዶ
ልያስ ፡ ተመለስ ፥ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ በሕዝቡ ፡
መካከል ፡ ተቀመጥ ፤ ወይም ፡ ትሄድ ፡ ዘንድ ፡
ደስ ፡ ወደሚያሰኝህ ፡ ስፍራ ፡ ሂድ ፡ አለው ።
የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ስንቅና ፡ ስጦታ ፡ ሰጥቶ ፡
፮ አሰናበተው ። ኤርምያስም ፡ የአኪቃም ፡ ልጅ ፡
ጎዶልያስ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ሄደ ፥ ከእ
ርሱም ፡ ጋር ፡ በአገሩ ፡ ውስጥ ፡ በቀሩት ፡ ሕዝብ ፡
መካከል ፡ ተቀመጠ ።
፯ በየሜዳውም ፡ የነበሩት ፡ የጭፍራ ፡ አለቆ
ችና ፡ ሰዎቻቸው ፡ ሁሉ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
የአኪቃምን ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
እንደ ፡ ሾመ ፥ ወንዶችንና ፡ ሴቶችን ፡ ልጆች
ንም ፥ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ያልተማረኩትን ፡ የም
ድርን ፡ ድሆች ፥ እንዳስጠበቀ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፥
የናታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፥ የቃሬያም ፡ ፰
ልጆች ፡ ዮሐናንና ፡ ዮናታን ፥ የተንሑሜትም ፡
ልጅ ፡ ሠራያ ፥ የነጦፋዊውም ፡ የዮፌ ፡ ልጆች ፥
የማዕካታዊውም ፡ ልጅ ፡ ያእዛንያ ፡ ከሰዎቻ
ቸው ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡
መጡ ። የሳፋንም ፡ ልጅ ፡ የአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ፱
ጎዶልያስ ፡ ለእነርሱና ፡ ለሰዎቻቸው ፡ እንዲህ ፡
ብሎ ፡ ማለ ፦ ለከለዳውያን ፡ ትገዙ ፡ ዘንድ ፡
አትፍሩ ፤ በምድር ፡ ተቀመጡ ፡ ለባቢሎንም ፡
ንጉሥ ፡ ተገዙ ፥ መልካምም ፡ ይሆንላችኋል ።
እኔም ፥ እነሆ ፥ ወደ ፡ እኛ ፡ በሚመጡት ፡ ከለ ፲
ዳውያን ፡ ፊት ፡ እቆም ፡ ዘንድ ፡ በምጽጳ ፡ እኖ
ራለሁ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወይንንና ፡ የበጋ ፡ ፍሬ ፡
ዘይትንም ፡ አከማቹ ፥ በየዕቃችሁም ፡ ውስጥ ፡
ክተቱ ፥ በያዛችኋቸውም ፡ ከተሞቻችሁ ፡ ተቀ
መጡ ። በሞዓብም ፡ በአሞንም ፡ ልጆች ፡ መካ ፲፩
ከል ፡ በኤዶምያስም ፡ በምድርም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
የነበሩ ፡ አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የይ
ሁዳን ፡ ቅሬታ ፡ እንዳስቀረ ፥ የሳፋንንም ፡ ልጅ ፡
የአኪቃምን ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስን ፡ በላያቸው ፡
እንደ ፡ ሾመው ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፥ አይሁድ ፡ ፲፪
ሁሉ ፡ ከተሰደዱበት ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ ተመለሱ ፥
ወደ ፡ ይሁዳም ፡ አገር ፡ ጎዶልያስ ፡ ወዳለበት ፡
ወደ ፡ ምጽጳ ፡ መጡ ፥ ወይንና ፡ የበጋንም ፡
ፍሬ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ አከማቹ ።
የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ በየሜዳውም ፡ ፲፫
የነበሩ ፡ የጭፍራ ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጎዶ
ልያስ ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ መጥተው ፦ የአሞን ፡ ፲፬
ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ በኣሊስ ፡ ይገድልህ ፡ ዘንድ ፡
የናታንያን ፡ ልጅ ፡ እስማኤልን ፡ እንደ ፡ ሰደደ ፡
ታውቃለህን ? አሉት ። የአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ጎዶ
ልያስ ፡ ግን ፡ አላመናቸውም ። የቃሬያም ፡ ፲፭
ልጅ ፡ ዮሐናን ፦ እባክህ ፥ ልሂድ ፤ ማንም ፡
ሳያውቅ ፡ የናታንያን ፡ ልጅ ፡ እስማኤልን ፡ ልግ
ደለው ፤ ወደ ፡ አንተ ፡ የተሰበሰቡ ፡ አይሁድ ፡
ሁሉ ፡ እንዲበተኑ ፡ የይሁዳም ፡ ቅሬታ ፡ እንዲ
ጠፉ ፡ ነፍስህን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይገድላል ? ብሎ ፡
በምጽጳ ፡ በቆይታ ፡ ለጎዶልያስ ፡ ተናገረ ። የአ ፲፮
ኪቃም ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስ ፡ ግን ፡ የቃሬያን ፡
ልጅ ፡ ዮሐናንን ፦ በእስማኤል ፡ ላይ ፡ ሐሰት ፡
ተናግረሃልና ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ አታድርግ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፵፩ ።

በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ ከመንግሥት ፡ ወገንና ፡ ፩
ከንጉሡ ፡ ዋና ፡ ዋና ፡ አለቆች ፡ አንዱ ፡ የኤሊ
ሳማ ፡ ልጅ ፡ የናታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ከአ
ሥር ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ወደ ፡ አኪ
ቃም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡ መጣ ፤ በዚያም ፡
በምጽጳ ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ እንጀራ ፡ በሉ ። የና ፪

ታንያም ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
የነበሩት ፡ አሥሩ ፡ ሰዎች ፡ ተነሥተው ፡ የሳፋ
ንን ፡ ልጅ ፡ የአኪቃምን ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስን ፡
በሰይፍ ፡ መቱ ፥ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ በአገሩ ፡
፫ ላይ ፡ የሾመውን ፡ ገደሉ ። እስማኤልም ፡ ከጎ
ዶልያስ ፡ ጋር ፡ በምጽጳ ፡ የነበሩትን ፡ አይሁድ ፡
ሁሉ ፥ በዚያም ፡ የተገኙትን ፡ የከለዳውያንን ፡
ሰልፈኞች ፡ ሁሉ ፡ ገደላቸው ።
፬ ጎዶልያስን ፡ ከገደለ ፡ በኋላ ፡ ማንም ፡ ሳያውቅ ፡
፭ በሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ጢማቸውን ፡ ላጭተው ፡
ልብሳቸውንም ፡ ቀድደው ፡ ገላቸውንም ፡ ነጭ
ተው ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ያቀርቡ ፡
ዘንድ ፡ የእህል ፡ ቍርባንና ፡ ዕጣን ፡ በእጃቸው ፡
እየያዙ ፥ ሰማንያ ፡ ሰዎች ፡ ከሴኬምና ፡ ከሴሎ ፡
፮ ከሰማርያም ፡ መጡ ። የናታንያም ፡ ልጅ ፡ እስ
ማኤል ፡ ከምጽጳ ፡ ወጥቶ ፡ እያለቀሰ ፡ ሊገናኛ
ቸው ፡ ሄደ ፤ በተገናኛቸውም ፡ ጊዜ ፡— ወደ ፡
አኪቃም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡ ኑ ፡ አላቸው ።
፯ ወደ ፡ ከተማም ፡ መካከል ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ የና
ታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነ
በሩ ፡ ሰዎች ፡ ገደሉአቸው ፥ በጕድጓድም ፡
፰ መካከል ፡ ጣሉአቸው ። በመካከላቸውም ፡ እስ
ማኤልን ፡— በሜዳ ፡ የተሸሸገ ፡ስንዴና ፡ ገብስ ፡
ዘይትና ፡ ማርም ፡ አለንና ፡ አትግደለን ፡ የሚ
ሉት ፡ አሥር ፡ ሰዎች ፡ ተገኙ ። እርሱም ፡ ተዋ
ቸው ፥ ከወንድሞቻቸውም ፡ ጋር ፡ አልገደላቸ
፱ ውም ። እስማኤልም ፡ ከጎዶልያስ ፡ ጋር ፡ የገደ
ላቸውን ፡ የሰዎች ፡ሬሳ ፡ሁሉ ፡ የጣለበት ፡ ጕድ
ጓድ ፡ ንጉሡ ፡ አሳ ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡ ባአ
ስን ፡ ስለ ፡ ፈራ ፡ የሠራው ፡ ጕድጓድ ፡ ነበረ ፤
የናታንያም ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ የገደላቸውን ፡
፲ ሞላበት ። እስማኤልም ፡ በምጽጳ ፡ የነበረውን ፡
የሕዝቡን ፡ ቅሬታ ፡ ሁሉ ፥ የንጉሡን ፡ ሴቶች ፡
ልጆች ፡ የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ለአ
ኪቃም ፡ ልጅ ፡ ለጎዶልያስ ፡ የሰጠውን ፡ በም
ጽጳ ፡ የቀሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ማረካቸው ፤
የናታንያም ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ማርኮ ፡ ወደ ፡
አሞን ፡ ልጆች ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ ተነሣ ።
፲፩ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡
የነበሩ ፡ የጭፍራ ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ የናታንያ ፡
ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ያደረገውን ፡ ክፉት ፡ ሁሉ ፡
፲፪ በሰሙ ፡ ጊዜ ፥ ሰዎቹን ፡ ሁሉ ፡ ይዘው ፡ ከናታ
ንያ ፡ ልጅ ፡ ከእስማኤል ፡ ጋር ፡ ሊዋጉ ፡ ሄዱ ፥
በገባዖንም ፡ ባለው ፡ በታላቁ ፡ ውኃ ፡ አጠገብ ፡
፲፫ አገኙት ። ከእስማኤልም ፡ ጋር ፡ የነበሩት ፡
ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ የቃሬያን ፡ ልጅ ፡ ዮሐናንን ፡ ከእ
ርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩትን ፡ የጭፍራ ፡ አለቆችን ፡
፲፬ ሁሉ ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ አላቸው ። እስማኤ
ልም ፡ ከምጽጳ ፡ የማረካቸው ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡
ዘወር ፡ ብለው ፡ ተመለሱ ፥ ወደ ፡ ቃሬያም ፡
፲፭ ልጅ ፡ ወደ ፡ ዮሐናን ፡ ሄዱ ። የናታንያ ፡ ልጅ ፡
እስማኤል ፡ ግን ፡ ከስምንት ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ከዮ
ሐናን ፡ አመለጠ ፡ ወደ ፡ አሞንም ፡ ልጆች ፡
ሄደ ።

የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ፲፮
የነበሩት ፡ የጭፍራ ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ የአኪቃ
ምን ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስን ፡ በምጽጳ ፡ ከገደለው ፡
በኋላ ፡ ከናታንያ ፡ ልጅ ፡ ከእስማኤል ፡ ያስመለሱ
አቸውን ፡ የሕዝቡን ፡ ቅሬታ ፡ ሁሉ ፥ ከገባዖን ፡
ያስመለሱአቸውን ፡ ሰልፈኞች ፥ ሴቶችንም ፥
ልጆችንም ፥ ጃንደረቦችንም ፥ ወሰዱ ፤ ተነሥ ፲፯
ተውም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ በቤተ ፡
ልሔም ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡ በጌሮት ፡ ከመዓም ፡
ተቀመጡ ፤ እስማኤል ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በአ ፲፰
ገሩ ፡ ላይ ፡ የሾመውን ፡ የአኪቃምን ፡ ልጅ ፡
ጎዶልያስን ፡ ስለ ፡ ገደለው ፡ ከለዳውያንን ፡ ፈር
ተዋልና ።

ምዕራፍ ፡ ፵፪ ።

የጭፍራ ፡ አለቆችም ፡ ሁሉ ፡ የቃሬያም ፡ ፩
ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ የሆሻያም ፡ ልጅ ፡ ያእዛንያ ፡
ሕዝብም ፡ ሁሉ ፡ ከታናሹ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ታላቁ ፡ ድረስ ፡ ቀረቡ ፥ ነቢዩንም ፡ ኤርምያ ፪፣፫
ስን ፡— ዓይኖችህ ፡ እንዳዩን ፡ ከብዙ ፡ ጥቂት ፡
ቀርተናልና ፡ ልመናችን ፥ እባክህ ፥ በፊትህ ፡
ትድረስ ፤ አምላክህም ፡ እግዚአብሔር ፡ የምንሄ
ድበትን ፡ መንገድና ፡ የምናደርገውን ፡ ነገር ፡
ያሳየን ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ እኛ ፥ ስለዚህ ፡ ቅሬታ ፡
ሁሉ ፥ ወደ ፡ አምላክህ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ጸልይ ፡ አሉት ። ነቢዩም ፡ ኤርምያስ ፡— ሰምቻ ፬
ችኋለሁ ፤ እነሆ ፥ እንደ ፡ ቃላችሁ ፡ ወደ ፡ አም
ላካችሁ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጸልያለሁ ፤
እግዚአብሔርም ፡ የሚመልስላችሁን ፡ ሁሉ ፡
እነግራችኋለሁ ፥ ከእናንተም ፡ ምንም ፡ አልሸሽ
ግም ፡ አላቸው ። ኤርምያስንም ፡— አምላክህ ፡ ፭
እግዚአብሔር ፡ በአንተ ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ የላ
ከውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ባናደርግ ፥ እግዚአብ
ሔር ፡ በመካከላችን ፡ እውነተኛና ፡ ታማኝ ፡ ምስ
ክር ፡ ይሁን ። የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔ ፮
ርን ፡ ቃል ፡ በመስማታችን ፡ መልካም ፡ እንዲ
ሆንልን ፥ መልካም ፡ ወይም ፡ ክፉ ፡ ቢሆን ፥
አንተን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ የምንልክህ ፡ የአምላካ
ችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ እንሰማለን ፡
አሉት ።
ከአሥር ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ፯
ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ መጣ ። የቃሬያንም ፡ ልጅ ፡ ፰
ዮሐናንን ፡ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ የነበሩትን ፡ የጭ
ፍራ ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ከታናሹ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ታላቁ ፡ ድረስ ፡ ሕዝቡንም ፡ ሁሉ ፡ ጠራ ፥
እንዲህም ፡ አላቸው ፡— ጸሎታችሁን ፡ በፊቱ ፡ ፱
አቀርብ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ የላካችሁኝ ፡ የእ
ስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— ስላደረግሁባችሁ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ተጸ ፲
ጽቻለሁና ፡ በዚህች ፡ ምድር ፡ ብትቀመጡ ፡
እሠራችኋለሁ ፡ እንጂ ፡ አላፈርሳችሁም ፥ እተ
ክላችኋለሁ ፡ እንጂ ፡ አልነቅላችሁም ። ከም ፲፩
ትፈሩት ፡ ከባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አትፍሩ ፤ አድ
ናችሁ ፡ ዘንድ ፡ ከእጁም ፡ አስጥላችሁ ፡ ዘንድ ፡

እኔ፡ከእናንተ፡ጋር፡ነኝና፡አትፍሩ፥ይላል፡
፲፪፡ እግዚአብሔር። እርሱ፡እንዲምራችሁ፡ወደ፡
አገራችሁም፡እንዲመልሳችሁ፡እኔ፡እምራች
፲፫፡ ኋለሁ። እናንተ፡ግን፡— በዚህች፡ምድር፡
አንቀመጥም፡ብትሉ፡የአምላካችሁንም፡የእ
፲፬፡ ግዚአብሔርን፡ቃል፡ባትሰሙ፥እናንተም፡—
አይደለም፤ሰልፍ፡ወደማናይበት፡የመለከ
ትም፡ድምፅ፡ወደማንሰማበት፡ወደማንራብ
ባትም፡ወደ፡ግብጽ፡ምድር፡እንሄዳለን፡
፲፭፡ በዚያም፡እንቀመጣለን፡ብትሉ፥እናንተ፡
የይሁዳ፡ቅሬታ፡ሆይ፥አሁን፡እንግዲህ፡የእ
ግዚአብሔርን፡ቃል፡ስሙ፤የእስራኤል፡አም
ላክ፡የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡
ይላል፡— ወደ፡ግብጽ፡ትገቡ፡ዘንድ፡በዚ
ያም፡ትቀመጡ፡ዘንድ፡ፊታችሁን፡ብታቀኑ፥
፲፮፡ የምትፈሩት፡ሰይፍ፡በዚያ፡በግብጽ፡ምድር፡
ያገኛችኋል፥ስለ፡እርሱም፡የምትደነግጡበት፡
ራብ፡በዚያ፡በግብጽ፡ይደርስባችኋል፥በዚ
፲፯፡ ያም፡ትሞታላችሁ። ወደ፡ግብጽም፡ይገቡ፡
ዘንድ፡በዚያም፡ይቀመጡ፡ዘንድ፡ፊታ
ቸውን፡በሚያቀኑ፡ሰዎች፡ሁሉ፡እንዲህ፡
ይሆንባቸዋል፤በሰይፍና፡በራብ፡በቸነፈርም፡
ይሞታሉ፤እኔም፡ከማመጣባቸው፡ክፉ፡ነገር፡
ማንም፡አይቀርም፥ማንም፡አያመልጥም።
፲፰፡ የእስራኤል፡አምላክ፡የሠራዊት፡ጌታ፡እግ
ዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላልና፡— ቍጣዬና፡
መዓቴ፡በኢየሩሳሌም፡በሚኖሩ፡ላይ፡እንደ፡
ፈሰሰ፥እንዲሁ፡ወደ፡ግብጽ፡በገባችሁ፡
ጊዜ፡መዓቴ፡ይፈስስባችኋል፤እናንተም፡ለጥ
ላቻና፡ለመደነቂያ፡ለመረገሚያና፡ለመሰደ
ቢያ፡ትሆናላችሁ፥ይህንም፡ስፍራ፡ከእንግ
፲፱፡ ዲህ፡ወዲህ፡አታዩትም። እናንተ፡የይሁዳ፡
ቅሬታ፡ሆይ፥እግዚአብሔር፡— ወደ፡ግብጽ፡
አትግቡ፡ብሎ፡ተናግሮባችኋልና፡ዛሬ፡እን
፳፡ ዳስጠነቀቅኋችሁ፡በእርግጥ፡እወቁ። እና
ንተ፡— ስለ፡እኛ፡ወደ፡አምላካችን፡ወደ፡
እግዚአብሔር፡ጸልይ፥አምላካችንም፡እግዚ
አብሔር፡የሚናገርህን፡ሁሉ፡ንገረን፡እኛም፡
እናደርገዋለን፡ብላችሁ፡ወደ፡እግዚአብሔር፡
ወደ፡አምላካችሁ፡ልካችሁኝ፡ነበርና፡ራሳ
፳፩፡ ችሁን፡አታልላችኋል። እኔም፡ዛሬ፡ነግሬአ
ችኋለሁ፥ወደ፡እናንተም፡በላከኝ፡ነገር፡
ሁሉ፡የአምላካችሁን፡የእግዚአብሔርን፡
፳፪፡ ቃል፡አልሰማችሁም። አሁንም፡ሄዳችሁ፡
እንድትቀመጡ፡በወደዳችሁበት፡ስፍራ፡በሰ
ይፍና፡በራብ፡በቸነፈርም፡እንድትሞቱ፡በእ
ርግጥ፡እወቁ።

ምዕራፍ፡፵፫።

፩፡ የአምላካቸውን፡የእግዚአብሔርን፡ቃል፡
ሁሉ፥ለእነርሱ፡አምላካቸው፡እግዚአብሔር፡
የላከውን፡ይህን፡ቃል፡ሁሉ፥ኤርምያስ፡
ለሕዝቡ፡ሁሉ፡መናገርን፡በፈጸመ፡ጊዜ፥
፪፡ የሆሻያ፡ልጅ፡ዓዛርያስ፡የቃሬያም፡ልጅ፡
ዮሐናን፡ትዕቢተኞችም፡ሰዎች፡ሁሉ፡ኤር
ምያስን፡— ሐሰት፡ተናግረሃል፤አምላካችን፡
እግዚአብሔር፡— በዚያ፡ትቀመጡ፡ዘንድ፡
ወደ፡ግብጽ፡አትግቡ፡ብሎ፡አልላከህም፤ነገር፡ ፫፡
ግን፡ከለዳውያን፡እንዲገድሉን፡ወደ፡ባቢ
ሎንም፡እንዲማርኩን፡በእጃቸው፡አሳልፈህ፡
ትሰጠን፡ዘንድ፡የኔርያ፡ልጅ፡ባሮክ፡በላያ
ችን፡ላይ፡አነሣሥቶሃል፡አሉት። የቃሬያም፡ ፬፡
ልጅ፡ዮሐናን፡የጭፍራ፡አለቆችም፡ሁሉ፡
ሕዝቡም፡ሁሉ፡በይሁዳ፡ምድር፡ይቀመጡ፡
ዘንድ፡የእግዚአብሔርን፡ቃል፡አልሰሙም።
የቃሬያም፡ልጅ፡ዮሐናን፡የጭፍራ፡አለቆ ፭፡
ችም፡ሁሉ፡በይሁዳ፡ምድር፡ለመቀመጥ፡
ከተሰደዱባቸው፡ከአሕዛብ፡ሁሉ፡የተመለሱ
ትን፡የይሁዳን፡ቅሬታ፡ሁሉ፥ወንዶችንና፡ ፮፡
ሴቶችን፡ልጆችንም፡የንጉሡንም፡ሴቶች፡
ልጆች፥የዘበኞቹም፡አለቃ፡ናቡዘረዳን፡ከሳ
ፋን፡ልጅ፡ከአኪቃም፡ልጅ፡ከጎዶልያስ፡ጋር፡
የተዋቸውን፡ሰዎች፡ሁሉ፥ነቢዩንም፡ኤር
ምያስን፡የኔርያንም፡ልጅ፡ባሮክን፡ወሰዱ፤
የእግዚአብሔርንም፡ቃል፡አልሰሙምና፡ወደ፡ ፯፡
ግብጽ፡ምድር፡ገቡ፥እስከ፡ጣፍናስ፡ድረስ፡
መጡ።

በጣፍናስም፡የእግዚአብሔር፡ቃል፡ወደ፡ ፰፡
ኤርምያስ፡እንዲህ፡ሲል፡መጣ፡— ታላላቆ ፱፡
ችን፡ድንጋዮች፡በእጅህ፡ውሰድ፥የይሁ
ዳም፡ሰዎች፡እያዩ፡በጣፍናስ፡ባለው፡በፈር
ዖን፡ቤት፡ደጅ፡መግቢያ፡ሸሸጋቸው፤እንዲ ፲፡
ህም፡በላቸው፡— የእስራኤል፡አምላክ፡የሠ
ራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡—
እነሆ፥ልኬ፡ባሪያዬን፡የባቢሎንን፡ንጉሥ፡
ናቡከደነፆርን፡አመጣለሁ፥ዙፋኑንም፡እኔ፡
በሸሸግኋቸው፡በእነዚህ፡ድንጋዮች፡ላይ፡
አኖራለሁ፤እርሱም፡ማለፊያውን፡ድንኳኑን፡
በላያቸው፡ይዘረጋል። መጥቶም፡የግብጽን፡ ፲፩፡
ምድር፡ይመታል፥ለሞትም፡የሚሆነውን፡
ለሞት፥ለምርኮም፡የሚሆነውን፡ለምርኮ፥
ለሰይፍም፡የሚሆነውን፡ለሰይፍ፡አሳልፎ፡
ይሰጣል። በግብጽም፡አማልክት፡ቤቶች፡ ፲፪፡
እሳትን፡ያነድዳል፡ያቃጥላቸውማል፡ይማር
ካቸውማል፤እረኛም፡ደበሎውን፡እንደሚደ
ርብ፡እንዲሁ፡የግብጽን፡አገር፡ይደርባል፤
ከዚያም፡በሰላም፡ይወጣል። በግብጽም፡ ፲፫፡
ምድር፡ያለውን፡የሄልዮቱን፡ከተማ፡ሐው
ልቶች፡ይሰብራል፥የግብጽንም፡አማልክት፡
ቤቶች፡በእሳት፡ያቃጥላል።

ምዕራፍ፡፵፬።

በግብጽ፡ምድር፡በሚግዶልና፡በጣፍናስ፡ ፩፡
በሜምፎስም፡በጳትሮስም፡አገር፡ስለ፡ተቀ
መጡ፡አይሁድ፡ሁሉ፡ወደ፡ኤርምያስ፡
የመጣ፡ቃል፡ይህ፡ነው። የእስራኤል፡አም ፪፡
ላክ፡የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡እን
ዲህ፡ይላል፡— በኢየሩሳሌምና፡በይሁዳ፡ከተ

ሞች ፡ ሁሉ ፡ ያመጣሁትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
አይታችኋል ፤ እነሆ ፥ ዛሬ ፡ ባድማ ፡ ሆነዋል ፥
፫ የሚቀመጥባቸውም ፡ የለም ። ይህም ፡ የሆ
ነው ፡ ያስቈጡኝ ፡ ዘንድ ፡ ስላደረጉት ፡ ክፋት ፥
ለማያውቁአቸውም ፡ ለሌሎች ፡ አማልክት ፡
ያጥኑ ፡ ዘንድ ፡ ያመልኩአቸውም ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡
፬ ሄዱ ፡ ነው ። በማለዳም ፡ ተነሥቼ ፡ ባሪያዎቼን ፡
ነቢያትን ፡ ሁሉ ፡ ሰደድሁባችሁና ፦ እንደ
ዚህ ፡ እንደ ፡ ጠላሁት ፡ ያለ ፡ ርኩስ ፡ ነገር ፡ አታ
፭ ድርጉ ፡ አልኋችሁ ። ነገር ፡ ግን ፡ አልሰሙም ፡
ከክፋታቸውም ፡ ተመልሰው ፡ ለሌሎች ፡ አማ
ልክት ፡ እንዳያጥኑ ፡ ጆሮአቸውን ፡ አላዘነበ
፮ ሉም ። ስለዚህ ፡ መዓቴና ፡ ቍጣዬ ፡ ፈሰሱ ፥
በይሁዳም ፡ ከተሞችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አደ
ባባይ ፡ ነደዱ ፤ ዛሬም ፡ እንደ ፡ ሆነው ፡ ፈረሱ ፡
፯ ባድማም ፡ ሆኑ ። አሁንም ፡ የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፦ ከይሁዳ ፡ ወገን ፡ ቅሬታ ፡ እንዳይ
ቀርላችሁ ፥ ወንድንና ፡ ሴትን ፥ ብላቴናንና ፡
ሕፃንን ፡ ከመካከላችሁ ፡ ታጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡
ታላቅ ፡ ክፋት ፡ በራሳችሁ ፡ ላይ ፡ ለምን ፡ ታደ
፰ ርጋላችሁ ? ሰውነታችሁንም ፡ ታጠፉ ፡ ዘንድ ፡
በምድርም ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ መረገ
ሚያና ፡ መሰደቢያ ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፥ ለመቀ
መጥ ፡ በገባችሁበት ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ ለሌ
ሎች ፡ አማልክት ፡ በማጠናችሁ ፡ በእጃችሁ ፡
፱ ሥራ ፡ ለምን ፡ ታስቈጡኛላችሁ ? በውኑ ፡ በይ
ሁዳ ፡ ምድርና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡
ያደረጉትን ፡ የአባቶቻችሁን ፡ ክፋት ፥ የይሁ
ዳንም ፡ ነገሥታት ፡ ክፋት ፥ የሚስቶቻቸው
ንም ፡ ክፋት ፥ የእናንተንም ፡ ክፋት ፥ የሚ
ስቶቻችሁንም ፡ ክፋት ፡ ረስታችሁታልን ?
፲ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ አልተዋረዱም ፡ አልፈሩ
ምም ፥ በእናንተና ፡ በአባቶቻችሁም ፡ ፊት ፡
በኖርሁት ፡ ሕጌና ፡ ሥርዓቴ ፡ አልሄዱም ።
፲፩ ስለዚህም ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እነሆ ፥
ይሁዳን ፡ ሁሉ ፡ አጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ፊቴን ፡ ለክ
፲፪ ፋት ፡ በላያችሁ ፡ አደርጋለሁ ። ወደ ፡ ግብጽም ፡
ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ በዚያም ፡ ይቀመጡ ፡ ዘንድ ፡
ፊታቸውን ፡ ያቀኑትን ፡ የይሁዳን ፡ ቅሬታ ፡ እወ
ስዳለሁ ፥ ሁሉም ፡ ይጠፋሉ ፥ በግብጽም ፡
ምድር ፡ ይወድቃሉ ፤ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ ይጠ
ፋሉ ፤ ከታናሹም ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡
ድረስ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ ይሞታሉ ፤ ለጥላ
ቻና ፡ ለመደነቂያ ፡ ለመረገሚያና ፡ ለመሰደቢያ ፡
፲፫ ይሆናሉ ። ኢየሩሳሌምንም ፡ እንደ ፡ ቀጣሁ ፥
እንዲሁ ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ የሚኖሩትን ፡ በሰ
፲፬ ይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ እቀጣለሁ ። በዚያ ፡
ለመቀመጥ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ምድር ፡ ከሄዱ ፥
ወደ ፡ ይሁዳ ፡ አገር ፡ ተመልሰው ፡ በዚያ ፡ ይቀ
መጡ ፡ ዘንድ ፡ ከሚወድዱ ፡ ከይሁዳ ፡ ቅሬታ ፡
ወገን ፡ የሚያመልጥና ፡ የሚቀር ፡ ወደዚያም ፡
የሚመለስ ፡ የለም ፤ ከሚያመልጥም ፡ በቀር ፡
ማንም ፡ አይመለስም ።
ሚስቶቻቸውም ፡ ለሌሎች ፡ አማልክት ፡ ማጠ ፲፭
ናቸውን ፡ ያወቁ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በዚያም ፡
የቆሙ ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፥ በግብጽ ፡ ምድር ፡ በጳ
ትሮስ ፡ የተቀመጡ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፥ ታላቅ ፡
ጉባኤ ፡ ሆነው ፡ ለኤርምያስ ፡ መለሱለት ፡ እን
ዲህም ፡ አሉ ፦ አንተ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ፲፮
የነገርኸንን ፡ ቃል ፡ አንሰማህም ። ነገር ፡ ግን ፡ ፲፯
እኛና ፡ አባቶቻችን ፡ ነገሥታቶቻችንም ፡ አለ
ቆቻችንም ፡ በይሁዳ ፡ ከተሞች ፡ በኢየሩሳሌም ፡
አደባባይ ፡ እናደርገው ፡ እንደ ፡ ነበረ ፥ ለሰ
ማይ ፡ ንግሥት ፡ እናጥን ፡ ዘንድ ፡ የመጠጥንም ፡
ቍርባን ፡ እናፈስስላት ፡ ዘንድ ፡ ከአፋችን ፡ የወ
ጣውን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ በእርግጥ ፡ እናደርጋለን ፤
በዚያን ፡ ጊዜም ፡ እንጀራ ፡ እንጠግብ ፡ ነበር ፥
መልካምም ፡ ይሆንልን ፡ ክፉም ፡ አናይም ፡
ነበር ። ለሰማይ ፡ ንግሥት ፡ ማጠንን ፡ ለእርስ ፲፰
ዋም ፡ የመጠጥን ፡ ቍርባን ፡ ማፍሰስን ፡ ከተ
ውን ፡ ወዲህ ፡ ግን ፥ እኛ ፡ በሁሉ ፡ ነገር ፡ ተቸ
ግረናል ፥ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ አልቀናል ። እኛስ ፡ ፲፱
ለሰማይ ፡ ንግሥት ፡ ባጠንንላት ፡ የመጠጥንም ፡
ቍርባን ፡ ባፈሰስንላት ፡ ጊዜ ፥ በውኑ ፡ ያለ ፡
ባሎቻችን ፡ ምስልዋን ፡ ለማበጀት ፡ እንጐቻ ፡
አድርገንላት ፡ ኖሮአልን ? የመጠጥንም ፡ ቍር
ባን ፡ አፍስሰንላት ፡ ኖሮአልን ?
ኤርምያስም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ለመለሱለት ፡ ፳
ሕዝብ ፡ ሁሉ ፥ ለወንዶቹና ፡ ለሴቶቹ ፡ ለሕዝ
ቡም ፡ ሁሉ ፥ መለሰላቸው ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦
እናንተና ፡ አባቶቻችሁ ፡ ነገሥታቶቻችሁም ፡ ፳፩
አለቆቻችሁም ፡ የምድርም ፡ ሕዝብ ፡ በይሁዳ ፡
ከተሞችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ ያጠና
ችሁትን ፡ ዕጣን ፡ እግዚአብሔር ፡ ያሰበው ፡ በል
ቡም ፡ ያኖረው ፡ አይደለምን ? እግዚአብሔርም ፡ ፳፪
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ የሥራችሁን ፡ ክፋትና ፡
ያደረጋችሁትን ፡ ርኵሰት ፡ ይታገሥ ፡ ዘንድ ፡
አልቻለም ፤ ስለዚህ ፡ ምድራችሁ ፡ ባድማ ፡ መደ
ነቂያም ፡ መረገሚያም ፡ ሆናለች ፡ ዛሬም ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ የሚኖርበት ፡ የለም ። ስላጠናችሁ ፥ በእ ፳፫
ግዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ በደላችሁ ፥ የእግዚ
አብሔርንም ፡ ቃል ፡ ስላልሰማችሁ ፥ በሕጉና ፡
በሥርዓቱም ፡ በምስክሩም ፡ ስላልሄዳችሁ ፥ ስለ
ዚህ ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይህች ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አግ
ኝታችኋለች ።
ኤርምያስም ፡ ለሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ለሴቶቹም ፡ ፳፬
ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ በግብጽ ፡ ምድር ፡ የም
ትኖሩ ፡ ይሁዳ ፡ ሁሉ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሙ ። የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ፳፭
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እናንተና ፡
ሚስቶቻችሁ ፡ በአፋችሁ ፦ ለሰማይ ፡ ንግ
ሥት ፡ እናጥን ፡ ዘንድ ፡ የመጠጥንም ፡ ቍርባን ፡
እናፈስስላት ፡ ዘንድ ፡ የተሳልነውን ፡ ስእለታች
ንን ፡ በእርግጥ ፡ እንፈጽማለን ፡ አላችሁ ፡ በእጃች
ሁም ፡ አደረጋችሁት ፤ እንግዲህ ፡ ስእለታች
ሁን ፡ አጽኑ ፡ ስእለታችሁንም ፡ ፈጽሙ ። እና ፳፮

ንተ ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ የምትኖሩ ፡ ይሁዳ ፡
ሁሉ ፥ ስለዚህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤
በግብጽ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ በሚኖር ፡ በይሁዳ ፡
ሰው ፡ ሁሉ ፡ አፍ ፡ ስሜ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡—
ሕያው ፡ እግዚአብሔርን ! ተብሎ ፡ እንዳይጠራ ፥
እነሆ ፥ በታላቅ ፡ ስሜ ፡ ምያለሁ ፥ ይላል ፡ እግ
፳፯ ዚአብሔር ። እነሆ ፥ ለመልካም ፡ ሳይሆን ፡ ለክ
ፋት ፡ እተጋባቸዋለሁ ፤ በግብጽም ፡ ምድር ፡
ያሉት ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እስኪጠፉ ፡
፳፰ ድረስ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ ያልቃሉ ። ከሰይፍም ፡
የሚያመልጡ ፡ ጥቂት ፡ ሰዎች ፡ ሆነው ፡ ከግ
ብጽ ፡ ምድር ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ምድር ፡ ይመለሳሉ ፤
ሊቀመጡም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ምድር ፡ የገቡት ፡
የይሁዳ ፡ ቅሬታ ፡ ሁሉ ፡ ከእኔ ፡ ወይም ፡ ከእነ
ርሱ ፡ የማናችን ፡ ቃል ፡ እንዲጸና ፡ ያውቃሉ ።
፳፱ ቃሌም ፡ በላያችሁ ፡ ለክፋት ፡ እንዲጸና ፡ ታውቁ ፡
ዘንድ ፡ በዚህች ፡ ስፍራ ፡ እንድቀጣችሁ ፡ ምል
ክታችሁ ፡ ይህ ፡ ነው ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፴ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የይሁዳን ፡
ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስን ፡ ጠላቱ ፡ ለሆነው ፡ ነፍሱ
ንም ፡ ለፈለገው ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከ
ደነፆር ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እንደ ፡ ሰጠሁት ፥ እን
ዲሁ ፥ እነሆ ፥ የግብጽን ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡
ሖፍራን ፡ ለጠላቶቹ ፡ ነፍሱንም ፡ ለሚፈልጉ ፡
እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠዋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፭ ።

፩ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢ
ዮአቄም ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ የኔርያ ፡ ልጅ ፡
ባሮክ ፡ እነዚህን ፡ ቃሎች ፡ ከኤርምያስ ፡ አፍ ፡ በመ
ጽሐፍ ፡ በጻፋቸው ፡ ጊዜ ፥ ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡
፪ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። ባሮክ ፡ ሆይ ፥
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
፫ ይልሃል ፡— አንተ ፡— እግዚአብሔር ፡ በሕመሜ ፡
ላይ ፡ ኀዘንን ፡ ጨምሮብኛልና ፡ ወዮልኝ ! በል
ቅሶዬ ፡ ጮኽት ፡ ደክሜአለሁ ፥ ዕረፍትንም ፡
፬ አላገኘሁም ፡ ብለሃል ። እንዲህ ፡ በለው ፡— እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ፥ የሠራ
ሁትን ፡ አፈርሳለሁ ፥ የተከልሁትንም ፡ እነቅላ
፭ ለሁ ፤ ይኸውም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ነው ። ለራ
ስህ ፡ ታላቅን ፡ ነገር ፡ ትፈልጋለህን ? በሥጋ ፡
ለባሽ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፥ እነሆ ፥ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አመ
ጣለሁና ፡ አትፈልገው ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤
ነገር ፡ ግን ፡ በሄድህበት ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ ነፍስ
ህን ፡ እንደ ፡ ምርኮ ፡ አድርጌ ፡ እሰጥሃለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፮ ።

፩ ስለ ፡ አሕዛብ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡
የመጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪ ስለ ፡ ግብጽ ፤ በኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡
በከርከሚሽ ፡ ስለ ፡ ነበረው ፥ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአቄም ፡ በአራተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነ
ፆር ፡ ስለ ፡ መታው ፡ ስለ ፡ ግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ስለ ፡
ፈርዖን ፡ ኒካው ፡ ሠራዊት ።
ጋሻ ፡ ጦር ፡ አዘጋጁ ፡ ወደ ፡ ሰልፍም ፡ ቅረቡ ። ፫
ፈረሰኞች ፡ ሆይ ፥ ፈረሶችን ፡ ለጕሙና ፡ ውጡ ፥ ፬
ራስ ፡ ቍርንም ፡ ደፍታችሁ ፡ ቁሙ ፤ ጦርንም ፡
ሰንግሉ ፡ ጥሩርንም ፡ ልበሱ ። ፈርተው ፡ ወደ ፡ ፭
ኋላ ፡ ሲመለሱ ፥ ኃያላኖቻቸውም ፡ ሲደበደቡ ፡
ወደ ፡ ኋላቸውም ፡ ሳይመለከቱ ፡ ፈጥነው ፡
ሲሸሹ ፡ ለምን ፡ አየሁ ? በዚህና ፡ በዚያ ፡ ድን
ጋጤ ፡ አለ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ፈጣኑ ፡ ፮
አያመልጥም ፡ ኃያሉም ፡ አይድንም ፤ በሰሜን ፡
በኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ በኩል ፡ ተሰናክለው ፡
ወደቁ ። ይህ ፡ እንደ ፡ ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ የሚ ፯
ነሣ ፥ ውኃውም ፡ እንደ ፡ ወንዝ ፡ የሚናወጥ ፡
ማን ፡ ነው ? ግብጽ ፡ እንደ ፡ ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ፰
ይነሣል ፡ ውኃውም ፡ እንደ ፡ ወንዞች ፡ ይናወ
ጣል ፤ እርሱም ፡— እነሣለሁ ፡ ምድርንም ፡
ሁሉ ፡ እከድናለሁ ፤ ከተሞችንና ፡ የሚኖሩባቸ
ውን ፡ አጠፋለሁ ፡ ብሎአል ። ፈረሶች ፡ ሆይ ፥ ፱
ውጡ ፤ ሰረገሎችም ፡ ሆይ ፥ ንጐዱ ፤ ጋሻም ፡ የሚ
ያነግቡ ፡ የኢትዮጵያና ፡ የፉጥ ፡ ኃያላን ፥ ቀስት
ንም ፡ ይዘው ፡ የሚስቡ ፡ የሉድ ፡ ኃያላን ፡ ይውጡ ።
ያ ፡ ቀን ፡ ጠላቶቹን ፡ የሚበቀልበት ፡ የሠራዊት ፡ ፲
ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ የበቀል ፡ ቀን ፡ ነው ፤ ሰይፍ ፡
በልቶ ፡ ይጠግባል ፡ በደማቸውም ፡ ይሰክራል ፥
ለሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በሰሜን ፡
ምድር ፡ በኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ መሥ
ዋዕት ፡ አለውና ። ድንግሊቱ ፡ የግብጽ ፡ ልጅ ፡ ፲፩
ሆይ ፥ ወደ ፡ ገለዓድ ፡ ውጪ ፡ የሚቀባንም ፡
መድኃኒት ፡ ውሰጂ ፤ መድኃኒትን ፡ ያበዛሽው ፡
በከንቱ ፡ ነው ፤ መዳን ፡ የለሽም ። ኃያሉ ፡ በኃ ፲፪
ያሉ ፡ ላይ ፡ ተሰናክሎ ፡ ሁለቱ ፡ በአንድነት ፡
ወድቀዋልና ፡ አሕዛብ ፡ ጕስቍልናሽን ፡ ሰምተ
ዋል ፥ ልቅሶሽም ፡ ምድርን ፡ ሞልቶአታል ።
የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ እንዲመ ፲፫
ጣና ፡ የግብጽን ፡ ምድር ፡ እንዲመታ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ለነቢዩ ፡ ለኤርምያስ ፡ የተናገረው ፡
ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።
በግብጽ ፡ ተናገሩ ፥ በሚግዶልም ፡ አሰሙ ፥ ፲፬
በሜምፎስና ፡ በጣፍናስ ፡ አሰሙ ፤ ሰይፍ ፡ በዙ
ሪያህ ፡ ያለውን ፡ በልቶአልና ፡— ተነሥ ፤ ተዘጋ
ጅም ፡ በሉ ። ኃይለኞችህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተወ ፲፭
ገዱ ? እግዚአብሔር ፡ ስላደከማቸው ፡ አልቆ
ሙም ። ብዛታቸውም ፡ ተሰናከለ ፥ ሰውም ፡ ፲፮
አንዱ ፡ በአንዱ ፡ ላይ ፡ ወደቀ ፤ እነርሱም ፡—
ተነሡ ፥ ከሚያስጨንቅ ፡ ሰይፍ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ወገ
ናችን ፡ ወደ ፡ ተወለድንበት ፡ ምድር ፡ እንመለስ ፡
አሉ ። በዚያም ፡ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖንን ፡— ፲፯
ሰዓቱን ፡ የሚያሳልፍ ፡ ጕረኛ ፡ ብለው ፡
ጠሩት ። እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ በተራሮች ፡ ፲፰
መካከል ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ ታቦር ፥ በባሕርም ፡
አጠገብ ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ ቀርሜሎስ ፥ እንዲሁ ፡
በእውነት ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ ስሙ ፡ የሠራ
ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተባለው ፡ ንጉሥ ።
አንቺ ፡ በግብጽ ፡ የምትቀመጪ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ፲፱

ሜምፎስ ፡ ባድማ ፡ ትሆናለችና ÷ ትቃጠልማ
ለችና ÷ የሚቀመጥባትም ፡ አይገኝምና ፡ ለም
፳ ርኮ ፡ የሚሆን ፡ ዕቃ ፡ አዘጋጂ ። ግብጽ ፡ የተዋ
በች ፡ ጊደር ፡ ናት ፤ ጥፋት ፡ ግን ፡ ይመጣል ÷
፳፩ ከሰሜን ፡ በኩል ፡ ይመጣባታል ። በእርስዋም ፡
ያሉ ፡ የተቀጠሩ ፡ ሠራተኞች ፡ እንደ ፡ ሰቡ ፡
ወይፈኖች ፡ ናቸው ፤ የጥፋታቸው ፡ ቀንና ፡
የመጐብኘታቸው ፡ ጊዜ ፡ መጥቶባቸዋልና ፡
ተመለሱ ÷ በአንድነትም ፡ ሸሹ ÷ አልቆሙ
፳፪ ምም ። ከሠራዊትም ፡ ጋር ፡ ይሄዳሉና ፡ ድምፅ ፡
እንደ ፡ እባብ ፡ ይተምማል ፤ እንደ ፡ እንጨት ፡
፳፫ ቈራጮችም ፡ በምሳር ፡ ይመጡባታል ። ይቈ
ጠሩ ፡ ዘንድ ፡ የማይቻሉትን ፡ የዱርዋን ፡ ዛፎች ፡
ይቈርጣሉ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ከአንበጣ ፡
ይልቅ ፡ በዝተዋልና ፡ ቍጥርም ፡ የላቸውምና ።
፳፬ የግብጽ ፡ ልጅ ፡ ታፍራለች ፤ በሰሜን ፡ ሕዝብ ፡
፳፭ እጅ ፡ አልፋ ፡ ትሰጣለች ። የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ÷ የኖእ ፡ አሞንን ÷ ፈርዖንንም ÷
ግብጽንም ÷ አማልክቶችዋንና ፡ ነገሥታቶች
ዋንም ÷ ፈርዖንና ፡ በእርሱም ፡ የሚታመኑትን ፡
፳፮ እቀጣለሁ ፤ ነፍሳቸውንም ፡ በሚፈልጉ ፡ ሰዎች ፡
እጅ ÷ በባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነፆር ፡
እጅ ÷ በባሪያዎቹም ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸ
ዋለሁ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡
ዘመን ፡ የሰው ፡ መኖሪያ ፡ ትሆናለች ÷ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።
፳፯ ነገር ፡ ግን ፡ አንተ ፡ ባሪያዬ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷
አትፍራ ÷ አንተም ፡ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ አትደ
ንግጥ ፤ እነሆ ÷ አንተን ፡ ከሩቅ ፡ ዘርህንም ፡ ከተ
ማረከበት ፡ ምድር ፡ አድናለሁ ፤ ያዕቆብም ፡
ተመልሶ ፡ ያርፋል ፡ ተዘልሎም ፡ ይቀመጣል ÷
፳፰ ማንም ፡ አያስፈራውምም ። አንተ ፡ ባሪያዬ ፡
ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ፡
አትፍራ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ አንተንም ፡
ያሰደድሁባቸውን ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሜ ፡
አጠፋለሁና ÷ አንተን ፡ ግን ፡ ፈጽሜ ፡ አላጠፋ
ህም ፤ በመጠን ፡ እቀጣሃለሁ ÷ ያለ ፡ ቅጣትም ፡
አልተውህም ።

ምዕራፍ ፡ ፵፯ ።

፩ ፈርዖንም ፡ ጋዛን ፡ ሳይመታ ፡ ስለ ፡ ፍልስጥኤ
ማውያን ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመ
፪ ጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ውኃ ፡
ከሰሜን ፡ ይነሣል ፡ የሚያጥለቀልቅም ፡ ፈሳሽ ፡
ይሆናል ፤ በአገሪቱና ፡ በመላዋ ፡ ሁሉ ÷ በከተማ
ይቱና ፡ በሚኖሩባት ፡ ላይ ፡ ይጐርፋል ፤ ሰዎቹም ፡
ይጮኻሉ ÷ በምድርም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ያለቅ
፫ ሳሉ ። ከኃይለኞች ፡ ፈረሶች ፡ ከኮቴያቸው ፡ መጠ
ብጠብ ፡ ድምፅ ÷ ከሰረገሎቹም ፡ መሽከርከር ÷
ከመንኰራኵሮቹም ፡ መትመም ፡ የተነሣ ፡ አባ
ቶች ፡ በእጃቸው ፡ ድካም ፡ ምክንያት ፡ ፊታቸ
ውን ፡ መልሰው ፡ ወደ ፡ ልጆቻቸው ፡ አይመለ
ከቱም ። ይህም ፡ የሚሆነው ፡ ፍልስጥኤማው ፬
ያንን ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ የቀሩትንም ፡ ረዳ
ቶች ፡ ሁሉ ፡ ከጢሮስና ፡ ከሲዶና ፡ ይቈርጥ ፡
ዘንድ ፡ ስለሚመጣው ፡ ቀን ፡ ነው ፤ እግዚአ
ብሔር ፡ ፍልስጥኤማውያንና ፡ የከፍቶርን ፡
ደሴት ፡ ቅሬታ ፡ ያጠፋልና ። ቡሀነት ፡ በጋዛ ፡ ላይ ፡ ፭
መጥቶአል ፤ አስቀሎና ፡ ጠፋች ፤ የዔናቅ ፡ ቅሬ
ታዎች ፡ ሆይ ! እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ገላችሁን ፡
ትነጫላችሁ ? አንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰይፍ ፡ ፮
ሆይ ÷ ዝም ፡ የማትለው ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ?
ወደ ፡ ሰገባህ ፡ ግባ ፡ ጸጥ ፡ ብለህም ፡ ዕረፍ ።
እግዚአብሔር ፡ በአስቀሎናና ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ ፯
ላይ ፡ ትእዛዝ ፡ ሰጥቶአልና ÷ በዚያም ፡ አዘጋጅ
ቶታልና ፡ እንዴት ፡ ዝም ፡ ትላለህ ?

ምዕራፍ ፡ ፵፰ ።

ስለ ፡ ሞዓብ ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራ ፩
ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ናባው ፡ ጠፍታለችና ፡ ወዮላት ! ቂርያታ
ይም ፡ አፍራለች ፡ ተይዛማለች ፤ ሚሥጋብ ፡
አፍራለች ፡ ደንግጣማለች ። ከእንግዲህ ፡ ፪
ወዲህ ፡ የሞዓብ ፡ ትምክሕት ፡ የለም ፤ በሐሴ
ቦን ፡ ላይ ፡— ኑ ፡ ሕዝብ ፡ እንዳትሆን ፡ እናጥ
ፋት ፡ ብለው ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አስበውባታል ።
መድሜን ፡ ሆይ ÷ አንቺ ፡ ደግሞ ፡ ትጠፊአለሽ ፡
ሰይፍም ፡ ያሳድድሻል ። መፍረስና ፡ ታላቅ ፡ ፫
ጥፋት ፡ የሚል ፡ የጩኸት ፡ ቃል ፡ ከሖሮናይም ፡
ተሰማ ። ሞዓብ ፡ ጠፍታለች ÷ ልጆችዋም ፡ ፬
ጩኸትን ፡ አሰምተዋል ። በሉሒት ፡ ዓቀበት ፡ ፭
ልቅሶ ፡ እያለቀሱ ፡ ይወጣሉና ÷ በሖሮናይምም ፡
ቍልቍለት ፡ የጥፋትንና ፡ የመበባትን ፡ ጩኸት ፡
ሰምተዋል ። ሽሽታችሁ ፡ ራሳችሁን ፡ አድኑ ፤ ፮
በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳለ ፡ ቍጥቋጦ ፡ ሁኑ ። በሥ ፯
ራሽና ፡ በመዝገብሽ ፡ ታምነሻልና ፡ አንቺ ፡
ደግሞ ፡ ትያዢያለሽ ፤ ካሞሽም ፡ ከካህናቱና ፡
ከአለቆቹ ፡ ጋር ፡ በአንድነት ፡ ይማረካል ። እግ ፰
ዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ÷ አጥፊ ፡ ወደ ፡
ከተማ ፡ ሁሉ ፡ ይመጣል ፡ አንዲትም ፡ ከተማ ፡
አትድንም ፤ ሸለቆውም ፡ ይጠፋል ፡ ሜዳውም ፡
ይበላሻል ። በርራ ፡ እንድትወጣ ፡ ለሞዓብ ፡ ፱
ክንፍ ፡ ስጡአት ! ከተሞችዋም ፡ ባድማና ፡
ወና ፡ ይሆናሉ ። የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ፲
በቸልታ ፡ የሚያደርግ ፡ ርጉም ፡ ይሁን ÷ ሰይ
ፉንም ፡ ከደም ፡ የሚከለክል ፡ ርጉም ፡ ይሁን ።
ሞዓብ ፡ ከታናሽነቱ ፡ጀምሮ ፡ ቅምጥል ፡ ፲፩
ነበረ ÷ በአምቡላውም ፡ ላይ ፡ ዐርፎአል ÷ ከዕ
ቃውም ፡ ወደ ፡ ዕቃ ፡ አልተገላበጠም ÷ ወደ ፡
ምርኮም ፡ አልሄደም ፤ ስለዚህ ፡ ቃናው ፡ በእ
ርሱ ፡ ውስጥ ፡ ቀርቶአል ÷ መዓዛውም ፡ አልተ
ለወጠም ። ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ የሚያገላብጡትን ፡ ፲፪
የምልክበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ÷ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ÷ እነርሱም ፡ ያገላብጡታል ፤ ጋኖ
ቹንም ፡ ባዶ ፡ ያደርጋሉ ÷ መስቴዎቹንም ፡ ይሰ
ብራሉ ። የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ይታመንበት ፡ ፲፫

ከነበረው ፡ ከቤቴል ፡ እንዳፈረ ፥ እንዲሁ ፡
፲፬ ሞዓብ ፡ ከካሞሽ ፡ ያፍራል ። እናንተ ፡— እኛ ፡
ኃያላን ፡ በሰልፍም ፡ ጽኑዓን ፡ ነን ፡ እንዴት ፡
፲፭ ትላላችሁ ? ሞዓብ ፡ ፈርሶአል ፥ ከተሞቹም ፡
ጠፍተዋል ፥ የተመረጡትም ፡ ጕልማሶች ፡
ወደ ፡ መታረድ ፡ ወርደዋል ፥ ይላል ፡ ስሙ ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሆነ ፡ ንጉሥ ።
፲፮ የሞዓብ ፡ ጥፋት ፡ ሊመጣ ፡ ቀርቦአል ፡ መከራ
፲፯ ውም ፡ እጅግ ፡ ይፈጥናል ። በዙሪያው ፡ ያላ
ችሁ ፡ ሁሉ ፡ ስሙንም ፡ የምታውቁ ፡ ሁሉ ፡—
ብርቱው ፡ በትር ፥ የከበረው ፡ ሽመል ፥ እን
፲፰ ዴት ፡ ተሰበረ ! ብላችሁ ፡ አልቅሱለት ። በዲ
ቦን ፡ የምትኖሪ ፡ ሆይ ፥ ሞዓብን ፡ የሚያጠፋ ፡
ወጥቶብሻልና ፥ አምባሽንም ፡ ሰብሮአልና ፡ ከክ
፲፱ ብርሽ ፡ ውረጂ ፡ በጥማትም ፡ ተቀመጪ ። በአ
ሮዔር ፡ የምትኖሪ ፡ ሆይ ፥ በመንገድ ፡ አጠገብ ፡
ቆመሽ ፡ ተመልከቺ ፤ የሸሸውንና ፡ ያመለጠች
፳ ውን ፡— ምን ፡ ሆኖአል ? ብለሽ ፡ ጠይቂ ። ሞዓ
ብም ፡ ፈርሶአልና ፡ አፈረ ፤ አልቅሱ ፡ ጩኹም ፤
ሞዓብ ፡ እንደ ፡ ተዘረፈ ፡ በአርኖን ፡ አጠገብ ፡
፳፩ አውሩ ። በሜዳ ፡ ላይ ፥ በሖሎን ፥ በያሳ ፥ በሜ
፳፪ ፍዓት ፡ ላይ ፥ በዲቦን ፥ በናባው ፥ በቤት ፡ ዲብ
፳፫ ላታይም ፡ ላይ ፥ በቂርያታይም ፥ በቤትጋሙል ፥
፳፬ በቤትምዖን ፡ ላይ ፥ በቂርዮት ፥ በባሶራ ፥ በሞ
ዓብም ፡ ምድር ፡ ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ቅርብና ፡
፳፭ ሩቅ ፡ በሆኑ ፡ ላይ ፡ ፍርድ ፡ መጥቶአል ። የሞ
ዓብ ፡ ቀንድ ፡ ተቈረጠ ፡ ክንዱም ፡ ተሰበረ ፥
ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፳፮ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ኰርቶአልና ፡ አስክ
ሩት ፤ ሞዓብም ፡ በትፋቱ ፡ ላይ ፡ ይንከባለላል ፥
፳፯ ደግሞም ፡ መሳቂያ ፡ ይሆናል ። እስራኤል ፡
ለአንተ ፡ መሳቂያ ፡ አልሆነምን ? ወይስ ፡ በሌ
ቦች ፡ መካከል ፡ ተገኝቶአልን ? ስለ ፡ እርሱ ፡ በተ
፳፰ ናገርህ ፡ ጊዜ ፡ ራስህን ፡ ትነቀንቃለህ ። እናንተ ፡
በሞዓብ ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ ከተሞችን ፡ ትታ
ችሁ ፡ በዓለት ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጡ ፥ በገደል ፡ አፉ
ፍም ፡ ቤትዋን ፡ እንደምትሠራ ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡
፳፱ ሁኑ ። እጅግ ፡ እንደ ፡ ታበየ ፡ ስለ ፡ ሞዓብ ፡ ትዕ
ቢት ፡ ስለ ፡ ትምክህቱም ፡ ስለ ፡ ኵራቱም ፡ ስለ ፡
መኳደዱም ፡ ስለ ፡ ልቡም ፡ ትዕቢት ፡ ሰምተ
፴ ናል ። ቍጣው ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቃ
ለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ፉከራው ፡ ምንም ፡
፴፩ አልሠራም ። ስለዚህ ፡ ለሞዓብ ፡ አለቅሳለሁ ፡
ለሞዓብም ፡ ሁሉ ፡ እጮኻለሁ ፤ ለቂርሔሬስ ፡
፴፪ ሰዎች ፡ አለቅሳለሁ ። አንቺ ፡ የሴባማ ፡ ወይን ፡
ሆይ ፥ ከኢያዜር ፡ ልቅሶ ፡ ይልቅ ፡ ለአንቺ ፡
አለቅሳለሁ ፤ ቅርንጫፎችሽ ፡ ባሕርን ፡ ተሻግረ
ዋል ፥ ወደ ፡ ኢያዜርም ፡ ባሕር ፡ ደርሰዋል ፤
አጥፊው ፡ በሰብልሽና ፡ በወይንሽ ፡ ላይ ፡ መጥ
፴፫ ቶአል ። ሐሤትና ፡ ደስታ ፡ ከፍሬያማው ፡ እር
ሻና ፡ ከሞዓብ ፡ ምድር ፡ ጠፍተዋል ፤ ጠጁን ፡
ከመጥመቂያው ፡ አጥፍቻለሁ ፤ ጠማቂውም ፡
በእልልታ ፡ አይጠምቅም ፥ እልልታቸውም ፡
፴፬ እልልታ ፡ አይሆንም ። ከሐሴቦን ፡ ጩኸት ፡
እስከ ፡ ኤልያሊና ፡ እስከ ፡ ያህጽ ፡ ድረስ ፡ ድም
ፃቸውን ፡ ሰጥተዋል ፤ ከዞዓር ፡ እስከ ፡ ሖሮና
ይምና ፡ እስከ ፡ ዔግላት ፡ ሺሊሺያ ፡ ድረስ ፡ ይደ
ርሳል ፤ የኔምሬም ፡ ውኃ ፡ ደግሞ ፡ ይደርቃል ።
በኮረብታው ፡ መስገጃ ፡ ላይ ፡ የሚሠዋውን ፡ ፴፭
ለአማልክቱም ፡ የሚያጥነውን ፡ ከሞዓብ ፡ አጠ
ፋለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
ያተረፈው ፡ ትርፉ ፡ ጠፍቶበታልና ፤ ስለዚህ ፡ ፴፮
ልቤ ፡ ለሞዓብ ፡ እንደ ፡ እንቢልታ ፡ ይጮኻል ፥
ልቤም ፡ ለቂርሔሬስ ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ እንቢ
ልታ ፡ ይጮኻል ። ራስ ፡ ሁሉ ፡ መላጣ ፡ ጢምም ፡ ፴፯
ሁሉ ፡ የተላጨ ፡ ነውና ፤ በእጅም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ክትፋት ፡ በወገብም ፡ ላይ ፡ ማቅ ፡ አለና ። ሞዓ ፴፰
ብን ፡ እንደማይወደድ ፡ ዕቃ ፡ ሰብሬአለሁና ፡
በሞዓብ ፡ ሰገነት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በአደባባዩም ፡ ላይ ፡
በሁሉም ፡ ቦታ ፡ ልቅሶ ፡ አለ ፥ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ። እንዴት ፡ ተገለበጠ ! በእፍረትም ፡ የተ ፴፱
ነሣ ፡ ሞዓብ ፡ ጀርባውን ፡ እንዴት ፡ መለሰ ! ብላ
ችሁ ፡ አልቅሱ ። ሞዓብም ፡ በዙሪያው ፡ ላሉት ፡
ሁሉ ፡ መሳቂያና ፡ ድንጋጤ ፡ ይሆናል ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— እነሆ ፥ ፵
እንደ ፡ ንስር ፡ ይበርራል ፡ ክንፉንም ፡ በሞዓብ ፡
ላይ ፡ ይዘረጋል ። ከተሞቹ ፡ ተይዘዋል ፥ አም ፵፩
ባዎቹም ፡ ተወስደዋል ፥ በዚያም ፡ ቀን ፡ የሞ
ዓብ ፡ ኃያላን ፡ ልብ ፡ ምጥ ፡ እንደ ፡ ያዛት ፡ ሴት ፡
ልብ ፡ ይሆናል ። ሞዓብም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፵፪
ላይ ፡ ኰርቶአልና ፡ ሕዝብ ፡ ከመሆን ፡ ይጠፋል ።
በሞዓብ ፡ የምትኖር ፡ ሆይ ፥ ፍርሃትና ፡ ጕድ ፵፫
ጓድ ፡ ወጥመድም ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ አለ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ። በሞዓብ ፡ ላይ ፡ የመጐብኘ ፵፬
ትን ፡ ዓመት ፡ አመጣበታለሁና ፥ ይላል ፡ እግዚ
አብሔር ፤ በፍርሃት ፡ የሸሸ ፡ በጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡
ይወድቃል ፥ ከጕድጓድም ፡ የወጣ ፡ በወጥመድ ፡
ይያዛል ። የሸሹ ፡ ደክመው ፡ ከሐሴቦን ፡ ጥላ ፡ ፵፭
በታች ፡ ቆመዋል ፤ እሳት ፡ ከሐሴቦን ፡ ነበልባ
ልም ፡ ከሴዎን ፡ ወጥቶአል ፡ የሞዓብንም ፡ ማዕ
ዘን ፡ የሜትንም ፡ ልጆች ፡ አናት ፡ በልቶአል ።
ሞዓብ ፡ ሆይ ፥ ወዮልህ ! የካሞሽ ፡ ወገን ፡ ጠፍ ፵፮
ቶአል ፤ ወንዶች ፡ ልጆችህ ፡ ተማርከዋልና ፥
ሴቶች ፡ ልጆችህም ፡ ወደ ፡ ምርኮ ፡ ሄደዋልና ።
ነገር ፡ ግን ፡ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ የሞዓብን ፡ ፵፯
ምርኮ ፡ እመልሳለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
የሞዓብ ፡ ፍርድ ፡ እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፵፱ ።

ስለ ፡ አሞን ፡ ልጆች ፤ እግዚአብሔር ፡ እን ፩
ዲህ ፡ ይላል ፡— ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የሉት
ምን ? ወይስ ፡ ወራሽ ፡ የለውምን ? ስለ ፡ ምን ፡
ሚልኮም ፡ ጋድን ፡ ወረሰ ? ሕዝቡስ ፡ በከተ
ሞቹ ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተቀመጠ ? ስለዚህ ፥ ፪
እነሆ ፥ በአሞን ፡ ልጆች ፡ ከተማ ፡ በረባት ፡ ላይ ፡
የሰልፍ ፡ ውካታን ፡ የማሰማበት ፡ ዘመን ፡ ይመ
ጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ የፍርስራሽ ፡
ክምርም ፡ ትሆናለች ፥ ሴቶች ፡ ልጆችዋም ፡

በእሳት ፡ ይቃጠላሉ ፥ እስራኤልም ፡ የወረሱ
፫፤ ትን፡ይወርሳል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ሐሴ
ቦን ፡ ሆይ ፥ ጋይ ፡ ፈርሳለችና ፡ አልቅሺላት ፤
እናንተም ፡ የረባት ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥
ሚልኮም ፡ ካህናቱና ፡ አለቆቹም ፡ በአንድነት ፡
ይማረካሉና ፡ ጨኹ ፥ ማቅም ፡ ታጠቁ ፥ አል
ቅሱም ፥ በቅጥሮችም ፡ መካከል ፡ ተርዋርዋጡ ።
፬፤ ማን ፡ ይመጣብኛል ፡ ብለሽ ፡ በመዝገብሽ ፡ የታ
መንሽ ፡ አንቺ ፡ ከዳተኛ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በሸለቆ
ችሽ ፥ ውኃ ፡ በሚያረካቸው ፡ ሸለቆችሽ ፥ ስለ ፡
፭፤ ምን ፡ ትመኪያለሽ ? እነሆ ፥ በዙሪያሽ ፡ ካሉት ፡
ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ፍርሃትን ፡ አመጣብሻለሁ ፥ ይላል ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ እያንዳንዳ
ችሁም ፡ በፊታችሁ ፡ ወዳለው ፡ ስፍራ ፡ ትሰደ
ዳላችሁ ፥ የሚሸሹትንም ፡ የሚሰበስብ ፡ የለም ።
፮፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ የአሞንን ፡ ልጆች ፡
ምርኮ ፡ እመልሳለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፯፤ ስለ ፡ ኤዶምያስ ፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በውኑ ፡ በቴማን ፡
ጥበብ ፡ የለምን ? ከብልሃተኞችስ ፡ ምክር ፡ ጠፍ
፰፤ ቶአልን ? ጥበባቸውስ ፡ አልቆአልን ? እናንተ ፡
በድዳን ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ የዔሳውን ፡ ጥፋት ፥
የምጐበኝበትን ፡ ጊዜ ፥ አመጣበታለሁና ፡ ሽሹ ፥
ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመለሱ ፥ በጥልቅም ፡ ውስጥ ፡ ተቀ
፱፤ መጡ ። ወይን ፡ ለቃሚዎች ፡ ቢመጡብህ ፥
ቃርሚያውን ፡ አይተዉልህምን ? ሌቦችስ ፡ በሌ
ሊት ፡ ቢመጡ ፥ የሚያጠፉት ፡ እስኪበቃቸው ፡
፲፤ ድረስ ፡ አይደለምን ? እኔ ፡ ግን ፡ ዔሳውን ፡ ዐራ
ቈትሁት ፥ የተሸሸጉትንም ፡ ስፍራዎች ፡ ገለ
ጥሁ ፥ ይሸሸግም ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ፤ ዘሩም ፡
ወንድሞቹም ፡ ጎረቤቶቹም ፡ ጠፍተዋል ፡ እር
፲፩፤ ሱም ፡ የለም ። ድሀ ፡ አደጎችህን ፡ ተው ፥ እኔም ፡
በሕይወት ፡ አኖራቸዋለሁ ፤ መበለቶችህም ፡
፲፪፤ በእኔ ፡ ይታመኑ ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላልና ፡— እነሆ ፥ ጽዋውን ፡ ያልተገባቸው ፡
ሰዎች ፡ ጠጥተውታል ፤ አንተም ፡ ሳትቀጣ ፡ ትቀ
ራለህን ? በእርግጥ ፡ ትጠጣለህ ፡ እንጂ ፡ ያለ ፡
፲፫፤ ቅጣት ፡ አትቀርም ። ባሶራ ፡ መደነቂያና ፡ መሰ
ደቢያ ፡ መረገሚያም ፡ እንድትሆን ፡ በራሴ ፡
ምያለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ከተሞች
ዋም ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለም ፡ ባድማ ፡ ይሆናሉ ።
፲፬፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወሬ ፡ ሰምቻለሁ ፡
በአሕዛብም ፡ መካከል ፡— ተሰብሰቡ ፥ በእርስ
ዋም ፡ ላይ ፡ ኑ ፡ ለሰልፍም ፡ ተነሡ ፡ የሚል ፡
፲፭፤ መልእክተኛ ፡ ተልኮአል ። እነሆ ፥ በአሕዛብ ፡
ዘንድ ፡ የተጠቃህ ፥ በሰዎችም ፡ ዘንድ ፡ የተና
፲፮፤ ቅህ ፡ አድርጌሃለሁ ። በዓለት ፡ ንቃቃት ፡ ውስጥ ፡
የምትቀመጥ ፥ የተራራውን ፡ ከፍታ ፡ የምት
ይዝ ፡ ሆይ ፥ ድፍረትህና ፡ የልብህ ፡ ኵራት ፡
አታልለውሃል ። ቤትህን ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ንስር ፡
ከፍ ፡ ብታደርግ ፥ ከዚያ ፡ አወርድሃለሁ ፥ ይላል ፡
፲፯፤ እግዚአብሔር ። ኤዶምያስም ፡ መደነቂያ ፡ ትሆ
ናለች ፥ የሚያልፍባትም ፡ ሁሉ ፡ ይደነቃል ፥
ስለ ፡ መጣበትም ፡ መቅሠፍት ፡ ሁሉ ፡ ያፍዋጭ
ባታል ። ሰዶምና ፡ ገሞራ ፡ በእነርሱም ፡ አጠ ፲፰፤
ገብ ፡ የነበሩት ፡ ከተሞች ፡ እንደ ፡ ተገለበጡ ፥
ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ እንዲሁ ፡ በዚያ ፡ ሰው ፡
አይቀመጥም ፡ የሰው ፡ ልጅም ፡ አይኖርበትም ።
እነሆ ፥ ከእርስዋ ፡ ዘንድ ፡ በቶሎ ፡ አባርራቸዋ ፲፱፤
ለሁና ፡ በጠነከረው ፡ አምባ ፡ ላይ ፡ ከዮርዳኖስ ፡
ትዕቢት ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ይወጣል ፤ የተ
መረጠውንም ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ እሾመዋለሁ ፤
እንደ ፡ እኔ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ? ወይስ ፡ ለእኔ ፡
ጊዜ ፡ የሚወስን ፡ ማን ፡ ነው ? ወይስ ፡ ፊቴን ፡
የሚቃወም ፡ እረኛ ፡ ማን ፡ ነው ? ስለዚህ ፡ እግ ፳፤
ዚአብሔር ፡ በኤዶምያስ ፡ ላይ ፡ የመከረባትን ፡
ምክር ፥ በቴማንም ፡ በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡
ያሰባትን ፡ አሳብ ፡ ስሙ ፤ በእውነት ፡ የመንጋ ፡
ትንንሾች ፡ ይጐተታሉ ፤ በእውነት ፡ ማደሪያቸ
ውን ፡ ባድማ ፡ ያደርግባቸዋል ። ከመውደቃ ፳፩፤
ቸው ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ ተናወጠች ፥
የጩኸታቸውም ፡ ድምፅ ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡
ተሰማ ። እነሆ ፥ እንደ ፡ ንስር ፡ ወጥቶ ፡ ይበር ፳፪፤
ራል ፡ ክንፉንም ፡ በባሶራ ፡ ላይ ፡ ይዘረጋል ፥ በዚ
ያም ፡ ቀን ፡ የኤዶምያስ ፡ ኃያላን ፡ ልብ ፡ ምጥ ፡
እንደ ፡ ያዛት ፡ ሴት ፡ ልብ ፡ ይሆናል ።
ስለ ፡ ደማስቆ ፤ ከፉ ፡ ወሬ ፡ ሰምተዋልና ፡ ፳፫፤
ሐማትና ፡ አርፋድ ፡ አፈሩ ፡ ቀለጡም ፤ በባሕ
ርም ፡ ላይ ፡ ኀዘን ፡ አለ ፥ ታርፍም ፡ ዘንድ ፡
አትችልም ። ደማስቆ ፡ ደከመች ፡ ትሸሽም ፡ ፳፬፤
ዘንድ ፡ ዘወር ፡ አለች ፡ እንቅጥቅጥም ፡ ያዛት ፥
እንደ ፡ ወላድም ፡ ሴት ፡ ጣርና ፡ ምጥ ፡ ያዛት ።
የተመሰገነችው ፡ ከተማ ፥ የደስታዬ ፡ ከተማ ፥ ፳፭፤
ሳትለቀቅ ፡ እንዴት ፡ ቀረች ? ስለዚህ ፡ ጐበዛዝ ፳፮፤
ትዋ ፡ በአደባባይዋ ፡ ላይ ፡ ይወድቃሉ ፥ በዚ
ያም ፡ ቀን ፡ ሰልፈኞች ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋሉ ፥
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
በደማስቆም ፡ ቅጥር ፡ ላይ ፡ እሳት ፡ አነድዳለሁ ፡ ፳፯፤
የወልደ ፡ አዴርንም ፡ አዳራሾች ፡ ትበላለች ።
የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ስለ ፡ መታ ፡ ፳፰፤
ስለ ፡ ቄዳርና ፡ ስለ ፡ አሶር ፡ መንግሥታት ፤ እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ተነሡ ፡ ወደ ፡
ቄዳርም ፡ ውጡ ፥ የምሥራቅንም ፡ ልጆች ፡
አጥፉ ። ድንኳናቸውንና ፡ መንጋቸውን ፡ ይወ ፳፱፤
ስዳሉ ፤ መጋረጆቻቸውንና ፡ ዕቃቸውን ፡ ሁሉ ፡
ግመሎቻቸውንም ፡ ለራሳቸው ፡ ይወስዳሉ ፥
በዙሪያቸውም ፡ ሁሉ ፡ ጥፋትን ፡ ጥሩባቸው ።
እናንተ ፡ በአሶር ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ የባቢሎን ፡ ፴፤
ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ተማክሮባችኋልና ፥ አሳ
ብም ፡ አስቦባችኋልና ፡ ሽሹ ፡ ወደ ፡ ሩቅም ፡
ሂዱ ፡ በጥልቅም ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጡ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ። ተነሡ ፥ ዕርፊት ፡ ወዳለበት ፡ ፴፩፤
ተዘልሎም ፡ ወደ ፡ ተቀመጠው ፥ ደጅና ፡ መወ
ርወሪያ ፡ ወደሌለው ፡ ብቻውንም ፡ ወደ ፡ ተቀ
መጠው ፡ ሕዝብ ፡ ውጡ ። ግመሎቻቸው ፡ ፴፪፤
ይበዘበዛሉ ፡ የእንስሶቻቸውም ፡ ብዛት ፡ ይማረ
ካል ፤ ጠጕራቸውንም ፡ በዙሪያ ፡ የሚላጩትን ፡
ሰዎች ፡ ወደ ፡ ነፋሳት ፡ ሁሉ ፡ እበትናቸዋለሁ ፤

ከዳርቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ጥፋት ፡ አመጣባቸዋ
፴፫፤ ለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። አሶርም ፡ የቀ
በሮ ፡ መኖሪያና ፡ የዘላለም ፡ በድማ ፡ ትሆናለች ፤
በዚያም ፡ ሰው ፡ አይኖርም ፥ የሰው ፡ ልጅም ፡
አይቀመጥበትም ።
፴፬፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሴዴቅያስ ፡ መንግሥት ፡
መጀመሪያ ፡ ስለ ፡ ኤላም ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡
ኤርምያስ ፡ የመጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
፴፭፤ ይህ ፡ ነው ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ፥ ዋና ፡ የኃይላቸው ፡
መሣሪያ ፡ የሆነውን ፡ የኤላምን ፡ ቀስት ፡ እሰብራ
፴፮፤ ለሁ ። ከአራቱም ፡ ከሰማይ ፡ ማዕዘናት ፡ አራ
ቱን ፡ ነፋሳት ፡ በኤላም ፡ ላይ ፡ አመጣለሁ ፥
ወደ ፡ እነዚያም ፡ ነፋሳት ፡ ሁሉ ፡ እበትናቸዋለሁ ፤
ከኤላም ፡ የተሰደዱ ፡ ሰዎች ፡ የማይደርሱበት ፡
፴፯፤ ሕዝብ ፡ አይገኝም ። በጠላቶቻቸውና ፡ ነፍሳ
ቸውን ፡ በሚሹአት ፡ ፊት ፡ ኤላምን ፡ አስደነግ
ጣለሁ ፤ ክፉ ፡ ነገርን ፡ እርሱም ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ
ዬን ፡ አመጣባቸዋለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤
እስካጠፋቸውም ፡ ድረስ ፡ በኋላቸው ፡ ሰይፍ ፡
፴፰፤ እሰድድባቸዋለሁ ፤ ዙፋኔንም ፡ በኤላም ፡ አኖ
ራለሁ ፡ ከዚያም ፡ ንጉሡንና ፡ አለቆቹን ፡ አጠ
፴፱፤ ፋለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ነገር ፡ ግን ፡
በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ የኤላምን ፡ ምርኮ ፡ እመል
ሳለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፶ ።

፩፤ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ከለዳውያን ፡ ምድር ፡
ስለ ፡ ባቢሎን ፡ በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡ የተናገ
፪፤ ረው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። በአሕዛብ ፡ መካከል ፡
ተናገሩ ፡ አውሩም ፥ ዓላማውንም ፡ አንሡ ፤
አውሩ ፥ አትደብቁ ፡— ባቢሎን ፡ ተወሰደች ፥
ቤል ፡ አፈረ ፥ ሜሮዳክ ፡ ደነገጠ ፤ ምስሎችዋ ፡
፫፤ አፈሩ ፥ ጣዖታትዋ ፡ ደነገጡ ፡ በሉ ። ሕዝብ ፡
ከሰሜን ፡ ወጥቶባታል ፡ ምድርዋንም ፡ ባድማ ፡
ያደርጋል ፥ የሚቀመጥባትም ፡ አይገኝም ፤
ከሰው ፡ጀምሮ ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ ድረስ ፡ ሸሽ
፬፤ ተው ፡ ሄደዋል ። በዚያም ፡ ወራት ፡ በዚያም ፡
ጊዜ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ የእስራኤል ፡
ልጆችና ፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ በአንድነት ፡ ሆነው ፡
ይመጣሉ ፥ እያለቀሱም ፡ መንገዳቸውን ፡ ይሄ
ዳሉ ፥ አምላካቸውንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈ
፭፤ ልጋሉ ። ፊታቸውንም ፡ ወደዚያ ፡ አቅንተው ፡—
ኑ ፥ ከቶ ፡ በማይረሳ ፡ በዘላለም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተጠጉ ፡ ብለው ፡ ስለ ፡
ጽዮን ፡ መንገድ ፡ ይጠይቃሉ ።
፮፤ ሕዝቤ ፡ የጠፉ ፡ በጎች ፡ ሆነዋል ፤ እረኞቻ
ቸው ፡ አሳቱአቸው ፥ በተራሮችም ፡ ላይ ፡ የተ
ቅበዘበዙ ፡ አደረጉአቸው ፤ ከተራራ ፡ ወደ ፡ ኮረ
፯፤ ብታ ፡ አለፉ ፥ በረታቸውንም ፡ ረሱ ። ያገኙአ
ቸው ፡ ሁሉ ፡ በሉአቸው ፥ ጠላቶቻቸውም ፡—
በጽድቅ ፡ ማደሪያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፥ በአ
ባቶቻቸው ፡ ተስፋ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡
ኃጢአት ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡ እኛ ፡ አልበደልንም ፡

አሉ ። ከባቢሎን ፡ መካከል ፡ ሽሹ ፥ ከከለዳው ፰፤
ያንም ፡ ምድር ፡ ውጡ ፥ በመንጎችም ፡ ፊት ፡
እንደ ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ፡ ሁኑ ። እነሆ ፥ ከሰ ፱፤
ሜን ፡ ምድር ፡ የታላላቅ ፡ አሕዛብን ፡ ጉባኤ ፡
አስነሣለሁ ፡ በባቢሎንም ፡ ላይ ፡ አመጣቸዋ
ለሁ ፤ በእርስዋም ፡ ላይ ፡ ይሰለፋሉ ፥ ከዚያም ፡
ትወሰዳለች ፤ ፍላጻቻቸውም ፡ ባዶውን ፡ እንደማ
ይመለስ ፡ እንደ ፡ ብልህ ፡ ጀግና ፡ ፍላጻ ፡ ናቸው ።
የከላውዴዎንም ፡ ምድር ፡ ትበዘበዛለች ፥ የሚ ፲፤
በዝብዙአትም ፡ ሁሉ ፡ ይጠግባሉ ፥ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ።
ርስቴን ፡ የምትበዘብዙ ፡ እናንተ ፡ ሆይ ፥ ደስ ፡ ፲፩፤
ብሎአችኋልና ፥ ሐሤትንም ፡ አድርጋችኋልና ፥
በመስክ ፡ ላይም ፡ እንዳለች ፡ ጊደር ፡ ሆናችሁ ፡
ተቀናጥታችኋልና ፥ እንደ ፡ ብርቱዎችም ፡ ፈረ
ሶች ፡ አሽካክታችኋልና ፡ እናታችሁ ፡ እጅግ ፡ ፲፪፤
ታፍራለች ፥ የወለደቻችሁም ፡ ትጐሰቍላለች ፤
እነሆ ፥ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ኋለኛይቱ ፡ ትሆ
ናለች ፤ ምድረ ፡ በዳና ፡ ደረቅ ፡ ምድር ፡ በረሀም ፡
ትሆናለች ። ከእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ የተነሣ ፡ ፲፫፤
ባድማ ፡ ትሆናለች ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ አይቀመጥበ
ትም ፤ በባቢሎንም ፡ በኩል ፡ የሚያልፍ ፡ ሁሉ ፡
ይደነቃል ፡ በመጣባትም ፡ መቅሠፍት ፡ ሁሉ ፡
ያፍዋጫል ። እናንተ ፡ ቀስትን ፡ የምትገትሩ ፡ ፲፬፤
ሰዎች ፡ ሁሉ ፥ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ በዙሪያዋ ፡ ተሰ
ለፉ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርታ
ለችና ፡ ወርውሩባት ፡ ፍላጻችንም ፡ አትንፈጉ ።
የእግዚአብሔር ፡ በቀል ፡ ነውና ፡ በዙሪያዋ ፡ ፲፭፤
ጩኹባት ፤ እጅዋን ፡ ሰጠች ፤ ግንቦችዋ ፡ ወደቁ ፡
ቅጥሮችዋም ፡ ፈረሱ ፤ እርስዋን ፡ ተበቀሉ ፡
እንደ ፡ ሠራችውም ፡ ሥሩባት ። ዘሪውንና ፡ ፲፮፤
በመከር ፡ ጊዜ ፡ ማጭድ ፡ የሚይዘውን ፡ ከባቢ
ሎን ፡ አጥፉ ፤ ከሚያስጨንቅ ፡ ሰይፍ ፡ ፊት ፡
እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ወገኑ ፡ ይመለሳል ፡ እያንዳ
ንዱም ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ይሸሻል ።
እስራኤል ፡ የባዘነ ፡ በግ ፡ ነው ፤ አንበሶች ፡ አሳ ፲፯፤
ደዱት ፤ መጀመሪያ ፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ በላው ፥
በመጨረሻም ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደ
ነፆር ፡ አጥንቱን ፡ ቈረጠመው ። ስለዚህ ፡ ፲፰፤
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የአሦርን ፡
ንጉሥ ፡ እንደ ፡ ቀጣሁ ፡ እንዲሁ ፥ እነሆ ፥ የባ
ቢሎንን ፡ ንጉሥና ፡ ምድሩን ፡ እቀጣለሁ ። እስ ፲፱፤
ራኤልንም ፡ ወደ ፡ ማሰማርያው ፡ እመልሳለሁ ፥
በቀርሜሎስና ፡ በባሳንም ፡ ላይ ፡ ይሰማራል ፥
ሰውነቱም ፡ በኤፍሬም ፡ ተራራና ፡ በገለዓድ ፡
ላይ ፡ ትጠግባለች ። እነዚህን ፡ ያስቀረኋቸውን ፡ ፳፤
ይቅር ፡ እላቸዋለሁና ፡ በዚያን ፡ ወራት ፡ በዚ
ያም ፡ ዘመን ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ የእስራ
ኤል ፡ በደል ፡ የይሁዳም ፡ ኃጢአት ፡ ይፈለጋል ፡
ምንም ፡ አይገኝም ።
በምራታይም ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ በፋቁድም ፡ በሚ ፳፩፤
ኖሩት ፡ ላይ ፡ ውጣ ፤ ግደላቸው ፡ ፈጽመህም ፡
አጥፋቸው ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ እንዳዘዝ

፳፪ ሁህም ፡ ሁሉ ፡ አድርግ ። የሰልፍና ፡ የታላቅ ፡
፳፫ ጥፋት ፡ ውካታ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አለ ። የም
ድር ፡ ሁሉ ፡ መዶሻ ፡ እንዴት ፡ ደቀቀ ፡ እንዴትስ ፡
ተሰበረ ! ባቢሎንስ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ እን
፳፬ ዴት ፡ በድማ ፡ ሆነች ! ባቢሎን ፡ ሆይ ÷ አጥ
ምጄብሻለሁ ፡ አንቺም ፡ ሳታውቂ ፡ ተይዘሻል ፤
ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ተዋጋሽ ፡ ተገኝተ
፳፭ ሻል ፡ ተይዘሽማል ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ በከለዳውያን ፡ ምድር ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡
ሥራ ፡ አለውና ፡ እግዚአብሔር ፡ ዕቃ ፡ ቤቱን ፡
ከፍቶ ፡ የቍጣውን ፡ ዕቃ ፡ ጦር ፡ አውጥቶአል ።
፳፮ ከየበኩሉ ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ውጡ ÷ ጎተራዎ
ችዋንም ፡ ክፈቱ ፤ እንደ ፡ ክምርም ፡ አድርጓት ፡
ፈጽማችሁም ፡ አጥፉአት ÷ አንዳችም ፡ አታስ
፳፯ ቀሩላት ። ወይፈኖችዋን ፡ ሁሉ ፡ እረዱ ÷ ወደ ፡
መታረድም ፡ ይውረዱ ፤ ቀናቸው ÷ የመጐብኘ
፳፰ ታቸው ፡ ጊዜ ÷ ደርሶአልና ፡ ወዮላቸው ! የአ
ምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ በቀል ፡ የመ
ቅደሱንም ፡ በቀል ፡ በጽዮን ፡ ይነግሩ ፡ ዘንድ ፡
ሸሽተው ፡ ከባቢሎን ፡ አገር ፡ ያመለጡት ፡
ሰዎች ፡ ድምፅ ፡ ተሰምቶአል ።
፳፱ ቀስትን ፡ የሚገትሩትን ፡ ቀስተኞችን ፡ ሁሉ ፡
በባቢሎን ፡ ላይ ፡ ጥሩአቸው ፤ በዙሪያዋ ፡ ሰፈ
ሩባት ፡ አንድም ፡ አያምልጥ ፤ በእስራኤል ፡
ቅዱስ ፡ ላይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ኰርታለ
ችና ፡ እንደ ፡ ሥራዋ ፡ መጠን ፡ መልሱላት ÷
፴ እንዳደረገችም ፡ ሁሉ ፡ አድርጉባት ። ስለዚህ ፡
ጐበዛዝትዋ ፡ በአደባባይዋ ፡ ላይ ፡ ይወድቃሉ ÷
በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰልፈኞችዋ ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋሉ ÷
፴፩ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ትዕቢተኛው ፡ ሆይ ÷
የመጐብኘትህ ፡ ጊዜ ÷ ቀንህ ፡ ደርሶአልና ፡
እነሆ ÷ በአንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡
፴፪ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ትዕቢተኛው ፡ ተሰና
ክሎ ፡ ይወድቃል ፡ የሚያነሣውም ፡ የለም ፤ በከ
ተሞቹም ፡ ውስጥ ፡ እሳት ፡ አነድዳለሁ ÷ በዙሪ
ያውም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ትበላለች ።
፴፫ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— የእስራኤል ፡ ልጆችና ፡ የይሁዳ ፡
ልጆች ፡ በአንድነት ፡ ተገፍተዋል ÷ የማረኳቸ
ውም ፡ ሁሉ ፡ በኃይል ፡ ይይዙአቸዋል ÷ ይለቅቁ
፴፬ አቸውም ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ ብለዋል ። ተቤዢአ
ቸው ፡ ብርቱ ፡ ነው ÷ ስሙም ፡ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፤ ምድርንም ፡ ያሳርፍ ፡
ዘንድ ፡ በባቢሎንም ፡ የሚኖሩትን ፡ ያውክ ፡
ዘንድ ፡ ሙግታቸውን ፡ ፈጽሞ ፡ ይምዋገታል ።
፴፭ ሰይፍ ፡ በከለዳውያንና ፡ በባቢሎን ፡ በሚኖሩ ፡
ላይ ÷ በአለቆችዋና ፡ በጥበበኞችዋ ፡ ላይ ፡ አለ ÷
፴፮ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ሰይፍ ፡ በሚጓደዱት ፡
ላይ ፡ አለ ፡ ሰነፎችም ፡ ይሆናሉ ÷ ሰይፍም ፡
በኃያላኖችዋ ፡ ላይ ፡ አለ ፡ እነርሱም ፡ ይደነግ
፴፯ ጣሉ ። ሰይፍ ፡ በፈረሶቻቸውና ፡ በሰረገሎቻ
ቸው ፡ ላይ ፡ በመካከልዋም ፡ ባሉት ፡ ልዩ ፡
ልዩ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አለ ÷ እነርሱም ፡

ብዋ ፡ ላይ ፡ አለ ፡ ለብዝበዛም ፡ ይሆናል ።
እርስዋ ፡ የተቀረጹ ፡ ምስሎች ፡ ምድር ፡ ናት ÷ ፴፰
እነርሱም ፡ በጣዖታት ፡ ይመካሉና ፡ ድርቅ ፡
በውኆችዋ ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፡ እነርሱም ፡ ይደር
ቃሉ ። ስለዚህ ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡ ከተ ፴፱
ኵላዎች ፡ ጋር ፡ ይቀመጡባታል ÷ ሰጐኖችም ፡
ይቀመጡባታል ፤ ሰውም ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ለዘ
ላለም ፡ አይቀመጥባትም ÷ እስከ ፡ ልጅ ፡ ልጅም ፡
ድረስ ፡ የሚኖርባት ፡ የለም ። ሰዶምንና ፡ ገሞ ፵
ራን ፡ በአጠገባቸውም ፡ የነበሩትን ፡ ከተሞች ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ገለበጣቸው ÷ ይላል ፡
እግዚአብሔር ÷ እንዲሁ ፡ ሰው ፡ በዚያ ፡ አይቀ
መጥም ፡ የሰውም ፡ ልጅ ፡ አይኖርባትም ።
እነሆ ÷ ሕዝብ ፡ ከሰሜን ፡ ይመጣል ፡ ታላቅ ፵፩
ሕዝብና ፡ ብዙ ፡ ነገሥታትም ፡ ከምድር ፡ ዳርቻ ፡
ይነሣሉ ። ቀስትንና ፡ ጦርን ፡ ይይዛሉ ፤ ጨካ ፵፪
ኞች ፡ ናቸው ፡ ምሕረትም ፡ አያደርጉም ፤ ድም
ፃቸው ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ይተምማል ፡ በፈረሶ
ችም ፡ ላይ ፡ ይቀመጣሉ ፤ የባቢሎን ፡ ሴት ፡
ልጅ ፡ ሆይ ÷ ለሰልፍ ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ ሰው ፡
እያንዳንዳቸው ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ተሰለፉ ። የባቢ ፵፫
ሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወሬአቸውን ፡ ሰምቶአል ÷
እጁም ፡ ደከማለች ÷ ጭንቀትም ፡ ይዞታል ÷
ምጥ ፡ ወላድ ፡ ሴትን ፡ እንደሚይዛት ፡ ጭንቀት ፡
ይዞታል ። እነሆ ÷ ከእርስዋ ፡ ዘንድ ፡ በቶሎ ፡ ፵፬
አባርራቸዋለሁና ፡ በጠነከረው ፡ አምባ ፡ ላይ ፡
ከዮርዳኖስ ፡ ትዕቢት ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡
ይወጣል ! የተመረጠውንም ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡
እሾመዋለሁ ፤ እንደ ፡ እኔ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ?
ወይስ ፡ ለእኔ ፡ ጊዜ ፡ የሚወስን ፡ ማን ፡ ነው ? ወይስ ፡
ፊቴን ፡ የሚቃወም ፡ እረኛ ፡ ማን ፡ ነው ? ስለ ፵፭
ዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ የመከ
ረባትን ፡ ምክር ÷ በከለዳውያንም ፡ ምድር ፡
ላይ ፡ ያሰባትን ፡ አሳብ ፡ ስሙ ፤ በእውነት ፡ የመ
ንጋ ፡ ትንንሾች ፡ ይጐተታሉ ፤ በእውነት ፡ ማደ
ሪያቸውን ፡ ባድማ ፡ ያደርግባቸዋል ። ከባቢ ፵፮
ሎን ፡ መያዝ ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ ተናወ
ጠች ÷ ጩኸትም ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ዘንድ ፡
ተሰማ ።

ምዕራፍ ፡ ፶፩ ።

እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ÷ ፩
በባቢሎን ፡ ላይና ፡ በከለዳውያን ፡ ምድር ፡ በሚ
ኖሩት ፡ ላይ ፡ አጥፊውን ፡ ነፋስ ፡ አስነሣለሁ ።
በባቢሎንም ፡ ላይ ፡ የሚያዘሩትን ፡ ሰዎች ፡ እሰድ ፪
ዳለሁ ፡ እነርሱም ፡ ያዘሩአታል ÷ ምድርዋንም ፡
ባዶ ፡ ያደርጋሉ ፤ በመከራም ፡ ቀን ፡ በዙሪያዋ ፡
ይከብቡአታል ። በወርዋሪው ፡ ላይ ፡ በጥሩርም ፡ ፫
በሚነሣው ፡ ላይ ፡ ቀስተኛው ፡ ቀስቱን ፡ ይገ
ትር ፤ ለጐበዛዝትዋ ፡ አትዘኑ ፡ ሠራዊትዋንም ፡
ሁሉ ፡ አጥፉ ። በከለዳውያንም ፡ ምድር ፡ ተገ ፬
ድለው ÷ በሚጓጥም ፡ ላይ ፡ ተወግተው ፡ ይወ
ድቃሉ ።
፭

ሠራው፡በደል፡ምንም፡እንኳ፡የተሞላች፡
ብትሆን ፥ እስራኤልም፡ሆነ፡ይሁዳ፡በአም
ላኩ፡በሠራዊት፡ጌታ፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡
፮፡ አልተጣለም ። ከባቢሎን፡ውስጥ፡ሽሹ ፥ እያ
ንዳንዳችሁም፡ነፍሳችሁን፡አድኑ ፤ በበደልዋ፡
አትጥፉ ፥ የእግዚአብሔር፡በቀል፡ጊዜ፡
ነውና ፥ እርሱም፡ብድራትዋን፡ይከፍላታ
፯፡ ልና ። ባቢሎን፡በእግዚአብሔር፡እጅ፡ውስጥ፡
ምድርን፡ሁሉ፡ያሰከረች፡የወርቅ፡ጽዋ፡ነበ
ረች ፥ አሕዛብም፡ከጠጅዋ፡ጠጥተዋል ፤ ስለ
፰፡ ዚህ፡አሕዛብ፡አብደዋል ። ባቢሎን፡በድን
ገት፡ወድቃ፡ጠፍታለች ፤ አልቅሱላት ፥ ትፈ
ወስም፡እንደ፡ሆነ፡ለቍስልዋ፡መድኃኒት፡
፱፡ ውሰዱላት ። ባቢሎንን፡ፈወስናት ፥ እርስዋ፡
ግን፡አልተፈወሰችም ፤ ፍርድዋ፡እስከ፡ሰማይ፡
ደርሶአልና ፥ እስከ፡ደመናም፡ድረስ፡ከፍ፡
ከፍ፡ብሎአልና፡ትታችኋት፡እያንዳንዳችን፡
፲፡ ወደ፡አገራችን፡እንሂድ ። እግዚአብሔር፡
ጽድቃችንን፡አውጥቶአል ፤ ኑ ፥ በጽዮን፡የአ
ምላካችንን፡የእግዚአብሔርን፡ሥራ፡እንናገር ።
፲፩፡ ፍላጾችን፡ሳሉ፡ጋሻዎችንም፡አዘጋጁ ፤ እግ
ዚአብሔር፡ያጠፋት፡ዘንድ፡አሳቡ፡በባቢ
ሎን፡ላይ፡ነውና፡የሜዶንን፡ነገሥታት፡መን
ፈስ፡አስነሥቶአል ፤ የእግዚአብሔር፡በቀል፡
፲፪፡ የመቅደሱ፡በቀል፡ነውና ። በባቢሎን፡ቅጥር፡
ዓላማውን፡አንሡበት ፥ ጥበቃን፡አጽኑ ፥ ተመ
ልካቾችን፡አቁሙ ፥ ድብቅ፡ጦር፡አዘጋጁ ።
እግዚአብሔር፡በባቢሎን፡በሚኖሩት፡ላይ፡
የተናገረውን፡አስቦአልና ፥ አድርጎአልምና ።
፲፫፡ አንቺ፡በብዙ፡ውኃ፡አጠገብ፡የተቀመጥሽ ፥
በመዝገብም፡የበለጠግሽ፡ሆይ ፥ እንደ፡ስስ
፲፬፡ ትሽ፡መጠን፡ፍጻሜሽ፡ደርሶአል ። የሠራ
ዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ሲል፡
በራሱ፡ምሎአል፡— በእውነት፡ሰዎችን፡እንደ፡
አንበጣ፡እሞላብሻለሁ ፥ እነርሱም፡ጩኸት፡
ያነሡብሻል ።
፲፭፡ ምድርን፡በኃይሉ፡የፈጠረ ፥ ዓለሙን፡በጥ
በቡ፡የመሠረተ ፥ ሰማያትንም፡በማስተዋሉ፡
፲፮፡ የዘረጋ፡እርሱ፡ነው ። ድምፁን፡ባሰማ፡ጊዜ፡
ውኆች፡በሰማይ፡ይታወካሉ ፥ ከምድርም፡
ዳር፡ደመናትን፡ከፍ፡ያደርጋል ፤ ለዝናብም፡
መብረቅን፡ያደርጋል ፥ ነፋስንም፡ከቤተ፡መዛ
፲፯፡ ግብቱ፡ያወጣል ። ሰው፡ሁሉ፡እውቀት፡
አጥቶ፡ሰንፎአል ፥ አንጥረኛም፡ሁሉ፡ከቀረ
ጸው፡ምስል፡የተነሣ፡አፍሮአል ፤ ቀልጦ፡
የተሠራ፡ምስሉ፡ውሸት፡ነውና ፥ እስትንፋ
፲፰፡ ስም፡የላቸውምና ። እነርሱም፡ምናምንቴና፡
የቀልድ፡ሥራ፡ናቸው ፤ በተጐበኙ፡ጊዜ፡
፲፱፡ ይጠፋሉ ። የያዕቆብ፡እድል፡ፈንታ፡እንደ፡
እነዚህ፡አይደለም ፥ እርሱ፡የሁሉ፡ፈጣሪ፡
ነውና ፤ እስራኤልም፡የርስቱ፡ነገድ፡ነው ፥
ስሙም፡የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡ነው ።
፳፡ አንቺ፡መዶሻዬና፡የጦር፡መሣሪያዬ፡ነሽ ፤
በአንቺ፡አሕዛብን፡እሰባብራለሁ ፤ በአንቺም፡
መንግሥታትን፡አጠፋለሁ ፤ በአንቺ፡ፈረሱ ፳፩፡
ንና፡ፈረሰኛውን፡እሰባብራለሁ ፤ በአንቺም፡ ፳፪፡
ሰረገላውንና፡በላዩ፡የሚቀመጠውን፡እሰባብ
ራለሁ ፤ በአንቺም፡ወንድንና፡ሴትን፡እሰባብ
ራለሁ ፤ በአንቺም፡ሽማግሌውንና፡ብላቴና
ውን፡እሰባብራለሁ ፤ በአንቺም፡ጐልማሳው
ንና፡ቆንጆይቱን፡እሰባብራለሁ ፤ በአንቺም፡ ፳፫፡
እረኛውንና፡መንጋውን፡እሰባብራለሁ ፤ በአን
ቺም፡አራሹንና፡ጥማጁን፡እሰባብራለሁ ፤
በአንቺም፡አለቆችንና፡ሹማምቶችን፡እሰባ
ብራለሁ ። በጽዮን፡በዓይናችሁ፡ፊት፡ስለ፡ ፳፬፡
ሠሩት፡ክፋታቸው፡ሁሉ፡በባቢሎንና፡በከ
ለዳውያን፡ምድር፡በሚኖሩ፡ሁሉ፡ላይ፡ፍዳ
ቸውን፡እከፍላለሁ ፥ ይላል፡እግዚአብሔር ።
አንተ፡ምድርን፡ሁሉ፡የምታጠፋ፡አጥፊ፡ ፳፭፡
ተራራ፡ሆይ ፥ እነሆ ፥ እኔ፡በአንተ፡ላይ፡ነኝ ፥
ይላል፡እግዚአብሔር ፤ እጄንም፡እዘረጋብሃ
ለሁ ፥ ከድንጋዮችም፡ላይ፡አንከባልልሃለሁ ፥
የተቃጠለም፡ተራራ፡አደርግሃለሁ ። ከአን ፳፮፡
ተም፡ለማዕዘንና፡ለመሠረት፡የሚሆን፡ድን
ጋይ፡አይወስዱም ፥ ለዘላለምም፡በድጣ፡ትሆ
ናለህ ፥ ይላል፡እግዚአብሔር ።
በምድር፡ላይ፡ዓላማን፡አንሡ፡በአሕዛብም፡ ፳፯፡
መካከል፡መለከት፡ንፉ ፥ አሕዛብንም፡አዘጋ
ጁባት ፤ የአራራትንና፡የሚኒን፡የአስከናዝ
ንም፡መንግሥታት፡ሰብስቡባት፡አለቃንም፡
በላይዋ፡አቁሙ ፤ እንደ፡ጠጕራም፡ኩብኩባ፡
ፈረሶችን፡በላይዋ፡አውጡ ። አሕዛብን፡የሜ ፳፰፡
ዶንንም፡ነገሥታት፡አለቆችንም፡ሹማምቶ
ችንም፡ሁሉ፡የግዛታቸውንም፡ምድር፡ሁሉ፡
አዘጋጁባት ። ማንም፡እንዳይቀመጥባት፡የባ ፳፱፡
ቢሎንን፡ምድር፡ባድማ፡ያደርጋት፡ዘንድ፡
የእግዚአብሔር፡አሳብ፡በባቢሎን፡ላይ፡ጸን
ቶአልና፡ምድር፡ተናውጣለች፡ታመመችም ።
የባቢሎን፡ኃያላን፡መዋጋትን፡ትተዋል፡በአ ፴፡
ምባዎቻቸውም፡ውስጥ፡ተቀምጠዋል ፤ ኃይ
ላቸውም፡ጠፍቶአል፡እንደ፡ሴቶችም፡ሆነ
ዋል ፤ ማደሪያዎችዋም፡ነድደዋል፡መወርወ
ሪያዎችዋም፡ተሰብረዋል ። ከዳር፡እስከ፡ ፴፩፡፴፪፡
ዳር፡ድረስ፡ከተማው፡እንደ፡ተያዘች ፥ መል
ካዎችዋም፡እንደ፡ተያዙ ፥ ቀጥርዋም፡በእ
ሳት፡እንደ፡ተቃጠለ ፥ ሰልፈኞችም፡እንደ፡
ደነገጡ፡ለባቢሎን፡ንጉሥ፡ይነግር፡ዘንድ፡
ወሬኛው፡ወሬኛውን፡መልእክተኛውም፡መል
እክተኛውን፡ሊገናኝ፡ይሮጣል ።
የእስራኤል፡አምላክ፡የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚ ፴፫፡
አብሔር፡እንዲህ፡ይላልና፡— አውድማ፡እንደ፡
ተረገጠ፡ጊዜ ፥ እንዲሁ፡የባቢሎን፡ልጅ፡
ናት ፤ ጥቂት፡ቈይታ፡የመከር፡ጊዜ፡ይደርስ
በታል ። የባቢሎን፡ንጉሥ፡ናቡከደነፆር፡ ፴፬፡
በላኝ ፥ ከፋፈለኝም ፥ እንደ፡ባዶ፡ዕቃም፡
አደረገኝ ፥ እንደ፡ዘንዶም፡ዋጠኝ ፥ ከሚጣፍ
ጠውም፡ምግቤ፡ሆዱን፡ሞላ ፥ እኔንም፡
ጣለኝ ። በጽዮን፡የምትቀመጥ፡— በእኔና፡ ፴፭፡

በሥጋዬ ፡ የተደረገ ፡ ግፍ ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡
ይሁን ፡ ትላለች ፤ ኢየሩሳሌምም ፡— ደሜ ፡ በከ
ለዳውያን ፡ ምድር ፡ በሚኖሩት ፡ ላይ ፡ ይሁን ፡
፴፮፤ ትላለች ። ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ፥ እምዋገትልሻለሁ ፡ በቀልሽ
ንም ፡ እበቀልልሻለሁ ፤ ባሕርዋንም ፡ ድርቅ ፡
አደርገዋለሁ ፡ ምንጭዋንም ፡ አደርቃለሁ ።
፴፯፤ ባቢሎንም ፡ የድንጋይ ፡ ቍልልና ፡ የቀበሮ ፡
ማደሪያ ፡ መደነቂያም ፡ ማፍዋጫም ፡ ትሆናለች ፥
፴፰፤ የሚቀመጥባትም ፡ ሰው ፡ አይገኝም ። በአን
ድነትም ፡ እንደ ፡ አንበሶች ፡ ያገሣሉ ፥ እንደ ፡
፴፱፤ አንበሳም ፡ ደቦሎች ፡ ያጕረመርማሉ ። በሞቃ
ቸው ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ እንዲላቸው ፡ ለዘላለምም ፡
እንቀላፍተው ፡ እንዳይነቁ ፡ የመጠጥ ፡ ግብዣ ፡
አደርግላቸዋለሁ ፡ አሰክራቸውማለሁ ፥ ይላል ፡
፵፤ እግዚአብሔር ። እንደ ፡ ጠቦቶችና ፡ እንደ ፡
አውራ ፡ በጎች ፡ እንደ ፡ አውራ ፡ ፍየሎችም ፡
ወደ ፡ መታረድ ፡ አወርዳቸዋለሁ ።
፵፩፤ ሼሻክ ፡ እንዴት ፡ ተያዘች ! የምድርም ፡
ሁሉ ፡ ምስጋና ፡ እንዴት ፡ ተወሰደች ! ባቢሎ
ንም ፡ በአሕዛብ ፡ መከከል ፡ መደነቂያ ፡ እንዴት ፡
፵፪፤ ሆነች ! ባሕር ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ ወጣ ፡ በሞገ
፵፫፤ ዱም ፡ ብዛት ፡ ተከደነች ። ከተሞችዋ ፡ በድማና ፡
ደረቅ ፡ ምድር ፡ ምድረ ፡ በዳም ፥ ሰውም ፡ የማ
ይቀመጥበት ፡ የሰውም ፡ ልጅ ፡ የማያልፍበት ፡
፵፬፤ ምድር ፡ ሆኑ ። በባቢሎንም ፡ ውስጥ ፡ ቤልን ፡
እቀጣለሁ ፡ የዋጠውንም ፡ ከአፉ ፡ አስተፋዋለሁ ፤
አሕዛብም ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አይሰ
በሰቡም ፥ የባቢሎንም ፡ ቅጥር ፡ ይወድቃል ።
፵፭፤ ሕዝቤ ፡ ሆይ ፥ ከመካከልዋ ፡ ውጡ ፡ እያንዳ
ንዳችሁም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ ፡
፵፮፤ ራሳችሁን ፡ አድኑ ። በምድርም ፡ ከሚሰማ ፡
ወሬ ፡ የተነሣ ፡ አትፍሩ ፡ ልባችሁም ፡ የዛለ ፡
አይሁን ፤ በአንድ ፡ ዓመት ፡ ወሬ ፡ ይመጣል ፥
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በሌላው ፡ ዓመት ፡ ወሬ ፥ በም
ድርም ፡ ላይ ፡ ግፍ ፡ ይመጣል ፥ አለቃም ፡ በአ
፵፯፤ ለቃ ፡ ላይ ፡ ይነሣል ። ስለዚህ ፥ እነሆ ፥ የተቀ
ረጹትን ፡ የባቢሎን ፡ ምስሎች ፡ የምቀጣበት ፡
ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ምድርዋም ፡ ሁሉ ፡ ታፍራ
ለች ፤ ተወግተውም ፡ የሞቱት ፡ ሁሉ ፡ በመከከ
፵፰፤ ልዋ ፡ ይወድቃሉ ። አጥፊዎች ፡ ከሰሜን ፡ ይመ
ጡባታልና ፡ ሰማይና ፡ ምድር ፡ በእነርሱም ፡
ያለው ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ባቢሎን ፡ እልል ፡ ይላሉ ፥
፵፱፤ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ባቢሎንም ፡ ከእስራ
ኤል ፡ ተወግተው ፡ የሞቱት ፡ እንዲወድቁ ፡
እንዳደረገች ፥ እንዲሁ ፡ በባቢሎን ፡ ከምድሩ ፡
ሁሉ ፡ ተወግተው ፡ የሞቱት ፡ ይወድቃሉ ።
፶፤ ከሰይፍ ፡ ያመለጣችሁ ፡ ሆይ ፥ ሂዱ ፥ አት
ቁሙ ፤ እግዚአብሔርን ፡ ከሩቅ ፡ አስቡ ፥ ኢየ
፶፩፤ ሩሳሌምንም ፡ በልባችሁ ፡ አስቡ ። ስድብን ፡
ስለ ፡ ሰማን ፡ አፍረናል ፤ በዕዳን ፡ ሰዎችም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ገብተዋ
ልና ፡ ነውር ፡ ፊታችንን ፡ ከድኖታል ። ስለዚህ ፥ ፶፪፤
እነሆ ፥ የተቀረጹትን ፡ ምስሎችዋ ፡ የምቀጣ
በት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ፤ በምድርዋም ፡ ሁሉ ፡ የተወጉት ፡ ያንቋ
ርራሉ ። ባቢሎን ፡ ምንም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ብት ፶፫፤
ወጣ ፥ የኃይልዋንም ፡ ከፍታ ፡ ብታጸና ፥ ከእኔ ፡
ዘንድ ፡ አጥፊዎች ፡ ይመጡባታል ፥ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ።
ከባቢሎን ፡ ጩኸት ፥ ከከለዳውያንም ፡ ፶፬፤
ምድር ፡ የታላቅ ፡ ጥፋት ፡ ድምፅ ፡ ተሰምቶ
አል ። እግዚአብሔር ፡ ባቢሎንን ፡ አጥፍቶአታ ፶፭፤
ልና ፥ ከእርስዋም ፡ ታላቁን ፡ ድምፅ ፡ ዝም ፡ አሰኝ
ቶአልና ፤ ሞገዳቸውም ፡ እንደ ፡ ብዙ ፡ ውኆች ፡
ይተምማል ፥ የድምፃቸውም ፡ ጩኸት ፡ ተሰ
ምቶአል ። አጥፊው ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ መጥ ፶፮፤
ቶባታልና ፥ ኃያላኖችዋ ፡ ተያዙ ፥ ቀስታቸ
ውም ፡ ተሰባበረ ፤ እግዚአብሔር ፡ ፍዳን ፡ የሚ
ከፍል ፡ አምላክ ፡ ነውና ፥ ፍዳንም ፡ በእርግጥ ፡
ይከፍላል ። መሳፍንቶችዋንና ፡ ጥበበኞችዋ ፶፯፤
ንም ፥ አለቆችዋንና ፡ ሹማምቶችዋን ፡ ኃያ
ላኖችዋንም ፡ አሰክራለሁ ፥ ለዘላለምም ፡ አን
ቀላፍተው ፡ አይነቁም ፥ ይላል ፡ ስሙ ፡ የሠራ
ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተባለው ፡ ንጉሥ ።
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፶፰፤
ይላል ፡— ሰፊው ፡ የባቢሎን ፡ ቅጥር ፡ ፈጽሞ ፡
ይፈርሳል ፡ ረጃጅሞችም ፡ በሮችዋ ፡ በእሳት ፡
ይቃጠላሉ ፤ የወገኖችም ፡ ድካም ፡ ከንቱ ፡ ትሆ
ናለች ፥ የአሕዛብም ፡ ሥራ ፡ ለእሳት ፡ ትሆና
ለች ፤ እነርሱም ፡ ይደክማሉ ።
የመሕሤያ ፡ ልጅ ፡ የኔርያ ፡ ልጅ ፡ ሠራያ ፡ ፶፱፤
የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ በነገሠ ፡ በአራተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡
በሄደ ፡ ጊዜ ፡ ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡ ያዘዘው ፡ ቃል ፡
ይህ ፡ ነው ። ሠራያም ፡ የቤት ፡ አዛዥ ፡ ነበረ ።
በባቢሎንም ፡ ላይ ፡ የሚመጣውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ፷፤
ሁሉ ፥ ስለ ፡ ባቢሎን ፡ የተጻፈውን ፡ ይህን ፡
ቃል ፡ ሁሉ ፥ ኤርምያስ ፡ በመጽሐፍ ፡ ላይ ፡
ጻፈው ። ኤርምያስም ፡ ሠራያን ፡ እንዲህ ፡ ፷፩፤
አለው ፡— ወደ ፡ ባቢሎን ፡ በገባህ ፡ ጊዜ ፡ እይቶ
ይህንም ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ አንብብና ፡— አቤቱ ፥ ፷፪፤
ከሰው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ ድረስ ፡ ማንም ፡
እንዳይቀመጥባት ፥ ለዘላለምም ፡ ባድማ ፡ እን
ድትሆን ፡ ታጠፋት ፡ ዘንድ ፡ በዚህች ፡ ስፍራ ፡
ላይ ፡ ተናግረሃል ፡ በል ። ይህንም ፡ መጽሐፍ ፡ ፷፫፤
ማንበብ ፡ ከፈጸምህ ፡ በኋላ ፥ ድንጋይን ፡ እሰ
ርበት ፡ በኤፍራጥስም ፡ ውስጥ ፡ ጣለው ፤ አን ፷፬፤
ተም ፡— እኔ ፡ ከማመጣባት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ የተ
ነሣ ፡ እንዲሁ ፡ ባቢሎን ፡ ትሰጥማለች ፡ አትነሣ
ምም ፡ በል ።
የኤርምያስ ፡ ቃል ፡ እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፶፪ ።

፩ ሴዴቅያስ ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የሀያ ፡
አንድ ፡ ዓመት ፡ ጐልማሳ ፡ ነበረ ፡ በኢየሩሳሌ
ምም ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እና
ቱም ፡ አሚጣል ፡ የተባለች ፡ የሊብና ፡ ሰው ፡ የኤር
፪ ምያስ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ። ኢዮአቄምም ፡ እንዳደረገ ፡
ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።
፫ ከፊቱም ፡ አውጥቶ ፡ እስኪጥላቸው ፡ ድረስ ፡
ይህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በኢየሩሳሌምና ፡
በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ሆኖአልና ፤ ሴዴቅያስም ፡ በባቢ
ሎን ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ።
፬ ሴዴቅያስም ፡ በነገሠ ፡ በዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡
በአሥረኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥረኛው ፡
ቀን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆርና ፡ ሠራ
ዊቱ ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ መጥተው ፡
ከበቡአት ፡ በዙሪያዋም ፡ ዕርድ ፡ አደረገ ።
፭ ከተማይቱም ፡ እስከ ፡ ንጉሡ ፡ እስከ ፡ ሴዴቅያስ ፡
እስከ ፡ አሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ተከ
፮ ብባ ፡ ነበር ። በአራተኛውም ፡ ወር ፡ በዘጠነ
ኛው ፡ ቀን ፡ በከተማይቱ ፡ ራብ ፡ ጸንቶ ፡ ነበር ፥
፯ ለአገሩም ፡ ሰዎች ፡ እንጀራ ፡ ታጣ ። ከተማይ
ቱም ፡ ተሰበረች ፥ ሰልፈኞችም ፡ ሁሉ ፡ ሸሹ ፥
በሁለቱም ፡ ቅጥር ፡ መከከል ፡ በሰው ፡ በር ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ አትክልት ፡ በሚወስደው ፡ መንገድ ፡
በሌሊት ፡ ከከተማይቱ ፡ ወጡ ። ከለዳውያንም ፡
በከተማይቱ ፡ ዙሪያ ፡ ነበሩ ፤ በዓረባም ፡ መን
፰ ገድ ፡ ሄዱ ። የከለዳውያንም ፡ ሠራዊት ፡ ንጉ
ሡን ፡ ተከታተሉት ፥ በኢያሪኮም ፡ ሜዳ ፡ ሴዴ
ቅያስን ፡ ያዙ ፤ ሠራዊቱም ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡
፱ ዘንድ ፡ ተበትነው ፡ ነበር ። ንጉሡንም ፡ ይዘው ፡
የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወዳለበት ፡ በሐማት ፡
ምድር ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ሪብላ ፡ አመጡት ፤
እርሱም ፡ ፍርድን ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ተናገረ ።
፲ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ የሴዴቅያስን ፡ ልጆች ፡
በፊቱ ፡ ገደላቸው ፥ የይሁዳንም ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡
፲፩ ደግሞ ፡ በሪብላ ፡ ገደላቸው ። የሴዴቅያስንም ፡
ዓይኖች ፡ አወጣ ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ በሰን
ሰለት ፡ አሰረው ፡ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ወሰደው ፥
እስኪሞትም ፡ ድረስ ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አኖረው ።
፲፪ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነፆር ፡ በአሥራ ፡
ዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ በአምስተኛው ፡ ወር ፡ ከወ
ሩም ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
ፊት ፡ የቆመው ፡ የዘበኞቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡
፲፫ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ። የእግዚአብሔርን ፡
ቤትና ፡ የንጉሡን ፡ ቤት ፡ አቃጠለ ፤ የኢየሩሳሌ
ምንም ፡ ቤቶች ፡ ሁሉ ፥ ታላላቆችን ፡ ቤቶች ፡
፲፬ ሁሉ ፥ በእሳት ፡ አቃጠለ ። ከዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡
ጋር ፡ የነበረው ፡ የከለዳውያን ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡
የኢየሩሳሌምን ፡ ቅጥር ፡ ሁሉ ፡ ዙሪያዋን ፡ አፈ
፲፭ ረሱ ። የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ የሕዝ
ቡን ፡ ድኆች ፥ በከተማም ፡ ውስጥ ፡ የቀረውን ፡
ሕዝብ ፥ ሸሽተውም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
የተጠጉትን ፥ የሕዝቡንም ፡ ቅሬታ ፡ አፈለሰ ።

የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ከአገሩ ፡ ፲፮
ድኆች ፡ ወይን ፡ ተካዮችና ፡ አራሾች ፡ እንዲ
ሆኑ ፡ አስቀረ ።
ከለዳውያንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የነ ፲፯
በሩትን ፡ የናስ ፡ ዓምዶች ፡ በእግዚአብሔርም ፡
ቤት ፡ የነበሩትን ፡ መቀመጫዎችና ፡ የናሱን ፡
ኵሬ ፡ ሰበበሩ ፥ ናሱንም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡
ወሰዱ ። ምንቸቶቹንና ፡ መጫሪያዎችንም ፡ መኰ ፲፰
ስተሪያዎችንና ፡ ድስቶችን ፡ ጭልፋዎችንም ፡
የሚያገለግሉበትንም ፡ የናስ ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ወሰዱ ።
የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ጽዋዎቹንና ፡ ማንደጃዎቹን ፡ ፲፱
ድስቶቹንና ፡ ምንቸቶችን ፡ መቅረዞችንና ፡ ጭል
ፋዎቹን ፡ መንቀሎችንም ፥ የወርቁን ፡ ዕቃ ፡ በወ
ርቅ ፥ የብሩንም ፡ ዕቃ ፡ በብር ፡ አድርጎ ፥ ወሰደ ።
ንጉሡ ፡ ሰሎሞንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ፳
ያሠራቸውን ፡ ሁለቱን ፡ ዓምዶች ፥ አንዱንም ፡
ኵሬ ፥ ከመቀመጫዎቹም ፡ በታች ፡ የነበሩትን ፡
አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ የናስ ፡ በሬዎች ፡ ወሰደ ፤ ለእ
ነዚህ ፡ ዕቃዎች ፡ ሁሉ ፡ ናስ ፡ ሚዛን ፡ አልነበ
ረም ። ዓምዶቹም ፥ የአንዱ ፡ ዓምድ ፡ ቁመት ፡ ፳፩
አሥራ ፡ ስምንት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ የዙሪያውም ፡
መጠን ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ ውፍ
ረቱም ፡ አራት ፡ ጣት ፡ ያህል ፡ ነበረ ፥ ባዶም ፡
ነበረ ። የናሱም ፡ ጕልላት ፡ በላዩ ፡ ነበረ ፤ የአ ፳፪
ንዱም ፡ ጕልላት ፡ ቁመት ፡ አምስት ፡ ክንድ ፡
ነበረ ፥ በጕልላቱም ፡ ላይ ፡ በዙሪያው ፡ ሁሉ ፡
ከናስ ፡ የተሠሩ ፡ መረበብና ፡ ሮማኖች ፡ ነበሩ
በት ፤ በሁለተኛውም ፡ ዓምድ ፡ ደግሞ ፡ እንደ
ዚህ ፡ ያለ ፡ ነገርና ፡ ሮማኖች ፡ ነበሩበት ።
በስተ ፡ ውጭም ፡ ዘጠና ፡ ስድስት ፡ ሮማኖች ፡ ፳፫
ነበሩ ። በመረበቡም ፡ ዙሪያ ፡ የነበሩ ፡ ሮማኖች ፡
ሁሉ ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።
የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ታላቁን ፡ ካህን ፡ ሠራ ፳፬
ያን ፡ ሁለተኛውንም ፡ ካህን ፡ ሶፎንያስን ፡ ሦስ
ቱንም ፡ በረኞች ፡ ወሰደ ፤ ከከተማይቱም ፡ ፳፭
በሰልፈኞች ፡ ላይ ፡ ተሾመው ፡ ከነበሩት ፡ አን
ዱን ፡ ጃንደረባ ፥ በከተማይቱም ፡ ከሚገኙት ፡
በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ከሚቆሙት ፡ ሰባቱን ፡ ሰዎች ፥
የአገሩንም ፡ ሕዝብ ፡ የሚያሰልፈውን ፡ የሠራ
ዊቱን ፡ አለቃ ፡ ጸሐፊ ፥ በከተማይቱም ፡ ከተ
ገኙት ፡ ከአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ስድሳ ፡ ሰዎች ፡ ወሰደ ።
የዘበኞቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ወስዶ ፡ የባ ፳፮
ቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ሪብላ ፡ አመ
ጣቸው ። የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ መታቸው ፥ ፳፯
በሐማትም ፡ ምድር ፡ ባለችው ፡ በሪብላ ፡ ገደ
ላቸው ። እንዲሁ ፡ ይሁዳ ፡ ከአገሩ ፡ ተማረከ ።
ናቡከደነፆር ፡ የማረከው ፡ ሕዝብ ፡ ይህ ፡ ፳፰
ነው ፤ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡ ሀያ ፡
ሦስት ፡ አይሁድ ፤ ናቡከደነፆርም ፡ በአሥራ ፡ ፳፱
ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡
ሁለት ፡ ነፍስ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ማርከአል ፤
በናቡከደነፆር ፡ በሀያ ፡ ሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ፴
የዘበኞቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ከአይሁድ ፡
ሰባት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ አምስት ፡ ነፍስ ፡ ማርከ

አል ፤ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ስድስት ፡
መቶ ፡ ነበሩ ።
፴፩፤ እንዲህም ፡ ሆነ ፤ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ዮአኪን ፡
በተማረከ ፡ በሠላሳ ፡ ሰበተኛው ፡ ዓመት ÷ በአ
ሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በሀያ ፡
አምስተኛው ፡ ቀን ÷ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ዮር
ማሮዴክ ፡ በነገሠ ፡ በአንደኛው ፡ ዓመት ፡ የይ
ሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ የዮአኪንን ፡ ራስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
፴፪፤ አደረገ ፡ ከወህኒም ፡ አወጣው ፤ በመልካምም ፡
ተናገረው ÷ ዙፋኑንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በባቢ
ሎን ፡ ከነበሩት ፡ ነገሥታት ፡ ዙፋን ፡ በላይ ፡
አደረገለት ። በወህኒም ፡ ውስጥ ፡ ለብሶት ፡ የነ ፴፫፤
በረውን ፡ ልብስ ፡ ለወጠለት ÷ ዮአኪንም ፡ በሕ
ይወቱ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ሁልጊዜ ፡ እን
ጀራ ፡ ይበላ ፡ ነበር ። የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ፴፬፤
በሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡
የዘወትር ፡ ቀለብ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይሰጠው ፡
ነበር ።

ሰቆቃወ፡ኤርምያስ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ አሌፍ ። ሕዝብ ፡ ሞልቶበት ፡ የነበረች ፡ ከተማ ፡
ብቻዋን ፡ እንዴት ፡ ተቀመጠች !
በአሕዛብ ፡ መከከል ፡ ታላቅ ፡ የነበረች ፡ እንደ ፡
መበለት ፡ ሆናለች ፤
በአውራጆች ፡ መከከል ፡ ልዕልት ፡ የነበረች ፡
ተገዢ ፡ ሆናለች ።
፪፤ ቤት ። በሌሊት ፡ እጅግ ፡ ታለቅሳለች ÷ እንባ
ዋም ፡ በጕንጭዋ ፡ ላይ ፡ አለ ፤
ከውሽሞችዋ ፡ ሁሉ ፡ የሚያጽናናት ፡ የለም ፤
ወዳጆችዋ ፡ ሁሉ ፡ ወነጀሉአት ፡ ጠላቶችም ፡
ሆኑአት ።
ጋሜል ። ይሁዳ ፡ ስለ ፡ መጨነቅና ፡ ስለ ፡ ባርነት ፡ ፫፤
ብዛት ፡ ተማረከች ፤
በአሕዛብ ፡ መከከል ፡ ተቀመጠች ፡ ዕረፍትም ፡
አላገኘችም ፤
የሚያስጨንቁአት ፡ ሁሉ ፡ ተጨንቃ ፡ አገኙአት ።